

ትንቢተ አሳይያስ

አስተዋዕኦ

I. የፍርድና የተግግጽ ትንቢቶች (1፡1—35፡10)

(ሀ) ኢሳይያስ ትንቢት እንዲናገር ያስገደዱ ሁኔታዎች (1፡1-31)

(ለ) የመጀመሪያዎቹ የኢሳይያስ ትንቢቶች (2፡1—5፡30)

1. የእግዚአብሔር ቀን (2፡1-22)

2. በይሁዳና በኢየሩሳሌም ላይ የተነገረ ፍርድ (3፡1—4፡1)

3. ስለ ፍርድና ስለ ክብር የተነገሩ ትንቢቶች (4፡2-6)

4. በይሁዳ ላይ ስለሚደርሰው ፍርድና ስለሚመጣው ስደት የተነገረ ምሳሌ (5፡1-30)

(ሐ) የኢሳይያስ መንጻትና በእግዚአብሔር መላክ (6፡1-13)

(መ) ኢሳይያስ ስለ መሲሐ አስቀድሞ የተናገራቸው ትንቢቶች (7፡1—12፡6)

1. የአማኑኤል ምልክትነት (7፡1-25)

2. የመሲሐን ነጻ እውጪነት በቅድሚያ የሚያመለክቱ ሐሳቦች (8፡1—9፡7)

3. ስለ ሰሜናዊ የእስራኤል መንግሥትና ስለ አሦር የተነገሩ የፍርድ ትንቢቶች (9፡8—10፡34)

4. ከጳዊት ዘር የሚመጣው መሲሐና የሚመሠርተው መንግሥት (11፡1—12፡6)

(ሠ) በአሕዛብ መንግሥታት ላይ ኢሳይያስ የተናገራቸው የፍርድ ትንቢቶች (13፡1—23፡18)

1. በባቢሎን ላይ የተነገረ ትንቢት (13፡1—14፡23)

2. በአሦር ላይ የተነገረ ትንቢት (14፡24-27)

3. በፍልስጥኤም ላይ የተነገረ ትንቢት (14፡28-32)

4. በሞዓብ ላይ የተነገረ ትንቢት (15፡1—16፡14)

5. በደማስቆና በሰማርያ ላይ የተነገረ ትንቢት (17፡1-14)

6. በኢትዮጵያ ላይ የተነገረ ትንቢት (18፡1-7)

7. በግብፅ ላይ የተነገረ ትንቢት (19፡1—20፡6)

8. በባቢሎን ላይ (ሁለተኛው ንግር) የተነገረ ትንቢት (21፡1-10)

9. በኤዶም ላይ የተነገረ ትንቢት (21፡11-12)

10. በዐረብያ ላይ የተነገረ ትንቢት (21፡13-17)

11. በኢየሩሳሌም ላይ የተነገረ ትንቢት (22፡1-25)

12. በጢርስ ላይ የተነገረ ትንቢት (23፡1-18)

(ረ) ስለ ታሪክ ፍጻሜ የተነገሩ ትንቢቶች (24፡1—27፡13)

(ሰ) የዋይታ ትንቢቶች ከድነት ተስፋ ትንቢቶች ጋር በአንድ ላይ ተጣምረው መነገራቸው (28፡1—35፡10)

II. ሕዝቅያስን በተመለከተ የተጠቀሰ አፈ ታሪክ (36፡1—39፡8)

(ሀ) የሕዝቅያስ ከአሦር እጅ ነጻ መውጣት (36፡1—37፡38)

(ለ) የሕዝቅያስ መታመምና መፈወስ (38፡1-22)

(ሐ) የሕዝቅያስ ከንቱ ትምክህት (39፡1-8)

III. የድነትና የተስፋ ትንቢቶች (40፡1—66፡24)

(ሀ) ስለ እግዚአብሔር ሕዝብ ከምር፥ መመለስ የተሰጠ የተስፋ ትንቢት (40፡1—48፡22)

1. የኔቲኳክብርና የአገልጋዩ ፈቃድ መገለጥ (40፡1—42፡25)

2. ቢዛነትን ያገኙት ትሩፋን መመለስ (43፡1—45፡25)

3. እግዚአብሔር በባቢሎን ላይ ሲፈርድ፣ ይሁዳ እግዚአብሔርን ስለማመን የምታገኘው ትምህርት (46፡1—48፡22)

(ለ) ሥቃይ ስለሚቀበለው አገልጋይ መሲሐ የተሰጠ ትንቢታዊ ተስፋዎች (49፡1—53፡12)

1. የተሰጠው ተልእኮና ለዚያም መታዘዙ (49:1—50:11)
2. ለትሩፋኑ የሰጠው የማጽናኛና የማበረታቻ ምክር (51:1—52:12)
3. የተቀበለው ሥቃይና ስርየትን ለማስገኘት የሞተው ሞት (52:13—53:12)
- (ሐ) መመለስንና መቤዣትን በተመለከቱ የተሰጠ ተጨማሪ ትንቢታዊ ራእይ (54:1—59:21)
- (መ) ስለወደፊትዋ ጽዮን ታላቅ ክብር የተጠቀሰ ትንቢታዊ ራእይ (60:1—66:24)
1. የጽዮን ብልጽግናና ሰላም (60:1-22)
2. የመሲሐ መቀባትና ተልእኮ (61:1-11)
3. ስለ ጽዮን መመለስና ክብር የቀረበ ትንቢታዊ ምልጃ (62:1—64:12)
4. የእግዚአብሔር የምሕረት ምሳሽና የክብር ፍጻሜ (65:1—66:24)

ጸሐፊ፣ እሳይያስ

ዋና ሐሳብ፣ ፍርድና ድነት

የተጻፈበት ጊዜ፣ በግምት ከ700—800 ዓ.ቅ.ክ.

ታሪካዊ ዳራ

የአሞጽ ልጅ የእሳይያስ የትንቢት አገልግሎት መነሻ በኢየሩሳሌም የነበረው ሁኔታ ሲሆን፤ ይህም የተፈጸመው በአራቱ የይሁዳ ነገሥታት ማለትም በዶዝያን፣ በኢዮአታም፣ በአካዝና በሕዝቅያስ ዘመነ መንግሥት ነው (1:1)። ንጉሥ ዶዝያን በ740 ዓ.ቅ.ክ. (6:1) ሲሞት፤ ሕዝቅያስ ደግሞ በ687 ዓ.ቅ.ክ. ሞተ። ስለዚህ የእሳይያስ አገልግሎት በይሁዳ ታሪክ ውስጥ ከግማሽ ምእተ ዓመት በላይ ፈጅቶአል ማለት ነው። በዕብራውያን ትውፊት መሠረት ነቢዩ እሳይያስ፣ የሕዝቅያስ ክፉ ልጅና የዙፋኑ ወራሽ በሆነው በንጉሥ ምናሴ (በግምት 680 ዓ.ቅ.ክ.)፤ ሁለት ቦታ በመጋዝ በመሠንጠት (ከዕብ 11:37 ጋር ያነጻጽሩ) ሰማዕት ሆኖ እንደ ሞተ ይነገራል።

እሳይያስ በኢየሩሳሌም ከሚኖር ከተከበረና ከባለጠጋ ቤተሰብ እንደ ተወለደ በግልፅ ይታወቃል፤ እርሱም የተማረ፣ የትንቢትና የግጥም ስጦታ የነበረው ሲሆን እንዲሁም ለቤተ መንግሥት የቀረበ ሰው ከመሆኑ የተነሣ የይሁዳን መንግሥት የውጭ ጉዳይ በተመለከተ ለነገሥታቱ ወደ ፊት ስለሚሆነው ነገር ትንቢታዊ ምክር ይሰጥ ነበር። ትንቢታቸውን ራሳቸው ጽፈዋል ከሚባሉት ነቢያት መካከልም እሳይያስ እጅግ የተማረና የታወቀ ነቢይ ነበር። እርሱም የነቢይነት ስጦታ የነበራትን ሴት አግብቶ፣ ከእርሱዋ የወለዳቸው ሁለት ወንዶች ልጆች የወጣላቸው ስም ትርጉም ለሕዝቡ ተምሳሌታዊ መልእክት ነበረው።

ነቢዩ እሳይያስ ያገለግል የነበረው ሆሴዕና ሚካያስ የተባሉት ነቢያት ያገለግሉ በነበረበት ዘመን ነው። እርሱም ትንቢቱን የተናገረው የአሦር መንግሥት በንይል እየተሰፋፋ በነበረበት፣ በሌላ አንጻር ደግሞ የእስራኤል (የሰሜኑ መንግሥት) የመጨረሻ ውድቀት በተከሰተበት፣ የይሁዳ (የደቡብ መንግሥት) የመንፈሳዊና የሥነ ምግባር ዝቅጠት በነበረበት ዘመን ነው። ነቢዩ እሳይያስ፣ የይሁዳ ንጉሥ አካዝ እስራኤልንና ሶርያን ለመውጋት የአሦርን እርዳታ በፈለገ ጊዜ ይህን እንዳያደርግ ማስጠንቀቂያ ሰጥቶታል። ደግሞም እስራኤል በ722 ዓ.ቅ.ክ. በአሦር ተመትታ ከወደቀች በኋላ የይሁዳ ንጉሥ ሕዝቅያስ የአሦርን ወረራ ለመከላከል ከውጭ መንግሥታት ጋር እንዳይተባበር ከልክሎታል። ሁለቱንም ነገሥታት ለመንግሥታቸው ጸጥታና ሰላም በእግዚአብሔር ላይ ብቻ እንዲታመኑ አሳስቦአቸዋል (7:3-7፣ 30:1-17)። እሳይያስ በከፍተኛ ደረጃ ተደማጭነትን ያገኘው በንጉሥ ሕዝቅያስ ዘመነ መንግሥት ነበር።

እንዳንድ የመጽሐፍ ቅዱስ ምሁራን በስሙ የሚታወቀውን መጽሐፍ፣ ነቢዩ እሳይያስ ስለ መጻፉ እርግጠኛ እንዳልሆኑ ይናገራሉ። እነዚህ ምሁራን ከምዕራፍ 1—39 ያለውን ብቻ በኢየሩሳሌም የነበረው እሳይያስ እንደ ጻፈው ሲናገሩ፣ ከምዕራፍ 40—66 ያለውን ሌላ ጸሐፊ ወይም ሌሎች ጸሐፊዎች ከአንድ ክፍለ ዘመን ከግማሽ በላይ ጊዜ በኋላ እንደ ጻፉት ይናገራሉ። ይሁን እንጂ ሙሉ በሙሉ የእሳይያስን መጽሐፍ ነቢዩ ራሱ አልጻፈውም ለማለት የሚያስችል መጽሐፍ ቅዱሳዊ መረጃ የለም። ነቢዩ እሳይያስ ከሞተ ከብዙ ዓመት በኋላ የተፈጸመው ከምዕራፍ 40—66 የተጠቀሰው ትንቢታዊ መልእክት ማለትም አይሁድ ከይሁዳ ወደ ባቢሎን ተማርከው እንደሚወሰዱ የሚናገረው፣ እግዚአብሔር ነቢያቱን ተጠቅሞ ወደፊት የሚፈጸሙ ለየት ያሉ ነገሮችን መግለጽ እንደሚችል በአጽንዖት ያመለክታል

(ለምሳሌ 42፥8-9፤ 44፥6-8፤ 45፥1፤ 47፥1-11፤ 53፥1-12)። ማንም የትንቢታዊ ራእዮችንና መግለጦችን ከሥተት ቢቀበል (ከራእ 1፥1፤ 4፥1-22፥21 ጋር ያነጻጽሩ)፤ ሙሉውን የትንቢት አሳይያስን ነቢዩ ራሱ እንደ ጸፈው የሚደግፍ አምንታዊ ማስረጃ ብዙ ሲሆን፤ ይኸውም በሁለት ሰራፊ ክፍሎች ይመደባል፡ (1) የውስጥ መረጃዎች፤ እነዚህም መጽሐፉን በሙሉ የሚወክለው አገላለጽ ማለትም ራሱ የመጽሐፉ ዲበ ጽሑፍ (1፥1) እንዲሁም በሁለቱ የመጽሐፉ ዋና ዋና ክፍሎች ውስጥ የሚገኙ አያሌ ተመሳሳይ የሆኑ የሚሰቡ አገላለጾችና ሐሳቦች ናቸው። ከእነዚህም አገላለጾች ትልቅ ምሳሌ ሊሆን የሚችለው፤ ከምዕራፍ 1-39 ዐሥራ ሁለት ጊዜ፤ ከምዕራፍ 40-66 ዐሥራ አራት ጊዜ የተጠቀሰው፤ “የእስራኤል ቅዱስ” የሚለው ሐረግ ነው። ይህም አገላለጽ በሌሎች የብሉይ ኪዳን መጻሕፍት ስድስት ጊዜ ብቻ ተጠቅሞአል። ከሃያ አምስት ያሳነሱ ይህንን የመሰሉ የዕብራይስጥ አገላለጾች በዋና ዋናዎቹ የኢሳይያስ መጽሐፍ ክፍሎች ውስጥ ሲጠቀሱ፤ በሌሎች የብሉይ ኪዳን የትንቢት መጻሕፍት ፈጽሞ አልተጠቀሱም። (2) የውጪ መረጃዎች፤ እነዚህም የመጽሐፉን ክፍል በሙሉ በነቢዩ ኢሳይያስ እንደ ተጻፈ የሚመሰክሩት የአይሁድ የሕግ መጽሐፍ የሆነው ታልሙድና ራሱ የአዲስ ኪዳን መጽሐፍ ጭምር የያዙ ናቸው (ለምሳሌ ማቴ 12፥17-21 ከኢሳ 42፥1-4 ጋር፤ ማቴ 3፥3 እና ሉቃ 3፥4 ከኢሳ 40፥3 ጋር፤ ዮሐ 12፥37-41 ከኢሳ 6፥9-10 እና 53፥1 ጋር፤ ሐሥ 8፥28-33 ከኢሳ 53፥7-9 ጋር፤ ሮሜ 9፥27 እና 10፥16-21 ከኢሳ 10፤ 53 እና 65 ጋር ያነጻጽሩ)።

ዐላማ

ነቢዩ ኢሳይያስ ትንቢቱን ሲጽፍ የሚከተሉትን ሦስትዮሽ ዐላማዎች በግልፅ አመልክቶአል። (1) ነቢዩ በመጀመሪያ የራሱን ሕዝብና በዚያ ዘመን የነበሩትን ሕዝቦች ስለ ኅጢአታቸውና ስለሚመጣው የእግዚአብሔር ፍርድ በእግዚአብሔር ቃል በነይል ገሥጾችዋል፡ (2) ከዚያም በተገለጡ ራእዮችና በትንቢት መንፈስ በምር፤ ለሚወሰደው ለቀጣዩ ትውልድ ተስፋ የሚሰጠው ትንቢቶችን ተናገረ፤ ይህም በሚመጣው ዘመን በእግዚአብሔር ተዋጅተው ለአሕዛብ ብርሃን ይሆኑ ዘንድ ተሰደው የነበሩ አይሁድ ከምር፤ እንደሚመለሱ የሚያመለክት ነው። (3) በመጨረሻም ኢሳይያስ እግዚአብሔር ከጻዊት ዘር የሆነውን መሲሕ እንደሚልክ ተነበየ፤ ከዚህ መሲሕ የሚገኘው ድኑት በምድር ያሉ ሕዝቦችን ሁሉ የሚያጠቃልልና በብሉይም ሆነ በአዲስ ኪዳን ለነበረው የእግዚአብሔር ሕዝብ ተስፋ የሚሰጥ ነው።

ቅኝት

አብዛኛዎቹ ምሁራን ሥልሳ ስድስቱ የትንቢቲ ኢሳይያስ መጽሐፍ ምዕራፎች በሁለት ዋና ዋና ክፍሎች ሊመደቡ እንደሚችሉ ያምናሉ፤ እነዚህም ከምዕራፍ 1-39 እና ከምዕራፍ 40-66 ያሉት ናቸው። በአንጻንድ መልኩ ትንቢተ ኢሳይያስን መጽሐፍ ቅዱስ በትንሹ ማለት ይቻላል፤ ይህም (1) በሁለት የተከፈለው የኢሳይያስ መጽሐፍ፤ ዘብሉይ ኪዳንና በአዲስ ኪዳን ከተገለጠው አጠቃላይ ፍሬ ሐሳብ ጋር ሊገናዘብ የሚችለውን የፍርድንና የድኑትን ዋና ሐሳብ በአጽንዖት ያመለክታል። (2) በሁለት የተከፈሉትን ትንቢተ ኢሳይያስንም ሆነ መጽሐፍ ቅዱስን የሚያገናኛቸው ድልድይ የክርስቶስ የቤዛነቱ ሥራ ነው። (1) የትንቢተ ኢሳይያስ መጽሐፍ የመጀመሪያው ክፍል (ከምዕ 1-39) አራት ዋና ዋና ሐሳቦችን ይዞአል፡ (ሀ) ከምዕራፍ 1-12 ባለው ክፍል በሐሰት መንገድ ብልጥግና በተከማቸበት ዘመን፤ ነቢዩ ኢሳይያስ ቄሳውን ስለ ጣየት አምልኮዋ፤ ሰላሳየችው የሥነ ምግባር ጉድለቶችና ሰላዛዛቸው ማግቢራዊ ፍትሕ አስጠንቅቆአታል፤ አውግዞአታልም። ከሚመጣው ፍርድ ጋር ተጣምረው የቀረቡት መልእክቶች አስፈላጊ የሆኑ መሲሐዊ ትንቢቶች ናቸው (ለምሳሌ 2፥4፤ 7፥14፤ 9፥6-7፤11፥1-9)፤ ከዚህም ጋር ኢሳይያስ እንዴት ከራሱ ኅጢአት እንደነጻና ለነቢይነት አገልግሎት ተልእኮ፤ በመለከት የተጠራበትን ምስክርነትም አካቶአል (ምዕ 6)፤ (ለ) ከምዕራፍ 13-23 ባለው ክፍል ይሁዳ ሉዓላዊ መንግሥት በነበረችበት ዘመን ለነበሩት መንግሥታት ነቢዩ ኢሳይያስ ስለ ኅጢአታቸውና ስለሚመጣው የእግዚአብሔር ፍርድ ትንቢት ተናግሮአል፤ (ሐ) ከምዕራፍ 24-35 ያለው ክፍል ስለ ወደፊት ድኑትና ፍርድ የተለያዩ የተስፋ ቃል ትንቢቶችን አካቶአል፤ (መ) ከምዕራፍ 36-39 ባለው ክፍል ከ2፥17 18፥13-20፥21 ጋር ተመሳሳይነት ያለው በከፊል የንጉሥ ሕዝቅያስን ሕይወት ታሪክ የሚጠቅስ ሐሳብ ተጽፎአል። (2) የትንቢተ ኢሳይያስ መጽሐፍ ሁለተኛው ትልቅ ክፍል (ከምዕ 40-66) ስለ እግዚአብሔር ትልቅነትና ሰፊ ስለ ሆነው የማዳን ሥራው ዕቅድ ከሚያመለክቱት

በመጽሐፍ ቅዱስ ከተጠቀሱት ላቅ ካሉት ጥልቅ ትንቢቶች መካከል ጥቂቶቹን ይዞአል። እነዚህ ምዕራፍ በቀረው በሕዝቅያስ ዘመን መንግሥትና ከዚያም በኋላ በነበረው ብዙ ዘመን ለእግዚአብሔር ሕዝብ የተሰፋና የመጽናናት መልእክትን ሰጥተዋል። እነዚህ መልእክቶች በእግዚአብሔር ክብርና ኃይል እንደዚሁም በተሰፋ ቃሎች የተሞሉ ትንቢታዊ መግለጦች ናቸው። የተሰፋ ቃሎችም ጽድቃንና ፍሬ የሚያፈሩ ትሩፋን በእስራኤል ውስጥ እንዲኖሩና ለአሕዛብም የእግዚአብሔርን የቤዛነት ፍቅሩን ሙሉ በሙሉ እንዲገልጡ ያደርጋሉ። እነዚህ የተሰፋ ቃሎችና አፈጻጸማቸው በተለይ ሥቃይን መቀበል ከሚለው ፍሬ ሐሳብ ጋር የተያያዙ ሲሆኑ፣ አይሁድ በስደት ዘመን ከሚያሳልፉት መከራ በኋላ ወደ ፊት ኢየሱስ ክርስቶስ እስከሚመጣበትና ስርየትን ለማስገኘት እስከሚሞትበት ያለውን ሁኔታ የሚያመለክተውን (ምዕ 53) የአሳይያስ፣ “የአገልጋዩ መዝሙሮች” (42፡1-4፤ 49፡1-6፤ 50፡4-9፤ 52፡13-53፡12) በመባል የሚታወቁትንም ያካተቱ ናቸው። የሚመጣው መሲሕ ጽድቅን እንደሚያብረቀርቅ ብርሃን፣ ድነትንም ለአሕዛብ እንደሚንገባው መብራት ሊያደርግ እንደሚችል ነቢዩ ተናግሮአል (ምዕ 60-66)። ደግሞም በእግዚአብሔር መንገድ ለመሄድ የሚያስችልን መንፈሳዊ ዕውርነትን (42፡18-25) ሲያወግዝ፣ ሁሉም ነገር ይፈጸም ዘንድ በጸሎት ማማተና በምልጃ መቃተት እጅግ አስፈላጊ እንደ ሆነ ለእግዚአብሔር ሕዝብ አጥብቆ ያሳስባል (ከ56፡6-18፤ 62፡1-2፡6-7፤ 66፡7-18 ጋር ያነጻጽሩ)።

ልዩ ገጽታዎች

ትንቢተ አሳይያስን ልዩ የሚያደርጉት ስምንት ዋና ዋና ገጽታዎች ናቸው። (1) መጽሐፉ በስፋት የተጻፈው በዕብራይስጥ የግጥም አጻጻፍ ቅርጽ ሲሆን፣ በግጥሙ ውበት እንዲሁም በመልእክቱ ኃይልና የተለያየ ትርጉም በመስጠቱ ከፍተኛ ያለ የሥነ ጽሑፍ ክብር ሊሰጠው የሚገባ ነው። ብዙ ቃላት በመጠቀም አሳይያስ ከሌሎች የብሉይ ኪዳን ጽሑፎች ይበልጣል። (2) አሳይያስ፣ “የወንጌል ዓላማ ያለው ነቢይ” ተብሎ ይጠራል፤ ይህም በሌሎች የብሉይ ኪዳን መጻሕፍት ከተገለጸው በላይ የእርሱ መሲሐዊ ትንቢቶች ፍጹምና ግልጽ የሆነውን የኢየሱስ ክርስቶስን የወንጌል ዐዋጅ ሙሉ በሙሉ ስለ ያዙ ነው። (3) በምዕራፍ 53 ላይ ያለው የመስቀሉ ራእይ፣ በመጽሐፍ ቅዱስ ውስጥ በሌሎች ክፍሎች ካለው ይልቅ ኢየሱስ ለኃጢአተኞች ስርየትን ለማስገኘት የሞተውን ሞት በግልፅና ዘርዘር ባለ መንገድ የገለጠ ትንቢት ነው። (4) ከሌሎች የብሉይ ኪዳን መጻሕፍት ይልቅ ሁሉንም ነገር ያቀፈና ሥነ መለኮታዊ እውነቶችን ሁሉ የያዘ መጽሐፍ ነው። ወደ ኋላ መለስ በማለት እግዚአብሔር ሰማይን ምድርን እንዲሁም የሰውን ልጅ የፈጠረበትን ዘመን ሲያመለክት (ለምሳሌ 42፡5)፣ ወደፊት የሚሆነውን በማየት ደግሞ እግዚአብሔር ታሪክን በመደምደም አዲስ ሰማይና አዲስ ምድር የሚፈጥርበትን ዘመን ያመለክታል (ለምሳሌ 65፡17፤ 66፡22)። (5) ከሌሎች የብሉይ ኪዳን የትንቢት መጻሕፍት ይልቅ የእግዚአብሔርን ባሕርይ፣ ክብርና ቅድስና ይገልጣል። የአሳይያስ አምላክ ቅዱስና ኃይል እንዲሁም በሰው ልጆችና በመንግሥታት መካከል ባለው ኃጢአትና መተላለፍ ላይ የሚፈርድ ጌታ ነው፤ እርሱም እግዚአብሔርን የሚጠራበት ልዩ ስም “የእስራኤል ቅዱስ” የሚለው ሐረግ ነው። (6) ስሙ “እግዚአብሔር ያድናል” የሚል ትርጉም ያለው አሳይያስ፣ የድነት ነቢይ ነው። ሌሎች የብሉይ ኪዳን የትንቢት መጻሕፍት በአንድነት ተግምረው ከጠቀሱት በላይ፣ “ድነት” የሚለውን ቃል አሳይያስ በመጽሐፉ ሦስት እጥፍ ያህል ጠቅሷል። አሳይያስ የእግዚአብሔርን የድነት ዐላማ እውን የሚሆነው ከመሲሐ ጋር በተገናኘ መልኩ ብቻ እንደ ሆነ ገልጿል። (7) አሳይያስ ደጋግሞ በቀደመው የእስራኤል ታሪክ ውስጥ እግዚአብሔር ያደረገውን የቤዛነት ሥራ አመልክቷል፤ ለምሳሌ የእስራኤል ሕዝብ ከምድረ ግብፅ መውጣት (4፡5-6፤ 11፡15፤ 31፡5፤ 43፡16-17)፣ የሰዶምና የግሞራ መጥፋት (1፡9)፣ ጌዴዎን ምድያማውያንን ስለ ማሸነፉ (9፡4፤ 10፡26፤ 28፡21)፣ በተጨማሪም በዘዳግም 32 የተጠቀሱትን የሙሴን ትንቢታዊ መዝሙሮች ጠቅሶአል (1፡2፤ 30፡17፤ 43፡11፡13)። (8) በአዲስ ኪዳን በተደጋጋሚ ከሚጠቀሱት የብሉይ ኪዳን መጻሕፍት ማለትም ከዘዳግምና ከመዝሙሩ ዳዊት ጋር ትንቢተ አሳይያስ ሦስተኛ ሆኖ በመጨመር አንዱ መጽሐፍ መሆኑ ነው።

ትንቢተ አሳይያስ በአዲስ ኪዳን መፈጸሙ

ነቢዩ አሳይያስ መጥምቁ የሐትን የመሲሐ መንገድ ጠራጊ ሆኖ እንደሚላክ ተንብዶአል (40፡3-5 ይመ፤ ከማቴ 3፡1-3 ጋር ያነጻጽሩ)። የሚከተሉት ዝርዝሮች አሳይያስ ስለ መሲሐ ከተነበዩባቸው ትንቢቶች አንዳንዶቹና በአዲስ ኪዳን በኢየሱስ ክርስቶስ ሕይወትና አገልግሎት

የተፈጸሙትን የሚያመለክቱ ሲሆኑ፤ እነርሱም የሚከተሉት ናቸው፤ ትሥገጽትነተቃና መለኮትነቱ (ኢሳ 7፡14፤ ማቴ 1፡22-23 እና ሉቃ 1፡34-35፤ ኢሳ 9፡6-7፤ ሉቃ 1፡32-33፤ 2፡11 ይመ)፤ የወጣትነቱ ዘመን (ኢሳ 7፡15-16 እና 11፡1፤ ሉቃ 3፡23-32 እና ሐሥ 13፡22-23 ይመ)፤ ተልእኮ (ኢሳ 11፡2-5፤ 42፡1-4፤ 60፡1-3 እና 61፡1፤ ሉቃ 4፡17-19፡21 ይመ)፤ ታዛዥነቱ (ኢሳ 50፡5፤ ዕብ 5፡8 ይመ)፤ መልእክቱና በመንፈስ ቅዱስ መቀባቱ (ኢሳ 11፡2፤ 42፡1 እና 61፡1፤ ማቴ 12፡15፤ 21 ይመ)፤ ታምሮቹ (ኢሳ 35፡5-6፤ ማቴ 11፡2-5 ይመ)፤ ሥቃይ መቀበሉ (ኢሳ 50፡6፤ ማቴ 26፡67 እና 27፡26፡30 ይመ፤ ኢሳ 53፡4-5፡11፤ ሐሥ 8፡28-33 ይመ)፤ በወገኖቹ ዘንድ ተቀባይነት ማጣቱ (ኢሳ 53፡1-3፤ ሉቃ 23፡18፤ ዮሐ 1፡11 እና 7፡5 ይመ)፤ መዋረዱ (ኢሳ 52፡14፤ ፊል 2፡7-8 ይመ)፤ ስርዮትን ያስገኘበት ሞቱ (ኢሳ 53፡4-12፤ ሮሜ 5፡6)፤ ዕርገቱ (ኢሳ 52፡13፤ ፊል 2፡9-11 ይመ)፤ ስለ ጳግም ምጽአቱ (ኢሳ 26፡20-21 ፤ ይሁዳ 14 ይመ፤ ኢሳ 61፡2-3፤ 2ተሰ 1፡5-12 ይመ፤ ኢሳ 65፡17-25 ፤ 2ጴጥ 3፡13 ይመ)።

ትንቢተ ኢሳይያስን ማንበብ

ሙሉውን የብሉይ ኪዳን መጽሐፍ በአንድ ዓመት ማንበብ ከተፈለገ፤ ትንቢተ ኢሳይያስን ከዚህ በታች ባለው የጊዜ ሰሌዳ መሠረት በ28 ቀን መንበብ ይኖርበታል፤

□ 1—2 □ 3—5 □ 6—8 □ 9—10 □ 11—12 □ 13—14 □ 15—18 □ 19—22
□ 23—24 □ 25—26 □ 27—28 □ 29—30 □ 31—32 □ 33—34 □ 35—37
□ 38—39 □ 40—41 □ 42—43 □ 44—45 □ 46—47 □ 48—49 □ 50—51
□ 52—53 □ 54—56 □ 57—58 □ 59—60 □ 61—63 □ 64—66

ማስታወሻ

1 በይሁዳ ነገሥታት በዋህያን፤ በአዮኦታም፤ በአካዝና በሕዝቅያስ ዘመን፤ የአሞጽ ልጅ አላይያስ ስለ ይሁዳና ስለ ኢየሩሳሌም ያየው ራእይ፤

እምቢተኛ ሕዝብ ሕመምት ሆይ፤ ስሙ፤ ምድር ሆይ፤ አድምጪ!

እግዚአብሔር እንዲህ ሲል ተናግሮአልና፤

“ልጆች ወለድሁ፤ አሳደግኋቸውም፤ እነርሱ ግን ዐመፁብኝ።

ኃበረ ጌታውን፤

እህያ የባለቤቱን ጋጥ ያውቃል፤ እስራኤል ግን አላወቀም፤

ሕዝቧም አሳስተዋለም።”

እናንተ ነጠአተኛ ሕዝብ፤

በደል የሞሰሱት ወገን፤

የክፉ አድራጊ ዘር፤

ምግባረ ብልሹ ልጆች ወዮላችሁ

እግዚአብሔርን ትተዋል፤

የእስራኤልን ቅዱስ አቃለዋል፤

ጀርባቸውንም በእርሱ ላይ

አዙረዋል።

ከምን ዳግመኛ ትመታላችሁ?

ለምንስ በዐመፁ ትጸናላችሁ?

ራሳችሁ በሙሉ ታሞክላል፤

ልባችሁ ሁሉ ታውኩአል።

1+1 1400+3+1፤ 25714+21፤ 16+1፤ 11853+12+13፤ 218526+22፤ 201+1፤ 142+1፤ 13+1፤ 22+1፤ 51፤ 40+9፤ 44+26፤ አብ1+1፤ 501+1፤ 1+2 ቀ4+23፤ 1184+26፤ መሳ11+10፤ 1423+4፤ 24+5፤ 20፤ 30+1፤ 9፤ 46+8፤ 48+8፤ 57+4፤ 63+16፤ 65+2፤ 66+24፤ 1424+5፤ 24+24፤ 3፤ 5፤ 142+25፤ 48+8፤ 16+34+22፤ 5+4፤ 9+3፤ 6፤ 17+13፤ 1430+26፤ 53+5፤ 61+3፤ 1428+22፤ 14+19፤ 30+17፤ 11፤ 5+17፤ 16+34+44፤ 142+11፤ 5+17፤ 16+34፤ 1429+33፤ መሳ6+3፤ 257119+13፤ መዝ109+11፤ 1426+8፤ 1425+17፤ 1+8 1427+18፤ መዝ9+14፤ 14210+32፤ 30+17፤ 49+21

ከእግር ጥፍራችሁ እስከ ራስ ጠጉራችሁ ጤና የላችሁም፤ ቁስልና ዕባዌ እንዲሁም እነፍ ብቻ ነው፤ አልታጠም፤ አልታሰረም፤ በዚህም አልጠበም።

እገራችሁ ባድማ፤

ከተሞቻችሁ በእሳት የተቃጠሉ

ይሆናሉ፤

ዐይናችሁ እያየ፤

መራታችሁ በባዕድ ይነጠቃል፤

ጠፍም ይሆናል።

የጽዮን ሴት ልጅ

በወይን አትክልት ውስጥ እንዳለ

ዳስ፤

በዳባ ተክል ወስጥ እንደሚገኝ ጉጆ፤

እንደ ተክበበም ከተማ ተተወች።

1+4 መዝ14+3፤ 119+87፤ ምሳ30+9፤ 1425+18፤ 19+24፤ 9+17፤ 14+20፤ 31+12፤ 37+23፤ 41+14፤ 43+14፤ 45+11፤ 47+4፤ 59+13፤ 1423+14፤ 24+39፤ 7 1+5 ቀ2፤ ምሳ20+30፤ 14230+26፤ 31+6፤ 33+6፤ 24፤ 58+8፤ 1422+30፤ 5+3፤ 8+5፤ 30+17፤ 44+16፤ 17፤ 162+11፤ 5+17፤ 16+34፤ 1423+16 1+6 1428+35፤ 2400+14+2፤ መዝ23+54፤ 38+3፤ 45+7፤ 104+15፤ 147+3፤ 14230+26፤ 53+5፤ 61+3፤ 1428+22፤ 14+19፤ 30+17፤ 11፤ 5+17፤ 16+34+44፤ 142+11፤ 5+17፤ 16+34፤ 1429+33፤ መሳ6+3፤ 257119+13፤ መዝ109+11፤ 1426+8፤ 1425+17፤ 1+8 1427+18፤ መዝ9+14፤ 14210+32፤ 30+17፤ 49+21

1+1 ራእይ፤ አላይያስ ከዝግ ራሱ ሐሳብ የፈለቀውን ትንቢት አልተናገረም ወይም አልጻፈም፤ ነገር ግን በመንፈስ ቅዱስ ለማካይነት ከእግዚአብሔር የተቀበለውን ራእይ አስተላልፎአል (ከ2ጴጥ 1+20-21 ጋር ያንጸጽና)። በእግዚአብሔር የድነት ዕቅድ ውስጥ ስለሚከሙቱት ሁኔታዎች ሁሉ ለማየት በቅቶአል፤ ይህም የሆነው ከእግዚአብሔር ጋር ከሚያደርገው መልካም ግንኙነት የተነሣ ነው።

1+1 አላይያስ፤ የሰሙ ትርጉም፤ “እግዚአብሔር የድናል” ማለት ነው። አላይያስ የነበረውን ተልእኮውን ከእግዚአብሔር በመቀበል ንጉሥ ያዝያን በሞተበት ዓመት በ740 ዓመት ቅ.ክ አገልግሎቱን ጀመረ (6+1 ይመ)። እርሱም 40 ዓመት ወይም ከዚያ በላይ ትንቢት ተናግሮአል፤ የሞተውም በ680 ዓ.ቅ.ክ ሳይሆን አይቀርም።

1+1 ስለ ይሁዳ፤ አላይያስ በትንቢት ያገለገል የነበረው፤ የእስራኤል መንግሥት በሁለት በተከፈለበት ዘመን ነበር (የ1ነገ 12+20፤ የ2ዜና 10+1 ማብ ይመ)። በመለዋወጥ፤ “እስራኤል”፤ “ሰማርያ” ወይም “ኤፍራም” እየተባለ የጠራ የነበረው የሰሜን የእስራኤል መንግሥት ዐሥሩን የእስራኤል ነገዶች ያዘነ ነበር። ዋና ከተማው ኢየሩሳሌም የሆነው ብዙውን ጊዜ፤ “ይሁዳ” ተብሎ የሚጠራው የደቡብ መንግሥት፤ የይሁዳና የብንያምን ነገድ ያዘነ ነው። ሁለቱም መንግሥቶች ከጠላቶቻቸው ጥቃት ይድኑ ዘንድ ከእግዚአብሔርና ከሕጉ ዘወር በማለት ባዕዳን መንግሥታትንና የሐሰት አምላካቸውን ተከተሉ። የሰሜን መንግሥት በ722 ዓ.ቅ.ክ በአሥራውያን ተሸንፎ ተደመሰሰ። ስለዚህ አላይያስ ከነጠአታቸውና ከክሕደታቸው የተነሣ የይሁዳ ሕዝቦችም እንዲሁ እንዳይደመሰሱ አስጠነቀቀ (39+6)።

1+2 ዐመፁብኝ፤ ይሁዳና እስራኤል የእግዚአብሔርን

ኪዳን፤ ሕጉን፤ ቤተ መቅደሱንና የእርሱን የተስፋ ቃሎች ተቀብለው ነበር፤ ይሁን እንጂ ሕይወታቸው ነጠአት የሞላበት ሆነ፤ ኪዳንን ናቁ፤ እግዚአብሔር የድነታቸውና የበረከታቸው ምንጭ እንደ ነበር አላወቁም፤ ስለዚህ እግዚአብሔር ፍርድን አዘዘባቸው (ቀጽ 5-8)።

1+3 እስራኤል፤ በዚህ ስፍራ “እስራኤል” ተብሎ የተጠቀሰው ይሁዳን ጨምሮ ዐሥራ ሁለቱን የእስራኤል ነገዶች ነው።

1+4 የእስራኤልን ቅዱስ፤ የእግዚአብሔር መጠሪያ በመሆን የታወቀው ይህ አገላለጽ በአላይያስ መጽሐፍ ውስጥ 26 ጊዜ ተጠቅሶአል፤ በተጨማሪም እግዚአብሔር አምስት ጊዜ “ቅዱስ” በመባል ተጠርቶአል። አላይያስ ይህን ስም እግዚአብሔር መጥቀሱ፤ በከፊል እግዚአብሔርን በቅድስናው ሆኖ ካየው ራእይ (ምዕ 6) የተነሣ እንደ ነበር ያልጥርጥር መመዝገብ ይቻላል፤ ነቢያ ስለ እግዚአብሔር ልዩ የቅድስና ባጅርያ ብቻ አልገለጸም፤ ነገር ግን የእግዚአብሔር ሕዝብም ከአምላካቸው ጋር ባላቸው ኪዳን ጸንተው መኖር ከፈለጉ፤ ቅዱስ መሆን እንደሚገባቸውም አሳስበዋል።

1+7 እገራችሁ ባድማ፤ የይሁዳ ሕዝብ ንስሐ እንዲገባ ለማድረግ፤ እግዚአብሔር ባዕዳን መጥተው ምድሪቱን እንዲዘርፋ አደረገ (2ዜና 28+5-18)። የሕዝቡ ነጠአት የእግዚአብሔር በረከት ወደ እነርሱ እንዳይመጣ፤ ጥበቃውም እንዳይሆንላቸው ከለከለ፤ ስለዚህም ፍርድ ጀመረ። በመጨረሻም ምድሪቱና ሕዝቡ በናቡከደነጆርና በባቢሎናውያን ሰራዊት (605-586 ዓ.ቅ.ክ) ሙሉ በሙሉ ተደመሰሱ። ንስሐ በማይገቡ ነጠአተኞች ባለማቋረጥ የሚፈጸም ነጠአት ምንጊዜም የእግዚአብሔርን ፍርድ ያመጣል፤ ለመደምሰስም ይዳርጋል።

የሰራዊት ጌታ አግዚአብሔር
ዘርን ባያስቀርልን ኖሮ፤
እንደ ሰደም በሆንን
ገሞራንም በመሰልን ነበር።
¹⁰እናንተ የሰደም ገዢች
የእግዚአብሔርን ቃል ስሙ
እናንተ የገሞራ ሰዎች
የእግዚአብሔርን ሕግ አድምጡ።
¹¹የመሥዋዕታችሁ ብዛት
ለእኔ ምኔ ነው? ይላል
አግዚአብሔር።
“የሚቃጠሉትን የእውራ በግና
የሰቡ እንስሳትን ስብ ጠግቤአለሁ፤
በበሬ፤ በበግ ጠቦትና በፍየል ደም
ደስ አልሰኝም።
¹²በፊቴ ለመቅረብ ስትመጡ፤
ይህን ሁሉ እንድታመጡ፤
የመቅደሴን ደጅ እንድትረግጡ ማን
ጠየቃችሁ?
¹³ከንቱውን መባ አታቅርቡ፤
ዕጣናችሁን አጸየፋለሁ፤
የወር መባቻ በዓላችሁን፤
ሰንበቶቻችሁን፤ ጉባኤያችሁንና
በክፋት የተሞላውን ስብሰባችሁን መታገሥ
አልቻልሁም።
¹⁴የወር መባቻችሁን የተደነገጉ
በዓሎቻችሁን ነፍሴ ጠልታሰች፤
ሽክም ሆነውብኛል፤
መታገሥም አልቻልሁም።
¹⁵አጆቻችሁን ለጸሎት ወደ እኔ ስትዘረጉ፤
ዐይኖቼን ከእናንተ ካነሰውራለሁ፤
አብዝቃችሁ ብትጸልዩም እንኳ
አልሰማችሁም፤
እጆቻችሁ በደም ተበክለዋል፤
¹⁶ታጠብ፤ ራሳችሁንም አንጽ፤
ክፉ ሥራችሁን
ከፊቴ አርቁ፤
ክፉ ማድረጋችሁን ተወ፤
¹⁷መልካም ማድረግን ተማሩ፤
ፍትሕን እሹ፤
የተገፉትን አጽናቡ፤
አባት ለሌላቸው ቁመላቸው፤
ለመበለቶችም ተሟገቱ።

1+9 ዘፍ19+24፤
45+7፤
27+21+14፤
አሳ4+2፤ 6+13፤
27+12፤ 28+5፤
37+43+32፤
45+25፤ 56+8፤
ኤር23+3፤
ኤል2+32፤
ሮሚ9+29
1+10 ዘፍ13+13፤
18+20፤
አሳ5+24፤
8+20፤ 13+19፤
28+14፤ 30+9፤
ሕዝ6+49፤
ሮሚ9+29፤
ራእ11+8
1+11
1ሳሙ15+22፤
ኤዮ22+3፤
መዝ40+6፤
50+8፤ ኤሰ66+3፤
ኤር6+20፤
አዮ6+4፤
ሚል1+10፤
ዕብ10+4
1+12 ዘፀ23+17፤
ዘፃ31+11
1+13 ዘኁ10+10፤
15ገ14+24፤
1ዜና23+31፤
መዝ115+8፤
ምሳ15+8፤ 28+9፤
ኤሳ41+24፤
66+3፤ ኤር7+9፤
18+15፤ 44+8፤
ሐጌ2+14፤
ሚል2+11
1+14 ዘወ12+16፤
ዘሌ23+1-44፤
ዘኁ28+11—
29+39፤ ዘፃ16+1-
17፤ ንሀ10+33፤
ኤዮ7+12፤
መዝ11+5፤
69+3፤ ኤሳ5+12፤
7+13፤ 29+1፤
43+22+24፤
ኤር44+22፤
ሆሴ2+11፤
ሚል2+17፤ 3+14
1+15 ዘወ9+29፤
ዘፃ1+45፤ 31+17፤
1ሳሙ8+18፤

¹⁸“ኑና እንዋቀሰ”
ይላል አግዚአብሔር፤
“ነጠአታችሁ እንደ ዐለላ ቢቀላ
እንደ በረዶ ይነጣል፤
እንደ ደም ቢቀላም
እንደ ባዘቶ ነፃ ይሆናል።
¹⁹እሺ ብትሉ፤ ብትታዘዙም
የምድርን በረከት ትበላላችሁ፤
²⁰እምቢ ብላችሁ ብታምፁ ግን
ሰይፍ ይበላችኋል።”
የእግዚአብሔር አፍ ይህን ተናግሮአልና።
²¹ታማኝ የነበረችው ከተማ
እንዴት አመንዝራ እንደ ሆነች
ተመልከቱ
ቀድሞ ፍትሕ የሞላባት፤
ጽድቅ የሰፈነባት ነበረች፤
አሁን ግን የነፍሰ ገዳዮች ማደሪያ
ሆነ!
²²ብርሻ ዝንአል፤
ምርጥ የወይን ጠጅሽ ውሃ ገባው፤
²³ገዢዎቻችሁ በመፀዋችና
የሌባ ግብረ ዐበሮች ናችሁ፤
ሁሉም ጉቦን ይወዳሉ፤
እጅ መንሻንም በብርቱ ይፈልጋሉ፤
አባት ለሌላቸው አይቀምም፤
የመበለቶችንም አቤቱታ
አይሰሙም።
1+15 ኤዮ9+30፤ 15+31፤ ኤሳ4+4፤ 57+17፤ 59+23፤
ኤር2+34፤ ሕዝ7+23፤ ሆሴ4+2፤ ኤሳ3+21፤ ዮሐ9+31
1+16 ዘኁ19+11፤16፤ ፍት3+3፤ ኤሳ52+11፤ 55+7፤
ኤር25+5፤ ግሪ27+24፤ ያዕ4+8 1+17 ፋፕ23፤ ዘፀ22+22፤
ዘፃ14+29፤ ኤዮ22+9፤ መዝ34+14፤ 72+1፤ 82+3፤
94+6፤ ኤሳ10+2፤ 11+4፤ 33+5፤ 56+1፤ 61+8፤
ሕዝ18+31፤ 22+7፤ አዮ5+14-15፤ ሚዘ6+8፤ በፍ2+3፤
ሉቃ18+3፤ ያዕ1+27 1+18 1ሳሙ2+25፤ መዝ51+7፤
ኤሳ41+11 43+9፤26፤ 55+7፤ ራእ7+14 1+19 ዘፃ30+15-
16፤ ዕዘ9+12፤ ኤዮ36+11፤ መዝ34+10፤ ኤሳ30+23፤
50+10፤ 55+2፤ 58+14፤ 62+9፤ 65+13፤21-22 1+20
ዘኁ23+19፤ 1ሳሙ12+15፤ ኤዮ15+22፤ ኤሳ3+25፤
21+17፤ 27+1፤ 34+16፤ 40+5፤ 58+14፤ 65+12፤
66+16፤ ኤር17+27፤ 49+13፤ ሚዘ4+4፤ ዘዘ1+6፤
ራእ1+16 1+21 ምሳ6+17፤ ኤሳ5+7፤ 46+13፤ 57+3-9፤
59+14፤ ኤር2+20፤ 3+29፤ 13+27፤ ሕዝ23+31፤
ሆሴ2+1-13፤ አዮ6+12 1+22 መዝ19+119 1+23 ፋፕ2፤
ዘፀ3+8፤ ዘፃ19+14፤ ኤሳ10+2፤ ኤር5+28፤ ሕዝ22+6-7፤
አዮ5+12፤ ሚዘ2+1-2፤ 3+9፤ 6+12፤ ዕን1+4
፤1+17 ወይም፤ ጨቋኙን ገሥሱ ማለት ነው።6

1+9-10 ሰዶም ... ገሞራ፤ በእግዚአብሔር ፊት
ታላቅ ንጢአት ስለ ፈጸሙ፤ የሰዶምና የገሞራ ከተሞች
ሙሉ በሙሉ ተደምስሰዋል (ዘፍ 19+1-25)። ነቢዩ
አሳይያስ ከታላቅ ዐመፅዋ የተነሣ፤ ይሁዳንም ከእነዚህ
ከተሞች እኩል ይቋጥራታል።
1+11 የመሥዋዕታችሁ ብዛት ለእኔ ምኔ
ነው? እግዚአብሔርን ለማምለክና ለመጸለይ ፋርባንና
መሥዋዕታቸውን ሳያቋርጡ ይዘው ይመጣሉ። ነገር
ግን አሳይያስ ሕዝቡን ስለ ክፉ ድርጊታቸውና
ስለሚፈጽሙት አፍትሕዊ ሥራ ያፀግማቸዋል። ለእርሱና
ለተቀደሰው መንገዱ ልባችን በእውነት የተገዛገዘለሆነ፤
አምልኮአችንና ምስጋናችን አስጸደፈ ይሆናል (ክፍ6+3፤
ከኤር 7+21-26፤ ከሆሴ 6+6፤ ከአዮ 5+21-24፤
ከሚዘ 6+6-8 ጋር ያነጻጽሩ)።
1+15 አልሰማችሁም፤ ንጢአት በሕይወታችን

ውስጥ ካለ፤ እግዚአብሔርን ከጸሎታችን ዘወር እንጂል
ያደርገዋል (ዮሐ 4+3 እና ማብ፤ 1ዮሐ 3+22 እና ማብ
እንጂሁም በገጽ 528 ላይ፤ “መልስ የሚያስገኝ ጸሎት”
በሚል ርዕስ የቀረበውን የትኩረት ጽሑፍ ይመ)።
1+18 ኑና እንዋቀሰ፤ እግዚአብሔር ሕዝቡን
ለማውገዝና ለማጥፋት አልፈለገም፤ ነገር ግን ንስሐ
በመግባት ብቻ ከፋችን ከራሳቸው ካራፋ፤ ትክክለኛውን
ነገር ለማድረግና ቃሉን ለመታዘዝ ጥረት ካደረጉ ሙሉ
ይቅርታና ምሕረት ያደርግላቸዋል (ቀሩ 16-19)።
ንጢአት ቢያደርጉም እንኳ ንጢአታቸውን በመናዘዝ፤
ንስሐ የሚገባና በኢየሱስ ክርስቶስ ደም የእግዚአብሔርን
የማንጸት ሥራ የማቀበሉ፤ የእግዚአብሔርን ምሕረት
ያገኛሉ (ሉቃ 24+46-47፤ 1ዮሐ 1+9)። የእግዚአብሔርን
ምሕረት በመቃወም በመፀዋኝነት በራሳቸው መንገድ
የሚሄዱ ግን ይጠፋሉ (ቀሩ 20)።

24 ስለዚህ ገታየ የሰራዊት ጌታ አግዚአብሔር
የአስራኤል ንደል እንዲህ ይላል፤
“በባላንጣዎቼ ላይ ቊጣዬን እገልጣለሁ፤
ጠላቶቼንም እበቀላለሁ።”
25 እጄን በአንቺ ላይ አነሣለሁ፤
ዝግትሽን ፈጽሜ አጠራለሁ፤
ጉድፍሽንም ሁሉ አስወግዳለሁ።
26 ፈራጆችሽን እንደ ጥንቱ፤
አማካሪዎችሽንም እንደ ቀድሞው
እመልሳለሁ፤
ከዚያም የጽድቅ መዲና፤
የታመነች ከተማ
ተብለሽ ትጠሪያለሽ።
27 ጽዮን በፍትሕ፤
በንስሐ የሚመለሱ ነዋሪዎቿም
በጽድቅ ይዋጃሉ።
28 በመፀኞችና ኅጢአታዊች ግን በአንድነት
ይደቃሉ፤
አግዚአብሔርንም የሚተዉ
ይጠፋሉ።
29 “ደስ በተሰኛችሁባቸው የአድባር ዛፎች
ታፋራላችሁ፤
በመረጣችኋቸውም የአትክልት ቦታዎች
ትዋረዳላችሁ።”
30 ቅጠሉ እንደ ጠወለገ ወርካ፤
ውሃም እንደሌለው የአትክልት ቦታ
ትሆና ላችሁ።
31 ብርቱ ሰው እንደ ገለባ፤
ሥራውም እንደ ብልጭታ ይሆናል፤
ሁለቱም አብረው ይቃጠላሉ፤
እሳቱንም የሚያጠፋው የለም።

የአግዚአብሔር ተራራ

2 የአዋጽ ልጅ አሳይያስ ስለ ይሁዳና ስለ
ኢየሱስም ያየው ይህ ነው፤
ግዙዙንም ፍጻሜ፤

1+24 ዘፍ49+24፤
ዘፍ32+43፤
ኢሳ10+3፤
34+28፤ 35+4፤
47+3፤ 59+17፤
61+2፤ 63+4፤
ኤር51+6፤
ሕዝ5+13
1+25 ዘፍ28+63፤
2ዘፍ29+15፤
መዝ78+38፤
119+119፤
ኢሳ48+10፤
ኤር6+29፤ 9+7፤
ሕዝ22+22፤
ሚላ3+3
1+26 ዘፍ32+28፤
ኢሳ4+3፤ 32+16፤
33+5፤ 46+13፤
48+2፤ 18፤ 52+1፤
60+14፤ 61+11፤
62+1፤ 2፤ 64+10፤
ኤር31+23፤
33+7፤ 11፤
፳79+24፤
ሚከ4+8፤ ዘፍ8+3
1+27 ኢሳ30+15፤
31+6፤ 35+10፤
41+14፤ 43+1፤
52+3፤ 59+20፤
62+12፤ 63+4፤
ሕዝ18+30፤
ሆላ2+19
1+28 ዘፍ32+15፤
መዝ9+5፤
ኢሳ24+20፤
33+14፤ 43+27፤
48+8፤ 50+1፤
59+2፤ 66+24፤
ኤር4+18፤ 16+4፤
42+22፤ 44+12፤
2ተሰ1+8-9
1+29 መዝ97+7፤
ኢሳ42+17፤
44+9፤ 11፤
45+16፤ 57+5፤
65+3፤ 66+17፤

የአግዚአብሔር ቤተ መቅደስ ተራራ
ከተራሮች ከፍ ብሎ ይመሠረታል፤
ከኩረብቶችም በላይ ከፍ ከፍ
ይላል፤
ሕዝቦችም ሆኑ ወደዚያ ይጉርፋሉ።
3 ብዙ ሕዝቦችም መጥተው እንዲህ ይላሉ፤
“ኑ፤ ወደ አግዚአብሔር ተራራ፤
ወደ ያዕቆብ አምላክ ቤት እንወጣ፤
እርሱ መንገዱን ያስተምረናል፤
በጐዳናውም እንሄዳለን።”
ሕግ ከጽዮን፤
የአግዚአብሔር ቃል ከኢየሱሳም
ይወጣልና።
4 እርሱ በሕዝቦች መካከል ይፈርዳል፤
የብዙ ሰዎችን አለመግባባት
ያስወግዳል።
እነርሱም ሰይፋቸውን ቀጥቅጠው ማረሻ
ጠራቸውንም ማጭድ ያደርጋሉ።
ሕዝብ በሕዝብ ላይ ሰይፍ አያነሣም፤
ጦርነትንም ከእንግዲህ አይማሩም።
5 እናንተ የያዕቆብ ቤት ሆይ፤ ኑ፤
በአግዚአብሔር ብርሃን እንመላለስ።
1+29 ኢር10+14፤ ሕዝ6+13፤ ሆላ4+13 1+30 መዝ1+3
1+31 ኢሳ4+4፤ 5+24፤ 9+18-19፤ 10+17፤ 24+6፤
26+11፤ 30+27-33፤ 33+14፤ 34+10፤ 66+15-16-24፤
ኤር5+14፤ 7+20፤ 21+12፤ አብዛ8፤ ሚላ3+2፤ 4+1፤
ሚከ25+4፤ 2+1 ኢሳ1+1 2+2 መዝ102+15፤ ኢሳ11+9፤
24+23፤ 25+6፤ 10፤ 27+13፤ 56+7፤ 57+13፤ 65+9፤
66+20፤ ኤር16+19፤ 31+23፤ ፳711+45፤ ኤር3+17፤
ሚከ4+7፤ ዘፍ14+10፤ ሐሥ2+17፤ ዕብ1+2
2+3 ዘፍ33+19፤ መዝ137+5፤ ኢሳ1+10፤ 33+22፤
45+14-23፤ 49+1፤ 12+23፤ 51+4፤ 7፤ 55+5፤ 60+3-6-14፤
66+18፤ ኤር3+17፤ ኤር3+2፤ ሰር3+8፤ ዘፍ14+2፤
ሉቃ24+47፤ ዮሐ4+22 2+4 ዘፍ49+10፤ መዝ7+6፤
9+19፤ 46+9፤ 96+13፤ 98+9፤ ኢሳ1+27፤ 3+13፤
9+5፤ 7፤ 11+6-9፤ 32+18፤ 42+4፤ 51+4፤ 57+19፤
65+25፤ ኤር30+10፤ ፳711+45፤ ሆላ2+18፤
ኤር3+10፤ 14፤ ሚከ4+3፤ ዘፍ9+10 2+5 ኢሳ58+1፤
60+1፤ 19-20፤ ዮሐ1+5፤ 7

1+25 ዝግትሽንም ፈጽሜ አጠራለሁ፤ አግዚአብሔር ንስሐ የሚገቡትን ትሩፋን ለማስቀረትና ከሕዝቡ ክፋትን ለማጥራት አስበክል (ቀ፡ 18-19፡26-27)። በይሁዳ ሁኔታ ተስፋ አልዘረጠም (ከዕዝ 1፡ 5፡2፡14-16 ጋር ያነጻጽሩ)። ለሰው ዘር ሁሉ ቢዛ የሚሆነው፤ ከዚህ ከተመለሰ ሕዝብ ይወጣልና “ጽዮን” (ቀ፡ 27 ኢየሱሳምን ለማለት ነው) ብትመለስም፤ በእውነት ወደ አግዚአብሔር የሚመለሱ ብቻ ይድናሉ፤ አይጠፉምም (ከ65፡8-16 ጋር ያነጻጽሩ)።
2+2 በዘመኑም ፍጻሜ፤ የአዲስ ኪዳን መጽሐፍ፤ ይህ ዘመን ክርስቶስ ከተወለደባት ጊዜ ጀምሮ ጸግም እስከሚመጣበት ጊዜ ድረስ ያለውን የሚያመለክት ነው ይላል (ሐሥ 2፡17 እና ማብ ይመ)፤ ነቢዩ አሳይያስ ከቁ 1-5 የሚገልጸው ነገር የሚፈጸመው ክርስቶስ ጸግም መጥቶ የአግዚአብሔርን መንግሥት በምድር ላይ በሚመጥርበት ጊዜ ነው።
2+2 ተራራ ... ይመሠረታል፤ ከቀ፡ 2-5 ይመልከቱ። በምድር ሁሉ ላይ ስለሚመሠረተው የአግዚአብሔር አገዛዝ አሳይያስ ትንቢት ይናገራል (ከሚከ 4+1-3 ጋር ያነጻጽሩ)። በአግዚአብሔርና በሕጉ ላይ የተደረገ ክፋት፤ በመፅና ኢፍትሐዊ ሥራ ሁሉ

ይሸነፋል፤ ጽድቅም ሁሉን ይገዛል (ከ59፡20—60፡3፡14፤ ከኤር 33፡14-16፤ ከዘክ 2፡10-12 ጋር ያነጻጽሩ)። “ሕዝቦችም ሁሉ” ማለትም አይሁድና አሕዛብ ሁሉ አግዚአብሔርን ያመልካሉ፤ የግሉታልም። ትንቢቱ አግዚአብሔር ለእስራኤልና ለሰው ዘር ሁሉ ያለውን የመጨረሻ ዐላማ ያንጸባርቃል፤ ይህ ሁሉ በምድር ላይ በጽድቅና በፍትሕ በሚገዛው በራሱ በኢየሱስ ክርስቶስ ይፈጽማል (9፡1-7፤ 11፡3-5)።
2+3 መንገዱን ያስተምረናል፤ በጐዳናውም እንሄዳለን። አግዚአብሔርን የመኑ ሰዎች ዋና ጉዳይ ሊሆን የሚገባው፤ የመንግሥቱ ዜጎች እንደ መሆናቸው መጠን የአግዚአብሔርን ፈቃድ ማወቅና መታዘዝ ነው። የአግዚአብሔርን መልእክት የምናውጅ ሰዎችም በከፍተኛ ደረጃ ጥንቃቄ ማድረግ ያለብን በክርስቶስ፤ በብሉይ ኪዳን ነቢያትና በአዲስ ኪዳን አዋርያት የተገለጠው ቅዱስ መጽሐፍ የሆነው የአግዚአብሔርን ቃል እየሰበከንና እያስተማርን መሆኑን መረዳት እጅግ አስፈላጊ ነገር ነው (ኤፌ 2፡20 እና ማብ ይመ)። ሰዎች ሁሉ፤ የጽኑም ሆኑ ያልጽኑ በመንፈስ ቅዱስ ከተቀቡና ለእርሱም የጽድቅ መንገድ ከተሰጡ ቅዱሳን እፍ የሚወጣውን የአግዚአብሔርን እውነት ሊሰሙ ይገባል።

የእግዚአብሔር ቀን

፪ ያዕቆብ ቤት የሆነውን፤
 ሕዝብህን ትተሃል፤
 እነርሱ በምሥራቅ ሰዎች ከንቱ አምልኮ
 ተዋልተዋልና፤
 እንደ ፍልስጥኤማውያን
 የሚርታሉ፤
 ከባዕዳን ጋር አገና ይማታሉ።
 ምድራቸው በብርና በወርቅ ተዋልታለች፤
 ሀብታቸውም ልክ የለውም።
 ምድራቸው በፈረሶች ተዋልታለች፤
 የሠረገሎቻቸውም ብዛት ልክ
 የለውም።
 ምድራቸው በጣዖታት ተዋልታለች፤
 ጣቶቻቸው ላበጁቸው፤
 ለእጆቻቸው ሥራ ይሰግዳሉ።
 ሰው ዝቅ ብሎአል፤
 የሰው ልጅም ተዋርዶአል፤
 ስለዚህ በደላቸውን ይቅር አትበል።
 10 ከእግዚአብሔር አስፈሪነት
 ከግርማው ሽሽ፤
 ወደ ዐለቶች ሂድ፤
 በመሬትም ውስጥ ተሸሸግ።
 11 የእብሪተኛ ሰው ዐይን ይሰበራል፤
 የሰዎችም ትዕቢት ይዋረዳል፤
 በዚያን ቀን እግዚአብሔር ብቻውን
 ከፍ ከፍ ይላል።
 12 የሰራዊት ጌታ እግዚአብሔር
 እግራቸውንና ትዕቢተኛውን ሁሉ፤
 የትኩረራውን በሙሉ
 የሚያዋርድበት ቀን አለው።
 13 ረዥሞች ከፍ ከፍ ያሉትን የሊባናስ
 ዝግባዎች ሁሉ፤
 የባላንን የወርካ ዛፎች ሁሉ፤
 14 ታላላቁን ተራራ ሁሉ፤
 ከፍ ያለው ኩረብታ ሁሉ፤
 15 ረጃጅሙን ግንብ ሁሉ፤
 የተመሸገውን ቅጥር ሁሉ፤
 16 የተርሲስን መርከቦች ሁሉ፤
 የክብር ጀልባዎችን ሁሉ
 የሚያዋርድበት ቀን አለው።
 17 የሰው እብሪት ይዋረዳል፤
 የሰውም ኩራት ይወድቃል፤

2+6 ዘ፳18+10፤
 31+17፤
 2፻71+2፤ 16+7፤
 2ዜ526+6፤
 ም፳6+1፤
 ኢ፳44+25፤
 ኢር12+7፤
 ሚክ5+12፤
 2+7 ዘፍ41+43፤
 ዘ፳17+16+17፤
 መዝ17+14፤
 ኢ፳31+1፤
 ሚክ5+10፤
 2+8 2ዜ532+19፤
 መዝ135+15፤
 ኢ፳10+9-11፤
 17+8፤ 44+17፤
 ሚክ5+13፤
 ራእ9+20፤
 2+9 ቀ11+17፤
 ነዐ4+5፤
 መዝ62+9፤
 ኢ፳5+15፤ 13+11፤
 2+10 ቀ19፤
 ዘ፻3+11፤
 መዝ145+12፤
 ናዐ3+11፤
 2+ሰ1፤9፤
 ራእ6+15-16፤
 2+11፤
 ቀ9፤17+20፤
 ነዐ9+29፤
 ኢዋ40+11፤
 መዝ46+10፤
 ኢ፳3+7፤18፤
 4+12፤ 5+15፤30፤
 7+18፤ 10+12፤
 17+47፤ 24+21፤
 25+9፤ 26+11፤
 27+11፤ 37+23፤
 ሕዝ31+10፤
 ዕን2+5፤
 2+12፤
 2ሳሙ22+28፤
 ኢዋ40+11፤
 መዝ59+12፤
 76+12፤
 ኢ፳13+6፤9፤
 22+8፤12፤
 24+4፤21፤ 34+8፤
 60+11፤ 61+2፤
 ኢር30+7፤
 ሰቁ1+12፤
 ሕዝ7+7፤ 30+31፤

በዚያን ቀን እግዚአብሔር ብቻ ከፍ
 ከፍ ይላል፤
 18 ጣዖቶች ሁሉ ፈጽሞ ይወድማሉ።
 19 እግዚአብሔር ምድርን ለማናወጥ
 በሚነሣበት ጊዜ፤
 ሰዎች ከአስፈሪነቱ
 ከግርማውም የተነሣ፤
 ወደ ዐለት ዋሻ
 ወደ መሬትም ጉድጓድ ለመሸሸግ
 ይሮጣሉ።
 20 በዚያን ቀን ሰዎች
 ሊያመልካቸው ያበጁቸውን፤
 የብርና የወርቅ ጣዖቶቻቸውን
 ለፍልፈልና ለሌሊት ወፍ
 ይወረውራሉ።
 21 እግዚአብሔር ምድርን ለማናወጥ
 በሚነሣበት ጊዜ፤
 ሰዎች ከአስፈሪነቱ
 እንዲሁም ከግርማው የተነሣ፤
 ወደ ድንጋይ ዋሻ፤
 ወደ ዐለት ስንጣቂ ሮጠው ይገባሉ።
 22 እስትንፋስ አፍንጫው ላይ ባለች
 በሰው አትታመኑ፤
 ከቶ ምን የሚበጅ ነገር አለው፤
 2+12 ኢ፳1+15፤ 2+11፤ አዋ5+18፤ ሰፍ1+14፤
 ሚ፳4+1፤ 2+13 መ፳9+15፤ መዝ22+12፤ ኢ፳10+33፤34፤
 29+17፤ ሕዝ27+5፤ ዘሰ1+2፤ 2+14 ኢ፳30+25፤
 40+4፤ 2+15 ኢ፳25+2፤21፤ 30+25፤ 32+14፤ 33+18፤
 ሰፍ1+16፤ 2+16 ዘፍ10+4፤ ነ፻79+26፤ 2+17 ቀ9፤11፤
 2ሳሙ22+28፤ ኢዋ40+11፤ 2+18 ዘ፻9+21፤ 1ሳሙ5+2፤
 ኢ፳21+9፤ ኢር10+11፤ ሕዝ36+25፤ ሚክ5+13፤
 2+19 ቀ21፤ ዘ፻2+25፤ መ፳6+2፤ ኢዋ9+6፤ 30+6፤
 መዝ145+12፤ ኢ፳7+19፤ 14+16፤ ሉቃ23+30፤
 ዕብ12+26፤ ራእ6+15፤ 2+20 ቀ11፤ ዘሰ11+19፤
 ኢዋ22+24፤ ሕዝ7+19-20፤ 14+6፤ 36+25፤ ራእ9+20፤
 2+21 ቀ19፤ ዘ፳3+22፤ መዝ145+12፤ ኢ፳33+10፤
 2+22 ዘፍ2+7፤ ኢዋ12+19፤ መዝ8+4፤ 18+42፤
 118+6፤8፤ 144+3፤4፤ 146+3፤ ኢ፳17+13፤ 29+5፤
 40+15፤ 51+12፤ ኢር17+5፤ ያዕ4+14፤
 *2+9 ወይም፤ ከፍ አታድርጋቸው ማለት ነው።
 *2+16 ወይም የንግድ መርከቦች ማለት ነው።

2+6 ሕዝብህን ... ትተሃልና፤ ከቀ. 6-9
 ይመልከቱ። እነዚህ ጥቅሶች የሚያመለክቱት የይሁዳ
 ሕዝብ የቱን ያህል በዓለማዊ መንገድና በክሊደት
 እንደተጓዘ ነው። እግዚአብሔርን ትተዋል፤ ጣዖት
 አምልኮንና የመተትን ሥራ ተከተሉ፤ በአረማውያን
 የገጠኤት መንገድ ደስ ተሰኙ፤ ገንዘብን ከባዕዳን ጋር
 የሚያደርጉትን ኅብረትና የጦር ኅይልን መተማመናቸው
 አደረጉ። ስለዚህ እግዚአብሔር ከዐድ ቅጣት ቀጥቷቸዋ
 ከልብ ንስሐ ገብተው እስከሚመለሱ ድረስ እንዲሁ
 እንዳይታሉ፤ አሳይያስ ይጽጃል (ቀ. 17-21)። ላይ
 ላዩን የሆነ ንስሐና ሽንገላ የጥላበት የሃይማኖት ሥርዐት
 ነገሩን እንደሚያባብረው ያውቃል፤ እውነተኛ ንስሐ
 ይቅርታን ከመቀበል መቅደም ይገባዋልና (1+16-20)።
 2+11 የሰዎችም ትዕቢት ይዋረዳል፤ የሰው
 ትዕቢት አንዱ አስከፊ ውጤት፤ ከእግዚአብሔር ነጻ

በመሆን ስለራሳችን መወሰን እንችላለን፤ እንዲት መኖር
 እንዳለብንና ትክክል የሆነውንና ያልሆነውን እናውቃለን
 የሚል ነው። በፍርድ ቀን እግዚአብሔር እንዲህ
 ዐይነቱን የትዕቢት አስተሳሰብ እጅግ ያዋርዳል።
 2+12 እግዚአብሔር ... ቀን አለው፤ እንደ
 አሳይያስ አባባል የፍርድ ቀን እየመጣ ነበር፤ የትንቢቱ
 መፈጸም የሚሆነው የእግዚአብሔር የክፍፍ መሣሪያ
 በመሆን የአሃሪና የባቢሎን ሰራዊት ድንገት መጥተው
 የአስራኤልን ምድር ሲያጠፋ ነው (39+6)። ከትንቢቱ
 ሰፋ ያለ እድሜስ አንጻር፤ “የእግዚአብሔር ቀን”
 የሚባለው እግዚአብሔር በምድር ላይ ያለውን ክፋት ሁሉ
 የሚያጠፋበትን ዘመን የሚያመለክት ነው (ከኢል 2+31
 ጋር ያንጻጽሩ፤ 1ተሰ 5+2 እና ማብ እንዲሁም ራእ 4—19
 እና ማብ ይመጣ በገጽ 1471 ላይ “ታላቁ መከራ”
 በሚል ርእስ የተጻፈውን የትኩረት ጽሑፍ ይመጣ።

በኢየሩሳሌምና በይሁዳ ላይ
የሚመጣ ፍርድ

3 እነሆ፤ ጌታ፤

የሰራዊት ጌታ አግዚአብሔር
ከኢየሩሳሌምና ከይሁዳ

ድጋፋንና ርዳታውን፤

የምግብና የውሃ ርዳታውን ሁሉ

ይነሣል፤

2ጀግናውንና ተዋጊውን፤

ፈራጁንና ነቢያን፤

አስማተኛውንና ሽማግሌውን፤

3የአምሳ አለቃውንና ባለ ማዕረጉን፤

አማካሪውንና ጠቢቡን የእጅ

ባለሙያ፤

ብልጉንም ምትሁተኛ ይነሣል።

4ልጆችን መሪዎቻቸው አደርጋለሁ፤

ያልበሰሉ ሕፃናትም ይገዟቸዋል።

5ሕዝብ እርስ በርስ ይጨቋቁናል፤

ሰው በሰው ላይ፤ ባልንጀራ

በባልንጀራው ላይ፤

ወጣቱ በሽማግሌው ላይ፤

ተራው ሰው በተከበረው ላይ

ይነሣል።

6ሰውም በአባቱ ቤት

ከወንድሞቹ አንዱን ይዞ፤

7አንተ ልብስ ስላለህ መሪ ሁነን፤

ይህንንም የፍርስራሽ ክምር ግዛ”

ይለዋል።

8እርሱ ግን በዚያ ቀን ድምፁን ከፍ

አድርጎ፤

”እኔ መፍትሔ አልሆንም፤

በቤቴም ልብስና ምግብ የለኝም፤

የሕዝብ መሪ አታድርጉኝ” ይላል።

9ኢየሩሳሌም ተንገዳግዳለች፤

ይሁዳም ለመውደቅ ተቃርባለች፤

ንግግራቸውም ሆነ ድርጊታቸው

አግዚአብሔርን የሚቃወም፤

የከብሩንም መገኘት የሚያቃልል

ነውና።

3+1 ስል26+26፤

መዝ18+18፤

ኢሳ5+13፤

65+13፤

ሕዝ4+16፤

አሞ4+6

3+2 ዘፃ18+10፤

ኢሳ9+14-15፤

ሕዝ7+13

3+3 2ሃ1+9፤

24+14፤

አዮ22+8፤

መዝ10+11፤

ኤር8+17

3+4 4+12፤

መዝ10+16

3+5 መዝ28+3፤

ኢሳ9+19፤

ኤር9+8፤

ሚዘ7+2፤6

3+7 ኢሳ2+11፤

24+2፤

ኤር30+12፤

ሕዝ34+4፤

ሆሴ5+13፤

ኢል1+16

3+8 2ዜ533+6፤

ኢዮ1+11፤

መዝ73+9፤11፤

ኢሳ1+7፤

9+15፤17፤

28+15፤ 30+9፤

59+3፤13፤ 65+7

3+9 ዘፃ13+13፤

ዘዮ32+23፤

2ዜ534+24፤

ምሳ8+36፤

ኢሳ59+12፤

ኤር14+7፤

ሆሴ5+5፤

ሮሜ6+23

3+10 ዘፃ15+1፤

ዘፃ5+33፤ 12+28፤

28+1-14፤

መዝ37+17፤

128+2፤

ኤር22+15

3+11 ዘፃ28+15-

68፤ 2ዜ96+23፤

9የፈታቸው ገጽታ ይመሰክርባቸዋል፤

ነጠላታቸውን እንደ ሰዶም በይፋ

ይናገራሉ፤

አይደሉቁትም፤

ጥፋትን በራሳቸው ላይ ስላመጡ።

ወዮላቸው!

10ጸድቃን መልካም ነገር እንደሚያገኙ

ንገሯቸው፤

የሥራቸውን ፍሬ ይበላሉና።

11በደለኞች ወዮላቸው፤ ጥፋት

ይመጣባቸዋል፤

የእጃቸውን ያገኛሉና።

12ወጣቶች ሕዝቤን ያስጨንቃሉ፤

ሴቶችም ይገዟቸዋል።

ሕዝቤ ሆይ፤ መሪዎችህ አሳስተውሃል፤

ከመንገድህም መልሰውሃል።

13አግዚአብሔር በፍርድ ወንበር ላይ

ተቀምጦአል፤

በሕዝቡም ላይ ለመፍረድ

ተነሥቶአል።

14አግዚአብሔር፤

ከአለቆችና ከሕዝቡ ሽማግሌዎች

ጋር እንዲህ ሲል ይፋረዳል፤

”የወይኔን ቦታ ያሸፋችሁ እናንተ ናችሁ፤

ከድኾች የዘረፋችሁትም በቤታችሁ

ይገኛል፤

15ሕዝቤን በችግር ስታደቁት፤

የድኾችንም ፊት በሕዝብን

ስታገረጡት ምን ማለታችሁ ነው?”

ይላል ጌታ፤

የሰራዊት ጌታ አግዚአብሔር።

16አግዚአብሔር እንዲህ ይላል፤

የጽዮን ሴቶች ኩርተቸዋል፤

ዐንገታቸውን አያሰገጉ፤

3+11 ኢዮ9+13፤ ኢሳ57+20፤ ኤር21+14፤ ሰፊ5+16፤

ሕዝ24+14 3+12 4+4፤ ኢሳ9+16፤ 19+14፤ 28+7፤

29+9፤ ኤር23+13፤ 25+16፤ ሚዘ3+5 3+13 ኢዮ10+12፤

መዝ82+1፤ ኢሳ2+4 3+14 1ሳሙ12+7፤ ኢዮ22+4፤

24+9፤ ኢሳ11+4፤ 25+4፤ ያዕ2+6 3+15 ኢዮ24+14፤

መዝ94+5፤ ኢሳ5+7፤ 10+6፤ 11+4፤ 26+6፤ 29+19፤

32+6፤ 51+23 3+16 ኢዮ15+25፤ መሐ3+11

3+1 ከኢየሩሳሌም ... ይነሣል፤ ከሕዝቡ ንጠላት
የተነሣ የአግዚአብሔር ፍርድ ማናቸውንም የኅብረተሰቡን
ክፍል የሚነካ ስለሚሆን፤ ሁሉም ሰው በሚደርሰው

ጉዳት ይሠቃያል (ቀፋ 2-3)።

3+5 ይጨቋቁናል፤ በአንድ ኅብረተሰብ ውስጥ
የአግዚአብሔርን መንገድ የመቃወም ሁኔታ ካለ
ለኢፍትሐዊነት፤ ለጨነኞች በገባዥነት፤ ለዐመጸጸነት፤
በዐመፀኞች ወጣቶች የወላጆች አለመከበር እንዲሁም
ለማናቸውም ዐይነት ሥነ ምግባራዊ ጉደለት መንገድ
ይከፍታል (ማቴ 24+12 እና ማብ እንዲሁም 2ጢሞ
3+1-5 እና ማብ ይመ)።

3+10 ጸድቃን ... ንገሯቸው፤ አሳይያስ፤
በዐመፀኞች ሰዎች መካከል እየፍሩ ለአግዚአብሔር
ታማኞች የሆኑትን ሰዎች እንዲያጽናና ተነግሮታል።
አሁን ስለ ጽድቅ መከራቸውን ቢያዩም በኋላ ግን
እጅግ መልካም ነገር ይሆንላቸዋል፤ አግዚአብሔርም
በብዙ በረከት ዋጋቸውን ይከፍላቸዋል። ለከፋዎች ግን
አግዚአብሔር ከሰድ ቅጣትን ያመጣባቸዋል (ማቴ 5፤10
እና ማብ ይመ)።

3+14 ከድኾች የዘረፋችሁትም፤ በንብረተሰብ
ውስጥ በዝቅተኛ የኑሮ ሁኔታ ያሉትን ሰዎች መበደልን
አግዚአብሔር ይጠላል። በቤተ ክርስቲያንም እንዲሁ
አባሎች ባላቸው የርስ በርስ ግንኙነት ውስጥ ይህን
የመሰለ ነገር ከታዩ በአግዚአብሔር ተጠያቂ ይሆናሉ
(ቂላ 3፤25 እና ማብ ይመ)። አግዚአብሔር
በግንኙነታችን ውስጥ ናቅርጥ፤ ፍትሕንና ርኅራኄን
እንዳችን ለአንዳችን እንድናሳይ ይፈልጋል።
3+16 የጽዮን ሴቶች፤ ከቀፋ 16-26 ይመልከቱ።
በመንፈሳዊ፤ በሥነ ምግባራዊና በፖለቲካዊ ዝቅጠት
አያሉ የጽዮን ሴቶች የውስጥ ቅድስናን ከመፈለግና
አግዚአብሔርን ከመውደድ ይልቅ ጊጣጌጉን በማሳደድ ስለ
ውጪአዊ ውበታቸው ይጨነቁ ነበር። ራስ ወዳድ ሴቶች
ሲሆኑ፤ ራሳቸውንም እጅግ ተፈላጊ በማድረግ ወንዶችን
ለፍትወት ለማጥመድ የሚጥፍና የራሳቸውን ፍላጎት
ለማሟላት የሚደጉ ነበሩ። ነገር ግን ለተጨቋኔነት፤
ለድኾች ወይም አሳዛኝ ስለሆነው የቤተሰባቸውና
የሕዝባቸው መንፈሳዊ ውድቀት ግድ አይላቸውም
ነበር። ድል ያደረጉአቸው ሰዎች በማስጨነቅ በባርነት

በዐይናቸውም እየጠቀሱ ይሄዳሉ፤
 እየተቁነኑ በመራመድ፤
 የእግራቸውን ዐልዎ ያቃጭላሉ።
 17 ስለዚህ ጌታ በጽዮን ሴቶች ዐናት ላይ
 ቂረቂር ያመጣል፤
 እግዚአብሔርም ራሳቸውን ቡህ
 ያደርጋል።

18 በዚያም ቀን ጌታ የክብር ጌጣቸውን
 ይነጥቃቸዋል፤ የእግር አንባሩን የጠጉር
 ጌታን፤ የጨረቃ ቅርጽ ያለውን የሀንገት
 ጌታ፤ 19 የጆሮ ጉትታቸውን የእጅ አንባሩን
 የፊት መሸፈኛውን፤ 20 የራስ መሸፈኛውን፤
 ዐልቦውን፤ ሻጅን፤ የሽቶ ብልቃቱን፤
 አሸንክታቱን፤ 21 የጣት ቀለበቶችን፤
 የአፍንጫ ቀለበቶችን፤ 22 የማረውን ቀሚስት
 የውስጥ ልብስን፤ ካባውን፤ የእጅ ቦርሳውን፤
 23 መስታወቱን፤ ከጥሩ በፍታ የተሠራውን
 ልብስ፤ የራስ ጌታን፤ ዐይን ርግቡን ሁሉ
 ይነጥቃቸዋል።

24 በሽቶ ፈንታ ግማት፤
 በሻሽ ፈንታ ገመድ፤
 እምሮ በተሠራ ጠጉር ፈንታ ቡህነት፤
 ባማረ ልብስ ፈንታ ማቅ፤
 በውበትም ፈንታ ጠባሳ ይሆናል።
 25 ወንዶቻችሁ በሰይፍ ስለት፤
 ተዋጊዎቻችሁ በጦርነት ይወድቃሉ።
 26 የጽዮን ደጆች ያዘናሉ፤ ያለቅሳሎም፤
 እርሷም ተረስታ በመሬት ላይ
 ትቀመጣለች።

4 በዚያን ቀን ሰባት ሴቶች
 አንዱን ወንድ ይዘው፤
 "የራሳችንን ምግብ እንበላለን፤
 የራሳችንንም ልብስ እንለብላለን፤
 በእንተ ስም ብቻ እንጠራና፤
 ውርደታችንን አስቀርልን"
 ይሉታል።

የእግዚአብሔር ዛፍ ቅርንጫፍ
 2 በዚያን ቀን የእግዚአብሔር ዛፍ ቅርንጫፍ
 ያማረና የክበረ ይሆናል፤ የምድረቱም
 ፍሬ ከጥፋት ለተረፈው የእስራኤል
 ወገን ኩራትና ክብር ይሆናል። 3 በጽዮን

3+17 ሞ24፤
 ሕዝ27+31፤
 አሞ8+10፤
 3+18 ዘፍ41+42፤
 መሳ8+21፤
 አሳ2+11፤
 3+19 ዘፍ24+47፤
 ሕዝ16+11-12፤
 3+20 ዘዐ39+28፤
 ሕዝ24+17+23፤
 44+18፤
 3+21 ዘፍ24+22፤
 3+22 ሩት3+15፤
 3+23 ዘዐ29+6፤
 መሳ3+11፤
 አሳ61+3፤ 62+3፤
 ሕዝ16+10፤
 23+26፤
 3+24 ሞ17፤
 ዘፍ37+34፤
 ዘሌ13+40፤
 24ሙ10+4፤
 አሰ2+12፤
 አዮ1+20፤
 16+15፤
 ምሳ31+24፤
 አሳ4+4፤ 20+2+4፤
 አር4+8፤
 ሰቀ2+10፤
 ሕዝ27+30-31፤
 ዮና3+5-8፤
 1ኢጥ3+3፤
 3+25 አሳ1+20፤
 አር15+8፤
 3+26 ዘሌ26+31፤
 አዮ2+13፤
 መዝ137+1፤
 አሳ14+31፤
 24+47፤12፤
 29+24 33+9፤
 45+2፤ አር4+28፤
 14+2፤ ሰቀ4+5፤
 4+1 ዘፍ30+23፤
 አሳ2+11፤
 13+12፤ 32+9፤
 2+ተሰ3+12፤
 4+2 መዝ72+16፤
 አሳ1+9፤ 2+11፤
 11+1-5፤
 33+17፤ 52+13፤
 53+2፤ 60+15፤
 አር23+5-6፤

የቀሩት፤ በኢየሩሳሌምም የተረፉት፤
 በኢየሩሳሌም በሕይወት ከተመዘገቡት
 ሁሉ ጋር ቅዱሳን ተብለው ይጠራሉ።
 ጌታ የጽዮንን ሴቶች እድፍ ያጥባል፤
 ኢየሩሳሌምንም ከተነከረችበት ደም
 በፍርድና በሚያቃጥል መንፈስም ያነጻታል።
 ሻዚያም እግዚአብሔር በጽዮን ተራራ
 ላይና በዚያ በሚሰበሰቡትም ሁሉ ላይ
 በቀን ደመናንና ጢስን፤ በሌሊትም
 የሚንበለበለውን የእሳት ብርሃን
 ይፈጥራል፤ በክብሩ ሁሉ ላይ መጋረጃ
 ይሆናል፤ ፍቅሩ ሙቀት ጥላና መከለያ፤
 ከውሽንፍርና ከዝናብም መሸጊያና
 መሸሽጊያ ሰፍራ ይሆናል።

ስለ ወይን ቦታ የተነገረ ቅኔ
 5 ስለ ወዳጅ፤
 ደግሞም ስለ ወይን ቦታው ልዘምር፤
 ወዳጅ በለምለም ኩረብታ ላይ
 የወይን ቦታ ነበረው።
 2 መሬቱን ቂፈረ፤ ድንጋይንም ለቅሞ
 አወጣ፤
 ምርጥ የሆነውንም ወይን ተክለበት።
 በመካከሉ መጠበቂያ ማማ ሠራ፤
 የወይን መቁመቂያ ጉድጓድም
 አሰጀ፤
 ከዚያ መልካም ፍሬ ያፈራል ብሎ አሰበ፤
 ነባር ግን ከምጣጣ ፍሬ አፈራ።

4+2 አር33+15-16፤ ሕዝ17+22፤ 34+29፤ 36+8፤
 ዘካ3+8፤ 6+12 4+3 ዘዐ19+6፤ መዝ56+8፤ 87+6፤
 አሳ1+9+26፤ 26+2፤ 45+25፤ 52+1፤ 60+21፤
 አሌ3+17፤ አብ1+17፤ ሰፍ3+13፤ ሉቃ10+20፤
 ሮሜ11+5 4+4 መዝ51+2፤ ማሕ3+11፤ አሳ1+15+31፤
 3+24፤ 28+6፤ 30+30፤ ዘከ13+9፤ ማቴ3+11፤ ሉቃ3+17
 4+5 ዘዐ13+21፤ መዝ18+11፤ አሳ35+2፤ 41+20፤ 58+8፤
 60+1፤ 65+18፤ ራእ7+15፤ 14+1 4+6 ዘሌ23+34-43፤
 መዝ27+5፤ 55+8፤ አሳ8+14፤ 14+32፤ 25+4፤ 30+2፤
 57+13፤ ሕዝ14+16 5+1 መዝ80+8-9፤ አሳ27+2፤
 ዮሐ15+1 5+2 ዘዐ15+17፤ 14ሙ2+9፤ አዮ24+11፤
 አሳ16+8፤ 27+3፤ 31+5፤ 49+8፤ ማቴ21+19+33፤
 ሮሜ11+13፤ ሉቃ13+6፤
 ~414 ወይም በእግዚአብሔር መንፈስ ማለት ነው።

ገዝተው እንዲያዋርዱላቸውና እንዲያሰነውሩላቸው
 በማድረግ እግዚአብሔር አሠቃይቶአቸዋል
 (ሞ 17:24)። እግዚአብሔር አማኝ ሴቶች ትሑታን፤
 ልክኞችና ቅዱሳን እንዲሆኑ ይፈልጋል (1ቆሮ 11+6
 እና ማጣ፤ 1ጢሞ 2+9 እና ማጣ ይመ፤ ከ1ኢጥ 3+3-4
 ጋር ያነጻጽሩ)።
 4+2 የእግዚአብሔር ዛፍ ቅርንጫፍ፤ ይህ
 የመሰሉ ማለትም የክርስቶስ የማዕረግ ስም ነው።
 እርሱም ከዳዊት ሥር ቅርንጫፍ ሆኖ ይመጣል (11+1፤
 53+2፤ አር 23+5፤ 33+15፤ ዘከ 3+8፤ 6+12፤ ሮሜ
 15+12፤ ራእ 5+5፤ 22+16 ይመ።)። ከሞ 2-6 ያለው
 ክርስቶስ ታማኝ ትሩፋኑን፤ በኢየሩሳሌም (ሞ 4)
 ሲገዛ፤ በታላቅ ፍቅርና ርኅራኄ በሚጠነክሩላቸው ወቅት
 በግርድና በድኅነት ጊዜ ያለውን ሁኔታ የሚያመለክት
 ነው (ከ38+5-8፤15-17፤ 65+18 ጋር ያነጻጽሩ)።
 4+3 ቅዱሳን ተብለው ይጠራሉ፤ ከሚመጣው
 ፍርድ የሚያልፉ "ቅዱስ" ይባላሉ፤ ይህም፤ የእስራኤል

ቅዱስ (1+4) የሆነውን የእግዚአብሔርን ባሕርይ
 ይለባላሉ ማለት ነው። በሌላ አነጋገር ከገጠአተደም
 ግለም የተለዩ ይሆናሉ፤ ከርከሩት ሁሉ በክርስቶስ ደም
 ታጥበው በመንፈስ ቅዱስ ዳግም ልደትን ያገኛሉ ማለት
 ነው፤ በላዮቸውም ላይ የእግዚአብሔር ክብር እንደ
 መጋረጃ ይረብባል።
 5+1 የወይን ቦታ፤ ከሞ 1-7 ይመልከቱ። በዚህ
 ሰፍራ የተጠቀሰው ስለ የወይን ተክል ቦታ የተዘመረው
 ዝማሬ፤ ይሁዳ ጻፏቸና የሚያፈራ ሕዝብ ይሆን ዘንድ
 እግዚአብሔር ማድረግ የሚገባውን ሁሉ እንዳደረገ
 የሚያመለክት ነው። እርሱ እንደሚፈልገው ባልሆነለት
 ጊዜ ብቻ እግዚአብሔር የወይን ተክል ቦታውን ባድማ
 እንዲሆን አደረገ (ይህን አዮሱስ በማቴ 21+33-44 ስለ
 ገበሬዎቹ ከተነገረው ምሳሌ አወዳድሩ)።
 በዚህ ሰፍራ ላይ የጠቀሰው ምሳሌ የሚከደምለክተው
 በታሪክ በ586 ዓ.ቅ.ክ. ኢየሩሳሌምና የይሁዳ መንግሥት
 የሚደመሰሱበትን ሁኔታ ነው።

3^ሥእናንተ በአየሩሳሌም የምትኖሩና የይሁዳ ሰዎች ሆይ፤ በእኔና በወይኔ ቦታ መካከል እስቲ ፍረዱ።

ከዚህ ካደረግሁለት በላይ ለወይኔ ቦታ ምን ሲደረግለት ይገባ ነበር? መልካም የወይን ፍሬ ያፈራል ብዬ ስጠብቅ ለምን ከምጣጣ ፍሬ አፈራ?

5^ሥእንግዲህ በወይኔ ቦታ ምን እንደማደርግ ልንገራችሁ፤ ዐጥሩን እነቀላሁ፤

ለጥፋት ይጋለጣል፤ ግንቡንም አፈርሳለሁ፤ መረጋገጫም ይሆናል።

6^ሥየማይከተኩትና የማይታረም ጠፍ መሬት አደርገዋለሁ፤ ከርጋችንትና እሾኸም ይበቅልበታል፤ ዝናብም እንዳይዘንብበት ደመናዎችን አዝዛለሁ።

7^ሥየሰራዊት ጌታ የእግዚአብሔር የወይን ቦታው የእስራኤል ቤት ነው፤

የይሁዳ ሰዎችም የደስታው አትክልት ናቸው። ፍትሕን ፈለገ፤ ነገር ግን ደም ማፍሰስን አየ፤

ጽድቅን ፈለገ፤ ነገር ግን የጭንቅን ጨኽት ሰማ።

ወዮታና ፍርድ

9^ሥስፍራ ለሌሎች እስከማይተርፍ፤ ቤትን በቤት ላይ በመጨመር፤ መሬትን ከመሬት ጋር በማጋጠም፤ ለብቻችሁ በምድር ተስፋፍታችሁ ለምትኖሩ ወዮላችሁ

9^ሥየሰራዊት ጌታ እግዚአብሔር ጆሮዬ እየሰማ እንዲህ ሲል ተናገረ፤

“ታላላቅ ቤቶች ወፍ ይቀራሉ፤ የሚያማምሩም ቤቶች ኗሪ ያጣሉ።

10^ሥከሩብ ጋሻ” የወይን ቦታ አንድ የባዶስ መስፈሪያ ያህል የወይን ጭማቂ ብቻ ይገኛል፤ አንድ የቆሮስ መስፈሪያ ዘር ተዘርቶ አንድ የኢፍ መስፈሪያ እህል ብቻ ይሰጣል።

11^ሥየሚያሰክር መጠጥ ፍለጋ ማልደው ለሚነሡ፤

እስኪያንዳቸውም ወይን በመጣጣት ሊሊቱን ለሚያነጥ ወዮላች

12^ሥበግብግባቸው ላይ በገናና መሰንቆ፤ ከበርና ዋሽንት እንዲሁም የወይን ጠጅ አለ፤

5+3 ማቴ21+40
5+4 2ኤፍ36+15፤
ኤር2+5-7+21፤
24+21 29+17፤
ሚክ6+3-4፤
ማቴ23+37
5+5 2ኤፍ36+21፤
መዝ80+12፤
ኢሳ6+12፤ 10+6፤
22+5፤ 26+6፤
27+10፤ 28+3፤18፤
4+25፤ 63+3፤
ኢር12+10፤
34+22፤ ሰቆ1+15፤
ሆሴ2+12፤
ሚክ7+10፤
ሚል4+3፤
ሉቃ21+24
5+6 ቍ10+17፤
ዘፍ6+13፤
ዘሌ26+32፤
ዘፍ28+24፤
2ሳሙ1+21፤
23+6፤ ኢሳ6+13፤
7+23+24፤
32+13፤ 34+13፤
49+17፤19፤
51+3፤ 55+13፤
ሕዝ28+24፤
ሆሴ12+1፤
ኢል1+10፤
አሞ4+7፤ ዕብ6+8
5+7መዝ1245፤
80+8፤ ኢሳ1+21፤
10+2፤ 17+10፤
18+5፤ 29+21፤
32+7፤ 37+30፤
59+15፤ 61+8፤
ሕዝ9+9፤ 22+29
5+8 ቍ11+18፤20፤
ኢዮ20+19፤
ኢሳ6+5፤ 10+1፤
24+16፤
ኤር22+13፤
ሚክ2+2፤
ዕጌ2+9-12
5+9 ኢሳ6+11-12፤
22+14፤
ኤር44+11፤
ማቴ23+38
5+10 ቍ6፤
ዘሌ26+26፤
ዘፍ28+38፤
ዘፍ8+10
5+11 ቍ8፤
1ሳሙ125+36፤
ምሳ23+29-30
5+12
1ሳሙ12+24፤
ኢዮ21+12፤
መዝ28+5፤
68+25፤
ኢሳ24+8፤
ሕዝ26+13

ነገር ግን ለእግዚአብሔር ሥራ ቦታ አልሰጡም፤ ለእጆቼም ሥራ ክብር አሳዩም።

13^ሥስለዚህ ሕዝቤ ዕውቀት በማጣቱ ይማረካል፤ መኳንንቱም በራብ ይዎታሉ፤

ሕዝቡም በውሃ ጥም ይቃጠላል።

14^ሥስለዚህ ሲኤል ሆደን አሰፋች፤ አፋንም ያለ ልክ ከፈተች፤

መኳንንቱና ሕዝቡ ከረብሰዋቸውና ከጨፋሪዎቻቸው ጋር ወደዚያ

ይወርዳሉ።

15^ሥሰው ይዋረዳል፤

የሰው ልጅም ዝቅ ዝቅ ይላል፤

የእብራተኛውም ዐይን ይሰበራል።

16^ሥየሰራዊት ጌታ እግዚአብሔር ግን በፍትሕ ከፍ ከፍ ይላል፤

ቅዱሳን አምላክ ቅድስናውን በጽድቅ ይገልጻል።

17^ሥበጎችም በገዛ መሰማሪያቸው እንደሚሰማሩ ሆነው ይግጣሉ፤

የበግ ጠበቆችም በባለጠጎች ፍርስራሽ ላይ ሃር ይበላሉ።

18^ሥነጠላትን በማታለል ገመድ ለሚሰቡ፤ በደልንም በሠረገላ ማሰሪያ ለሚገቡት ወዮላቸው፤

19^ሥበዐይናችን እንድናይ እግዚአብሔር ይቸኩል፤ ሥራውንም ያፋጥን፤

የእስራኤልን ቅዱስ፤ የእርሱን ዕቅድ

እንድናውቃት ትቅረብ፤ ትምጣም ለሚሉ ወዮላቸው፤

20^ሥከፋውን መልካም፤ መልካሙን ክፉ ለሚሉ ብርሃንን ጨለማ፤

5+13 ኢዮ22+8፤ ምሳ10+21፤ ኢሳ1+3፤ 3+1፤ 49+21
5+14 ዘጌ16+30፤ ምሳ30+16፤ ኢሳ22+213፤ 23+78፤
24+8 5+15 ኢሳ2+9፤11፤ 10+33 5+16 ዘሌ10+3፤
መዝ97+9፤ ኢሳ28+17፤ 29+23፤ 30+18፤ 33+5፤10፤
61+8፤ ሕዝ36+23 5+17 ኢሳ73+5፤ 17+2፤ 32+14፤
ሰፍ2+6፤14 5+18 ቍ8፤ ኢሳ59+4-8፤ ኤር23+14፤
ሆሴ11+4 5+19 ኢሳ1+4፤ 29+23፤ 30+11፤12፤ 60+22፤
ኢር17+15፤ ሕዝ12+22፤ 2ኢጥ3+4
5+20 ቍ8፤ ዘፍ18+25፤ 13፤722+8፤ ኢዮ24+13፤
መዝ94+21፤ አሞ5+7፤ ማቴ6+22-23፤ ሉቃ11+34-35
“5+10 በዕብራይስጥ፤ ፍብ ጋሻ መሬት በዐሥር
ጥማድ በሬ በአንድ ቀን የሚታረስ ነው።
5+10 ምናልባት አንድ ባዶስ ሆኖ ሁለት ሊትር
ያህል ነው። አንድ የቆሮስ መስፈሪያ ሰማንያ ዚሉ
ግራም ያህል ነው። አንድ የኢፍ መስፈሪያ ዐሥራ
ሰምንት ዚሉ ግራም ያህል ነው።
5+14 በዕብራይስጥ፤ መቃብር ማለት ነው።
5+17 በዕብራይስጥ፤ እንግዶች ይበሉታል ይለዋል”

5+8 ወዮላችሁ፤ ከቀ. 8-32 ይመልከቱ። የፍርድ ቃል የሆኑ ስድስት ወዮታዎች በሚከተሉት ስድስት የተለያዩ ገጠአቶች ላይ ታውጀዋል፡ (1) በራስ ወዳድነትና በሰግብግብነት ላይ (ቀ. 8)፤ (2) በጠጪነት ላይ (ቀ. 11-12)፤ (3) በገጠአታቸው ላይ ሲፈርድ ባለው የእግዚአብሔር ገይል በሚያፈኩ (ቀ. 18-19)፤ (4) የእግዚአብሔርን የሥነ ምግባር መለኪያ ሕጎች

በሚያጣምሙ (ቀ. 20)፤ (5) በትዕቢታቸውና በእብራታቸው ላይ (ቀ. 21)፤ (6) ፍትሕን በማጣመማቸው (ቀ. 22-23 ይመጣ፡ ክርስቶስ የሃይማኖት ካባ የለበሱትን ፈረሳውያን ወዮላችሁ ካለበት ቃል ጋር ይህን ያነጻጽሩ፤ ማቴ 23 እና ማብ ይመጣ።
5+20 ክፉውን መልካም ... ለሚሉ፤ በአንድ በኩል ንብረተኛነት ብዙውን ጊዜ ሰው ብርቱ ለመሆን

ጨለማውን ብርሃን ለሚያደርጉት
ጣፋጩን መራራት
መራራውንም ጣፋጭ ለሚያደርጉ
ወዮላቸው!

²¹ ራሳቸውን እንደ ብልህ ለሚቁጥሩት
በራሳቸውም አመለካከት ጥበበኛ
ለሆኑ ወዮላቸው!

²² የወይን ጠጅ ለመጠጣት ጀግኖች
የሚያስከር መጠጥ ለመደባለቅ
ብርቱ ለሆኑ ወዮላቸው!

²³ ጉቦን በመቀበል በደለኛን ንጹሕ
ለሚያደርጉት
ለበደል አልባ ሰው ፍትሕን
ለሚነኩት ወዮላቸው!

²⁴ ስለዚህ የእሳት ነበልባል ገለባን
እንደሚበላ፣
ድርቆሽም በእሳት ጋይቶ
እንደሚጠፋ፣

የእነርሱም ሥር እንዲሁ ይበሰብሳል፤
አበባቸውም እንደ ትቢያ ይበናል፤
የሰራዊት ጌታ የአግዚአብሔርን ሕግ
ንቀዋልና፤

የእስራኤል ቅዱስ የተናገረውንም
ቃል አቃለዋል።

²⁵ የአግዚአብሔር ቀጣዩ በሕዝቡ ላይ
ነድኤል፤

እጁን አንሥቶ መቶአቸዋል፤
ተራሮች ራዱ፤

ሬሳቸውም በመንገድ ላይ እንደ
ቱባሽ ጥራጊ ሆኑ፤

ይህ ሁሉ ሆኖ ግን ቀጣው ገና
አልተመለሰም፤

እጁም እንደተነሣ ነው።

²⁶ ከፋቅ ያሉትን ሕዝቦች የሚጠራበትን
ምልክት ያቆማል፤
ከምድር ዳርቻም በፋጨት

5+21 ምሳ3+7፤
ኢላ47+10፤
ርሚ12+16፤
1ቆር3+18-20
5+22
1ሳሙ25+36፤
ምሳ23+20፤
31+41፤
ኢላ22+13፤
65+11፤ ኢር7+18
5+23 ቀ7፤
ዘወ3+8፤
መዝ94+21፤
ኢላ1+17፤
10+2፤ 29+21፤
59+4፤13-15፤
ሕዝ22+12፤
አጥ5+12፤
ያዕ5+6
5+24 2ነዝ19+30፤
ኢዮ6+10፤
18+16፤ 24+24፤
መዝ107+11፤
ኢላ14+31፤ 8+6፤
10+20፤ 12+6፤
30+9፤12፤ 40+8፤
47+14፤ 5ሆ1+10
5+25 ዘወ19+18፤
2ሳሙ-22+43፤
2ነዝ9+37፤
22+13፤
ኢዮ40+11፤
መዝ110+6፤
ኢላ9+12፤17-21፤
10+4፤17፤
26+11፤ 31+9፤
66+15፤ ኢር4+8፤
6+12፤ ዳግ9+16፤
5+26 ዘዳ28+49፤
መዝ20+5፤
ኢላ7+18፤ 13+5፤
18+3፤ ዘዘ10+8
5+27 ኢዮ12+18፤
ኢላ14+31፤

ይጠራቸዋል፤
እነርሱም እየተጣደፉ
በፍጥነት ይመጣሉ።
²⁷ በመካከላቸው ደካማና ሰንኩል አይገኝም፤
የሚያንቀላፋና የሚተኛ አይኖርም፤
የወገባቸው መቀነት አይላላም፤
የጫማቸውም ማሰሪያ አይበጠስም።
²⁸ ፍላጎትው የተሳለ፣
ቀስታቸውም የተደገነ ነው፤
የሠረገሎቻቸውም መንኲራኩሮች እንደ
በውሎ ነፋስ ናቸው።
²⁹ ጨካኝታቸው እንደ አንበሳ ነው፤
እንደ አንበሳ ደቦል ያግሣሉ፤
ያደኑትንም ይዘው ይጮኻሉ፤
ተሸከመውት ይሄዳሉ፤
የሚያስጥልም የለም።
³⁰ በዚያን ቀን
እንደ ባሕር ጥገድ ይጮኹበታል፤
ማንም ወደ ምድር ቢመለከት፤
ጨለማንና መከራን ያያል፤
ብርሃን እንኳ በደመናዎች
ይጋረዳል።

የኢሳይያስ ተልእኮ

6 ንጉሥ ያዝያን በሞተበት ዓመት
ፊንዳክላርን ከፍ ባለና በከበረ ዙፋን

5+27 ኢላ22+21፤ 40+29-31፤ ሕዝ23+15፤ ኢል2+7-8
5+28 2ነዝ2+1፤ ኢዮ1+19፤ 39+23፤ መዝ7+12፤ 45+5፤
ሕዝ26+11 5+29 2ነዝ17+25፤ ኢላ10+6፤ 42+22፤
49+24-25፤ ኢር51+38፤ ሚከ5+8፤ ሰፊ3+3፤ ዘዘ11+3
5+30 መሳ6+2፤ 1ሳሙ-2+9፤ ኢዮ21+30፤ መዝ18+28፤
44+19፤ 82+5፤ 93+3፤ ኢላ2+11፤ 13+10፤ 22+5፤
33+2፤ 50+3፤ ኢር4+23-28፤ 50+42፤ ኢል2+10፤
ሉቃ21+25 6+1 ዘወ24+10፤ ዘኁ12+8፤ 1ነዝ22+19፤
2ነዝ5+7፤ 2ዜና26+22፤23፤ መዝ9+4፤ 123+1፤
ኢላ52+13፤ 53+12፤ ዮሐ12+41፤ ራላ1+13፤ 4+2፤

ዐቅም ሲያጣ ብቻ የሚፈጽመው እንጂ የተለየ ነገር
አይደለም በማለት ንጉሥነትን ያደፋፍራል። ወይም የሥነ
ምግባር ጉድለትንና የመልካም ባሕርይ ጥመትን እንደ
ነጻነት ይቁጥራል። በሌላ በኩል ደግሞ ንብረተሰብ ክፉ
ነገር እንደ ሆነ በመቀጠር ጽድቅን ያወግዛል። ይህን
የመሰለ ድርጊት በተደጋጋሚ የሚታይባቸውን ቀጥሎ
ያሉትን ሁለት ምሳሌዎች ልብ በሉ፡ (1) ከተፈጥሮ
ባሕርይ ውጭ የሆነ ሲሰኝነት (ለምሳሌ ግብረ ሰዶማዊነት
እና ግብረሰዶማዊነት) በግልፅ ተቀባይነትን ያገኙ ሌላ
የሕይወት አማራጭ ሆኖ ቀርቦአል፤ ነገር ግን የወሲብ
ሥርዐት በመጽሐፍ ቅዱስ በተጠቀሰው መሠረት
መሆን አለበት የሚሉ ተቃዋሚዎች፤ ጨቋኝ የሆኑ
ጠማማ ሐሳቦች እንዲቀጥሉ የሚያደርጉ፤ ጠባብ
አስተያየት ያላቸውና መንቻክ ሰዎች እንደ ሆኑ
ይቈጠራሉ (በገጽ 1980 ላይ፤ “ፋካሲ ሥጋ የሚገባበት
ሥነ ምግባር” በሚል ርእስ የተጻፈውን የትኩረት
ጽሑፍ ይመ)። (2) ውርጃን የሚደግፉ ሰዎች በጠለቀ
ሰሜት ለሌላች መብት የሚከራክሩ ስለሆኑ፤ በቀላሉ
“ሰሜታቸው የሚነካ” ተብለው ይጠራሉ፤ በሌላ በኩል
ውርጃን የሚቃወሙ ሰዎች “እንፈኞች” ወይም “ጭኞች
ሃይማኖተኞች” ይባላሉ። የትኛውም ነገር ቢባል
አማኞች በሙሉ ልብና ሊለወጥ በማይችል መንገድ
በተጻፈው ቃሉ እንደተገለጸው እግዚአብሔር ስለ ክፉና

ስለ መልካም ለተናገረው መመዘኛ ራሳቸውን መስጠት
ይገባቸዋል።
5+24 የእግዚአብሔርን ሕግ ንቀዋልና፤
ኢሳይያስ በተፈጸመው ንጉሥነት ላይ ሊከፈል ስለሚገባው
ትክክለኛ ዋጋ ይናገራል፤ ሕዝብ የእግዚአብሔርን ሕግ
ሲቃወምና ቃሉን ሲንቅ፣ ንጉሥነት ለሚያስከትለው
ለሚገባው ፍጻ ወይም መለኮታዊ ቅጣት አልፎ ይሰጣል
(ቀጽ 25 ይመ፡ ከሆስ 4+6 ጋር ያነጻጽሩ)።
5+26 ከፍቶ ያሉትን ሕዝቦች፤ ኢሳይያስ ከፍቶ
በሚመጣ ሕዝብ ይሁዳ እንደምትጠፋ ይናገራል። ይህም
የሚሆንና የማይቀር ነበር፤ ይሁዳም ጠላቷን ለመመለስ
ምንም ጎይል አይኖራትም። በ701 ዓ.ቅ.ክ. ሰራዊታቸው
ይሁዳን የዘረፈውን የአሦራውያንን ወራሪ፤ በ605 ዓ.ቅ.ክ.
ጥቃት የጀመሩትን ባቢሎናውያንን፤ ኢሳይያስ የለጥርጥር
አስቀድሞ አይቶ ነበር። ብዙውን ጊዜ እግዚአብሔር
የካደውን ሕዝብ ለመቅጣት ሌሎች ሕዝቦችን በወራሪነት
ያስነሣል (ማቴ 5፡13 እና ማገ 1 ይመ)።
6+1 ንጉሡ ያዝያን በሞተበት ዓመት፤ ይህ
ጊዜ በግምት 740 ዓ.ቅ.ክ. ነው (ከ2ዜና 26፡16-21
ጋር ያነጻጽሩ)። ይህንን ትንበት ምናልባት ኢሳይያስ
ቀደም ብሎ የተናገረው ቢሆንም (ምዕ 1—5)፤
አሁን የእግዚአብሔርን ራሕይ በመቀበልና ከርኩሳቱም
በመንጻት መንፈሳዊ ዕውር፤ ደንቆርና ደነዝ ለሆነው

ላይ ተቀምጦ አየሁት፤ የልብሱም ዘርፍ ቤተ መቅደሱን ሞልቶት ነበር። ራሱ ራሱም ከእርሱ በላይ ቆመው ነበር፤ እያንዳንዳቸውም ስድስት ከንፍ ነበራቸው። በሁለት ከንፍ ፊታቸውን ይሸፍኑ ነበር፤ በሁለት ከንፍ አግራቸውን ይሸፍኑ ነበር፤ በሁለቱም ከንፍ ይበሩ ነበር፤ ጎረቤት በርሳቸው በመቀበልም

"ቅዱስ፣ ቅዱስ፣ ቅዱስ የሰራዊት ጌታ አግዚአብሔር፤

ምድር ሁሉ በክብሩ ተሞልታለች። ይሉ ነበር።

"ከድምፃቸው ፊቴ ሽት የተነሣ የመድረኩ መሠረት ተናወጠ፤ ቤተ መቅደሱም በጤስ ተሞላ። ሕይወቴ "ከንፈሮቹ የረከሱብኝ ሰው ነኝ፤ የምናረውም ከንፈሮቹ በረከሱበት ሕዝብ መካከል ነው፤ ዐይናቸውም ንጉሡን የሰራዊት ጌታ አግዚአብሔርን አይተዋልና ጠፍቻለሁ፤ ወዮል!" አለሁ።

ከዚያም ከራሱ ራሱ አንዱን ከመሠዊያው

6+2 ሕዝብ፤ 5:11፤ 10:15፤ ራሳ፤ 48፤ 6+3 ዘመነ፤ 11፤ 16፤ 7፤ ዘጥ፤ 14፤ 21፤ መዝ፤ 72፤ 19፤ 89፤ 8፤ አለ፤ 11፤ 9፤ 54፤ 5፤ ሚል፤ 11፤ ራሳ፤ 48፤ 6+4 ዘመነ፤ 18፤ 40፤ 34፤ ሕዝብ፤ 43፤ 5፤ 44፤ 4፤ ራሳ፤ 15፤ 8፤ 6+5 ዘመነ፤ 12፤ 24፤ 10፤ ዘጥ፤ 17፤ 12፤ ዘፍ፤ 26፤ አዮ፤ 42፤ 5፤ መዝ፤ 45፤ 3፤ አላ፤ 5፤ 8፤ 24፤ 23፤ 32፤ 1፤ 33፤ 17፤ 59፤ 3፤ አር፤ 9፤ 3፤ 8፤ 51፤ 57፤ ለ፡ቃ፤ 8፤ 6+6 ዘመነ፤ 10፤ 1፤

ላይ የአሳት ፍም በጉጠት ወሰደ፤ ወደ እኔ እየበረረ መጣ። ሕይወቴም በአሳቱ ነክቶ፤ "እነሆ፤ ይህ ከንፈሮችህን ነክቶአል፤ በደህህ ተወግዶልሃል፤ ንጢአትህም ተሰርዮልሃል" አለኝ።

"ከዚያም የጌታ ድምፅ፤ "ማንን አልካለሁ? ማንን ይሄድልናል?" ሲል ሰማሁት።

እኔም፤ "እነሆኝ፤ እኔን ባከኝ" አለሁ።

እርሱም እንዲህ አለኝ፤ "ወደዚህ ሕዝብ ሂድ፤

"መሰማትን ትሰማላችሁ፤ ነገር

ግን አታስተውሉም፤

ማየትንም ታያላችሁ፤ ነገር ግን

ልብ አትሉም" ብለህ ንገራቸው።

6+6 ሕዝብ፤ 10፤ 2፤ 6+7 ዘመነ፤ 26፤ 41፤ አላ፤ 45፤ 25፤ አር፤ 1፤ 9፤ 8፤ 710፤ 16፤ 12፤ 3፤ 1፤ ፡ቃ፤ 1፤ 7፤ 6፤ 8፤ ዘፍ፤ 1፤ 26፤ 22፤ 1፤ ዘመነ፤ 3፤ 4፤ አዮ፤ 40፤ 9፤ አር፤ 26፤ 12፤ 15፤ ሕዝብ፤ 9፤ 6፤ 9፤ አር፤ 5፤ 21፤ ሕዝብ፤ 3፤ 11፤ አዮ፤ 7፤ 15፤ ማ፡ቃ፤ 13፤ 15፤ 28፤ 19፤ ለ፡ቃ፤ 8፤ 10፤

ሕዝብ (ቍ 9-10)፤ የአግዚአብሔርን ቃል እንዲናገር የተለየ ተልእኮ ተሰጠው።

6+1 አግዚአብሔርን ... አየሁት፤ ይህ ራሳይ አሳይያስ መልእክቱንና ጥሪውን በትክክል እንዲረዳ አድርጎታል። ይህም የዚህ መጽሐፍ ዋና ጉዳዮች ከሆኑት አንዱን የመለከታል። ይህም የአግዚአብሔር ክብር ግርማና ቅድስና የሚጠይቀውን የሚያመለክት ሲሆን፤ የሚያገልግሉትም ሰዎች ቅዱስ መሆን እንደሚገባቸው የሚገልጽ ነው። በዚህ ዘመን ያሉ አብያተ ክርስቲያናትም እግዚአብሔር ቅዱስ ጌታና ሁሉም ላይ ጻድቅ ፈራጅ፤ እንደ ሆኑ የሚያመለክት ራሳይ እንዲገልጥባቸው ያስፈልጋል። በሕይወታችን የማንጸቀን ሥራ አስፈላጊነት ከተረዳን፤ እንዲህ ዐይነቱ ራሳይ ወደ እኛ መምጣቱ አይቀርም። ወደ እኛ የመጣው ራሳይ ውጤት ወደ አሳይያስ ከመጣው ራሳይ ውጤት ጋር ተመሳሳይ ነው። ይህም ውጤት እውነተኛ ንስሐ፤ የክብር መንጸት፤ ለአግዚአብሔር ፈቃድና ጥሪ በነይል ተሞልቶ መላክ ነው።

6+2 ሱራፈል፤ እነዚህ በከፍተኛ የሥልጣን ደረጃ ላይ የሚገኙ መላእክት ናቸው፤ ይህም ስም ምናልባት በመጽሐፍ ቅዱስ በሌላ ስፍራ የተገለጠውን ሕያዋን ፍጥ ራሳት የሚጠሩበት ሌላ ስያሜ ሊሆን ይችላል (ሰምሳሌ ራሳ 4፡6-9)። ስማቸውም ቃል በቃል ሲተረጎሙ "የሚንበልበሉ" ማለት ነው። መጠሪያ ስማቸው የሚያመለክተውም እግዚአብሔርን በዙፋኑ ዙሪያ ሆነው እንደሚያገለግሉት ሁሉ እነርሱም ንጹሕን መሆናቸውን ነው። ስለዚህም በአሳት ውስጥ እንዳለ ነገር በመሆን የእግዚአብሔርን ክብር ያንጸባርቃሉ።

6+3 ቅዱስ፤ ቅዱስ፤ ቅዱስ፤ ለአሳይያስ የተገለጠው የእግዚአብሔር ዋና ባሕርይ ቅድስናው ሲሆን፤ ይህም በባሕርዩ ንጹሕ እንደ ሆነ፤ ከንጢአት የተለየ እንደ ሆነና ክፉ የሆነውን ሁሉ እንደሚቃወም የሚያመለክት ነው (በገጽ 908 ላይ፤ "የእግዚአብሔር ባሕርያት" በሚል ርእሰ የቀረበውን የትኩረት ጽሑፍ ይመ)። የእግዚአብሔር ፍጹም ቅድስና በሰማያት እንደ ታወጀው በቤተ ክርስቲያንም መታወጅ አለበት።

6+5 ወዮልኝ፤ አግዚአብሔርን በሙሉ ቅድስናው እንዳለ ሲያይ፤ አሳይያስ ወዲያውኑ ንጢአተኝነት በተለይም እንደበቱን በተመለከተ (ከያዕ 3፡1-6 ጋር

ያንጸጽ) አለመንጸቱን አየ። እግዚአብሔርን ፊት ለፊት ማየት ሊያስከትል የሚችለውን በመገንዘብ (ከዘዕ 33፡20 ጋር ያንጸጽ) እጅግ ፈራ። ከዚያም እግዚአብሔር እንደበቱንና ልቡን አንጸለት (ከዘፈ 16፡12፤ ከኤር 1፡9 ጋር ያንጸጽ)። በፊትም የአስራሔል ቅዱስ የሆነው የእግዚአብሔር ባሪያና ነቢይ ሆኖ እንዲቆም ብተሩ አደረገው። ወደ እግዚአብሔር የሚቀርቡ ሁሉ ንጢአታቸው ይቅር ይባላላቸዋል፤ ልባቸውም በመንፈስ ቅዱስ ይንጸላቸዋል (ከዕብ 10፡19-22 ጋር ያንጸጽ)። እርሱ የሚጠብቅባቸውን ቅድስና ሲሰጥ የሚችል እግዚአብሔር ራሱ ብቻ ነው (በገጽ 1606 ላይ፤ "ጸግም ልደት" በሚል ርእሰ የቀረበውን የትኩረት ጽሑፍ ይመ)። 6+8 ማንን አልካለሁ? ከንጢአቱ ከነጻ ከሆነ በኋላ አሳይያስ ነቢይ ሆኖ ተላክ (በገጽ 1009 ላይ፤ "ነቢይ በብሉይ ኪዳን" በሚል ርእሰ የቀረበውን የትኩረት ጽሑፍ ይመ)። ይህ ምንበብ ከመታን የተነሣው ጌታችን አየሁስ ክርስቶስ፤ የድኑት ወንጌልን ለዓለም ሁሉ እንድናውጅ የሰጠንን ታላቁን ተልእኮ ያሳስበናል (ማቴ 28፡18-20)። እንድንወጣና ወንጌልን እንድንገባከ የሚያዘን ይህ ተልእኮ ልባችንን ካነሣው፤ አሳይያስ፤ "እነሆኝ፤ እኔን ባከኝ" ብሎ እንደመለሰ እኛም ተመሳሳይ መልስ ልንሰጥ ይገባል።

6+9 ወደዚህ ሕዝብ ሂድ። ብለህ ንገራቸው፤ ሕዝቡ መልእክቱን እንደሚቃወሙና ንስሐ እንዲገቡ የሚያቀርበውንም ነቢያዊ ጥሪውን እንደሚይቀበሉ እግዚአብሔር ለአሳይያስ ነግሮታል። ከዚህም በላይ ሰብከቱ የብዙዎችን ልብ በታቃውሞ በጌታ ላይ እንደሚያሰማ አሳውቆታል (ቍ 9-10፤ ከማቴ 13፡14-15፤ ከማር 4፡12፤ ከሉቃ 8፡10 ጋር ያንጸጽ)። ይሁን እንጂ አሳይያስ ሕዝቡ የማይወደውን የፍርድ መልእክት በተማኝነት መስበክ ነበረበት (ከኤር 1፡8፤ 19፤ ከሕዝ 2፡3-4 ጋር ያንጸጽ)። ነገር ግን ለዚህ በልብ ውስጥ ጥልቅ ሕዝንን ለማፈጥረው አገልግሎት ገደብ ይኖረዋል። በሰናክሬብ በኩል በ701 ዓ.ቅ.ክ. የመጣበት ፍርድ (ቍ 11-12)፤ አዮሳሌም እግዚአብሔርን እንድታምኝ እንድትታዘዝው ያደርጋታል (36፡21፤ 37፡7)፤ ከዚህም የተነሣ ለንጉሡ ሕዝቅያስ በተጨማሪም በሥራ አምስት ዓመታት (38፡5)፤ ነቢይ አሳይያስ ወደ አዲስ የአገልግሎት መስክ ውስጥ ይገባል ማለት ነው።

ኃቢይ በብሉይ ኪዳን

ኢሳ 6+8-9 “ከዚያም የጌታ ጽምፅ፣ ‘ማንን እልካለሁ? ማንስ ይሂድልናል?’ ቢል ሰማሁት፣ ‘እኔም፣ እነሆኝ፣ እኔን ላከኝ’ አልሁ። እርሱም እንዲህ አለኝ ‘ወደዚህ ሕዝብ ሂድ፣ ‘መስማትን ትሰማላችሁ፣ ነገር ግን አታስተውሉም፣ ማየትንም ታያላችሁ፣ ነገር ግን ልብ አትሉም’ ብለህ ንገራቸው።”

በዕብራውያን ታሪክ ውስጥ የነበሩት ድርሻ፣ (1) በብሉይ ኪዳን የነበሩ ወንዶችም ሆኑ ሴቶች ነበሩት የእግዚአብሔር ሰዎች ሲሆኑ፣ በዘመናቸው ከነበሩ ሰዎች በመንፈሳዊ ሕይወት ላቅ ያሉ ነበሩ። በየትኛውም ሥነ ጽሑፍ ውስጥ ያለ የሕዝብ ወገን፣ በብሉይ ኪዳን መጽሐፍ እንደተጠቀሱት ነበሩት አንድን ነገር ሥዕላዊ በሆነ መንገድ የገለጸ የለም። ካህናት፣ ዳኞች፣ ነገሥታት፣ ጠቢባን አማካሪዎችና ባለ ቅኔዎች እያንዳንዳቸው በእስራኤል ታሪክ ውስጥ ልዩ ድርሻ አላቸው፣ ይሁን እንጂ ከእነዚህ ማንኛቸውም ነበሩት የደረሱበት ከፍተኛ ደረጃ ላይ አልደረሱም፣ ወይም ቀጣይ በሆነው የቤዛነት ታሪክ ውስጥ ሥራቸውና ተደማጭነታቸው ሲዘልቅ አይታይም።

(2) የብሉይ ኪዳን መጽሐፍ ራሱ እንዲቀነባበር፣ ነበሩት ከከፍተኛ አስተዋፅኦ ጋር ግፊት አድርገዋል። ይህ ደግሞ በሦስት መልክ በተከፈለው የዕብራይስጡ መጽሐፍ ቅዱስ ማለትም በቶራሕ፣ በነቢያትና በሌሎቹ መጽሐፍት ተገልጿል (ከሉቃ 24፡44 ጋር ያነጻጽሩ)። ነበሩት ተብለው የተከፈሉት የመጽሐፍት ስብሰቦች በነበሩት እይታ የተዘጋጁትን ስድስቱን የታሪክ መጽሐፍት ማለትም ኢያሱን፣ መሳፍንትን፣ 1ኛና 2ኛ ሳሙኤልን፣ 1ኛና 2ኛ ነገሥትን የሚያካትቱ ናቸው። በእርግጥም እነዚህን መጽሐፍት የጻፉ ሰዎች ነበሩት ነበሩ። በተጨማሪም ከአሳይያስ እስከ ሚልክያስ ድረስ ያሉት ዐሥራ ስድስቱ ልዩ የነበሩት መጽሐፍትም ከነዚህ ጋር የሚደመሩ ናቸው። እንደዚሁም አምስቱን የአራት መጽሐፍት (ቶራሕ) የጻፈው ሙሴ ራሱ ነበረ (ዘጸ 18፡15)። ስለዚህ የብሉይ ኪዳን መጽሐፍት ሁለት ሦስተኛው እጅ የተጻፉት በነበሩት ነበር ማለት ነው።

ነበሩትን የሚገልጹ የዕብራይስጥ ቃላት፣ (1) ሮኢ፣ በእንግሊዝኛ “ባለ ራእይ” የተባለው ይህ የዕብራይስጥ ስም፣ በመንፈሳዊ ዓለም ወደፊት ስለሚሆኑ ነገሮች የማየትን ልዩ ችሎታ የሚያመለክት ነው። ይህ መጠሪያ ስም ደግሞ ነቢዩ በውጭ በሚታዩ ነገሮች በመታለል ስቶ የሚናገር ሳይሆን፣ ሁኔታዎችን በራሱ በእግዚአብሔር እይታ ውስጥ ሆኖ በትክክል ማየቱን የሚያመለክት ነው። እንደ ባለ ራእይ ነቢዩ ለእግዚአብሔር ሕዝብ መንፈሳዊ እውነታዎችን መግለጽ እንዲችል ሕልሞችን፣ ራእዮችንና መገሰሞችን ከእግዚአብሔር ይቀበላል።

(2) ነቢ፣ (ሀ) ይህ ነቢይ ለሚለው መጠሪያ የዕብራይስጡ ዋና ቃል ሲሆን፣ በብሉይ ኪዳን ብዙ ጊዜ ተጠቅሶአል (በብዙ ቁጥር ሲሆን ዕብራይስጡ፣ “ነቢይም” ይለዋል)። የዚህ ቃል ምንጩ ምን እንደሆነ ግልፅ ባይሆንም፣ “መተንበይ” የሚለው የዕብራይስጡ ግሥ፣ “በእግዚአብሔር መንፈስ የእግዚአብሔርን ሐሳብ በስፋት ማቅረብ” በሚል ሊተረጎም ይችላል። ስለዚህ “ነቢ” በእግዚአብሔር መንፈስ ተገፍቶ የእግዚአብሔርን ቃል እንዳለ የሚያወርድ ተናጋሪ ነው። “ፕሮፌት” የሚለው የእንግሊዝኛ ቃል የመጣው “ፕሮፌተስ” ከሚለው የግሪክ ቃል ሲሆን፣ “በሌላው ምትክ የሚናገር” ማለት ነው። ስለዚህ ነቢያት ከእርሱ የሰሙትን፣ ያዩትንና የተቀበሉትን ለቃል ኪዳኑ ሕዝብ እግዚአብሔርን ወክለው ይናገራሉ። (ለ) በብሉይ ኪዳን ነቢይ “የእግዚአብሔር ሰው” (2ነገ 4፡21 እና ማብ ይመ)፣ “የእግዚአብሔር ባሪያ” (ከኢሳ 20፡3፣ ከዳን 6፡20 ጋር ያነጻጽሩ)፣ “መንፈሱ በላይ ያለበት” ሰው (ከኢሳ 61፡1-3 ጋር ያነጻጽሩ)፣ ጉብኝ ወይም “ጠባቂ” (ሕዝ 3፡17) እና “የእግዚአብሔር መልእክተኛ” (ሐጌ 1፡13) ተብሎ ይጠራል። ነቢያት ትንቢታዊ ሕልሞችንም ይተረጎማሉ (ለምሳሌ የሴና፣ ዳንኤል)፣ እንዲሁም ከትንቢታዊ እይታ አንጻር የአሁኑንና የወደፊቱን ታሪክ በመግለጥ ይናገራሉ።

መንፈስ ቅዱስና ቃሉ በውስጣቸው ያደረገባቸው ሰዎች፣ በዕብራውያን ታሪክ ውስጥ ነቢይ ሲባል የሌላ ሃይማኖት መሪ ማለት ሳይሆን፣ የእግዚአብሔር መንፈስና የእግዚአብሔር ቃል በውስጡ ያደረገና የሚቋጣጠረው ሰው ማለት ነው (ሕዝ 37፡14)። የእግዚአብሔር መንፈስና የእግዚአብሔር ቃል በውስጡ ስላሉ፣ የብሉይ ኪዳን ነቢይ የሚከተሉት ሦስት ባሕርያት ነበሩት፡

(1) በመለኮት የተገለጠ ዕውቀት፤ ነቢይ ሰዎችን፤ ሁነቶችን የሚባዝውን እውነት በተመለከተ ከእግዚአብሔር የመነጨ ልዩ ዕውቀት አለው። የዚህ ዕውቀት ዋና ዕላማ የእግዚአብሔር ሕዝብ ለእርሱና ለኪዳን ታማኝ ሆነው እንዲቆሙ ለማጽናናት ነው። የብሉይ ኪዳን ትንቢት ልዩ ባሕርይ በትምህርት፤ በተግሣጽና በማስጠንቀቂያ ለሕዝቡ የእግዚአብሔርን ፈቃድ ግልፅ ማድረጉ ነው። ፍርድ ከመፈጸሙ በፊት፤ እግዚአብሔር ሕዝቡን በነቢያቱ በኩል ያስጠነቅቃል። ከእስራኤል ምድርና ከይሁዳ የጨለመ ታሪክ ውስጥ ስለ መሲሔና ስለ እግዚአብሔር መንግሥት እንዲሁም ስለወፈቱ የዓለም ሁኔታዎች የሚገልጹ ትንቢቶች ወጥተዋል።

(2) በመለኮት የተሰጠ ኃይል፤ ነቢያት በእግዚአብሔር መንፈስ ሲሞሉ፤ ታምራዊ ወደ ሆነ ልዩ ልምምድ ውስጥ ይገባሉ። በነቢያት አማካይነት ዲበ ተፈጥሮአዊ በሆኑ መንገዶች የእግዚአብሔር ሕይወትና ኃይል በዓለም ውስጥ ተገልጦአል፤ ይህ ባይሆን ኖሮ በተዘጋባት ነበር።

(3) ለየት ያለ የአፍኗር ዘይቤ፤ ነቢያት በብዙም ሆነ በጥቂቱ ለእግዚአብሔር የተለየ ኑሮ ለመኖር፤ ከተለመደው የአፍኗር ዘይቤ ወጣ ያለ ሕይወት አላቸው። ጣዖት አምልኮን፤ ኢግብረገባዊነትን፤ በእግዚአብሔር ሕዝብ መካከል ያለውን ክፋት ሁሉ እንዲሁም በነገሥታትና በካህናት ሕይወት ውስጥ የሚታየውን ምግባረ ብልሹነት በብርቱ ይቃወማሉ። በእስራኤል የቅድስናና የጽድቅ ለውጥ እንዲመጣ የእንቅስቃሴ አራማጆች ናቸው። ምንጊዜም ቢሆን ነቢያት ለእግዚአብሔር መንግሥትና ጽድቅ ቀናኢ ስለሆኑ፤ በግል ሕይወታቸው ስለሚደርስባቸው ጉዳት ሳይጨነቁ የእግዚአብሔርን ፈቃድ ያስቀድማሉ።

የብሉይ ኪዳን ነቢያት ስምንት ባሕርያት፤ የብሉይ ኪዳን ነቢይ ምን ዐይነት ባሕርይ ያለው ሰው ነበር? (1) ከእግዚአብሔር ጋር የቀረበ ግንኙነት ያለውና የእግዚአብሔር ምሥጢረኛ የሆነ (አም 3፥7) ሰው ነው። ይህ ነቢይ ዓለምንና የኪዳንን ሕዝብ የሚመለከተው በሰው እይታ ሳይሆን፤ በእግዚአብሔር እይታ ነው።

(2) የብሉይ ኪዳን ነቢይ ለእግዚአብሔር እጅግ የቀረበ ከመሆኑ የተነሣ፤ ከእግዚአብሔር ጋር የሚሰማማና እግዚአብሔር በሕዝቡ ንጢአት ሲያዝን አብሮ የሚያዝን ነው። ከማንም ይልቅ የእግዚአብሔርን ዕላማ፤ ፈቃድና ፍላጎት ስለሚረዳ፤ እግዚአብሔር የሚሰማው ስሜት ይሰማዋል። በሌላ አነጋገር ነቢይ የእግዚአብሔርን ድምፅ መስማት ብቻ ሳይሆን፤ የእግዚአብሔርን የልብ ስሜት ተረድቶ ፈቃዱን ይፈጽማል ማለት ነው (ኤር 6፥11፤ 15፥16-17፤ 20፥9)።

(3) እግዚአብሔር ሕዝቡን በጠለቀ ስሜት እንደሚወድ ሁሉ ነቢዩም የእግዚአብሔርን ሕዝብ ይወዳል። በሕዝብ ላይ ጉዳት ሲደርስ፤ ነቢዩም በጠለቀ የሕዝብ ስሜት ውስጥ ይገባል (የሰቆቃው ኤርምያስን መጽሐፍ ይመ)። ሕዝቡ ከእግዚአብሔር እጅግ መልካም ነገር እንዲመጣላቸው ይመኛል (ሕዝ 18፥23)፤ ስለዚህም መልእክቶች የማስጠንቀቂያ ብቻ ሳይሆኑ፤ የማጽናናትና የተስፋ ቃሎችም ናቸው።

(4) ነቢዩ ለሕዝቡ እጅግ ከፍተኛና መልካም የሆነውን ነገር ይመኛል፤ ይህም ሕዝቡ ፍጹም በእግዚአብሔር እንዲታመንና ለእርሱም ታማኝ እንዲሆን ነው። ስለዚህ በሌሎች ነገሮች ማለትም በሰው ጥበብ፤ በሀብት፤ በሥልጣንና በሌሎች አማልክት (ኤር 8፥9-10፤ ሆሴ 10፥13-14፤ አሞ 6፥8) መታመንን አጥብቆ ይቃወማል። የእግዚአብሔር ቤዛነት የሚያስገኛቸውን በረከቶች ለመቀበል፤ የኪዳንን ግዴታዎች መፈጸም እንዳለባቸው ነቢያት ባለማቋረጥ ሕዝቡን አደፋፍረዋል።

(5) ነቢዩ ንጢአትንና ክፋትን አጥብቆ የሚጠላ ስሜት አለው (ኤር 2፥12-13፤ 19፤ 25፥3-7፤ አሞ 8፥4-7፤ ሚክ 3፥8)። የጭካኔ ተግባር ሲደረግ፤ ወንጀል ሲፈጸም፤ የሥነ ምግባር ጉድለት ሲታይና ፍትሕ ሲንደል ፍጹም ትዕግሥት የለውም። በተራው ሕዝብ ዘንድ እንደ ቀላል ነገር ተደርጎ የሚታየውን ከእግዚአብሔር ሕግ ትንሽ የማፈገጠ ጉዳይ ነቢዩ እንደ ታላቅ ጥፋት ይቈጥረዋል። ከእግዚአብሔር ጋር ለመደራደር ለሚያቀርቡት ሐሳብ፤ በራሳቸው ሁኔታ ለመከራራታቸው፤ ለሸንገላቸውና ለሚፈጥሩት ሰበብ ሁሉ ምንም ትዕግሥት አይኖረውም (ኢሳ 32፥11፤ ኤር 6፥20፤ 7፥8-15፤ 21-23፤ አሞ 4፥1፤ 6፥1)። ከማንም ይልቅ ጽድቅን ከሚወደው ክፋትን ከሚጠላው ከእግዚአብሔር ጋር ብቻ ይተባበራል (ክዕብ 1፥9 እና ማብ ጋር ያነጻጽሩ)።

(6) ነቢዩ ጥልቀት የሌለውን፤ ላይ ላይን የሆነውን የእግዚአብሔርን ሕዝብ ቅድስና ባለማቋረጥ ተቃውሞአል፤ ነገር ግን በሕጉ ለተገለጠው ለእያንዳንዱ የእግዚአብሔር ቃል እውነት ከልብ በመነጨ ስሜት መታዘዝ እንደሚገባ በግልጽ ለማስተማርና ለመምከር ከፍተኛ ጥረት አድርጎአል። ሙሉ በሙሉ ሕይወቱን ለእግዚአብሔር የሰጠ ሰው ነበር፤ በማግኘት ልብ ለእግዚአብሔር መሰጠትን ነፍሱ ትጸዩላለች። መካከለኛ ከሆነ መንገድ በመራቅ፤ ለእግዚአብሔር

ፍጹም ታማኝ መሆኑን ያደፋፋራል። በእግዚአብሔር ሕዝብ ዘንድ ከተገለጠው ከእግዚአብሔር መንግሥትና ከጽድቁ ሙሉት ያነሰን ነገር ፍጹም አይቀበልም።

(7) ነቢዩ ወደፊት ስለሚሆነው ውድቀትና ውድመት የሚናገሩ ራእዮች (ለምሳሌ ኢሳ 63፡1-6፤ ኤር 11፡22-23፤ 13፡15-21፤ ሕዝ 14፡12-21፤ አሞ 5፡16-20፡27) እንዲሁም ስለ ሕዝቡ መመለስና መታደስ የሚገልጹ ራእዮች (ለምሳሌ ኢሳ 61-62፤ 65፡17-66፡24፤ ኤር 33፤ ሕዝ 37) አሉት። ነቢያት የመሲሑን መምጣት በተመለከተ የተለያዩ ትንቢቶችን ተናግረዋል (በገጽ 918 ላይ፤ “የብሉይ ኪዳን ትንቢቶች በክርስቶስ መፈጸማቸው” በሚል ርእስ የቀረበውን ሰንጠረዥ ይመ)።

(8) በመጨረሻ፤ ነቢዩ ብዙውን ጊዜ ብቸኛና የሐዘን ሰው ነው (ኤር 14፡17-18፤ 20፡14-18፤ አሞ 7፡10-13፤ ዮና 3-4)። ሰላም፣ ብልጽግናና መረጋጋት እንደሚሆን ኅጢአተኛ ለሆነው ለእግዚአብሔር ሕዝብ በሚተነብዩ የሐሰት ነቢያት በተደጋጋሚ ስደትና መንገሳታት ደርሶበታል (ኤር 15፡15፤ 20፡1-6፤ 26፡8-11፤ አሞ 5፡10 ይመ። ከማቴ 23፡29-36፤ ከሐሥ 7፡51-53 ጋር ያነጻጽሩ)። ይሁን እንጂ ባሌላ በኩል እውነተኛውን ነቢይ ሕዝቡም ሆኑ መሪዎቻቸው መልእክቱን ወይም ባሕርይውን ቸል የሚሉት ዐይነት አልነበረም (ሕዝ 3፡8-11)።

ነቢይና ካህን፤ በአብዛኛው የእስራኤል ታሪክ ውስጥ ካህናትና ነቢያት በተደጋጋሚ ሲጋጨ ይታያሉ። እግዚአብሔር አብረው እንዲያገለግሉ አቅዶ ነበር፤ ነገር ግን ካህናት በእግዚአብሔር ሕዝብ ላይ የሚታየውን የሥነ ምግባር ጉድለት ሳይቃወሙ ተመሳሳይ መኖርን መረጡ።

(1) ካህናት ለነበረው ልማድ ተገዥ ነበሩ፤ ተጽፎ በቆየው ሥነ ሥርዐትና የቅዳስ ወግ መሠረት ካልሆነ በቀር እግዚአብሔርን ለማምለክ ይቸገሩ ነበር። በሥነ መለኮት ትምህርታቸው ውስጥ ግብረገብነት በጽሑፍ የተቀመጠ ቢሆንም በግብር እንዲገለጽ በአጽንዖት የሚያስተምሩት ጉዳይ አልነበረም።

(2) በሌላ በኩል ነቢዩ በአፍኗር ዘይቤ፤ በባሕርይና በግብረገባዊ ጉዳዮች ላይ ልዩ ትኩረት ያደርጋል። ለታይታ በሚደረግ ሃይማኖታዊ ሥርዐት ላይ ብቻ ሳይታች የሚሉትን ፊት ለፊት በመቃወም ይጋፈጣል። እግዚአብሔር ለሰው ልጅ የሰጠውን ዘላለማዊ የሕይወት መርሕ አጥብቆ እያሳዩና ጽድቅን እየሰበከ ብቻውን ለእውነት በመቆም፤ ሰዎችን ይገሥጻል፤ እውነተኛች እንዲሆኑ ይነተጉታል፤ ኅጢአትንም ያወግዛል። ነቢይ ሥነ ምግባርን የሚያስተምር፤ ግብረገብ እንዲታደስ የሚያደርግና የሰውን ሥጋዊ ሐሳብ የሚቃወም ነው። ኅጢአትንና ክስደትን ያጋልጣል፤ ምንጊዜም ሕዝቡ በቅዱስ ኑሮ እንዲመላለስ ይጥራል።

የብሉይ ኪዳን ነቢያት መልእክት፤ የነቢያት መልእክት በሚከተሉት ሦስት ዋና ዋና ሐሳቦች ላይ የሚያተኩር ነው። (1) የእግዚአብሔር ባሕርይ፤ (ሀ) እግዚአብሔር ፈጣሪ፤ የፍጥረተ ኃላም ሁሉ ገዥ እንደሆነ ያውጃሉ (ለምሳሌ ኢሳ 40፡28)፤ እንዲሁም በታሪክ ውስጥ የሚፈጸሙ ክሥተቶችን ዋና ዐላማው ለሆነው ለድኑነትና ለፍርድ መገልገያው የሚያደርግ የታሪክ ሁሉ ጌታ እንደ ሆነ ይናገራሉ (ከኢሳ 44፡28፤ 45፡1፤ ከአሞ 5፡27፤ ከዕን 1፡6 ጋር ያነጻጽሩ)። (ለ) እግዚአብሔር ቅዱስ፤ ጻድቅና ፍትሐዊ አምላክ እንደሆነና በኅጢአት፤ በመፅና በኢፍትሐዊ ድርጊቶች እንደሚከፋ በአጽንዖት ተናግረዋል። የእግዚአብሔር ቅዱስ ባሕርይ በምሕረቱ ለዘብ ስለሚል፤ እርሱ ለቀጣና ለፍርድ የሚዘገይና የሚታገሥ ነው። ይሁን እንጂ እግዚአብሔር በባሕርዩ ቅዱስ ስለሆነ፤ ሕዝቡ የተለዩና፤ “ቅዱስ ለእግዚአብሔር” ተብለው እንዲጠሩ ይፈልጋል (ዘካ 14፡20፤ ከኢሳ 29፡22-24 ጋር ያነጻጽሩ፤ ኤር 2፡3)። ቃል ኪዳንን የመሠረተና ከእስራኤል ጋር ልዩ የሆነ ግንኙነት ያደረገ አምላክ እንደ መሆኑ መጠን፤ ሕዝቡ የዚህ ስምምነት ክፍል የሆነውን ትእዛዙን እንዲያከብሩ ይፈልጋል።

(2) ኅጢአትና ንስሐ መግባት፤ የቃል ኪዳን ሕዝብ ቀጣይ በሆነ አለመታዘዝ፤ ታማኝ አለመሆን፤ ጣዖትን ማምለክና ሥነ ምግባር ማንደል ውስጥ ሲሆን፤ የብሉይ ኪዳን ነቢያት የእግዚአብሔር የልብ ሐዘን ተካፋዮች ነበሩ፤ ብርቱ ጻድቅ ፍርድ ያዘሉ ቃላትንም በመናገር ተቃውሞአቸውን ገልጸዋል። መልእክታቸውም የመጥምቁ የሐንስና የጌታችን ኢየሱስ ክርስቶስ መልእክት ዐይነት ነበሩ፤ ይኸውም፤ “ንስሐ ግቡ አለበለዚያ ትጠፋላችሁ” የሚለው ነበር። ሰማሪያ በአሦር እንደምትደመስስ (ለምሳሌ ሆሴ 5፡8-12፤ 9፡3-7፤ 10፡6-15) እና ኢየሩሳሌም በባቢሎን እንደምትደመስስ (ለምሳሌ ኤር 19፡7-15፤ 32፡28-39፤ ሕዝ 5፡5-12፤ 21፡2፡24-27) የሚገልጸውን ዐይነት ከባድና አስደንጋጭ የፍርድ ትንቢት ተናግረዋል።

(3) ታንበያና መሲሐዊ ተሰላ፤ (ሀ) ምንም እንኳን የኪዳን ሕዝብ በአጠቃላይ ለእግዚአብሔርና ለገባው ቃል ኪዳን ታማኝ ባይሆንም፤ ነቢያት የተሰፉት መልእክት ከመናገር ያቋረጡበት ጊዜ አልነበረም። በታማኞቹና እግዚአብሔርን በሚፈሩት ትሩፋን በኩል ለአብርሃም የገባውን

ኪዳንና የተስፋ ቃል እግዚአብሔር እንደሚፈጽም ያውቁ ነበር (በገጽ 68 ላይ፤ “እግዚአብሔር ከአብርሃም፣ ከይስሐቅና ከያዕቆብ ጋር የገባው ኪዳን” በሚል ርእሰ የቀረበውን የትኩረት ጽሑፍ ይመ)። በመጨረሻም መሲሐ ይመጣል፤ በእርሱም በኩል እግዚአብሔር ለምድር ሕዝብ ሁሉ ድነትን ይሰጣል። (ለ) ነቢያት መንፈሳዊ ሕይወት በወደቀበት በራሳቸው ስሙንና ብሩኅ ተስፋ እየመጣ ባለበት በመሲሐ ዘመን መካከል ቆመዋል፤ ይህ ሁኔታ በነቢያት አገልግሎት ውስጥ ግራ የሚያጋባ ነው፤ ይኸውም አዲስ ዘመን እስኪመጣ (ክዲሳ 6፡9-13 ጋር ያነጻጽሩ) የሚሉትን እንደማይቀበሏቸውና እንደማይሰማቸው ቢያውቁም፤ ሐሳብ ግትር ለሆነው ሕዝብ የእግዚአብሔርን ቃል መናገር ስለ ነበረባቸው ነው። ነቢያት በቀዳሚነት ስለ ብሉይ ኪዳን አጥብቀው የተናገሩና ለአዲስ ኪዳን መምጣት መንገድ ያዘጋጁ ነበሩ። በአሁን ጊዜያት የኖሩ ቢሆኑም ወደፊት ስለሚመጣው ነገር አመልክተዋል።

ሐሰተኛ ነቢያት፣ በብሉይ ኪዳን ስለ ሐሰተኛ ነቢያት የተጠቀሱ አያሌ ማስረጃዎች አሉ። ለምሳሌ ንጉሥ አካዓብ አራት መቶ የሐሰት ነቢያትን በአንድነት ሰብስቦ ነበር (2ዜና 18፡4-7)፤ መጽሐፍ ቅዱስ በእነዚህ ነቢያት አፍ ላይ የሐሰት መንፈስ እንደነበር ጥቅሶአል (2ዜና 18፡18-22)። በብሉይ ኪዳን መጽሐፍ መሠረት፣ አንድ ነቢይ ሐሰተኛ ነው የሚባለው፤ (1) ሕዝብን ከእውነተኛው አምላክ ወደ ጣዖት ዘወር እንዲሉ የሚያደርግ ከሆነ (ዘጸ 13፡1-5)፤ (2) ጥንቂላን፣ ኮከብ ቈጠራን፣ ሟርትን፣ መተትን የመሳሰለውን የሚያደርግ ከሆነ (ዘፀ 18፡10-11 ይመ)፤ (3) እርሱ የሚናገራቸው ትንቢቶች በቅዱሳት መጻሕፍት በግልፅ ከተጠቀሰው የእግዚአብሔር መልእክት የተለዩ ወይም የሚጻረሩ ከሆነ (ዘጸ 13፡1-5)፤ (4) የእግዚአብሔርን ሕዝብ ንጢአት የማያጋልጥ ከሆነ (ኤር 23፡9-18) ወይም (5) የሚናገረው ትንቢት የማይፈጸም ከሆነ (ዘጸ 18፡20-22)። የአዲስ ኪዳን ነቢያት ለእስራኤል ሕዝብ የእግዚአብሔር መገለጥ ዋነኛ ተናጋሪ እንደሆኑት የብሉይ ኪዳን ነቢያት፣ የመጨረሻ ድምዳሜ የሚሰጡና ፍጹም የማይሳሳቱ እንደሆኑ ተደርጎ መታሰብ እንደሌለበት ልብ ማለት ይገባል። በአዲስ ኪዳን የነቢይነት አገልግሎት ለቤተ ክርስቲያን ከተሰጡት አምስቱ ዋና ዋና የአገልግሎት ስጦታዎች አንዱ ነው (በገጽ 1866 ላይ፤ “የቤተ ክርስቲያን የአገልግሎት ስጦታዎች” በሚል ርእሰ የቀረበውን የትኩረት ጽሑፍ ይመ)። በአዲስ ኪዳን ዘመን ያለው የአገልግሎት ባሕርይ እርስ በርስ መደጋገፍን የሚጠይቅና የተለያዩ መልክ ያለው ከመሆኑ የተነሳ እንደ ብሉይ ኪዳን ነቢያት አገልግሎት ሳይሆን፣ የአዲስ ኪዳን ነቢያት አገልግሎት ውሴን ነው (በገጽ 1800 ላይ፤ “ለአማኞች የሚሰጡ መንፈሳዊ ስጦታዎች” በሚል ርእሰ የቀረበውን የትኩረት ጽሑፍ ይመ)።

¹⁰የዚህን ሕዝብ ልብ አደንድን
ጀርአቸውን ድፈን
ዐይናቸውንም ከደን
ይህ ካልሆነማ
በዐይናቸው አይተው፣ በጀርአቸው
ሰምተው፣
በልባቸውም አስተውለው
በመመለስ ይፈወሳሉ።”
¹¹እኔም፤ “ይህ ሆይ፤ ይህ የሚሆነው እስከ
መቼ ነው?” አልሁት፤
እርሱም መልሶ እንዲህ አለኝ፤
“ከተሞች እስከፈራርሱና፣
የሚኖሩባቸው እስኪያጡ፣
ቤቶችን ወና እስኪሆኑና፣
ምድርም ፈጽሞ ባድማ እስክትሆን
ድረስ፤
¹²እግዚአብሔርም ሰዎችን እስከሚያርቅ፣
ምድሪቱም ጨርሶ ባዶ እስክትሆን፤
¹³ከዐሥር አንድ ሰው እንኳ በምድሪቱ
ቢቀር፤
እርሱም ደግሞ ይጠፋል፤
ነገር ግን የኮምበልና የባለጥ ዛፍ በተቈረጠ
ጊዜ ጉቶ እንደሚቀር፤
ቅዱሱም ዘር
እንዲሁ በምድሪቱ ጉቶ ሆኖ
ይቀራል።”

የአማኑኤል ምልክትነት

⁷የየዘያን የልጅ ልጅ፤ የኢየሁዳም
ልጅ አካዛ የይሁዳ ንጉሥ በነበረበት
ዘመን፤ የሶርያ ንጉሥ ረአሶንና የእስራኤል
ንጉሥ የሮሚልዩ ልጅ ፋቂሐ ኢየሩሳሌምን
ለወጉ ወጡ፤ ነገር ግን ድል ሊያደርጓት
አልቻሉም።
²ለዳዊት ቤት፤ “ሶርያና ኤፍሬም
ተባብረዋል” የሚል ወሬ በደረሰ ጊዜ፤ የዱር
ዛፍ በነፋስ እንደሚኖወጥ የአካዛና የሕዝቡ
ልብ እንዲሁ ተናወጠ።
³እግዚአብሔርም ኢሳይያስን እንዲህ

6+10 ዘፋ4+21፤
ዘፋ29+4፤
32+15+39፤
መዝ119+70፤
ኢሳ29+9፤
42+18-20፤
43+8፤ 44+18፤
ሕዝ12+2፤
ማቴ13+13-15፤
ማር4+12፤ 8+18፤
ዮሐ12+40፤
ሐሥ28+26-27
6+11
ዘለ26+31+43፤
መዝ79+15፤
109+11፤
ኢሳ24+10፤
ኢሳ4+13፤ 35+17
6+12 ዘፋ28+64፤
ኢሳ5+59፤
60+15፤ 62+4፤
ኢሳ4+29፤ 30+17
6+13 ዘለ27+30፤
ዘፋ14+2፤
ኢዮ14+7+8፤
ኢሳ1+9፤ 5+6፤
10+22
7+1 ፋፍ5+89፤
27+15+25+37፤
1ዜ53+13፤
2ዜ528+5፤
ኢሳ8+6
7+2 ፋፍ13፤
2ሳፍ7+11፤
ኢሳ6+4፤ 9+9፤
16+5፤ 22+22፤
ኢር21+12፤
ፋፍ5+6፤ ወላ5+3፤
አሞ9+11
7+3 27+18+17፤
ኢሳ10+21-22፤
36+2
7+4 ዘፋ15+1፤
ዘፋ3+2፤ 20+3፤
27+15+27፤
ኢሳ8+12፤
10+24፤ 12+2፤
21+4፤ 30+15፤
35+4፤ 37+6፤

አለው፤ “እንተና ልጅህ ሸአር ያሹብ፤ አካዛን
ለመገናኘት ወደ ልብስ አጣቢው ዕርሻ
በሚወስደው መንገድ ወዳለው ወደ ላይኛው
የኮራ መስኖ ሜፍ ውጡ፤ እንዲህም በለው፤
‘ተጠንቀቅ፤ ተረጋጋ፤ አትፍራ በእነዚህ
ክእላት ተርፈው በሚጠሉት በሁለቱ
የሶንጨት ጉማጆች በሶርያና በንጉሥ
በረአሶን እንዲሁም በሮሚልዩ ልጅ ፋቂሐ
አትሸበር።’ ይህም ኤፍሬምና፤ የሮሚልዩ
ልጅ ሊያጠፋህ እንዲህ ብለው ተማከሩ፤
⁶ይሁዳን እንወረር፤ እንበታተነው
ተከፋፍለንም እንግዛው፤ የጣብኤልንም
ልጅ እናንግሥባቸው።” ገላውል እግዚአብሔር
ግን እንዲህ ይላል፡-
“ይህ ምክራቸው አይፈጸምም፤
ከቆም አይደረግም፤
⁸የሶርያ ራስ ደማስቀ፤
የደማስቆ ራስ ረአሶን ነውና፤
በሥልሳ አምስት ዓመት ውስጥ፤
የኤፍሬም ሕዝብ ይበታተናል፤
ሕዝብ መሆኑም ይቀራል።
⁹የኤፍሬም ራስ ሰማርያ፤
የሰማርያም ራስ የሮሚልዩ ልጅ
ነው።
እንግዲህ በእምነታችሁ ካልጸናችሁ፤
ፈጽሞ መቆም አትችሉም።”
¹⁰እንደ ገናም እግዚአብሔር አካዛን
እንዲህ አለው፤ “ከጥልቁ ጥልቅ ወይም
ከከፍታው ከፍታ ምልክት እንዲሰጥህ
ከእግዚአብሔር ከአምላክህ ለምን።”
7+4 ኢሳ51+13፤ 54+14፤ ሰቆ3+26፤ አሞ4+11፤
ዘሳ3+2፤ ማቴ24+6 7+5 ፋፍ1+2 7+7 መዝ2+1፤
ኢሳ8+10፤ 14+24፤ 24+3፤ 25+8፤ 28+16+18፤
40+8፤ 46+10፤ ሐሥ4+25 7+8 ፋፍ1፤ ዘፋ14+15፤
27+17+24፤ ኢሳ8+4፤ 9+11፤ 17+1-3 7+9 27+15+29፤
2ዜ520+20፤ መዝ20+8፤ ኢሳ8+6-8+10፤ 9+9፤ 28+13፤
30+12-14፤ 40+8 7+11 ዘሳ7+9፤ ዘፋ13+2፤ መዝ139+8
7+3 ሸአር ያሹብ-ማለት፤ ቅሬታዎች ይመለሳሉ
ማለት ነው

6+13 ቅዱሱም ዘር፤ የሕዝቡ ጥቂት ትሩፋን
እንደሚያምኑና ተጠብቀውም እንደሚቈዩ በመናገር፤
እግዚአብሔር ኢሳይያስን ያጽናዋል። እግዚአብሔር
ሰዓለም ድነት ያለውን ዐላማ ለመፈጸም የሚጠቀምበት
ቅዱስ ተብሎ የሚጠራው አዲስ ይሁዳ ይወጣል።
በተመሳሳይም ሁኔታ በአዲስ ኪዳን ዘመን እግዚአብሔር
ከሐዲ በሆነችበት ቤተ ክርስቲያን ላይ ይፈርዳል።
ለእርሱና ለቃሉ ታማኝ የሆኑ ትሩፋንን ያስነግል
(በገጽ 2058 ላይ፤ “ለሰባቱ አብያተ ክርስቲያናት
የተላከ የክርስቶስ መልእክት” በሚል ርእስ የቀረበውን
የትኩረት ጽሑፍ ይመ)።
7+1 አካዛ ... ንጉሥ በነበረበት ዘመን፤ ከፋ
1-25 ይመልከቱ። በ735 ወይም በ734 ዓ.ቅ.ክ. ገደማ
የእስራኤልና የሶርያ ነገሥቶች፤ ይሁዳን አጠቁ። ከዚህ
ሁኔታ እንዲታደግው ከፈለገ፤ የይሁዳ ንጉሥ አካዛ
በእግዚአብሔር ብቻ እንዲታመን በነበዩ በኢሳይያስ
ተነገረው። ነገር ግን አካዛ እግዚአብሔር የሰጠውን
ታምራዊ ምልክት ከመቀበል ይልቅ አሦራውያን
እንዲፈሩት ተማጠነ (277 16+5-18፤ 2ዜ5 28+16-21

ይመ)። ይሁን እንጂ እግዚአብሔር የአማኑኤልን
መወለድ (ፋፍ 13-17) ለዳዊት ቤት ሁሉ ምልክት
እንዲሆን አደረገ። የሶርያውያንና የእስራኤላውያን
ወረራ ማብቃቱ ባይቀርም፤ ከዚህ በኋላ እግዚአብሔር
ምድሪቱን እንዲያጠፋ አሦራውያንንና ባቢሎኖችን
ማምጣቱ አልቀረም።
7+3 ሸአር ያሹብ፤ የኢሳይያስ ትልቅ ልጅ ስም
ሲሆን፤ “ትሩፋን ይመለሳሉ” ማለት ነው፤ ይህ ስም
እግዚአብሔር የድነት ዕቅዱን ይፈጸም ዘንድ፤ የሕዝቡን
ታማኝ ትሩፋን በመልካም ሁኔታ ለመጠበቅ ያለውን
ታላቅ ሕሳብ የሚመለከት ነው (ዘ11+11-12+16፤
37+4+31 ጋር ያነጻጽሩ)።
7+8 በሥልሳ አምስት ዓመት ውስጥ፤ ኤፍሬም
ተብሎ የሚጠራው እስራኤል በ722 ዓ.ቅ.ክ. በአሦራውያን
ተሸነፈ፤ አሦራውያንም ባዕዳንን ይዘው በመምጣት
ከቀሩት ጥቂት እስራኤላውያን ጋር እንዲጋቡ አደረጉ።
በዚህ ጋብቻ በተፈጠረው ድብልቅ ዘር የተገኙት
ሰማርያውያን በመባል ይጠራሉ (277 17+24-34 ይመ፤
ከዮሐ 4+7-42 ጋር ያነጻጽሩ)።

12 አካዝ ግን፤ “አልለምንም፤ እግዚአብሔርንም አልፈታትንም” አለ።

13 አሳይያስም አንዲህ አለ፤ “እናንተ የዳዊት ቤት ሆይ፤ ስሙ፤ የሰውን ትዕግሥት መፈታተናችሁ አንሶ የአምላኬን ትዕግሥት ትፈታተናላችሁን? 14 በሰህገ ጌታ ራሱ ምልክት ይሰጣችኋል፤ እነሆ፤ ድንግል ትፀንሳለች፤ ወንድ ልጅም ትወልዳለች፤ ስሙንም አማኑኤል፤ ብላ ትጠራዋለች። 15 ከፋውን መቱውና መልካሙን መምረጥ ሲችል ቅቢያማር ይበላል። 16 ነገር ግን ሕፃኑ ከፋውን መቱውና መልካሙን መምረጥ ከመቻሉ በፊት የፈራሃቸው የሁለቱ ነገሥታት ምድር ባደማ ይሆናል። 17 ከፍሬም ከይሁዳ ከተለየበት ቀን ጀምሮ እግዚአብሔር ከዚህ በፊት ታይቶ የማይታወቅ ዘመን በአንተ፤ በሕዝብህና በእባትህ ቤት ላይ ይመጣል፤ የሚያመጣውም የአሦርን ንጉሥ ነው።”

18 በዚያን ቀን እግዚአብሔር ራቅ ካሉት ከግብፅ ወንዞች፤ ዝግጁትን፤ ክእላቸው ምድርን በቆሙት ይጠራል። 19 አነርሱም በመላቱ መጥተው፤ በየበረሃው ሸለቆ፤ በየቦሉቱ ንቃታቸው፤ በየእጃቸው ቁጥቋጠና በየውሃው ጉድ ጓድ ሁሉ ይሰፍራሉ።

20 በዚያን ቀን፤ እግዚአብሔር ከወንዙ ማዶ በተከራየው ምላሹ፤ ማለትም በአሦር ንጉሥ፤ የፊስና የእግር ጠጉራችሁን እንዲሁም ጢማችሁን ይላግዳል። 21 በዚያን ቀን፤ አንድ ሰው አንዲት ጊደርና ሁለት በግ ብቻ ይተርፈዋል። 22 ከሚሰጡትም ይተት ረፈረፈ ወተት ቅቤ ይበላል፤ በምድሪቱም የቀሩ ሁሉ ቅቤና ማር ይበላሉ። 23 በዚያን ቀን ሺህ ሰትል፤ ብር የሚያወጣ አንድ ሺህ የወይን ተክል የነበረበት ቦታ ሁሉ፤ ኩርንችትና እሾኸ ብቻ ይሆናል። 24 ምድሪቱ በኩርንችትና በእሾኸ ስለምትሸፈን፤ ሰዎች ወደዚያ የሚገቡት ቀስትና ፍላጻ ይዘው

7+12 ዘፋ4+34
7+13 ቀ21
ዘፍ30+151
መዝ63+11
118+28
ኢሳ1+14፤ 25+11
49+4፤ 61+10
7+14 ዘፍ3+15፤
21+22፤ 24+43፤
ዘ03+12፤
ኢሳ8+8+10፤
ማ6+123፤
ሉቃ13+11፤ 2+12
7+15 ቀ22፤
ዘፍ18+8
7+16 ዘፍ1+39፤
13+16፤ ኢሳ8+4፤
17+3፤ ኢር7+15፤
ሆሴ5+9+13፤
አሞ1+3-5
7+17 ቀ20፤
17+12፤ 16፤
2ዘ5+28+20
7+18 ቀ20፤ 21፤
ኢሳ2+11፤ 5+26፤
13+5
7+19 ቀ25፤
ኢሳ2+19፤ 17+9፤
34+13፤ 55+13
7+20 ቀ17፤ 18፤
ዘፍ28+49፤
2ሳሙ10+41
27+18፤ 16፤
ኢሳ8+7፤
10+5፤ 15፤
11+15፤ 29+16፤
ኢር2+18
7+21 ቀ23፤
ኢሳ2+17፤
ኢር39+10
7+22 ቀ15፤
ዘፍ18+8፤ 14+30
7+23 ቀ21፤
ማሕ8+11፤
ኢሳ5+6፤
ሆሴ2+12

ነው፤ 25 ኩርንችትና እሾኸን በመፍራት ከዚህ በፊት በመቁፈሪያ ተቁፍረው ወደ ነበሩት ወደ እነዚያ ኩረብታዎች ሁሉ ከእንግዲህ አትሄድም፤ ነገር ግን የከብቶች መሰማሪያና የዳዊት መፈንጫ ቦታ ይሆናሉ።

አሦር የእግዚአብሔር መሣሪያ

8 እግዚአብሔርም እንዲህ አለኝ፤ “ትልቅ ሰላዳ ወስደህ፤ ማኸር-ሻላል-ሃሽ-ባዝ ብለህ በተለመደው በሰው ፈጽል ጽፍበት። እኔም፤ ካህኑን ኡሪያንና የበራክዩን ልጅ ዘካርያስን ታማች ምስክርቴ እንዲሆኑ እጠራቸዋለሁ።”

እኔም ወደ ነቢዩቱ ሄድሁ፤ እርሷም ፀነሳችኋል፤ ወንድ ልጅም ወሰደች። እግዚአብሔርም፤ እንዲህ አለኝ፤ “ስሙን ማኸር-ሻላል-ሃሽ-ባዝ ብለህ ጥራው። ሓፃኑም፤ ‘አባባ’ ወይም ‘እማማ’ ብሎ መጥራት ከመቻሉ በፊት፤ የደማስቆ ህብትና የሰማርያ ምርኮ በአሦር ንጉሥ ይወሰዳል።” 5 እግዚአብሔርም እንደ ነና እንዲህ ሲል ተናገረኝ፤

6 “ይህ ሕዝብ በጸዋታ የሚፈሰውን የሰሊሆምን ውሆች ትቶ፤

7+24 ኢሳ5+6 7+25 ቀ19፤ ኢሳ5+17፤ ሐጌ1+11
8+1 ቀ3፤ ዘፍ27+8፤ ኢዮ19+23፤ እዳ130+8፤
ኢር20+3፤ 51+60፤ ሆሴ1+4 8+2 ቀ16፤ ኢሉ24+22፤
ፍት4+9፤ 27+16፤ 10፤ ኢር32፤ 10፤ 12፤ 25+44
8+3 ቀ1፤ ዘፍ3፤ 15፤ ዘ015፤ 20 8+4 ዘፍ1415፤
ኢሳ7+8፤ 16 8+6 ዘ03፤ 15፤ ኢሳ5፤ 24፤ 7፤ 11 ዮሐ9+7
7+14 አማኑኤል ማለት፤ እግዚአብሔር ከእኛ ጋር ማለት ነው።
7+20 ዘፍፍራጥስ ወንዝ ነው።
7+23 11.5 ኪሎ ግራም ይህል ነው።
7+21 በዚህና በቀጥረ 3 ላይ፤ ማኸርጠሻላጠሃሽጠ ባዝ ማለት፤ ምርኮ ፈጠነ፤ ብዝሃዊ ቸኩል ማለት ነው።

7+12 አልለምንም፤ አካዝ ከገጠመው ችግር እንዲታደገው በእግዚአብሔር ብቻ መታመን እንዳለበት ነቢዩ አሳይያስ የመከረውን ምክር አልተቀበለም፤ ነገር ግን ውሱን በሆነው በፊሱ አስተሳሰብ በመመራት፤ የአሦር መንግሥት እንዲፈጸው ተማከነ (2ን1 16+5-18፤ 2ዘ5፤ 28+16-21)።

7+14 እነሆ ድንግል ትፀንሳለች ... አማኑኤል፤ “ድንግል” የሚለውን ቃል በሰብራይስጥ፤ “አልማህ” ይባላል። የቃሉ ትርጉም፤ “ወንድ ያለውቀች ድንግል” ወይም “ያላገባች ወጣት ሴት” ማለት ሊሆን ይችላል። (1) ፊት ለፊት የሚታየው የዚህ ምልክት፤ ትርጉም፤ አስገንግቶበት ስለት ድረስ በድንግልና የፍረቶችን አዲስ ሙሽራ የሚያመለክት ነው። ለሰዚህ የወለደችው ልጅ አድጎ ከፋና ደጉን ከመለየቱ በፊት፤ የእስራኤልና የሶርያ ነገሥታት ይደመሰሳሉ (ቀ፡ 16)። (2) ይህ ትንቢት የሚፈጸመው ጌታችን ኢየሱስ ክርስቶስ ከድንግል ማርያም በተወለደበት ጊዜ ነው። (ማቴ 1+23)። ቅድስት ማርያም ድንግል ነበረች፤ (ማቴ 1+18፤ 25)። ልጇን የፀነሰችው በታምር ከመንፈስ ቅዱስ እንጂ እንደ ሥጋ ፈቃድ ከወንድ አይደለም (ማቴ 1+16፤ 23 እና ማጣ፤ ሉቃ 1+35 እና ማጣ ይመዝ።) (3) ድንግሊቱ የምትወለደው ልጅ፤ “አማኑኤል” ተብሎ ይጠራል፤

ትርጉሙም “እግዚአብሔር ከእኛ ጋር ነው” ማለት ነው (ማቴ 1+23)። ይህ ስም የእግዚአብሔር አንድያ ልጅ ወደ ዓለም መምጣቱን የሚገልጽ አዲስ ጥልቅ ትርጉም አለው (ከዮሐ 3+16 ጋር ያነጻጽሩ)። 8+1 ማኸር-ሻላል-ሃሽ-ባዝ፤ የኢሳይያስ ሁለተኛ ልጅ ስም ትርጉም፤ “ምርኮ ፈጠነ፤ ብዝሃዊ ቸኩል” ማለት ነው (ከ7+3 እና ግብ ጋር ያነጻጽሩ)። የዚህ ስም ትርጉም የሚያመለክተው በአሦራውያን ከንድ የሶርያን መደምሰና መውደቅ (732 ዓ.ቅ.ክ.) ብቻ ሳይሆን፤ የእስራኤልንም ተመሳሳይ ሰጣ ፈንታ ነበር (722 ዓ.ቅ.ክ.)። 8+6 የሰሊሆምን ውሆች፤ በአዲስ ኪዳን፤ “የሰሊሆም መጠመቂያ” በመባል የሚታወቁት (ዮሐ 9+7) “የሰሊሆም ውሆች”፤ ጸጥ ብለው በሚፈሱ ገባር ምንጮች የተከማቹ ሲሆኑ፤ እነዚህ ምንጮች ኢየሩሳሌም በጠላት በምትከበብበት ጊዜ ሁሉ የሚያገለግሉ በመሬት ውስጥ የሚሄዱ ሰውር ውሆች ናቸው። እነዚህም ወኪሎች በሆኑት ነገሥታት ማለትም ፈሪሃ እግዚአብሔር የነበራቸው ከዳዊት ዘር በሆኑት ነገሥታት በኩል እግዚአብሔር በቻርነቱና በበረከቱ እስራኤልን በሰላምና በጸጥታ የሚገባበትን ሁኔታ በምሳሌነት የሚገልጹ ናቸው። ይሁዳና ኢየሩሳሌም ጠቃሚ የሆነውን የእግዚአብሔርን አገዛዝ ስላልተቀበሉ በምትኩ ከኤፍራጥስ

በረአሰንና

በሮሚልዩ ልጅ ተደስቶአልና።

ንስለዚህ ኒታ ታላቁንና ብርቱውን

የጐርፍ ውሃ፤

የአሦርን ንጉሥ ከነግርማ ሞገሱ

ሁሉ ያመጣባቸዋል።

ውሃውም ከቦዩ ዐልፎ ተርፎ

በወንዙ ዳር ያለውን ምድር ሁሉ

ያጥለቀልቃል፤

እየጠራረገ ወደ ይሁዳ ይወርዳል፤

እያጥለቀለቀ ያልፋል፤

እስከ ዐንገትም ይደርሳል፤

አማኑኤል፤ ሆይ፤

የተዘረጉ ከነጆቹ ምድርህን ከዳር

እስከ ዳር ይሸፍናሉ።”

እናንተ አሕዛብ፤ ፎክሩ፤

ግን ደንግጡ።

በሩቅ አገር ያላችሁ አድምጡ፤

ለጦርነትም ተዘጋጁ፤ ነገር ግን

ደንግጡ፤

ለጦርነትም ተዘጋጁ፤ ነገር ግን

ደንግጡ፤

ተመካከሩ፤ ግን አይሳክም፤

ዕቅድ አውጡ፤ ሆኖም አይጸናም፤

ከግዜከዚህ ከእኛ ጋር ነውና።”

እግዚአብሔርን ፍሩ

“እግዚአብሔር ብርቱ እጁን በላይ አድርጎ

የእነዚህን ሰዎች መንገድ እንዳልከተለ

አስጠነቀቀኝ፤ እንዲህም አለኝ፤

“እነዚህ ሰዎች፤ ‘አድማ’ ብለው

የሚጠሩትን፤

‘ማንኛውንም ነገር፤ ‘አድማ’

አትበሉ፤”

እነርሱ የሚፈሩትን አትፍሩ፤

አትሸርሱትም።”

8+7 እሱ3+15፤

2ዜ528+20፤

ኢሳ7+20፤

10+16፤ 17+12-

13፤ 28+2፤ 17፤

30+28፤ 43+2፤

8ገ11+40፤

5ሆ1+8

8+8 ኢሳ7+14፤

18+6፤ 28+15፤

46+11፤

ኤር4+13፤ 48+40

8+9 እሱ6+5፤

ኢዩ34+24፤

ኢሳ17+12-13፤

ኤር6+4፤ 46+3፤

51+12-27-

28፤ ሕዝ38+7፤

ኢል3+9፤

ከዛ14+2-3

8+10 ኢዩ5፤ 12፤

ምሳ19+21፤

21+30፤

ኢሳ7+7፤ 14፤

ማቴ1+23፤

ሮሜ8+31

8+11 ሕዝ1+3፤

2+8፤ 3+14

8+12 ኢሳ7+2፤ 4፤

20+5፤ 30+1፤

36+6፤

ማቴ10+28፤

1ኢጥ3+14

8+13 ዘዐ20+20፤

ዘኁ20+12፤

ኢሳ29+23

8+14

መዝ118+22፤

119+110፤

ኢሳ4+6፤ 24+17-

18፤ ኤር6+21፤

ሕዝ3+20፤

14+3፤ 7፤

ሉቃ2+34፤

13 ልትቀድሱ የሚገባው የሰራዊት ጌታ

እግዚአብሔርን ብቻ ነው፤

ልትፈሩት የሚገባው እርሱን ነው፤

ልትንቀጠቀጡለት የሚገባውም

እርሱ ነው።

14 እርሱም መቅደስ ይሆናል፤

ለሁለቱ የእስራኤል ቤት ግን

የሚያደናቅፍ ድንጋይ

የሚያሰናክልም ዐለት

ይሆንባቸዋል፤

ለኢየሩሳሌም ሕዝብም

ወጥመድና አሽክላ ይሆናል።

15 ከእነርሱ ብዙዎች ይሰናከላሉ፤

ይወድቃሉ፤ ይሰበራሉ፤

ወጥመድ ይገባሉ፤ ይዋላሉ።”

16 ምስክርነቱን አሸገው፤

ሕጉንም በደቀ መዛሙርቱ መካከል

አትመው።

17 ፊቱን ከያዕቆብ ቤት የሸሸገውን

እግዚአብሔርን እጠብቃለሁ፤

እርሱንም ተስፋ አደርጋለሁ።

18 እነሆ፤ እኔና እግዚአብሔር የሰጠኝ

ልጆች በጽዮን ተራራ ከሚኖረው ከሰራዊት

ጌታ ከእግዚአብሔር ለእስራኤል ምልክትና

8+14 ሉቃ20+18፤ ሮሜ9+33፤ 1ኢጥ2+8

8+15 ምሳ4+19፤ ኢሳ28+13፤ 59+10፤ ሮሜ9+32

8+16 ሩት4+7፤ ኢሳ29+11-12፤ ኤር32+14፤ 8ገ8+26፤

12+4 8+17 ዘጸ31+17፤ መዝ22+5፤ 27+14፤ ዕብ2፤ 13

8+18 ዘፍ33+5፤ ዘዐ3፤ 12፤ ዘጸ28+46፤ መዝ9፤ 11፤

ሕዝ4+3፤ 12+6፤ 11፤ 24+24፤ ሉቃ2፤ 34፤ ዕብ2፤ 13

፡8+7 የኢየሩሳሌም ወንዝ ነው።

፡8+8 እማኑኤል ማለት፤ እግዚአብሔር ከእኛ ጋር

ማለት ነው።

፡8+9 ወይም፤ የሐውን ነገር አደርጉ

፡8+10 ዕብራይስጡ፤ አማኑኤል ይላል።

፡8+12 ወይም ለሰዎችን አትጥሩ እነዚህ ሰዎች

ሁሉ ጊዜ ለሰዎች ይጠራሉ

ግዛት፤ “ታላቁና ብርቱው የጐርፍ ውሃ” ማለትም

የአሦር ሰራዊት እንደ ጐርፍ በማጥለቅለቅ ወረራቸው

(ቀፋ 7-10)።

8+8 እማኑኤል ሆይ፤ እየተነገረ ባለው በኢሳይያስ

ትንቢት መካከል፤ የትንቢት መንፈስ ወደ ፊት

የሚሆነውን በማመልከት የተሰፋን ቃል ይሰጣል።

ምንም ነገር ቢመጣ፤ በእግዚአብሔር የሚታመኑ

ሁሉ የሚያስፈራቸው ነገር ሊኖር አይገባም።

ለሚደገፉበት ሁሉ እማኑኤል (“እግዚአብሔር ከእኛ

ጋር ነው። ቀፋ 10) መታመኛ ነውና። ስለዚህ

በታሪክ ውስጥ ማለትም ላለፈው፤ ለአሁኑና ወደፊት

ለሚመጣው ዘመን ሁሉ “እማኑኤል” የሚለው ቃል

ለእግዚአብሔር ሕዝብ ዘላቂ መፈክርና የይለፍ ቃል

ነው (ማቴ 1+23 ነው)።

8+12 አድማ፤ ይሁዳ ከባዕዳን እርዳታ ይልቅ፤

እግዚአብሔርን እንድትሻ ለማሳመን ኢሳይያስ

ብዙ ጥረት አድርጓል። ስለዚህም እርሱ ራሱ

በከዲዳነትና በአጅመኝነት ተከሰሰ። በተመሳሳይ

ሁኔታ በቤተ ክርስቲያን ቱሪክ ውስጥ የሰውን

ዕቅድና ከመጽሐፍ ቅዱስ እውነት ያፈነገጠን

ክርስትናን ከቤተ ክርስቲያን ለማስወገድና ለማሻቅን

ወደ መሠረታዊው የመንፈስ ቅዱስ ንይል፤

ቅድስናና ተልእኮ ለመመለስ የሚጥሩ አገልጋዮች

አብዛኛውን ጊዜ በደትና ተቃውሞ ይገጥማቸዋል።

ሌሎችን ሰዎች ከመፍራት ይልቅ ንጉሱ እግዚአብሔርን

ብቻ መፍራት እንደሚገባ ነቢዩ አጥብቆ ይመክራል

(ቀፋ 12-13)።

8+13 ልትፈሩት የሚገባው እርሱ ነው፤

በአደጋና በችግር ጊዜ፤ ልንፈራውና ይታደገን

ዘንድ ልንሻው የሚገባን እግዚአብሔርን ብቻ ነው

(ከማቴ 10፤ 28 ጋር ይነጻጽሩ)። ለእርሱም ተገቢውን

አክብሮት በመስጠትና ያለንን ፍቅር በመግለፅ ብንኖር፤

እርሱ ከእኛ ጋር ይሆናል፤ መቅደስና መከላከያም

ይሆናል (ቀፋ 14)።

8+16 ሕጉንም ... አትመው፤ አብዛኛው

የእግዚአብሔር ሕዝብ በክልደት ውስጥ ይኖሩ ነበር፤

ነገር ግን ታማኝ ትሩፋት ማለትም የእግዚአብሔርን

ፈቃድ የሚከተሉት ደቀ መዛሙርት በእምነታቸው

ጸንተው ይኖሩ ነበር። የእግዚአብሔርንም ቃል

በታማኝነት ጠብቀው ለማቆየት የተጠሩ እነርሱ ናቸው።

በማንኛውም ዘመን ልባቸው በቃሉ ላይ የተመሠረተው

እውነተኛዎቹ የጌታ ደቀ መዛሙርት፤ ለማይለወጠው

ለእግዚአብሔር እውነት መታገል ይኖርባቸዋል

(ይሁዳ 3 ይመ)፤ ለሚቀጥለው ትውልድ በታማኝነት

ሊያስተላልፉት ይገባል።

ድንቅ ነን።

¹⁹ሰዎች፣ የሚያሳዩበትንና የሚያሸክሩትን ግርዶችንና መናፍቅት ጠሪዎችን ጠይቁ ቢሏቸው ሕዝቡ አምላክን መጠየቅ አይገባውም? በሕያዋን ምትክ መታታን መጠየቅ ለምን አስፈለገ? ²⁰ወደ ሕጉና ወደ ምስክር ቃሉ ሂዱ! እነርሱም እንዲህ ያለውን ቃል ባይናገሩ የንጋት ብርሃን አይበራላቸውም። ²¹ተጨማሪውና ተርበው በምድሪቱ ላይ ይንከራተታሉ፤ ከፋኛ ሰራቡም ይቁጣሉ፤ ወደ ላይ እየተመለከቱ ንጉሣቸውንና አምላካቸውን ይራገማሉ። ²²ከዚያም ወደ ምድር ይመለከታሉ፤ የሚያዩትም ጭንቀት፣ ጨለማና የሚያስፈራም ጭንቅ ብቻ ነው፤ ወደ ድቅድቅ ጨለማም ይጣላሉ።

ሕፃን ተወለደልን

9 ነገር ግን ተጨንቀው የነበሩ ከእንግዲህ ተስፋ ቢሰ አይሆኑም፤ በቀደመው ዘመን የብሉኑንንና የገፍታለምን ምድር አዋረደ፤ በሚመጣው ዘመን ግን ከዮርዳኖስ ማዶ፣ በባሕር መንገድ አጠገብ ያለውን የአሕዛብን ገሊላ ያክብራል፤ ²በጨለማ የሚኖር ሕዝብ ታላቅ ብርሃን እየ፤ በሞት ጥላቃ ምድር ለኖሩትም ብርሃን ወጣላቸው። ³ሕዝብን አበዛህ፤ ደስታቸውንም ጨመርህ፤ ሰዎች ምርትን ሲሰበሰቡ፤

8+19 ዘሊ19+31፤
ዘኑ27+21፤
14ጠ28+8፤
ኢ429+4
8+20 ቀ22፤
ሩት4+7፤
ኢ41+10፤
9+2፤ 59+9፤
60+2፤ ሚክ3+6፤
ሉቃ16+29
8+21 ዘ022+28፤
ኢዮ18+12፤
30+3፤ ራእ16+11
8+22 ቀ20፤
ኢዮ3+13፤
15+24፤
ኢሳ5+30፤
ኢል2+2፤
ማቱ25+30፤
ራእ16+10
9+1 2ነገ15+29፤
ኢዮ15+24
9+2 መዝ36+9፤
82+5፤
107፤10፤14፤
ኢሳ8+20፤ 42+6፤
49+6፤ 58+8፤
60+19፤ ሚል4+2፤
ማቱ44+15-16፤
ሉቃ1+79፤
ኢፌ5+8
9+3 ዘ015+9፤
ኢሱ22+8፤
ኢዮ12+23፤
መዝ4+7፤
119፤162፤
ኢሳ25+9

9+4 መሳ7፤25፤
ኢዮ34+24፤

ምርኮንም ሲከፋፈሉ ደስ እንደሚላቸው ሁሉ፤ እነርሱም በፊትህ ደስ ይላቸዋል። ምድያም ድል በተመታ ጊዜ እንደ ሆነው፤ የከበዳቸውን ቅንብር፤ በትከኖቸው ላይ የነበረውን ቦትር፤ የተጨቁኑበትንም ዘንግ ሰብረህላቸዋል። ⁵የጠረኞች ጫማ ሁሉ፤ በደም የተለወሰ ልብስም ሁሉ፤ ለእሳት ይዳረጋል፤ የማገዳደጥ፤ ሕፃን ተወለደልናልና፤ ወንድ ልጅ ተሰጥቶናል፤ አለቅነትም በጫንቃው ላይ ይሆናል። ስሙም፤

ድንቅ መከር፤ ንዦል ስምሳክ፤ የዘላለም አባት፤ የሰላም ልዑል ይባላል። ገለመንግሥቱ ሰፋት፤

9+4 መዝ81+6፤ ኢሳ10+27፤ 14+4፤25፤ 16+4፤
29+5፤20፤ 37፤36-38፤ 49+26፤ 51፤13፤ 54፤14፤
58+6፤9፤ 60፤18፤ ኢር2+20፤ 30፤8፤ ሕዝ30፤18፤
ናሆ1፤13፤ ማቱ11፤30 9+5 ኢሳ2+4 9+6 ዘፍ3፤15፤
ዘ04፤22፤ ዘ87፤21፤-ኢዮ15፤8፤ መዝ24፤8፤ 90፤2፤
ኢሳ10፤21፤11+2፤ 22+22፤ 26+3፤12፤ 28፤29፤
42፤13፤ 53፤25፤ 64፤8፤ 66፤12፤ ኢር33፤6፤ ሚክ5፤5፤
ማቱ28፤18፤ ሉቃ2፤11፤14፤ ዮሐ3፤16፤ 14፤9-10
9+7 2ሰጠ፤7+13፤ 2ነገ19፤31፤ ሚክ72+2፤ 85፤8፤
119፤165፤ ኢሳ1፤26፤ 2+4፤ 11፤49፤ 16፤5፤
26+3፤11፤12፤ 32፤1፤16፤17፤ 33፤5፤ 37፤32፤ 42፤1፤13፤
48፤18፤ 59፤17፤ 60፤17፤ 63፤15፤ ኢር23፤5፤ 33፤14፤
872፤44፤ 4+4፤ ሉቃ1፤33፤ ዮሐ12፤34፤ 1ቀሮ15፤25፤

9+2 ወይም፤ በጨለማ ምድር።
9+6 ወይም፤ ድንቅ፤ መከር።

9+1 ከእንግዲህ ተስፋ ቢሰ አይሆኑም፤ ከቀ 1-7 ይመለከቱ። እንድ ቀን መጥቶ የእግዚአብሔርን ሕዝብ ወደ ደስታ፤ ሰላም፤ ትድቅና ፍትሕ ስለሚመራው አዳኝ ነቢዩ ኢሳይያስ ይናገራል። ይህ ሰው የእግዚአብሔር ልጅ የሆነው መሲሐ አዩሱስ ክርስቶስ ነው። ይህ ትንቢት ስለሚመጣው መሲሐ የሚከተሉትን ብዙ አስፈላጊ እውነቶች ይገልጻል። (1) አብዛኛውን ጊዜ አገልግሎቱን በገሊላ ይሰጣል (ቀ 1 ይመ፤ ከማቱ 4፤13-14 ጋር ያነጻጽሩ)። (2) የድነትንና የተስፋን ብርሃን ያመጣል (ቀ 2 ይመ፤ ከ42፤6፤ ከ49፤6፤ ከማቱ 4፤15-16 ጋር ያነጻጽሩ)። (3) በይበልጥ አሕዛብን በእምነት ቤ ተሰብ ውስጥ እንዲጨመሩ በማድረግ የእግዚአብሔርን ሕዝብ ማንብረሰብ ቀጥሮ እጅግ ከፍ እንዲል ያደርጋል (ቀ 3፤ ከሉሥ 15፤13-18 ጋር ያነጻጽሩ)። (4) ጠላቶቻቸውን ደምስሶ ሕዝቡን ከጭቁና ቀንበር ነጻ በማውጣት ሰላምን ያሰፍናል (ቀ 4-5)። (5) መሲሐ ከእስራኤል ምድር ይወጣል፤ ስሙም ድንቅ መከር፤ ንዦል አምላክ፤ የዘላለም አባት፤ የሰላም ልዑል ይባላል (ቀ 6 እና ማብ ይመ)። (6) የእግዚአብሔርን ሕዝብ ለዘላለም ይገዛል (ቀ 7 ይመ፤ ከ2ሳሙ 7፤16 ጋር ያነጻጽሩ)። 9+6 ሕፃን ተወለደልናልና፤ ይህ ቃል የመሲሐን የአዩሱስ ክርስቶስን መወለድ አስቀድሞ የሚናገር ነው (7፤14 እና ማብ ይመ)። መወለዱ በታሪክ ውስጥ በተወሰነ ቦታና ጊዜ የሚሆን ነው። ይህ መሲሐ የሆነው ልጅ ለቦት ባለፍ አስደናቂ በሆነ መንገድ ይወለዳል። መሲሐ እንደ መሆኑ መጠን የሥራውን ባሕርይ የሚገልጹ የሚከተሉትን አራት ስሞች ነቢዩ ኢሳይያስ ጽፎአል።

(1) ድንቅ መከር፤ መሲሐ ራሱ ዲበ ተፈጥሮአዊ ድንቅ ነው (“ድንቅ” ማለት በዕብራይስጡ “ፔል” ነው፤ ይህ ቃል ለሰው ወይም ለሰው ሥራ ሳይሆን፤ ለእግዚአብሔር ብቻ የሚጠቀስ ነው፤ ከ28፤29 ጋር ያነጻጽሩ)። ስለዚህ ባሕርይን በሥራውና በታምራው ይገልጻል። ይህ ድንቅ መከር ፍጹም ተባብ የሆነው ሥጋ የለበሰው አምላክ ሲሆን፤ የዘላለም ሕይወት ቃልም አለው። መከር ከመሆኑ የተነሣ ፍጹም የሆነውን የድነት ዕቅድ ለሰው ልጆች ይገልጻል (ከምዕ 11 ጋር ያነጻጽሩ)። (2) ንዦል አምላክ፤ በመሲሐ ማንነት ውስጥ የመለከት መላት ሁሉ ሥጋ በለበሰ አካል ይገለጻል (ቁላ 2፤9 ይመ፤ ከዮሐ 1፤14 ጋር ያነጻጽሩ)። (3) የዘላለም አባት፤ መሲሐ የሰማይን አባት ማንነት ለመግለጥ ብቻ አይመጣም፤ ነገር ግን እርሱ ራሱ ሕዝቡን ለዘላለም የሚያፈቅር፤ የሚጠብቅና የልጆቹን ፍላጎት የሚያሟላ ርኅሩኅ አባት መሆኑን ይገልጻል (ከመዝ 103፤13 ጋር ያነጻጽሩ)። (4) የሰላም ልዑል፤ የእርሱ አገዛዝ ሰውን ከገጠአትና ከሞት ነጻ በማውጣት የሰው ልጅ ሁሉ ከእግዚአብሔር ጋር ሊኖረው የሚገባውን ሰላም እውን ያደርጋል (11፤6-9 ይመ፤ ከሮሜ 5፤1፤ 8፤2 ጋር ያነጻጽሩ)። 9+7 ለመንግሥቱ ሰፋት፤ ለሰላሙም ብዛት ፍጽሜ የለውም፤ የክርስቶስን አገዛዝ መመሥረት በተመለከተ በተጠቀሰው በዚህ ትንቢታዊ ዕረፍተ ነገር ውስጥ፤ የትንቢቱ ፍጽሜ የሚሆነው ክርስቶስ ወደ ምድር በመጀመሪያ በሚመጣበት ዘመን ይሁን ወይም በዳግም ምጽአቱ ዘመን መሆኑን በግልጽ የሚያመለክት ነገር የለም። በተጠቀሰው በሰው ልጅ ታሪክ ውስጥ

ለሰላሙም ብዛት ፍጻሜ የለውም፤
ከአሁን ጀምሮ እስከ ዘላለም፤
መንግሥቱን በፍትሕና በጽድቅ
ይመሠርታል፤
ደግሞ በመደገም ያጸናዋል።
በዳዊት ዙፋን ይቀመጣል፤
አገሩንም ሁሉ ይገዛል፤
የሰራዊት ጌታ እግዚአብሔር ቅናት
ይህን ያደርጋል።

የእግዚአብሔር ቀጣ በእስራኤል ላይ
ጌታ በየዕቆብ ላይ ቃል ላከ፤
በእስራኤልም ላይ ይወድቃል።
፩ሕዝቡ በሙሉ፤
ኤፍሬምና የሰማርያ ነዋሪዎች
ይህን ያውቃሉ፤
በትዕቢትና በልብ እብሪትም እንዲህ
ይላሉ፤

10 "ሙሶቹ ወድቀዋል፤
እኛ ግን በጥርብ ድንጋይ መልሰን
እንገነባለን፤
የሾላ ዛፎቹ ተቈርጠዋል፤
እኛ ግን በዝግባ እንተካለን።"
11 ነገር ግን እግዚአብሔር የረአሰንን
ጠላቶች ያጠናክራል፤
በእነርሱም ላይ የመጣባቸዋል፤
ባለጋራዎቻቸውንም
ያነሣጥባቸዋል።

12 ሶርያውያን ከምሥራቅ፤
ፍልስጥኤማውያን ከምዕራብ፤
አፋቸውን ከፍተው እስራኤልን
ይበጫሉ።
ይህም ሁሉ ሆኖ፤ ቀጣው ገና አልበረደም፤
እጁ እንደተዘረጋ ነው።

13 ሕዝቡ ግን ወደ ቀጣቸው ፈታቸውን
አልመለሱም፤
የሰራዊት ጌታ እግዚአብሔርንም
አልፈሉም።

14 ስለዚህ እግዚአብሔር ራሱንና ጅራትን፤
የዘንባባውን ቅርንጫፍና
ሽምቦቅውን ከእስራኤል በአንድ
ቀን ይቈርጣል።
15 ሸማግሌዎችና የተከበሩ ሰዎች ራሱን
ሐሰትን የሚያስተምሩ ነቢያት
ደግሞ ጅራት ናቸው።

16 ይህን ሕዝብ የሚመሩት ያስቱታል፤
የሚመራውም ሕዝብ ከመንገድ
ወጥቶ ይባዛል።

17 ስለዚህ ጌታ በጥበዛዝት ደስ አይሰኝም፤
አባት ለሌላቸውና ለመበለቶች አይራ-
ራም፤ ሁሉም ፈረሀ እግዚአብሔር ያላደ

9+8 ዘፋ32+2
9+9 ኢፋ7+29፤
46+123 48+4፤
ሕዝ24፤ ዘፋ7+11
9+10 ዘፋ11+3፤
15፤7+2-3፤
አፋ7+14፤
ሐቃ19+4
9+11 ኢፋ7+8
9+12 2ነፋ16+6፤
2ዘፋ28+18፤
ኢፋ40+11፤
መዝ79+7፤
ኢፋ5+25
9+13
2ዘፋ28+22፤
ኢፋ23፤ 17+7፤
31+1፤ 55+6፤
ኢፋ25+3፤
50+4፤ ሕዝ7+9፤
879+13፤
ሆሴ3+5፤
7+7፤10፤
አፋ4+6፤10፤
ሰፊ1+6፤ 3+7፤
ሐፊ2+17
9+14 ፋፋ14+15፤
ኢፋ19+15፤
ራዘ18+8
9+15 ኢፋ13+4፤
ኢፋ3+2-3+8፤
5+13፤ 28+7፤
44+20፤
ሕዝ13+2፤22፤
ማፋ24+24
9+16 ኢፋ3+2፤
ማፋ15+14፤
23+16፤24
9+17 ኢፋ5+4፤
ኢፋ1+4፤ 3+8፤
5+25፤ 10+6፤
27+11፤ 32+6፤
ኢፋ9+21፤
11+22፤
13+14፤ 18+21፤
48+15፤ 49+26፤
አፋ4+10፤
8+13፤ ሚዝ7+2፤
ማፋ12+34፤
ሮሜ3+13-14
9+18 ዘፋ29፤23፤
መዝ83+14፤
ኢፋ1+31፤ 5+6
9+19 ኢፋ40+11፤
መዝ97+3፤
ኢፋ1+31፤
3+5፤ 13+9፤13፤
ኢፋ17+27
9+20 ዘፋ26+26፤
ኢፋ18+12፤
ኢፋ49+26፤
ዘዘ1+9

ረበትና ክፉ አድራጊ ነው፤
የሁሉ አፍ እስጸያፊ ቃል ይናገራልና።
ይህም ሁሉ ሆኖ፤ ቀጣው ገና አልበረደም፤
እጁም እንደተዘረጋ ነው።
18 እንግዲህ ርዕሰት እንደ እሳት
ይቀጣጠላል፤
እሾህንና ኩርንችትን ይበላል፤
ጥቅጥቅ ያለውን ደን ያነዳል፤
ጢሱም ተትጉልጉሎ እንደ ዐምድ
ይቆማል።
19 በሰራዊት ጌታ በእግዚአብሔር ቀጣ
ምድር ትጋያለች፤
ሕዝቡም እሳት ውስጥ እንደሚጨመር
ማገድ ይሆናል፤
ወንድሙንም ማዳን የሚችል ማንም
የለም።
20 በቀኝ በኩል ይጉርሳሉ፤
ነገር ግን ራባቸው አይታገሥም፤
በግራም በኩል ይበላሉ፤
ነገር ግን አይጠግቡም፤
እያንዳንዱም የገዛ ወገንን ሥጋ
ይበላል።
21 ምናሴ ኤፍሬምን፤ ኤፍሬም ምናሴን
ይበላል፤
በይሁዳም ላይ በአንድነት ይነሣሉ፤
ይህም ሁሉ ሆኖ፤ ቀጣው ገና አልበረደም፤
እጁም እንደ ተዘረጋ ነው።

10 ፍትሕ የጉደለውን ሕግ
ለሚያወጡ፤ ጭቁና የሞላበትን
ሥርዐት ለሚደነግጉ ወላጎቻቸው፤
2፣ ድኾችን መብት ለሚገፉ፤
የተጨቁነውን ሕዝቢን ፍትሕ
ለሚያዘቡ፤
መበለቶችን ለሚበዘብዙ፤
ወላጅ የሌላቸውን ልጆች
ለሚመዘብሩ ወላጎቻቸው፤
3) ስምት ጉቦችበት ቀን ምን ይውጣችኋል?
ጥፋት ከሩት ሲመጣስ ምን
ትሆናላችሁ?
ርዳታን ለማግኘትስ ወደ ማን ትሸሻላችሁ?
ሀብታችሁንስ የት ታገኙታላችሁ?
ካእስረኞች ጋር ከመርበትበት፤
ከታረዱትም ጋር ከመጣል በቀር

9+21 መፋ7+22፤ 12+4፤ 2ዘፋ28+6፤ ኢፋ5+25
10+1 መዝ58+2፤ ኢፋ5+8 10+2 ዘፋ10+18፤ ኢፋ6+27፤
ኢፋ1+17፤ 3+14፤ 5+23 10+3 ፋፋ25፤ ኢፋ31+14፤
መዝ59+5፤ 108+12፤ ኢፋ1+24፤ 13+6፤ 14+23፤ 20+6፤
24+6፤ 26+14፤ 30+7፤ 31+3፤ 47+11፤ ኢፋ5+9፤ 9+9፤
50+15፤ ሐቃ19+44 10+4 ኢፋ5+25፤ 12+1፤ 22+2፤
24+22፤ 34+3፤ 63+10፤ 64+5፤ 66+16፤ ኢፋ4+8፤
30+24፤ 39+6፤ ሐቃ1+12፤ ፍፆ3+3፤ ዘፋ9+11
*9፡20 ወይም፤ ከ3፡፭

በዚህ ጊዜ የክርስቶስ አጠቃላይ ቤዛት ሥራና አገዛዝ
ራቅ ባለ አንድ ዘመን ውስጥ ሊፈጸም እንሚችል
ተመልክቷል። ይሁን እንጂ በብሉይ ኪዳን በየትኛውም
ስፍራ ክርስቶስ በምድር የሚገዛበት ጊዜ በታሪክ
ውስጥ የመጀመሪያው ምጽአቱንና ዳም ምጽአቱን
ያከትት እንደ ሆነ ሊያመለክት የሚችል ሐሳብ የለም።
በተመሳሳይ ሁኔታም በአዲስ ኪዳን በመጨረሻው ዘመን
በሚፈጸሙ ሁኔታዎች መካከል የሚኖረውን የዘመን

ክፍተት አብዛኛውን ጊዜ በግልጽ የሚያሳይ ስፍራ
አይገኝም (ማቴ 24፡42-44 እና ማገብ ይመ)።
9+8—10+4፤ እነዚህ ጥቅሶች የሚያመለክቱት፤
የእስራኤልን ትዕቢትና ባለማድረግ ንስክ አለመግባታቸውን
እንዲሁም በእነርሱ ላይ ሊገለጥ ያለውን የእግዚአብሔርን
ቀጣዊ ፍርድ ነው። አስፈራጊው ነገር በትልቅ ትግር
ውስጥ እያሉ እንኳ ራሳቸውን አላዋረዱም፤ በትሕትናና
በተሰበረ ልብ ወደ እግዚአብሔር አልተመለሱም።

ምንም አይተርፋችሁም።
ይህም ሁሉ ሆኖት ቀጣው ገና አልበረደም።
እጁም እንደ ተዘረጋ ነው።
የእግዚአብሔር ፍርድ በአሦር ላይ
5^ኛየቀላጣዩ በትር ለሆነት
የመቅደሱም ዱላ በእጁ ላለው
ለአሦራ ዊው ወዮለት!
6ህብታቸውን እንዲዘርፍና ምርትን እንዲ
ያግባሰብሰብ
እንደ መንገድ ላይ ጭቃም
እንዲረግግባቸው
አምላክ በሌለው ሕዝብ ላይ እልክዋለሁ፤
በሚያስቈጣኝም ሕዝብ ላይ
እስደዋለሁ።
7እርሱ ግን እንዲህ አላሰበም፤
በልቡም ይህ አልነበረም፤
ነገር ግን ዕቅዱ ለማጥፋት፤
ብዙ ሕዝቦችንም ለመደምሰስ ነበር።
8እንዲህም ይል ነበር፤
የጦር አዛዦቹ በሙሉ ነገሥታት
አይደሉምን?
9ካልኖ እንደ ከርከሚሽ፤
ሐማት እንደ አርፋድ፤
ሰማርያስ እንደ ደማስቆ
አይደሉምን?
10የጣዖታትን መንግሥታት፤
ምስሎቻቸው ከአዋሳሌምና
ከሰማርያ
መንግሥታት የሚበልጡትን እጁ
እንደ ያዘች ሁሉ፤
11በሰማርያና በጣዖታቸው ያደረግሁትን
በአዋሳሌምና በተቀረጹ ምስሎቻስ
እንዲሁ አላደርግምን?
12ጌታ በጽዮን ተራራና በአዋሳሌም ላይ
የሚያደርገውን ሁሉ ከፈጸመ በኋላ፤ እንዲህ
ይላል የአሦርን ንጉሥ ስለ ልቡ ትዕቢትና
ስለ ንቀት አመለካከቱ እቀጣዋለሁ፤
13የአሦር ንጉሥ እንዲህ ይላልና፤
"ይህን ሁሉ ያደረግሁት በክንዴ ብርታት
ነው፤
ደግሞም በጥበቢ አስተዋይ ነኝና።
የመንግሥታትን ድንበር አፈረስሁ፤
ሀብታቸውን ዘረፍሁ፤
ነገሥታቸውን እንደ አንድ ጎያል
ሆኜ አዋረድሁ።"
14ሰው እጁን ወደ ወፍ ጎጆ እንደሚሰድ፤
እኔም እንዲሁ እጄን ወደ
መንግሥታት ሀብት ሰደድሁ፤
ሰዎች የተተወ ዕንቁላል እንደሚሰበሰቡ፤

10+5
4^ኛ12+15+18+24፤
24፤19+21፤
ኢሳ7+20፤ 9+4፤
13+3+5+13፤
14+5+25፤
26+20፤ 28+1፤
30+30+31፤
31+8፤ 34+2፤
37+7፤ 41+15፤
45+1፤ 54+16፤
63+6፤ 66+14፤
ኤር50+23፤
51+20፤
ሕዝ30+24-25፤
ሶፎ2+13
10+6 መሳ6+4፤
24መ-22+43፤
2ዘረ28+9፤
መዝ7+5፤
ኢሳ5+5+29፤
8+1፤ 9+17+19፤
37+26-27፤
ዕን1+12
10+7 ዘሩ50+20፤
ሐሥ4+23-28
10+8 24፤18+24
10+9 ዘሩ10+10፤
14+15፤
ዘሩ34+8፤
24፤16+9፤
17+6፤ 18+34፤
2ዘሩ58+4፤ 35+20፤
ኢሳ11+11፤
ኤር49+24
10+10 24፤19+18
10+11
24፤19+13፤
ኢሳ2+8፤ 36+18-
20፤ 37+10-13
10+12 4^ኛ5፤
24፤19+7+31፤
መዝ18+27፤
ኢሳ2+11፤
28+21-22፤
30+31-33፤
37+36-38፤
65+7፤ 66+4፤
ኤር5+29፤
50+18፤
ሕዝ28+17
10+13 ዘሩ8+17፤
32+26-27፤
ኢሳ14+13-14፤
47+7፤ ሕዝ28+4፤
834+30
10+14
24፤19+22-24፤
ኢዮ31+25፤
ኢሳ14+6፤
37+24-25፤
ኤር49+16፤

እኔም እንዲሁ ምድርን ሁሉ
ሰበሰብሁ፤
ከንፋኑ ያራገበ የለም፤
አፋንም ከፍት የራሴኸ አልነበረም።"
15መጥረቢያ በሚቈርጥበት ሰው ላይ
ይኩራ ራልን?
መጋዝስ በሚሰበው ላይ
ይታበያድን?
በትር በሚያነሣው ሰው ላይ ራሱን
እንደሚነቀንቅ፤
ዘንግም ራሱን ዕንጨት እንዳልሆነ
አድርጎ
እንደሚከራራ ነው።
16ስለዚህ ጌታ፤ የሰራዊት ጌታ
እግዚአብሔር፤
በፈረጠው ጦረኞቹ ላይ የሚያካሳ
ብሽታ ይልካል፤
ከክብርም በታች
እንደ ነበልባል የሚንግዝግ እሳት
ይለኩሳል።
17የእስራኤል ብርሃን እሳት፤
ቅዱሱም ነበልባል ይሆናል፤
በአንድ ቀንም እሸኸንና፤
ኩርንችቱን እሳት ይበላዋል፤
18ሕመምተኛ እየመነመነ እንደሚሞት፤
የደኑን ክብርና የለማውን ዕርሻ፤
ነፍሱና ሥጋንም ፈጽሞ ያጠፋል።
19በደኑ ውስጥ የሚተርፉት ካፎች በጣም
ጥቂት ናቸው፤
ሕፃን ልጅ እንኳ ቈጥሮ
ለመዘግባቸው ይችላል።
የተረፉት የእስራኤል ዘርች
20በዚያን ቀን ከእስራኤል ዘር የተረፉት፤
ከያዕቆብም ቤት የዳኑት፤
ከእንግዲህ ወዲህ በመታቸው ላይ
አይታመኑም፤
ነገር ግን በእስራኤል ቅዱስ በእግዚአብሔር
ላይ፤
10+14 አብ1+4፤ ዕን2+6-11 10+15 4^ኛ5፤ ኢሳ7+20፤
45+9፤ ሮማ9+20-21 10+16 4^ኛ18፤ ዘሩ11+33፤
መዝ78+31፤ ኢሳ8+7፤ 17+4፤ ኤር21+14
10+17 ዘሩ11+1-3፤ 24መ-23+6፤ ኢዮ41+21፤
ኢሳ1+31፤ 9+18፤ 31+9፤ 37+23፤ ዘዘ2+5
10+18 4^ኛ5፤ 24፤19+23 10+19 4^ኛ33-34፤ ኢሳ17+6፤
21+17፤ 27+13፤ 32+19፤ ኤር44+28 10+20 4^ኛ27፤
24፤16+7፤ 2ዘሩ514+11፤ 28+20፤ ኢሳ1+9፤ 5+24፤
28+5፤ 48+2፤ 50+10፤ 52+6፤ ኤር21+2፤ ሕዝ7+16፤
ሆሊ3+5፤ 6+1፤ ሚከ3+11፤ 7+7፤ ዘዘ9+16
*10+13 ወይም፤ ጎሳቸውን አዋረድሁ።

10+5 ለአሦራዊው፤ አምላካቸውን የማያውቁትን
ሕዝቡን ለመቅጣት፤ እግዚአብሔር አሦራውያንን
ተጠቅሞአል። አሁን ደግሞ እግዚአብሔር አሦራውያንን
ከትዕቢታቸውና ከአብረታቸው የተነሣ ይቀጣቸዋል
(ቀፋ 8-14)። ስለዚህ ኢሳይያስ አሦራውያን
እንደሚደመሱ ትንቢት ተናገረ (ቀፋ 16-19)። ይህ
ትንቢት የተፈጸመው፤ የእግዚአብሔር መልአክ በአሦር
ሰፈር ውስጥ የነበሩትን አዋሳሌምን የከበቡትን 185+000
ወታደሮች በገደል ጊዜ ነበር (ምዕ 37 ይመ)።

10+20 ከእስራኤል ዘር የተረፉት፤ እንደገና
ኢሳይያስ፤ እግዚአብሔር በእስራኤል ላይ ከፈረደ በኋላ
ለሚኖሩት እውነተኛ አማኞች፤ ይኸውም በእግዚአብሔር
የታመሙ የተረፉት ቅዱሳን በመልካም ሁኔታ እንደሚያዘና
እንደሚጠበቁ፤ በሚረጋገጥ ተናግሮአል። እነዚህ
ትሩፋን እውነተኛ እስራኤል ይሆናሉ (ከሮሜ 9+6-9
ጋር ያንጻጽና)። የእግዚአብሔር የድነት ዕቅድ
ምንጊዜም ለዓለም የሚዳረሰው በእውነት በእግዚአብሔር
በሚያምኑና ቃሉን በሚታዘዙት ትሩፋን እንጂ አማኞች

በእውነት ይታመናሉ።
 22የተረፉት ይመለሳሉ፤
 ከያዕቆብ ቤት የተረፉት ወደ ኀይሉ
 አምላክ ይመለሳሉ።
 22እስራኤል ሆይ
 ሕዝብህ እንደ ባሕር አሸዋ
 ቢሆንም፤
 የተረፉት ብቻ ይመለሳሉ።
 ታላቅና ጽድቅ የሆነ ጭፋት
 ታውጃል።
 23ጌታ የሰራዊት ጌታ አግዚአብሔር፤
 የወሰነውን ጥፋት በምድር ሁሉ ላይ
 ያመጣል።
 24ሰለዚህ ጌታ የሰራዊት ጌታ አግዚአብሔር
 እንዲህ ይላል፤
 "በጽዮን የምትኖሩ ሕዝቤ ሆይ፤
 ግብፅ እንዳደረገባህ ሁሉ በትር
 ያነሡብህን፤
 በሽመል የደበደቡህን
 አሦራውያንን አትፍራቸው።
 25በአንተ ላይ ያመጣሁትን ቅጣት በጥቂት
 ጊዜ ውስጥ አቆማለሁ፤
 በእነርሱም ላይ መቅዳፍቴን
 አመጣለሁ።"
 26የሰራዊት ጌታ አግዚአብሔር ምድያምን
 በሔሬብ ዐለት አካባቢ እንደ
 መታ፤
 በጅራፍ ይገርፋቸዋል፤
 በግብፅ እንዳደረገውም ሁሉ፤
 በትሩን በውሆች ላይ ያነሣል።
 27በዚያን ቀን ሽማግታው ከትከሻሽ፤
 ቀንበራቸውም ከዐንገትህ ላይ
 ይነሣል፤
 ከውፍረትህም የተነሣ
 ቀንበሩ ይሰበራል።
 28ወደ ዐይነት ይገባሉ፤
 በሚግርን ያልፋሉ፤
 ንዛቸውንም በማከማቸው ያከማቻሉ።
 29መተላለፊያውን ዐልፈው እንዲህ ይላሉ፤
 "በጌባዕ ሰፍረን እናድራለን።"

10+21 ዘፍ45+7
 ኢሳይ13፣ 7+31
 9+61 ለፍ3+13
 10+22 ሓ231
 ዘፍ12+21
 ዕዝ1+4፤
 ኢሳ11፣11፤
 28+22፣ 46+3፤
 48፣19፤
 ኢር33፣22፤
 40+21 ጸፃ9+27
 10+23 ሓ22፤
 ኢሳ6፣12፤
 28፣22፤
 ሮሜ9፣27-28
 10+24 ሓ5፤
 ዘፍ5+14፤
 መዝ87+5-6፤
 ኢሳ7፣4
 10+25 ሓ3፣5፤
 መዝ30፣5፤
 ኢሳ13፣5፤
 17፣14፣ 24፣21፤
 26፣20፣ 29፣17፤
 30፣30፣ 34፣2፤
 66፣14፣ ጸፃ8፣19፤
 11፣36፣ ሚክ5፣6፤
 ሐ2፤6
 10+26 ዘፍ14፣16፤
 ኢሳ9፣4፣ 30፣32፤
 37፣36-38
 10+27 ሓ20፤
 ዘሉ26፣13፤
 መዝ66፣11፤
 ኢሳ9፣4፣ 14፣25፤
 47፣6፤ 52፣2፤
 ኢር30፣8
 10+28 ኢሳ4፣11፤
 1ሰሙ13፣2፤ 14፣2
 10+29
 ኢሳ18፣24፣25፤
 መሳ19፣14፤
 ዘሳ1፣31፤
 ኢሳ15፣5
 10+30
 1ሳሙ25፣44፤
 ዘሳ1፣32
 10+32
 1ሳሙ21፣1፤

ራማ ደነገጠች፤
 የሳላል ከተማ ጊብዓዘቦች።
 30የጋለም ሴት ልጅ ሆይ፤ ጨኪ
 ላይሻ ሆይ፤ እድምሬ።
 ምስኪን ዓናቶች ሆይ፤ መልሷላ
 31ማድሚናህ በሽሽት ላይ ነች፤
 የጌባም ሕዝብ ሊደበቅ ይደግጋል።
 32በዚህ ቀን ኖብ ይደርሳሉ፤
 እጃቸውን በኢየሱሳሊም ከራብታ፤
 በጽዮን ሴት ልጅ ተራራ ላይ በዛቻ
 ነቀነቱ።
 33እነሆ፤ ጌታ የሰራዊት ጌታ አግዚአብሔር፤
 በታላቅ ገይል ቅርንጫፎችን
 ይቈራርጣል፤
 ረጃጅም ዛፎች ይገነዳሉ፤
 ከፍ ከፍ ያሉትም ይወድቃሉ።
 34ጥቅጥቅ ያለውን ደን በመጥረቢያ
 ይቈራርጣል፤
 ሊባኖስም በኀይሉ ፊት ይወድቃል።
 ከእሴይ ግንድ የወጣ ቀጥቋጥ
 11 ከእሴይ ግንድ ቀጥቋጥ
 ይወጣል፤ ከሥርቆም አንዱ
 ቅርንጫፍ ፍሬ ያፈራል።
 2የአግዚአብሔር መንፈስ፤
 የጥበብና የማስተዋል መንፈስ፤
 10+32 ኢየ15፣25፤ መዝ9፣14፤ ኢሳ16፣1፤ ኢር6፣23
 10+33 ዘፍ12፣12፤ ኢሳ2፣13፤ 5፣15፤ 18፣5፤ 27፣11፤
 ሕዝ17፣4፤ ሐጥ2፣9፤ 10+34 ዘፍ49፣24፤ 27፣19፣23፤
 መዝ93፣4፤ ኢሳ33፣21፤ ኖሆ1፣12፤ ዘሳ1፣2፤ 11፣1
 ሓ10፤ 27፣19፣26፤30፤ ኢየ14፣7፣8፤ ኢሳ4፣2፤ 9፣7፤
 27፣6፤ ማቴ1፣1፤ ራእ4፣2፤ 9፣7፤ 27፣6፤ ማቴ1፣1፤
 ራእ5፣5፤ 11፣2 ዘፍ28፣3፤ መሳ3፣10፤ ኢሳ9፣6፤ 32፣15፤
 42፣1፤ 44፣3፤ 48፣16፤ 59፣21፤ 61፣1፤ ሕዝ37፣14፤
 39፣29፤ ኢሳ2፣28፤ ማቴ3፣16፤ ሮሳ1፣32-33፤ 16፣13፤
 ኤል1፣17፤ ቁሳ2፣13፤ 2ሰሞ1፣7
 10+21 በዚህ በሐ22 ላይ ሰብራይስጡ ጆር ጠ
 ጸክብ ይላል።
 10+27 ሰብራይስጡ ከዚህ ጋር ይወጣል፤ የሰብሳ
 ሲቃናት ትርጉም ግን፤ ቀንበሩ ከትከሻሽ ላይ
 ይሰበራል ይላል።

ነን በማለት በአፍ ብቻ በሚመስኩ ሰዎች አይደለም
 (6+13 እና ማብ፤ 8+16 እና ማብ ይመጣ፤ ከሮሜ 4፣16፤
 9፣27፤ 11፣5፤ ከራእ 3፣4-5 ጋር ያነጻጽሩ)።
 10+28 ወደ ዐይነት ይገባሉ፤ ከቀሩ 28-34
 ይመልከቱ። ኢየሱሳምን ለመዝራፍ በሚፈልገበት
 ጊዜ የአሦራውያን ወራሪዎች የሚመጡበትን መንገድ
 አሳይደሰ አስቀድሞ ይናገራል። ይሁን እንጂ ወደ
 ኢየሱሳም ከተማ ገና ሳይገቡ፤ አግዚአብሔር ራሱ
 ይቈራርጣቸዋል (ከ37፣33-38 ጋር ያነጻጽሩ)።
 11+1 አንዱ ቅርንጫፍ ፍሬ ያፈራል፤ ነቢዩ
 አሳይደሰ ወደፊት በቅርንጫፉ ማለትም በኢየሱስ
 ክርስቶስ ስለሚመረተው አዲስ የዓለም መንግሥት
 አስደናቂ ሥልጣን መግለጫ ይሰጣል። "ቅርንጫፍ"
 የሚለው ቃል በሰብራይስጥ "ፍትዘር" የሚባል ሲሆን፤
 ፍዝራት ለሚለው ስም ሥርወ ቃል ሳይሆን አይቀርም።
 እየሱስና ነቢዩ ተብሎ ይጠራል (ማቴ 2፣23)፤ ይህም
 "የፍዝራት ሰው" ወይም "የቅርንጫፍ ሰው" ማለት
 ሊሆን ይችላል። ከእሴይ ግንድ ማለትም ከጻፍት
 አባት (4፣2 እና ማብ ይመጣ፤ ከ4፣2-6፤ 7፣14፤ 9፣1-7፤

ከሮሜ 15፣12 ጋር ያነጻጽሩ) ቅርንጫፍ ሆኖ ይመጣል፤
 ከዚያም የዓለም ገዥ በመሆን ሰላምን፤ ጽድቅንና
 መልካምነትን ያስፋፍል። የዚህ ትንቢት የመጀመሪያው
 ክፍል የተፈጸመው ከ700 ዓመት በኋላ ክርስቶስ
 በተወለደበት ጊዜ ነው፤ ማጠቃለያውም ክርስቶስ ጸግም
 በሚመጣበት ጊዜ ይሆናል (9፣7 እና ማብ ይመጣ)።
 11+2 የአግዚአብሔር መንፈስ
 ያርፍበታል፤ የአባቱን ፈቃድ ለመፈጸምና ለአሕዛብ
 ሙሉ ድኑትን ለማምጣት በመንፈስ ቅዱስ በሙሉ
 ይቀበል (ኢሳ 61፣1፤ ማቴ 3፣16-17፤ ዮሐ 1፣33-34
 እንዲሁም በገጽ 1559 ላይ፤ "ኢየሱስና መንፈስ ቅዱስ"
 በሚል ርእስ የቀረበውን የትኩረት ጽሑፍ ይመጣ።
 የድኑትን ዕቅድ ከግቡ ለማድረስ መሰሉ ተከታዮቹን
 በመንፈስ ቅዱስ ያጠምቃቸዋል፤ ይቀበላቸዋል።
 እየተካሄደ ባለው የቤዛነት ሥራ ውስጥ ይህ በግድ
 የሚያስፈልገው ጉዳይ ነው (ማቴ 3፣11፤ እና ማብ፤
 ሉቃ 3፣16 እና ማብ፤ ሐሥ 1፣5 እና ማብ እንዲሁም
 በገጽ 1664 ላይ፤ "በመንፈስ ቅዱስ መጠመቅ" በሚል
 ርእስ የቀረበውን የትኩረት ጽሑፍ ይመጣ)።

የምክርና የጎይል መንፈስ
የዕውቀትና አግዚአብሔርን
የመፍራት መንፈስ
የርፍበታል።
³አግዚአብሔርን በመፍራት ደስ ይለዋል፤
ዐደኑ እንዳየ አይፈርድም፤
ጀሮውም እንደ ሰማ አይበይንም።
ኅገር ግን ለድኸት በጽድቅ ይፈርዳል፤
ለምድር ምስኪኖችም ፍትሕን
ይበይናል፤
በአፉ በትር ምድርን ይመታል፤
በከንፈሩም እስትንፋስ ክፉዎችን
ይገድላል።
⁵ጽድቅ የወገቡ መታጠቂያ፤
ታማኝነትም የጉጉ መቀነት
ይሆናል።
⁶ተኩላ ከበግ ጠቦት ጋር ይኖራል፤
ነበርም ከፍላ ግልገል ጋር
ይተኛል፤
ጥጃ፤ የአንበሳ ደበልና የሰባ ከብትጃ
በአንድነት ይሰማራሉ፤
ትንሽ ልጅም ይመራቸዋል።
⁷ላምና ደብ በአንድነት ይሰማራሉ፤
ልጆቻቸውም አብረው ይተኛሉ፤
አንበሳም እንደ በሬ ገለባ ይበላል።
⁸ጡት የሚጠባ ሕፃን በአደገኛ እባብ
ጉድጓድ ላይ ይጫወታል፤
ጡት የጣለም ሕፃን እጁን በእፉኝት

11+3 ሊሳ33+61
የሐ2+25፣ 7+24
11+4 ሊየ4+9፤
5+16፣ 40+18፤
መዝ2+9፤
18+8፣ 72+2+4፤
139+19፤
ሊሳ3+14፣ 9+7፤
14+30፣ 27+7፤
30+28+31+33፤
40+24፣ 59+19፤
ሕዝ21+31፤
ዘሳ14+12፤
ሚል4+6፤
2+ተሰ2+8፤
ራእ19+11+15፤
11+5 ዘሰ2+11፤
17+18+46፤
ሊሳ25+1፤
ሐፈ6+1
11+6 ሊሳ65+25
11+7 ሊየ40+15
11+8 ሊሳ14+29፤
30+6፣ 59+5፤
65+20
11+9 ዘሰ7+5፤
ዘኑ25+12፤
1ላሙ17+46፤
መዝ48+1፣ 98+2-
3፣ ሊሳ2+24፤
9+7፣ 19+21፤
45+6፤14+22፤
48+20፣ 49+26፤
52+10፤

ጉድጓድ ይከትታል።
⁹በተቀደሰው ተራራዬ ሁሉ ላይ
ጉዳት ወይም ጥፋት አያደርሱም፤
ውሃ ባሕርን ሕንደሚሸፍን፤
ምድር ሁሉ እግዚአብሔርን በማወቅ
ትማላለችና።
¹⁰በዚያን ቀን፤ የእሴይ ሥር ለሕዝቦች
ምልክት ሆኖ ይቆማል፤ መንግሥታት
ወደ እርሱ ይመጣሉ፤ ማረፊያውም የከበረ
ይሆናል።
¹¹በዚያን ቀን፤ ጌታ እጁን ዘርግቶ
እንደ ገና የተረፈውን የሕዝቡን ቅሬታ
ከአሦር፤ ከታችኛው ግብፅ፤ ከላይኛው
ግብፅ፤ ከኢትዮጵያ፤ ከኤላም፤ ከባቢሎን፤
ከሐማትና ከባሕር ጠረፍ ምድር
ይሰበሰባል።
11+9 ሊር24+7፣ 31+34፣ ፅፃ2+14 11+10 ቀ1፤
መዝ20+5፣ 116+7፣ ሊሳ2+4፣ 10+20፣ 14+13፤
18+3፣ 28+12፣ 32+17-18፣ 40+2፣ 49+23፣ 56+3+6፤
60+5፤10፣ ሊር4+6፤ 6+16፣ 30+10፣ 46+27፣ ሐጌ2+9፤
ዘሳ2+5፣ ሉቃ2+32፤ የሐ12+32፤ ሐሥ1+18፤
ሮሚ15+12 11+11 ዘየ10+6+22፤ ዘዳ30+4፤ ሊሳ1+9፤
10+9+20፣ 19+24፣ 24+15፣ 41+5፤ 42+4፤10+12፤
49+1+12፤ 51+5፤ 59+18፤ ፅዕ9፤ 66+19፤ ሊር16+15፤
44+1+15፤ 46+27፤ ሕዝ29+14፤ 30+14፤ 38+8፤
ሆሲ1+11፤ ሚክ7፤12፤ ዘዳ8+7፤ 10+10፤ ሐሥ8+27
11+6 ዕብራይስጡ ከዚህ ጋር ይሰማል፤ የሰባዓ
ኢቃት ትርጉም ግን የሰባ አንባቢ ይበላል
ይላል።
11+11 ዕብራይስጡ፤ ከጸትርስ ይላል።

11+2-3 የእግዚአብሔር መንፈስ፤ ከሌሎች
የብሉይ ኪዳን ነቢያት ይልቅ ነቢዩ አሳይያስ ብዙ
ጊዜ ስለ መንፈስ ቅዱስ ጠቅሶአል (11+2፤ 30+1፤
32+15፤ 34+16፤ 40+13፤ 42+1፤ 44+3፤ 48+16፤
59+21፤ 61+1፤ 63+10-11፤14 እንዲሁም በገጽ 1314
ላይ፤ “መንፈስ ቅዱስ በብሉይ ኪዳን” በሚል ርእስ
የቀረበውን የትኩረት ጽሑፍ ይመ)። ይህ ስለ መሲሐ
መቀባት የሚናገረው ትንቢታዊ መግለጫ ከእርሱ
መንፈሳዊ ባሕርይና ክብር ጋር ተያይዞአል (61+1-3
እና ማዘ)። መሲሐ በመንፈስ ቅዱስ ተሞልቶአል፤
ያሉትም የጸጋ ስጦታዎች እንደሚከተለው ተገልጸዋል፡
(1) የእግዚአብሔር መንፈስ (ቀ. 2)፤ (2) ጥበብ
(ቀ. 2)፤ (3) ማስተዋል (ቀ. 2)፤ (4) ምክር (ቀ. 2)፤
(5) ጎይል (ቀ. 2)፤ (6) ዕውቀት (ቀ. 2) እና
(7) እግዚአብሔርን መፍራት (ቀ. 2)፤ የዚህ ዝርዝር
መግለጫ ሙሉ ሆኖ መጠቀሱ በቅዱሳት መጻሕፍት
ከዚህ በፊት ተገልጿ አያውቅም፤ የእነዚህ ሰባት
ስጦታዎች በአንድ ላይ መጠቀስ፤ የስጦታዎቹን
ፍጹምነት ያመለክታል።
11+4 ምድርን ይመታል፤ ይህ ጥቅስ ክርስቶስ
ለፍርድ ወደ ምድር እንደሚመጣና ክፉዎችን ሁሉ
እንደሚያጠፋ የሚያሳይ ነው (ከ2ተስ 1+6-10፤ 2+8፤
ከራእ 19 ጋር ያነጻጽሩ)። ክርስቶስ ፍጹምና ጽድቅ
የሰፈነበትን አገዛዝ ለመመሥረት፤ ፍትሐዊ በሆነ ቅጣት
መመለስ እጅግ አስልላሂ ነው።
11+5 ጽድቅ ... ታማኝነትም፤ ጽድቅና ታማኝነት
በመሲሐ አገዛዝ ውስጥ እጅግ አስልላሂ ነገሮች ናቸው፤
እነዚህ ነገሮችም በመሲሐ ዘመን ባለች ቤተ ክርስቲያን
ለሚያስተዳድሩ መሪዎች የግድ የሚያሰፈልጉ ባሕርያት
ናቸው (በገጽ 1925 ላይ፤ “የመሪዎች መንፈሳዊ ብቃት”
በሚል ርእስ የቀረበውን የትኩረት ጽሑፍ ይመ)።

11+6፤ ተኩላ ከበግ ጠቦት ጋር ይኖራል፤
ከቀ. 6-9 ይመልከቱ። በዚህ ስፍራ በዱር አራዊት
መካከል በሚታይ የተረጋጋ ሕይወት የቀረበው ምሳሌ፤
የመሲሐ ዘመን ባሕርይ ጠላትነት፤ ጨካኝነትና
ባላንጣነት የማይኖርበት ዘመን መሆኑን የሚያመለክት
ነው። መሲሐ በምድር ሰላምን ያመጣል፤ አማኞችንና
ተፈጥሮን ሙሉ በሙሉ በመለወጥ የቤዛነት የመጨረሻ
ፍሬ በእነርሱ ላይ እንዲታይ ያደርጋል (ከ35+9፤
65+20-25፤ ከሕዝ 34+25-29 ጋር ያነጻጽሩ)።
11+10 በዚያን ቀን፤ ከቀ. 10-16 ይመልከቱ።
የመሲሐ ዘመን የመጨረሻ ቀን ከምድረሱ በፊት
የኢየሱስ ክርስቶስን መሲሐነት ያመኑ አይሁድ
በአንድነት ይሰበሰባሉ፤ የእስራኤልና የይሁዳ ሕዝብ
መመለስና መታደስ የሚከተሉትን ሁኔታዎች ያካትታል፡
(1) የቀሩትን ታማኝ ትፋሩን (ቀ. 11-12 ይመ።
ከዘዳ 30+3-5፤ ከሐር 31+1+8፤10፤ ከሕዝ 39+22-28 ጋር
ያነጻጽሩ)። (2) የአይሁድ ወደ መሲሐ መሰብሰብን
(11+10፤12፤ ሐር 23+5-8፤ ሕዝ 37+21-25)።
(3) የእስራኤልን መንጻት (ዘዳ 30+3-6፤ ሐር 32+37-41፤
ሕዝ 11+17-20)። (4) በምድሪቱ በረከትና ብልጽግና
መሆኑን (ሐር 31+8፤10፤12-13-28፤ 32+37-41፤
ሕዝ 28+25-26፤ 39+25-29፤ አሞ 9+11-15)።
(5) ለአሕዛብም ሆነ ለአይሁድ ማለትም ለሕዝብ ሁሉ
በረከት መስጠትን (ቀ. 12፤ 55+3-5፤ 60+1-5፤10-14፤
ሐር 16+15፤19-21፤ ዘዳ 2+10-12፤ ሚክ 4+1-4)።
(6) እግዚአብሔርን በማይፈሩ ላይ ፍርድ መፍረድን
(ቀ. 14-16፤ ሐር 25+29-33፤ ሊሳ 3+1-2፤12-14) እና
(7) “በመጨረሻው ቀን” የሚሆን ታላቅ መታደስን
(ሆሲ 3+4-5፤ ሮሚ 11+26 እና ማዘ እንዲሁም በገጽ
1758 ላይ፤ “እስራኤል በእግዚአብሔር የድነት ዕቃድ”
በሚል ርእስ የቀረበውን የትኩረት ጽሑፍ ይመ)።

ሉዓ 25:9

12 ለመንግሥታት ምልክትን ያቆማል፤
 ከእስራኤልም የተሰደዱትን መልሶ
 ያመጣቸዋል፤
 የተበተኑትን የይሁዳ ሕዝብን
 ከአራቱ የምድር ማእዘን
 ይሰበስባል።

13 የኤፍሬም ምቀኝነት ያከትማል፤
 የይሁዳ ጠላቶችም ይቈረጣሉ፤
 ኤፍሬም በይሁዳ አይቀናም፤
 ይሁዳም ኤፍሬምን አይጠላም።

14 በምዕራብ በኩል በፍልሰጥኤም ተረተር
 ላይ ይወርዳሉ፤
 ሁለቱም ተባብረው በምሥራቅ
 ያለውን ሕዝብ ይዘርፋሉ፤
 በኤዶምና በዋሃብ ላይ እጃቸውን ያነሣሉ፤
 አዋናውያንም ይገዙላቸዋል።

15 እግዚአብሔር
 በሚጋረፍም ነፋስ፤
 የግብፅን ባሕረ ሰላጤ ያደርቃል፤
 እጁን በኤፍራጥስ ወንዝ ላይ
 ይዘረጋል፤
 ሰባት ታናናሽ ጅረትም አድርጎ
 ይለያየዋል፤
 ስለዚህ ሰዎች ከነጫማቸው መሻገር
 ይችላሉ።

16 እስራኤል ከግብፅ በወጣ ጊዜ
 እንደ ሆነው ሁሉ፤
 ከአሦር ለተረፈው ቅሬታ ሕዝብ፤
 እንዲሁ ጐዳና ይዘጋጅላታል።

11+12 ነገ፤9፤
 መዘጋ፤5፤
 48+10፤ 67+7፤
 106+47፤
 ኢሳ14+12፤
 41+5፤14፤ 43+5፤
 49+5፤22፤ 54+7፤
 ኤር16+15፤
 31+10፤ 32+37፤
 ሐዘ28+25፤
 ሳፍ3+10፤
 ራእ7+1፤
 11+13
 2ዜና28+6፤
 ኤር3+18፤
 ሐዘ37+16-17፤22፤
 ሆላ1+11
 11+14
 ዙፋ24+18፤
 መሳ6+3፤ 11+14-
 18፤ 2ዜና26+6፤
 28+18፤
 መዘ137፤7፤
 ኢሳ15+1፤
 16+14፤
 25+3፤10፤
 34+5-6፤
 60+12፤ 63+1፤
 ኤር48+40፤
 49+22፤
 ሐዘ25+12፤
 ዳን11+41፤
 ኤል3+19፤
 ኢሳ1+1፤
 ሳፍ2+8፤11፤
 ሚል1+4
 11+15 ዘፍ41+6፤
 ዘላ14+22፤29፤
 ዘዳ11+10፤
 ኢሳ7+20፤
 19+16፤ 30+32፤
 37+25፤ 42+15፤
 ኤር50+38፤
 51+36
 11+16 ፋ11፤
 ዘፍ45+7፤
 ዘላ14+26-31፤
 ኢሳ19+23፤
 35+8፤ 40+3፤
 49+11፤ 51+10፤
 57+14፤ 62+10፤
 ኤር50+5
 12+1 ኢዮ13+16፤

ውሃ በደስታ ትቀዳላችሁ።
 ሳቢያን ቀን እንዲህ ትላላችሁ፤
 "እግዚአብሔርን አመሰግኑ፤
 ስሙንም ጥሩ፤
 ያደረገውንም በአሕዛብ መካከል
 አስታውቁ፤
 ስሙ ከፍ፡ ከፍ፡ ማለቱንም ዐውጁ።
 ለእግዚአብሔር ዘምሩ፤ ታላቅ ሥራ
 ሠርቶአልና፤
 ይህም ለዓለም ሁሉ ይታወቅ።
 የጽዮን ሕዝብ ሆይ፤ እልል በሉ፤
 በደስታም ዘምሩ፤
 በመካከላችሁ ያለው የእስራኤል
 ቅዱስ ታላቅ ነውና።

ሉዓ 26:1-4

በባቢሎን ላይ የተነገረ ትንቢት
13 የአዋጽ ልጅ አሳይያስ ስለ ባቢሎን
 ንብረቱ ተከረብታ ዐናት ላይ ምልክት
 ስቀሉ፤
 ድምፃችሁን ከፍ አድርጋችሁ
 ጨኩ፤
 በመሳፍንቱም በር እንዲገቡ፤
 በእጅ ምልክት ስሙ።

12+1 መዝገብ፤ 71+21፤ ኢሳ10+20፤ 25+1፤
 12+2 ዘላ15+2፤ ኢዮ13+15፤ መዘ18+1፤ 26+1፤
 112+7፤ ኢሳ17+10፤ 25+9፤ 26+3+4፤ 33+6፤ 38+1፤
 45+17፤ 51+5+6፤ 54+8፤ 59+16፤ 61+10፤ 62+11፤
 ዳን6፤23፤ 12+3 ዘላ15+25፤ 27+3+17፤ መዘ36+9፤
 ኤር2+13፤ 17+13፤ ዮሐ4+10፤14፤ 12+4 ዘላ3+15፤
 መዘ80+18፤ 105+1፤ 113+2፤ ኢሳ10+20፤ 24+15፤
 25+1፤ 26+8፤13፤ 54+5፤ 60+3፤ ኤር10+7፤ ሳፍ2+11፤
 ሚል1+11፤ 12+5 ዘላ15+1፤ መዘ98+1፤ 12+6 ዘፍ21+6፤
 መዘ46+5፤ 48+1፤ 78+41፤ 98+4፤ 99+2፤ ኢሳ1፤24፤
 10+20፤ 17+7፤ 24+14፤ 29+19፤ 37+23፤ 43+3፤14፤
 45+11፤ 48+20፤ 49+26፤ 52+8፤ 55+5፤ ኤር20+13፤
 31+7፤ ሐዘ39+17፤ ሳፍ3+14-17፤ ዘዳ2+10
 13+1 ፋ19፤ ዘፍ10+10፤ ኢሳ1+1፤ 14+4፤28፤ 15+1፤
 20+2፤ 21+1፤9፤ 37+2፤ 46+1-2፤ 48+14፤ ኤር24+1፤
 25፤12፤ ነሆ1፤፤ ፅን1፤፤ ዘዳ9፤1፤ 12፤1፤ ሚል1፤፤
 ራእ14+8፤ 13+2 መዘ20+5፤ ኢሳ24+12፤ 45+2፤
 ኤር50+2፤ 51፤27፤58
 ማ11+13 ወይም፤ ባላገግዎቹ፤ ጨ15 ዕብራይስጡ
 ወንዙ ይላል።
 ሳ12+6 ዕብራይስጡ ሻዳይ ይላል። እግዚአብሔር
 በሚለው ስም ፈንታ ተተክቶ የገባ ነው።

የውዳሴ መዝሙር
12 በዚያን ቀን እንዲህ ትላለህ፤
 "እግዚአብሔር ሆይ፤
 ቀድሞ ተቈጥተኝ ነበር፤
 አሁን ግን ከቀጣህ ተመለሰህ፤
 ደግሞም እጽናንተኸኛልና
 አወድሰሃለሁ።
 ሕዝብን ስግዚአብሔር ድነቱ ነው፤
 እታመናለሁ፤ ደግሞም አልፈራም፤
 *ጌታ እግዚአብሔር ብርታቱና ዝማራዬ
 ነው፤ ድነቱም ሆኖአል።"
 ሕድነቱ ምንጮች

12+1 በዚያን ቀን፤ ከቀ፡ 1-6 ይመልከቱ። መሲሐ
 ዓለምን በሙሉ የሚገባበት ጊዜ ሲመጣ የእግዚአብሔር
 ሕዝብ ሁሉ ያመሰግናል። አሁንም ቢሆን ጌታችን
 ኢየሱስ ክርስቶስ በቶሎ እንዲመጣ፤ መጥቶም በጽድቅ
 ለዘላለም የሚገባበት ጊዜ እንዲደርስ ልንጸልይ፤
 እንዲሁም በእምነትና በተስፋ ልንጠባበቅ ይገባናል።
 ያ ቀን ሲመጣ፤ በዚህ ምዕራፍ ያለውን የምስጋና
 መዝሙር እንዘምራለን።
 13+1 ንግር፤ ከቀ፡ 13+1-23፤18 ይመልከቱ። እነዚህ
 ምዕራፎች በከፃተኛዋ ኢየሩሳሌምና በውጭ መንግሥታት
 ላይ የተነገሩ የፍርድ ትንቢቶች የተጻፉባቸው ናቸው።
 ነዚዩ አሳይያስ በባቢሎን (13+1-14+23) እና በአሦር
 (14+24-27) ላይ በተነገሩት ፍርዶች ጀምሮ በሌሎቹ
 ትንንሽ መንግሥታት ላይ ወደተነገሩት ቀጥሎአል።
 እነዚህ ምዕራፎች መንግሥታትንና ሕዝቦቻቸውን ሁሉ
 ስላደረጉት ነገር እግዚአብሔር እንደሚጠይቃቸው

ያስተምራሉ። እግዚአብሔርንና መለኮታዊ የድነት ዕቅዱን
 የሚቃወሙ ይፈረዳቸዋል፤ ጠጥረውም። በእርሱ
 የሚያምኑ ግን በመጨረሻ ታላቅ ድል ይቀዳሻሉ።
 13+1 ባቢሎን፤ አሳይያስ በትንቢቱ ባቢሎን እንደ
 ሰዶምና እንደ ገሞራ እንደምትገለበጥ ተናግሮአል። ከጥንት
 ጀምሮ በሰው ልጅ ታሪክ ውስጥ ባቢሎን የጣየት
 አምልኮ ባሕል ማእከል በመሆን ራሱን እግዚአብሔርንና
 የጽድቅ መንገዶቹን ስትቃወም ኖራለች (ከዘፍ 11፤1-9
 ጋር ያነጻጽሩ)። ምዕታዊ በሆነ አነጋገር መግለጽ
 ከተፈለገ፤ የእስራኤል ነዋሪዎችን ማርካ በመውሰድ፤
 ባቢሎን በኢየሩሳሌም ላይ የተዘረጋ የእግዚአብሔር
 የቀጣወ መሣሪያ በመሆን አገልግላለች። በአዲስ ኪዳን
 ባቢሎን እግዚአብሔርንና ሕዝቡን በመቃወም ላይ
 ያለ የዓለም ሃይማኖቶች ፖለቲካ ማእከል ምሳሌ ናት
 (ራእ 17፤1 እና ማሳ ይመ)። የባቢሎን ፍርስራሽ
 በዛሬዋ ኢራቅ ውስጥ ይገኛል።

³በድል አድራጊነቱ ደስ የሚላቸውን ቅዱሳን አዛላሁ፤
ቀጣዩንም እንዲጽው፤
ተዋጊዎቹን ጠርቻለሁ።
ከተራሮች ላይ እንደ ብዙ ሕዝብ ድምፅ
የሚሰማውን ጩኸት አድምጡ
በመንግሥታትም መካከል፤
እንደ ተጨናነቀ ሕዝብ ድምፅ
የሆነውን ውካታ ስሙ፤
የሰራዊት ጌታ እግዚአብሔር
ሰራዊቱን ለጦርነት አሰልፎአል።
⁵እግዚአብሔርና የቀጣው ጦር መሣሪያ፤
ምድሪቱን በሙሉ ለማጥፋት፤
ከሩቅ አገር፤
ከሰማያትም ዳርቻ መጥተዋል።
የእግዚአብሔር ቀን ቀርቦአልና አልቅሱ፤
ሁሉን ታይላ ከሆነ አሙላክ ዘንድ
ጥፋት ይመጣልና።
⁷ስለዚህ እጆች ሁሉ ሽባ ይሆናሉ፤
የሰውም ሁሉ ልብ ይቀልጣል።
⁸ከብር ይይዛቸዋል፤
ሥቃይና ጭንቀት ይደርስባቸዋል፤
ምጥ እንደ ያዛት ሴት የምጣሉ፤
እርስ በርሳቸው በድንጋጤ
ይተያያሉ፤
ፈታቸውም በፍርሀት ቀይ ይሆናል።
⁹እነሆ፤ የእግዚአብሔር ቀን ጨካኝ ነው፤
ምድርን ባድማ ሊያደርጋት፤
በውስጧም ያሉትን ኅጢአተኞች ሊያጠፋ፤
ከመዓትና ከብርቱ ቀጣ ጋር
ይመጣል።
¹⁰የሰማይ ከዋክብትና ሰራዊታቸው፤
ብርሃን አይሰጡም፤
ፀሐይ ገና ከመውጣቷ ትጨልማለች፤
ጨረቃም ብርሃኗን አትሰጥም።
¹¹ዓለምን ስለ ክፋቷ፤
ክፋዎችንም ስለ ኅጢአታቸው
እቀጥለሁ፤
የትዕቢተኞችን እብራት እሽራለሁ፤
የጨካኞችንም ጉራ አዋርዳለሁ።
¹²ሰውን ከነጠረ ወርቅ ይልቅ ውድ፤
ከአፈርም ወርቅ ይበልጥ ብርቅ
አደር ጋለሁ።
¹³ስለዚህ በሰራዊት ጌታ በእግዚአብሔር
መዓት፤
ቀጣው በሚነድበት ቀን፤
ሰማያትን እነቀንቃለሁ፤

13+3 ቀ17፤
አዮ40+11፤
መዝ149+2፤
ኢሳ10+5፤ 21+2፤
ኤር51+11፤
ዳን5+28+31፤
ኢል3+11
13+4 መዝ46+6፤
ኢሳ42+13፤
46+6፤ 47+4፤
51+15፤
ኤር50+41፤
ኢል3+14
13+5 ኢሳ6+17፤
ኢሳ5+26፤
10+25፤ 24+1፤
30+25፤ 34+2፤
45+1፤ 54+16፤
ኤር50+25
13+6 ዘዩ17+1፤
ኢሳ2+12፤ 10+3፤
14+15+31፤
15+2፤ 16+7፤
23+1፤ ሕዝ30+2፤
ያዕ5+1
13+7 ኢሳ2+11፤
27+19፤ 26፤
ኢዮ4+3፤
ኤር47+3፤
ሕዝ21+7
13+8 ዘዩ3+16፤
ዘሰ15+14፤
መዝ31+13፤
48+5፤ ኢሳ21+4፤
ኢል2+6፤
ናሆ2+10፤
ዮሐ16+21
13+9 ኢሳ2+12፤
9+19፤ 26+21፤
66+16፤ ኤር6+23፤
25+31፤ 51+2፤
ኢል3+2
13+10 ዘሰ10+22፤
ኢዮ9+17፤
ኢሳ5+30፤ 24+23፤
ሕዝ32+7፤
ኢዮ5+20፤
8+9፤ ዘሰ14+7፤
ማቴ24+29፤
ማር13+24፤
ራእ8+12
13+11 መዝ10+5፤
125+3፤
ምሳ16+18፤
ኢሳ2+9፤ 3+11፤
11+4፤ 23+9፤
25+3+5፤ 26+21፤
29+5+20፤

ምድርንም ከሰፍራዋ እናውጣለሁ።
¹⁴እንደሚታድን ሚዳቋ፤
እረኛም እንደሌለው የበግ መንጋ፤
እያንዳንዱ ወደ ወገኑ ይመለሳል፤
እያንዳንዱም ወደ አገሩ ይሸሻል።
¹⁵የተማገሉ ሁሉ ይውጋል፤
የተያዘም ሁሉ በሰይፍ ይወድቃል።
¹⁶ዐይናቸው እያየ ሕፃናታቸው
ይጨፈጨፋሉ፤
ቤታቸው ይዘረፋል፤ ሚስቶቻቸው
ይደፈራሉ።
¹⁷እነሆ፤ ለብር ደንታ የሌላቸውን፤
በወርቅም ደስ የማይሰጡትን፤
ሚዶናውያንን አስነሣባቸዋለሁ።
¹⁸ቀስታቸው ጉበዮችን ይፈጃል፤
ሕፃናትን አይምሩም፤
ዐይናቸውም ለልጆች አይራራም።
¹⁹የመንግሥታት ዕንቁ፤
የከለዳውያን ትምክሕት፤
የሆነችውን ባቢሎንን፤
እግዚአብሔር እንደ ሰደምና እንደ
ገሞራ ይገለብጣታል።
²⁰በዘመናት ሁሉ የሚቀመጥባት
አይኖርም፤
የሚቀመጥባትም የለም
ዐረብ በዚያ ድንኳን አይተክልም፤
እረኛም መንጋውን በዚያ
አያሳርፍም።
²¹ነገር ግን የምድረ በዳ አራዊት በዚያ
ይተኛሉ፤
ቀበሮዎች ቤቶቿን ይሞላሉ፤
ጉጉቶች በዚያ ይኖራሉ፤
13+11 ኢሳ49+25+26፤ 65+6+7፤ 66+16፤ ሕዝ28+2፤
ዳን4+37፤ 51+23 13+12 ዘዩ10+29፤ ኢሳ4+1 13+13
ኢዮ9+516፤ መዝ102+26፤ ኢሳ9+19፤ 14+16፤ 34+4፤
51+6፤ ማቴ24+7፤ ማር13+8 13+14 ዘዩ11+9፤
17+22፤ 17፤ ምሳ6+5፤ ኢሳ17+13፤ 21+15፤ 22+3፤
33+3፤ ኤር4+9፤ 46+16፤ 50+16፤ 51+9፤ ኖሆ3+7፤
ማቴ9+36፤ ዮሐ10+11 13+15 ኢሳ14+19፤ ኤር50+25፤
51+4 13+16 ቀ18፤ ዘዩ34+29፤ ዘዩ16+27፤
27+8፤ 12፤ ሆሊ13+16 13+17 ቀ3፤ 27+18+14+16፤
ምሳ6+34+35፤ ኤር50+9+4፤ 51+1 13+18 ቀ16፤
ዘዩ32+25፤ መዝ7+12፤ ኢሳ14+22፤ 41+2፤ 47+6+9፤
ኤር6+23፤ 49+26፤ 50+9+14፤ 29+30+42፤ 51+4 13+19
ቀ1፤ ዘዩ19+25፤ መዝ37+8፤ ኢሳ19+10፤ 47+5፤
ዳን2+37+38፤ 4+30፤ ሮሜ9+29፤ ራእ14+8 13+20
2ዘና17+11፤ 13+21 ዘሊ11+16+18፤ 17+7፤ ዘዩ14+15-
17፤ 2ዘና11+15፤ መዝ74+13፤ ኤር14+6፤ ራእ18+2
+13+19 ወይም፤ ባቢሎናውያን ማለት ነው።

13+4 ሰራዊቱን ለጦርነት፤ ስለ ባቢሎን መውደቅ
የተነሳገረው የትንቢት አፈጻጸም በተለያዩ ደረጃዎች
ተከናውኗል። የመጀመሪያው ሰናክራብ ድል ባደረገ ጊዜ
የተፈጸመው አሃር ባቢሎንን በ689 ዓ.ቅ.ክ. ያጠቃችበት
ነው። እንደ ገና ባቢሎን በሰናክራብ ድል ዘመን አንጋራርታ
ብትነሣም፤ በ539 ዓ.ቅ.ክ. በሜዶንና ፋርስ መንግሥት
በንጉሥ ቂርስ ተያዘች (ክፉ 17 ጋር ያነጻጽሩ)። በ518
ዓ.ቅ.ክ. ከተማይቱ እንደ ገና ተደመሰሰች፤ ቅጥሮቿ
ወደቁ፤ ሙሉ በሙሉም ፈራረሰች።
13+6 የእግዚአብሔር ቀን ቀርቦአልና፤ ከቀፋ
6-13 ይመልከቱ። የባቢሎን መደምሰስ፤ በመጨረሻው
ዘመን የእግዚአብሔር ጠላቶች ሁሉ ከሚደመሰሱበት

ጊዜና በታላቀሩ መከራ ዘመን በምድር ሁሉ ላይ
ከሚመጣው የመጨረሻ ፍርድ ጋር ተመሳሳይ ነው።
እዚህ ላይ ሁለቱንም ሁነቶች፤ አሳይያስ በአንድነት
አቅርቦአቸዋል (ከሕዝ 32+7፤ ከኢል 2+10፤ 3+16፤ ከሕጌ
2+6-7፤ 21-22፤ ከዘዩ 14+6-7 ጋር ያነጻጽሩ)።
13+20 የሚቀመጥባትም የለም፤ ይህ ጥቅስ
ለሰው ክብርና ሥራ የቆመ ሐውልት በራሱ ጸንቶ መቆም
እንደማይችል በአጽንዖት ያመለክታል። የእግዚአብሔር
ክብር ምድርን ሁሉ ሲሞላ፤ አንድ ቀን የሰው ሥራ
ሁሉ እንዳልሰረ ይሆናል ወይም ከገጸ ምድር ይጠፋል
(ከማቴ 6+19 ጋር ያነጻጽሩ)።

በበረሃ ፍየል የሚመሰሉ
አጋንንትም ይዛለሉበታል።
22ጅቦች በምሽገቸ፣
ቀበሮዎችም በተዋቡ ቤተ
መንግሥቶቹ
ይጮኻሉ፤

ጊዜዋ ቀርቦአል፤
ቀኗም አይራዘምም።
14 እግዚአብሔር ለያዕቆብ ይራራ
ለታል፤
እስራኤልን እንደ ገና ይመርጠዋል፤
በራሳቸውም አገር ያኖራቸዋል።
መጽተኞች አብረዋቸው ይኖራሉ፤
ከያዕቆብም ቤት ጋር ይተባበራሉ።
2አሕዛብም ይወስዱቸዋል፤
ወደ ገዛ ስፍራቸውም
ይመልሷቸዋል።
የእስራኤል ቤት አሕዛብን ርስት
ያደርጓቸዋል፤
በእግዚአብሔርም ምድር ወንዶችና
ሴቶች ባሪያዎች አድርገው
ይገዟቸዋል፤

የማረኳቸውን ይማርኳቸዋል፤
የጨቋኛቸውንም ይገዟቸዋል።
3እግዚአብሔር ከሥቃይህ፣ ከመከራህና
ከጽኑ ባርነትህ ባሳረፈህ ቀን፣ ብባቢሎን
ንጉሥ ላይ ትሣለቃለህ፤ እንዲህም
ትላለህ፤
ጨቋኙ እንዴት አበቃለት!
አስገባሪነቱስ እንዴት አከተመ!
5እግዚአብሔር የክፋዎችን ዘንግ፣
የገዢዎችንም ባትረ መንግሥት
ከብሮአል፤

6ሕዝቦችን በማያደርጉ ቀጣዩ የመታውን፣
ያለ ርገራቴ እያሳደዱ
የጠቀጠውን ሰብሮአል።
7ምድር ሁሉ ሰላምና ዕረፍት አማኝታለች፤
የደስታም ዝማሬ ታስተጋባለች።
8ጥድና የለባናስ ዝግባ እንኳ ደስ
ብሎአቸው፤
"አንተም ወደቅህ፤
ዕንጨት ቈራጭም
መጥረቢያ አላነሣብንምቃ አሉ።
9በመጣህ ጊዜ
ሲኦል ልትቀበልህ ተነሣሥታለች፤
ይቀበሉህም ዘንድ የመታውንን መናፍሰት፤
በዓለም ገዢ የነበሩትን ሁሉ
ቀስቅሳለች፤
በአሕዛብ ላይ የነገሡትን ነገሥታት

134:22 ዘጸ32:35፤
ኢሳ25:42፤
32:14፤
34:13:14፤
35:7፤ 43:20፤
ኤር9:11፤
48:16፤ 49:33፤
50:39፤
51:33:37፤
ሚል1:3
141፤ ዘፍ18:19፤
ዘፀ12:43፤
2ዜ56:6፤
መዝ102:13፤
ኢሳ11:10፤
41:8፤ 42:1፤
44:1፤ 45:4፤
49:7:10:13፤
54:7-8:10፤
65:9:22፤
ኤር3:18፤
16:15፤ 23:8፤
33:26፤
ሕዝ47:22፤
ዘክ11:17፤ 2:12፤
3:2፤ 8:22-23፤
10:6፤
ኢራ2:12-19
1442
መዝ49:14፤
149:8፤
ኢሳ11:12፤
26:15፤
43:14፤ 45:14፤
49:7:23:25፤
54:3፤
60:9:12:14፤
61:5፤
ኤር30:16፤
40:1፤ 49:2፤
ሕዝ39:10፤
ሐፍ3:19፤ ዘክ29
143፤ ዘፀ1:14፤
ኢዮ3:17፤
ኢሳ11:10፤
144፤ ኢሳ9:4፤
13:1፤ ሚዛ24፤
ዕገ2:6
1415
መዝ110:2፤
125:3፤
ኢሳ10:15
1446 2ነገ15:29፤
መዝ47:3፤
ኢሳ10:14፤
47:6፤ ዕገ1:17
1447 ዘጥ6:26፤
መዝ98:1፤
126:1-3፤
ኢሳ12:6፤
ኤር50:34፤

ከዙፋናቸው አውርዳለች።
10እነርሱ ሁሉ ይመልሱልሃል፤
እንዲህም ይሉሃል፤
"አንተም እንደ እኛ ደክምህ፤
እንደ እኛም ሆንህ።"
12ክብርህ፣ ከነበገና ድምፁ
ወደ ሲኦል ወረደ፤
ብሎች ከበታችሁ ተነጥፈዋል፤
ትሎችም መደረቢያህ ይሆናሉ።
12አንተ የንጋት ልጅ፣ አጥቢያ ከከብ ሆይ፤
እንዴት ከሰማይ ወደቅ
አንተ ቀደሞ መንግሥታትን ያዋረድህ፤
እንዴት ወደ ምድር ተጣልህ!
13በልብህም እንዲህ አልህ፤
"ወደ ሰማይ ዐርጋለሁ፤
ዙፋኔንም
ከእግዚአብሔር ከዋክብት በላይ ከፍ
አደርጋለሁ፤
በተራራው መሰብሰቢያ፣
በተቀደሰውም ተራራ ስፍራ ላይ
ከጠፋኔ እቀመጣለሁ፤
14ከደመናዎችም ከፍታ በላይ ዐርጋለሁ፤
ራሴንም እንደ ልዑል አደርጋለሁ።"
15ነገር ግን ወደ ሲኦል፤
ወደ ጥልቁም ጉድጓድ ወርደሃል።
16የሚያዩህም አትኩረው እየተመለከቱህ፤
በመገረም ስለ አንተ እንዲህ ይላሉ፤
"የ ምድርን ያናወጠ፤
መንግሥታትን ያንቀጠቀጠ፤ ይህ
ሰው ነውን?
14+7 ዘክ1:11 14+8 2ነገ19:23፤ ዘፍ516:33፤
መዝ65:13፤ ኢሳ37:24፤ ሕዝ31:16 14+9 ኢዮ3:14፤
26:5፤ ምሳ30:16፤ ሕዝ32:21፤ ዘክ10:3
14+10 ሕዝ26:20፤ 32:21 14+11 ዘጥ16:30፤
ኢዮ7:5፤ 21:26፤ 24:20፤ ምሳ30:16፤ ኢሳ5:12፤
51:8፤ 66:24፤ ሕዝ26:13፤ አጥ6:5
14+12 ሕዝ26:17፤ ሉቃ10:18፤ 2ጴጥ1:19፤
ራእ2:28፤ 8:10፤ 9:1 14+13 መዝ82:1፤ ኢሳ37:24፤
ሕዝ28:2፤ ጳጌ5:23፤ 8:10፤ አብ1:4፤ ማቴ11:23፤
2ተሰ2:4 14+14 ዘፍ3:5፤ ዘጥ24:16፤ ኢዮ20:6፤
ኢሳ10:13፤ 47:8፤ ኤር50:29፤ 51:53፤ ጳጌ11:36፤
2ተሰ2:4 14+15 ኢዮ21:13፤ መዝ55:23፤ ኢሳ13:6፤
45:7፤ 47:11፤ ኤር51:8:43፤ ሕዝ31:16፤ 32:23፤
ማቴ11:23፤ ሉቃ10:15 14+16 ኢሳ2:19፤ 13:13፤
ኤር50:23፤ ኢሳ3:16፤ ሕዝ2:6:21፤ ራእ18:9
14+17 የሙት ባሕር ጥልቅ፣ የሰብዓ ሊቃናት
ትርጉምና የሰርስቱ ቅጅ ከዚህ ጋር ይስማማል፤
ነገር ግን በግሪፊቱ ቅጅ የቃሉ ትርጉም በትክክል
አይታወቅም።
714:9 በዚህም በቀጥር 11 እንዲሁም 15 ላይ
አንዳንድ ቅጂች፣ መቃብር ይላሉ።
14:13 ወይም ሰሜን፣ በብራይስጥ፣ ዛሬን ተብሎ
መተርጉም ይችላል።

14+4 በባቢሎን ንጉሥ ላይ ትሣለቃለህ፤
ከቀ. 4-21 ይመልከቱ። ይህ ትንቢታዊ ሥላሴት
የባቢሎንን ንጉሥ ውድቀት ያዩ ሁሉ የሚዘምሩት
ነው። የባቢሎን ንጉሥ ተዋርዶ ወደ ሲኦል ይጣላል
(ቀ. 15)። እነዚህ ጥቅሶች በእግዚአብሔር ላይ
በሚያምቡና የመንግሥቱንም መርሐች በሚቃወሙ
መሪዎች ላይ የሚመጣውን የመጨረሻ ፍርድ
የሚያመለክቱ ናቸው።
14+12 አጥቢያ ከከብ ሆይ፤ ከቀ. 1-15
ይመልከቱ። አንዳንድ የመጽሐፍ ቅዱስ ፈካሪያን እነዚህ

ጥቅሶች ስለባቢሎን ንጉሥ ብቻ የሚያመለክቱ ሳይሆኑ
በስተጀርባ ስለ ሰሜንም የተጠቀሱ ማስረጃዎች እንደ
ሆኑ ይናገራሉ (ይህን ክርስቶስ በሉቃ 10:18 ከቱናገረው
ጋር ያነጻጽሩ)። ሌሎች ደግሞ በመጨረሻው ዘመን
እግዚአብሔርንና ሕዝቡን በመቃወም (ከራእ 13:4 ጋር
ያነጻጽሩ፤ በገጽ 1913 ላይ፣ "የሐሰተኛው ክርስቶስ ዘመን"
በሚል ርእስ የቀረበውን የትኩረት ጽሑፍ ይመ)
"ባቢሎንን" (ራእ 17:1-3 እና ማብ ይመ) ስለሚገኘው
ሐሰተኛው ክርስቶስ የተጠቀሱ ሳይሆኑ አይቀሩም
ብለው ያስባሉ።

17 ዓለምን ምድረ በዳ ያደረገ፤
ከተሞችን ያፈራረሰ፤
ምርኮኞቹንም ወደ አገራቸው
እንዳይሄዱ የከለከለ ይህ
ነው?"

18 የአሕዛብ ነገሥታት ሁሉ በክብር
አንቀሳፍተዋል፤
በየመቃብራቸው ዐርፈዋል።

19 እንተ ግን እንደማይፈለግ ቅርንጫፍ፤
ከመቃብር ወጥተህ ተጥለሃል፤
በሰይፍ በተወጉት፤
ወደ ጥልቁ ድንጋዮች በወረዱት፤
በተገደሉትም ተሸፍነሃል።
እንደ ተረገጠም ሬሳ ሆነሃል።

20 ከእነርሱ ጋር በመቃብር አትሆንም፤
ምድርህን አጥፍተሃልና፤
ሕዝብህንም ፈጅተሃልና።
የክፉ አድራጊዎች ዘር ፈጽሞ
አይታወስም።

21 ተነሥተው ምድርን እንዳይወርሱ፤
ዓለምንም በከተሞቻቸው
እንዳይሞሉ፤
ስለ አባቶቻቸው ንጢአት፤
ወንድ ልጆቹ የሚታረዱበትን ስፍራ
አዘጋጁ።

22 "በእነርሱ ላይ እነሣለሁ"
ይላል የሰራዊት ጌታ እግዚአብሔር።
"ሰሟኝ ትሩፋኖቿን፤
ዘሯንና ትውልዱን ከባቢሉን
እቈርጣለሁ" ይላል
እግዚአብሔር።

23 "የጃርት መኖሪያ፤
ረግረጋማ ቦታ አደርጋታለሁ፤
በጥፋትም መጥረጊያ እጠርጋታለሁ"
ይላል የሰራዊት ጌታ እግዚአብሔር።

በአሦር ላይ የተነገረ ትንቢት

24 የሰራዊት ጌታ እግዚአብሔር እንዲህ ብሎ
ምሎአል፤
"እንደ ዐቀድሁት በርግጥ
ይከናወናል፤
እንደ አሰብሁትም ይሆናል።

25 አሦርን በምድራ ላይ አደቃለሁ፤
በተራራዬም ላይ እረገጠዋለሁ፤
ቀንበሩ ከሕዝቡ ላይ ይነሣል፤
ሽክሙም ከትከሻቸው ላይ
ይወርዳል።"

26 ለምድር ሁሉ የታሰበው ዕቅድ ይህ ነው፤
በአሕዛብም ሁሉ ላይ የተዘረጋው
እጅ ይኸው ነው።

27 የሰራዊት ጌታ እግዚአብሔር እንዲህ

14+17 ወፃ፤14፤
25፡15+29፤
መዛ52፡7፤
ኢሳ15፡6፤
ኤር50፡33፤
ኢል2፡3፤
ራእ18፡18
14+18 ኢዩ21፡32
14+19
ኢሳ13፡15፤
22፡16-18፤
34፡3፤ ኤር8፡1፤
36፡30፤ 41፡7-9
14+20 ዘጃ32፡26፤
15፡21፡19፤
ኢዩ18፡19፤
ኢሳ1፡4
14+21 ዘዩ9፡25፤
ዘሌ26፡39፤
ዘጉ16፡27
14+22
20፡መ18፡18፤
15፡14፡10፤
ኢዩ18፡17፡19፤
መዛ9፡6፤
94፡16፤ 109፡13፤
ኢሳ13፡18፤
5፡ሆ1፡14
14+23
ዘሌ11፡16-18፤
ኢሳ10፡3፤
34፡11-15፤
ኤር25፡12፤
50፡3፤ 51፡62፤
ሶፎ2፡14
14+24 ኢዩ9፡3፤
ኢሳ7፡7፤
19፡12፡17፤
23፡8-9፤ 25፡1፤
45፡23፤ 46፡10-
11፤ 49፡18፤
54፡9፤ 62፡8፤
ሕዝ12፡25፤
8፡34፡35፤
ሐሥ4፡28
14+25 ኢሳ9፡14፤
10፡5፤12፡27፤
37፡36-38
14+26 ዘሰ15፡12፤
ኢዩ30፡21፤
ኢሳ23፡9
14+27 ዘሰ14፡21፤
2ዜ520፡6፤
ኢሳ43፡13፤
ኤር49፡20፤
8፡34፡35፤
ሕዝ32፡30
14+28 25፡15፡7፤
16፡1፤ ኢሳ13፡1
14+29 ዘጃ8፡15፤
ኢሱ13፡3፤
25፡11፡2፤
2ዜ526፡6፤

አሰባሰብ፤
ማንስ ያግደዋል?
እጁም ተዘፎጥቶአል?
ማንስ ይመልሰዋል?

በፍልስጥኤማውያን ላይ የተነገረ
ትንቢት

28 ንጉሡ አካዝ በሞተበት ዓመት እንዲህ
የሚል ንግር መጣ፤

29 "እናንተ ፍልስጥኤማውያን ሆይ፤
የመታችሁ በትር ስለ ተሰበረ
ሁላችሁ ደስ አይበላችሁ፤
ከእባቡ ሥር እፋኝት ይወጣልና፤
ፍሬውም ተወርዋሪ መርዘኛ እባብ
ይሆናል።

30 ከድኻም ድኻ የሆኑት መሰማሪያ
ያገኛሉ፤
ችግራችሁም ተዘናንተው ይተኛሉ፤
ሥርህን ግን በራብ እገድላለሁ፤
ትሩፋንዎንም እፈጃለሁ።

31 በር ሆይ፤ ዋይ በል፤ ከተማ ሆይ ራዘ፤
ፍልስጥኤማውያን ሆይ፤ ሁላችሁም
በፍርሀት ቅለሙ
ጢስ ትሰሟን መጥቶብሃል፤
ከሰልፉ ተነጥሎ የሚቀር የለምና።

32 ከዚያ ሕዝብ ለሚመጡ መልእክተኞች
ምን መልስ ይሰጣል?
መልሱ "እግዚአብሔር ጽዮንን
መሥርቶአል፤
መከራን የተቀበለው ሕዝብም፤
በእርሷ ውስጥ መጠጊያን
አግኝቶአል" የሚል ነው።

በሞዓብ ላይ የተነገረ ትንቢት

15 ስለ ሞዓብ የተነገረው ንግር ይህ
ነው፤
የሞዓብ ጄር ፈራረሰች፤
በአንድ ሌሊትም ተደመሰሰች።
የሞዓብ ቂር ፈራረሰች፤
በአንድ ሌሊት ተደመሰሰች።

14+29 ኢሳ11፡8 14+30 ኢሳ3፡15፤ 7፡21-22፤ 8፡21፤
9፡20፤ 25፡4፤ 51፡19፤ ኤር25፡16፤ ሕዝ25፡15-17፤
ሶፎ2፡5፤ ዘዩ9፡5-6 14+31 ዘዩ10፡14፤ ኢሳ3፡26፤
5፡27፤ 13፡6፤ 41፡25፤ ኢር1፡14፤ 4፡6፤ 6፡1፤22፤
10፡22፤ 13፡20፤ 25፡9፤ 46፡20፡24፤ 47፡2፤ 50፡41፤
14+32 መዛ51፡18፤ 87፡2፤5፤ ኢሳ2፡2፤ 4፡6፤ 26፡1፤
28፡16፤ 31፡5፤ 33፡5፤20፤ 37፡9፤ 44፡28፤ 51፡21፤
54፡11፤ ያዕ2፡5 15፡1 ዘዩ17፡12፤ 21፡15፤ 22፡3-6፤
ዘጃ23፡6፤ 25፡23፤ ኢሳ11፡14፤ 13፡1፤ 25፡12፤
26፡5፤ ኤር48፡24፡41፤ 51፡58

14+25 አሦርን ... አደቃለሁ፤ ከተራ 24-27
ይመልከቱ። ይህ ትንቢት በይሁዳ ላይ ከአሦር
የሚመጣውን ድንገተኛ አደጋ በተመለከተ የተነገረ
ነው፤ እግዚአብሔር ግን የአሦርን ሰራዊት ያደቃል
(37፡21-36፤ 25፡19 ይመ)።

14+29 ፍልስጥኤማውያን፤ ኢሳይያስ ፍልስጥኤም
እንደምትሸነፍ ተንብዮአል (ተሩ 30)። ይሁዳ ለትብብር
ከፍልስጥኤም ወደ እርስዋ የተላኩትን መልእክተኞች

መቀበል የለባትም፤ ነገር ግን በእግዚአብሔር መታመን
ይገባታል (ተሩ 32)።

15+1 ሞዓብ፤ ከሙት ባሕር በስተምሥራቅ አቅራቢያ
የሚገኝ ስፍራ ሲሆን፤ ሞዓብ ምንጊዜም የአሰራኤል
ጣላት ነበር (ከ25፡10፤ ከ25፡7 3፡4-5፤ 13፡20፤
ከሕዝ 25፡8-11 ጋር ያነጻጽሩ)። እንደ ሌሎቹ ጣላት
ሕዝቦች፤ ሞዓብም ይደመሰሰላል።

አለቅሳለሁ፤
ሐሴቦን ሆይ፤ ኤልያሊ ሆይ፤
በእንግዳዬ አርስሻለሁ፤
ፍሬ ባፈራሽበት ወቅት የነበረው ሆታ፤
መከርሽም ሲደርስ የነበረው ደስታ፤
ተቋርመልልና።
10 ደስታና ሐሂትም ከአትክልቱ ቦታ
ተወግዷል፤
በወይን ተክልም ቦታ ዝማሬ የለም፤
እልልታም ቀርቶአል።
በወይን መጭመቂያ ቦታ የሚረግጥ የለም፤
የረጋጌዎችን ሆታ አጥፍቻለሁና።
11 ስለዚህ ልቤ ስለ ሞፃብ እንደ በገና
የሐዘን እንጉርጉሮ ታስማለች፤
አንጀቴም ስለ ቁርሔሬስ
ታለቅሳለች፤
12 ሞፃብ ወደ ኩረብታዋ ብትወጣ፤
ትርፏ ድካም ብቻ ነው፤
ለጸሎት ወደ መቅደሷ ብትገባም፤
ዋጋ የለውም።
13 እግዚአብሔር አስቀድሞ ስለ ሞፃብ
የተናገረው ቃል ይህ ነው። 14 እሁን ግን
እግዚአብሔር እንዲህ ይላል፤ "የተቀጠረ
ሠራተኛ ቀን እንደ ሚቄታር፤ የሞፃብ
ክብርና የሕዝቧ ብዛት በሦስት ዓመት
ውስጥ ይዋረዳል፤ የሚቀረውም ሕዝብ
ጥቂትና ደካማ ይሆናል።"

በደማስቆ ላይ የተነገረ ንግር

17 ስለ ደማስቆ የተነገረ ንግር፤
"እነሆ፤ ደማስቆ ከእንግዲህ ከተ
ማነቷ ይቀራል፤
የፍርስራሽ ክምር ትሆናለች።
2 የአርኤር ከተሞች ባድማ ይሆናሉ፤
የመንጎች መሰማረያ ይሆናሉ፤
የሚያስፈራቸውም የለም።
3 የተመሸገ ከተማ ከኤፍሬም፤
የመንግሥት ሥልጣን ከደማስቆ
ይወርዳል፤
የሶርያም ቅሬታ
እንደ እስራኤላውያን ክብር ይሆናል"

16+10 መፃፃ፡27፤
ኢዮ24+11፤
ኢሳ5፡2፤ 24+7-
8፤ ኤር25+30
16+11
ኢዮ30+31፤
ኢሳ15+5፤
63+15፤
ሆላ11+8፤
ፊል2+1
16+12 17+11፤7፤
18+29፤
መዝ11+54-
7፤ ኢሳ15+2፤
44+17-18፤
1ቆ8፤4
16+14
ዘሊ19+13፤
25+50፤ ኢሳ203፤
21+17፤
25+10፤ 37+30፤
ኤር48+42
17+1 ዘፍ14+15፤
ዘሳ13+16፤
ኢሳ13+1፤ 25+2፤
ሐሥ9፤2
17+2 ዘሊ26+6፤
27+10+33፤
ኢሳ5+17፤
7+21፤ 27+10፤
ኤር7+33፤
ሕዘ25+5፤
ሚዘ4+4
17+3 ቀ*4፤
ኢሳ7+8፤16፤
8+4፤ 21+16፤
25+2፤12፤
ሆላ9+11፤ 10+14
17+4 ቀ*3፤
ኢሳ2+11፤ 10+16
17+5 ቀ*11፤
ኢሳ17+15፤
1ዜ511+15፤
ኢዮ24+24፤
ኢሳ33+4፤
ኤር51+33፤
ኢሳ3+13፤
ማሐ13+30
17+6 ቀ*11፤
ዘሳ4፤27፤
ኢሳ10+19፤
24+13፤ 27+12

ይላል የሰራዊት ጌታ እግዚአብሔር፤
4 "በዚያን ቀን የያዕቆብ ክብር
ይደበዝዛል፤
የሰውነቱም ውፍረት ይሟሸሻል።
5 አሜጅ የቆመውን ሹብል ሰብስቦ፤
ዛጣውንም በከንዱ እንደሚያዋድድ፤
ይህም በራፋይም ሸለቆ
እንደሚሰቀም ቃርሚያ ይሆናል።
6 ሆኖም የወይራ ዛፍ ሲመታ፤
ሁለት ወይም ሦስት ፍሬ
በቅርንጫፍ ራስ ላይ
እንደሚቀር፤
አራት ወይም አምስት ፍሬም ችፍግ
ባለው ቅርንጫፍ ላይ እንደሚቀር፤
እንዲሁ ጥቂት ቃርሚያ ይተርፋል"
ይላል የእስራኤል ስምላክ እግዚአብሔር፤
7 በዚያ ቀን ሰዎች ወደ ፈጣሪያቸው
ይመለከታሉ፤
ዐይኖቻቸውም ወደ እስራኤል ቅዱስ
ያዋሉ።
8 ባለጃቸውም ወደ ሠሯቸው መሠዊያዎች
አይመለከቱም፤
በጣቶቻቸው ላይ ጃቸው የዕጣን
መሠዊያዎች፤
ለአሺራም የአምልኮ ዐምዶች ክብር
አይሰጡም።
9 በዚያን ቀን በእስራኤል ልጆች
ምክንያት የተተውት ጠንካራ ከተሞች ጥሻና
ውድማ እንደ ሆኑ ሁሉ፤ እነዚህ ሁሉ ባድማ
ሆናሉ።
10 አዳኝ ስምላክህን ረስተሃል፤
መሸሸጊያ ዐለትህንም
አሳስታውሰህም፤
ስለዚህ ምርጥ ተክል ብትተክልም፤
እንግዳ ዘርንም ብትዘራ፤
17+7 መዝ98፡6፤ ኢሳ2፡11፤ 9፡13፤ 10፡20፤ 12፡6
17+8 ዘሊ26፡30፤ መሳ3፡7፤ 27+17፡10፤ 2ዜ532+19፤
ኢሳ2፡8፤18፡20፤ 30፡22፤ 46፡6፤ ራላ9፡20
17+9 ኢሳ7፡19 17+10 ዘፍ49፡24፤ ዘ86፡12፤ 8፡11፤
መዝ18፡2፤ 50፡22፤ 106፡21፤ ኢሳ5፡7፤ 12፡2፤
51፡13፤ 57፡11፤ ኤር2፡32፤ 3፡21፤ 13፡25፤ 18፡15፤
ሕዘ22፡12፤ 23፡35፤ ሆላ8፡14፤ 13፡6፤ ሉቃ1፡47

16+10 በወይን መጭመቂያ ቦታ የሚረግጥ
የለም፤ በብሉይ ኪዳን በሌላ ስፍራ እንደ ተገለጸው፤
እዚህ ላይ አዲሱ፤ ያልፈላውና በመጭመቂያው ቦታ
ላይ ያለው "ወይን" በዕብራይስጥ፤ "ያይን" ተብሎአል
(በገጽ 232 ላይ፤ "የወይን ጠጅ በብሉይ ኪዳን"
በሚል ርእስ የቀረበውን የትኩረት ጽሑፍ ይመ)።
አዲስ ኪዳን፤ "ያይን" የሚለው የዕብራይስጥ ቃል አቻ
ትርጉሙ በግሪክ፤ "አይናስ" ነው (በገጽ 1547 እና 1603
ላይ፤ "የወይን ጠጅ በአዲስ ኪዳን ዘመን -1" እና "-2"
በሚል ርእስ የቀረበውን የትኩረት ጽሑፍ ይመ)።
17+1 ደማስቆ ከእንግዲህ ከተማነቷ ይቀራል፤
የሶርያ ዋና ከተማ (ቀ. 3) የሆነችው ደማስቆ
ትገለበጣለች። ኤፍሬም (እስራኤል ወይም የሰሜኑ
መንግሥት) አሦርን ለመውጋት ከደማስቆ ጋር
ስለተባበረ መከራ ይደርስበታል።
17+7 ወደ ፈጣሪያቸው ይመለከታሉ፤
እግዚአብሔር በእስራኤል ላይ ያመጣቸው ፍርዶች

የሕዝቡ ትሩፋን ከጣዖት አምልኮ ወደ ፈጣሪ እምላካቸው
ወደ እግዚአብሔር ዘወር እንዲሉ ያደርጋቸዋል።
በችግርና በጦርነት ጊዜ ጣዖታት ምንም ሊረዱቸው
እንደማይችሉ ይገነዘባሉ።
17+10 አዳኝ አምላክህን ረስተሃል፤ እግዚአብሔርን
መርሳት እስራኤል ብቻ ያደረገችው ጎጠአት
አይደለም። ጌታችን ኢየሱስ ክርስቶስም ስለዚህ ዓለም
ኑሮ መጨነቅ የሀብት አታላይነት፤ ብልጥጥና ማሳደድና
በጎጠአት ደስ መሰኘት በአማኝ ሕይወት ውስጥ ያለውን
የእግዚአብሔርን ቃል እንደሚያጥቅ (ከማር 4፡3-9፤14-20
ጋር ያነጻጽሩ)፤ ከዚያም አማኝ እግዚአብሔርን
እንዲረሳ፤ በየቀኑ መጸለይን አቋርጦ በእግዚአብሔርና
በቃሉ ደስ መሰኘትን እንዲያቆም ሊያደርጉት
እንደሚችሉ በማስተማር ያስጠነቅቃል። እንዲህ
ዐይነቱ ነገር ሕይወታችንን ከዝውጥ የእግዚአብሔርን
በረከትና ሀልዎት እናጣለን።

፲፱ ብተከለህበት ቀን እንዲበቅል፤
በዘራህበትም ማግሥት እንዲያብብ
ብታደርግ እንኳ፤
መከሩ በደዌና በማይሽር ሕመም ቀን፤
እንዳልነበረ ይሆናል።

፳፯ እቤት፤ የብዙ ሕዝቦች የቀጣ ድምፅ
እንደ ባሕር ሞገድ ይራሽል፤
እቤት፤ የሰዎች ከፍተኛ ሄኔኸት!
እንደ ኀይለኛ ውሃ ያስገመግማል።

፳፱ ሰዎች እንደ ኀይለኛ ውሃ ሄኔኸት
ቢያስገመግሙም፤
እርሱ ሲገሥዳቸው፤
በኩረብታ ላይ በነፋስ እንደሚበን ትቢያ፤
በወውሉ ነፋስ ፊት እንደሚበትን
ገለባ የበተናለ።

፳፻ እነሆ፤ ሴመሽ ድንገተኛ ሽብር ሆነ!
ከመንጋቱ በፊት ግን እንዳቸውም
አልተገኝም።

የዘረፉን ዕድል ፈንታ፤
የበዘበዙን ፅጣ ይህ ሆነ።

በኢትዮጵያ ላይ የተነገረ ትንቢት

18 በኢትዮጵያ ወንዞች ዳር
ለምትገኝ፤ ፋር ፋር የሚሉ
ከንፎች ሳላባት ምድር ወዮላት!
ይህችውም መልእክተኞችን በባሕር፤
ከወንዞች ማዶ በደንገል ጀልባ
የምትልክ ናት።

እናንተ ፈጣን መልእክተኞች፤
ረጅኞችና ቁዳው ወደ ለሰለሰ፤
ከቅርብም ከሩቅም ወደሚፈራ ሕዝብ፤
ኀይለኛ ቋንቋው ወደማይገባ፤
ወንዞች ምድሩን ወደሚከፍሉት
መንግሥት፤ ሂዱ።

እናንተ የዓለም ሕዝቦች፤
በምድርም የምትኖሩ ሁሉ፤
በተራሮች ላይ ምልክት ሲሰቀል
ታይታላችሁ፤
መለከትም ሲነፋ ትሰሙታላችሁ።

እንደሀይለኛ እንዲህ ብሎኛል፤
“እጥ ብዬ እቀመጣለሁ፤
ከማደሪያዬም በዐሓይ ሐሩር እንደሚያ
ብረቀርቅ ትኩሳት፤
በመከርም መቀት እንደ ደመና ጠል
ሆኜ እመለከታለሁ።”

ኸመከር በፊት የአበባው ወቅት ሲያልፍ፤
አበባው የጉመራ የወይን ፍሬ
ሲሆን፤
የወይን ሐረጉን ተቀጥላ በመግረዣ
ይገርዘዋል፤
የተንሰራፋውንም ቅርንጫፍ

17+11 4*51
ዘሊ26+20፤
ዘጳ28+39፤
ኢዮ4+8፤
መዝ90+6፤
ኢር10+19፤
30+12፤ ሆሊ8+7፤
ኢል1+11፤
ሐፊ1+6
17+12 4*13፤
መዝ18+4፤ 46+6፤
ኢላ8+7፤9፤
41+11፤
ሉቃ21+25
17+13 ዘጳ28+20፤
ኢዮ13+25፤
21+18፤ መዝ9+5፤
46+3፤ 65+7፤
68+1፤ ኢላ2+22፤
13+14፤
41+2፤15-16፤
ጳጳ2+35
17+14
2፡፡19+35፤
ኢላ29+5፤
30+13፤ 33+18፤
47+11፤ 48+3፤
54+14
18+1 ዘዮ10+6፤
መዝ68+31፤
ኢላ5+8፤
ሐዝ29+10
18+2 4*7፤
ዘዮ10+8-9፤
41+14፤ ዘዐ2+3፤
2ዜ5+12+3፤
ኢዮ9+26፤
ሐብ1+1
18+3 ኢላ6+20፤
መላ3+27፤
መዝ33+8፤
60+4፤ ኢላ5+26፤
11+10፤ 13+2፤
31+9፤ ኢር4+21
18+4 መላ5+31፤
2ላሙ1+21፤
መዝ18+12፤
133+3፤
ኢላ26+19፤21፤
62+1፤ 64+12፤
ሆሊ5+15፤ 14+5፤
ሚክ1+3፤ ፅን3+4
18+5 ኢላ10+33፤
17+10-11፤
ሐዝ17+6
18+6 ኢላ8+8፤
37+36፤ 56+9፤
ኢር7+33፤
ሐዝ32+4፤ 39+17
18+7 4*2፤
ዘዮ4+14፤
2ዜ5+24፤
መዝ68+31፤
ኢላ60+7፤ ፅን1+7

ቈራርጦ ያስወግደዋልና።

፱ ሁሉም በተራራ ላይ ለሚኖሩ ነጣቂ
እሞርች ለዱርም አራዊት ይተዋሉ፤
አሞርች በጋውን ሁሉ ሲበሉት ይባጃሉ፤
የዱር አራዊትም ከረምቱን ሁሉ
ሲበሉት ይከርማሉ።

፺ በዚያን ጊዜ ለሰራዊት ጌታ ለእንደሀይለኛ
ረጅኞችና ቁዳው ከሰለሰ፤
ከቅርብም ከሩቅም ወደሚፈራ ሕዝብ፤
ኀይለኛ ቋንቋው ከማይገባ፤
ወንዞችም ምድሩን ከሚከፍሉት
መንግሥት፤

፺፯ በረከት ይመጣሉታል፤ ገዳ በረከቱም
የሚመጣሉት የሰራዊት ጌታ እንደሀይለኛ
ሰም ወዳለበት ወደ ጽዮን ተራራ ነው።

ስለ ግብፅ የተነገረ ትንቢት

19 ስለ ግብፅ የተነገረ ንግር፤
እነሆ፤ እንደሀይለኛ በፈጣን
ደመና ላይ ተቀምጦ
ወደ ግብፅ ይመጣል፤
የግብፅ ጣዖቶች በፊቱ ይርዳሉ፤
የግብፃውያንም ልብ በውስጣቸው
ይቀልጣል።

፳ “ግብፃውያን በግብፃውያን ላይ አስነሣለሁ፤
ወንድም ወንድሙን፤
ባልንጀራ ባልንጀራውን፤
ኩጣም ከተማን፤
መንግሥትም መንግሥትን
ይወጋል።

፳፱ የግብፃውያን ልብ ይሰለባል፤
ዕቅዳቸውንም መና አስቀራለሁ፤
እነርሱም ጣዖታትንና የሙታንን
መናፍሰት፤
መናፍሰት ጠሪዎችንና ጠንቋዮችን
ምክር ይጠይቃሉ።

፴፱ የግብፃውያንን አሳልፈ፤
ለጨካኝ ጌታ ከንድ እስጣቸዋለሁ፤
አስፈሪ ንጉሥም ይገዛቸዋል።
ይላል የሰራዊት ጌታ እንደሀይለኛ።

፵፱ የግብፅ ወንዞች ይቀንሳል፤
ውሃውም እየጉደለ ይሄዳል።

19+1 ዘዐ12+12፤ ዘጳ10+14፤ ኢላ2+11፤ 2ላሙ22+10፤
ኢላ13+1፤ 20+3፤ ኢር44+3፤ ኢላ3+19፤ ራሊ1+7
19+2 መላ7+22፤ 12+4፤ 2ዜ5+15+6፤ 20+23፤
ማቴ10+21፤36፤ 24+7፤ ማር13+8፤ ሉቃ21+10
19+3 4*11 ዘላ9+31፤ 2ዜ5+10+13፤ ኢዮ5+12፤
መዝ18+45፤ ኢላ47+13፤ ጳጳ2+2፤10፤ 3+8፤ 5+7
19+4 ኢላ20+4፤ ኢር46+26፤ ሐዝ29+19፤ 32+11
19+5 2ላሙ14+14፤ ኢላ44+27፤ 50+2፤ ኢር50+38፤
51+36
=18+1 ወይም፤ አንጥ ማለት ነው።

18+1 ኢትዮጵያ፤ በግብፅ፤ በስተ ደቡብ ያለውን
ኩሽን ወይም ጥንታዊውን ኢትዮጵያ የሚያካትት
ግዛት ነው። በዚያን ጊዜ የነበረው ንጉሥ መላውን
ግብፅ ጨምሮ ይዞ ነበር። ለአሦርን ሰራዊት ይመክት
ነበር (ፋ 2) ትብብር ለመጠየቅ መልእክተኞችን
ወደ እስራኤል ሰድዶ ነበር። እንደሀይለኛ በራሱ ጊዜ
አሦራውን ጠላት ያሸንፈዋል (ፋ 3-6)። ከአሦር

መሸነፍ በኋላ፤ የኢትዮጵያ ሕዝቦች ስጦታን ወደ
ኢየሱሳም ያመጣሉ (ፋ 7)።

19+1 ግብፅ፤ ከፋ 1-15 ይመልከቱ። አሳይያስ
በግብፅ ላይ የሚመጣውን የእንደሀይለኛ ፍርድ
አስቀድሞ ይናገራል። ስለዚህም የወራሪውን የአሦርን
ሰራዊት ለመቃወም ይሁዳ ከግብፅ ጋር ትብብር
ማድረግ ምንም አይጠቅማትም።

⁶መስኖዎች ይከረፋሉ፤
የግብፅ ጅረቶች ይጉድላሉ፤
ይጠፋሉም።
ደንገሉና ቁጠማውም ይጠወልጋል፤
⁷እንዲሁም በዐባይ ዳር፣
በወንዙ መፋሰሻ ላይ ያሉት
ተክሎች ይጠወልጋሉ።
በዐባይ ዳር የተዘራው ዕርሻ ሁሉ፤
በነፋስ ይወሰዳል፤ ምንም
አይቀርም።
⁸ዓሣ አጥማጆች ያዝናሉ፤
በዐባይ ወንዝ ላይ መንጠቆአቸውን
የሚወረውሩ ሁሉ ያለቅሳሉ፤
በውሃ ላይ መረባቸውን የሚጥሉ ሁሉ፤
ጉልበታቸው ይዘላል።
⁹የተነደፈ የተልባ እግር የሚፈትሉ፤
የተባዘተ ጥፃ የሚሠሩ ሽማግሌዎችም
ተሰፋ ይቁርጣሉ።
¹⁰ልብስ ሠሪዎች ያዝናሉ፤
ደመወዝተኞችም ልባቸው
ይሰበራል።
¹¹የጣኔዎስ አለቆች በጣም ሞጆች ናቸው፤
የፈርዖን ጠቢባን ምክራቸው
የማይረባ ነው፤
ፈርዖንን፤ “እኔ ከጥበበኞች አንዱ ነኝ፤
የጥንት ነገሥታትም ደቀ መዝሙር
ነኝ” እንዴት ትሉታላችሁ?
¹²የእናንተ ጠቢባን አሁን የት አሉ?
የሰራዊት ጌታ እግዚአብሔር
በግብፅ ላይ ያሰበውን ነገር፤
እስቲ ያሳዩአችሁ፤ ያሳውቋችሁም።
¹³የጣኔዎስ አለቆች ተሞኝተዋል፤
የሚምፊስ ሹማምት ተታለዋል፤
የሕዝቧ ዋና የናዎች፤
ግብፅን አስተዋታል።
¹⁴እግዚአብሔር የድንዝዜን መንፈስ
አፍሶባቸዋል፤
ሰካራም በትፋቱ ዙሪያ
እንደሚንገዳገድ፤
ግብፅንም በምታደርገው ነገር ሁሉ
እንድትንገዳገድ አደረጓት።
¹⁵ራስም ይሁን ጅራት የዘንባባ ዝንጣፊም
ይሁን ደንገል፤
ለግብፅ የሚያደርጉላት አንዳች ነገር
ለም።
¹⁶በዚያን ቀን ግብፃውያን እንደ ሴት
ይሆናሉ፤ የሰራዊት ጌታ እግዚአብሔር

19+6 ዘፍ41+2፤
ዘ07+18፤
ኢዩ8+11፤
ኢሳ15+6፤
37+25፤
ሕዝ30+12
19+7 ዘኑ11+5፤
ዘ829+23፤
ኢሳ23+3፤
ዘ10+11
19+8 ዘኑ11+5፤
ሕዝ47+10፤
አጥ4+2፤ ዕን11+15
19+9 ኢሱ2+6፤
ምሳ7+16፤
ሕዝ16+10፤ 27+7
19+11 ቀ3፤
ዘፍ41+37፤
ዘኑ13+22፤
19+14+30፤
ሐሥ7+22
19+12
ኢሳ14+24፤
ሮማ9+17፤
1ቆር1+20
19+13
ዘኑ13+22፤
መዝ118+22፤
ኢር2+16፤ 44+1፤
46+14+19፤
ሕዝ30+13+16፤
ሆሴ9+6
19+14
መዝ107+27፤
ምሳ12+8፤
ማቴ17+17
19+15 ኢሳ9+14፤
19+16 ዘ82+25፤
ኢሳ2+17፤
11+10+15፤
ኢር50+37፤
51+30፤
5ሆ3+13፤
ዕብ10+31
19+17 ዘፍ35+5፤
ኢሳ14+24
19+18
መዝ22+27፤
63+11፤
ኢሳ10+20፤
17+1፤ 24+12፤
32+19፤ 48+1፤
ኢር4+2፤ 43+13፤
44+1
19+19
ዘፍ28+18፤
ኢሱ22+10፤
መዝ68+31፤

በእነርሱ ላይ ካንሣው ክንዱ የተነሣ
በፍርሀት ይንቀ ጠቀጣሉ።¹⁷የይሁዳ ምድር
በግብፅ ላይ ሽብር ትንዛላች፤ የሰራዊት ጌታ
እግዚአብሔር በእነርሱ ላይ ካቀደው የተነሣ፤
ሰለ ይሁዳ፤ ፅሬ የሰማ ሁሉ ይሸበራል።
¹⁸በዚያ ቀን አምሰት የግብፅ ከተሞች
በከነዓን ቋንቋ ይናገራሉ፤ የሰራዊት ጌታ
የእግዚአብሔርም ወገን ለመሆን ቃል ኪዳን
ይገባሉ፤ ከእነዚህም ከተሞች አንዲቱ
የጥፋት ከተማ ተብላ ትጠራለች።
¹⁹በዚያ ቀን በግብፅ ምድር መካከል
ለእግዚአብሔር መሠዊያ ይሠራል፤
በድንበሯም ላይ ለእግዚአብሔር ዐምድ
ይቆማል።²⁰ይህም በግብፅ ምድር ለሰራዊት
ጌታ ለእግዚአብሔር ምልክትና ምስክር
ይሆናል፤ ከሚያስጨንቁቸውም የተነሣ
ወደ እግዚአብሔር ሲሠኩጉ አዳኝና
ታዳጊ ይልክላቸዋል፤ እርሱም ያድ
ናቸዋል።²¹እግዚአብሔር ራሱን ለግብፃው
ያን ይገልጣል፤ እነርሱም በዚያ ቀን
እግዚአብሔርን ያውቁታል፤ በመሥዋዕትና
በእ ህል ቍርባንም ያመልኩታል።
ለእግዚአብሔር ስለት ይላላሉ፤ የተሳሉትንም
ይፈጽሙታል።²²እግዚአብሔር ግብፅን
በመቅሠፍት ይመታታል፤ መትቶም፤
ይፈውሳቸዋል። እነርሱም ወደ እግዚአብሔር
ይመለሳሉ፤ እርሱም ለመኖራቸውን ሰምቶ
ይፈውሳቸዋል።
²³በዚያ ቀን ከግብፅ ወደ አሦር አውቋ
መንገድ ይዘረጋል፤ አሦራውያን ወደ ሃብፅ
ግብፃውያንም ወደ አሦር ይሄዳሉ፤ ግብፃው
ያንና አሦራውያን በአንድነት ያመልካሉ።
²⁴በዚያ ቀን እስራኤል ከግብፅና
ከአሦር ጋር የምድር በረከት ለመሆን
በእስተኝነት ትቈጠራለች።²⁵የሰራዊት ጌታ
እግዚአብሔርም “ሕዝቤ ግብፅ የእጄ ሥራ
አሦር፤ ርስቴም እስራኤል የተባረኩ ይሁኑ”
ብሎ ይባርካቸዋል።
19+19 ኢሳ10+20 19+20 ዘፍ21+30፤ ዘ828+29፤
መሳ2+18፤ ኢሳ25+9፤ 49+24-26 19+21 ቀ19፤
ዘፍ27+29፤ ዘኑ30+2፤ ዘ823+21፤ መዝ86+9፤
ኢሳ11+9፤ 43+10፤ 56+7፤ 60+7፤ ሚሳ1+11 19+22
ዘ011+10፤ 12+23፤ ዘ832+39፤ ኢሳ45+14፤ ሕዝ33+11፤
ሆሴ6+1፤ 10+12፤ 12+6፤ 14+1፤ ኢሳ2+13፤ ዕብ12+11
19+23 ቀ16+24፤ ዘፍ27+29፤ ኢሳ2+3፤ 11+16፤
20+6፤ 27+13፤ 66+23፤ ሚሳ7+12 19+24 ቀ23፤
ዘፍ12+2፤ ኢሳ11+11 19+25 ዘፍ12+3፤ ዘ034+9፤
መዝ87+4፤ 100+3፤ ኢሳ29+23፤ 43+7፤ 45+11፤
60+21፤ 64+8፤ ኢር30+22፤ ሆሴ2+23፤ ኢሳ2+10፤ 11-14

19+16 በዚያን ቀን ከቀ 16-25 ይመልከቱ። ሕዩ
አሳይያስ በዚያን ቀን ስለሚፈጸሙ አራት ትንቢቶች
ተናግርዋል፡ (1) ግብፃውያን ፍርዱ የመጣባቸው
ከእግዚአብሔር እንደ ሆነ ሲያውቁ፤ ይሁዳን ይፈራሉ
(ቀ 16-17)። (2) ከዛድ መከራ ከደረሰ በኋላ በግብፅ
ያሉ ከተሞች እግዚአብሔርን ያመልካሉ፡ መሠዊያዎችም
ለእርሱ ይሠራሉ (ቀ 18-19)። (3) ግብፃውያን ወደ
እግዚአብሔር ይመኛሉ፡ እርሱም አዳኝ ይልክላቸዋል፡
እነርሱም ወደ እግዚአብሔር ይመለሳሉ (ቀ 20-22)።
(4) ግብፅ፤ አሦርና እስራኤል ሁሉ በአንድነት እግዚአብሔርን
ያመልካሉ (ቀ 23-25)። “በዚያን ቀን” የተባለው
ጊዜ በዚህ ስፍራ በግልጽ ባይጠቀስም፤ ሌሎች ክፍሎች

እንደሚያመለክቱት ከዚያ ከመጨረሻው አመት ሁኔታዎች
ማለትም ከታላቁ መከራ ዘመንና (ከራሕ 4—19 ጋር
ያንጸጽሩ) ከክርስቶስ ሺህ ዓመት አገዛዝ (ከራሕ 20 ጋር
ያንጸጽሩ) ጋር የተያያዘ ነው።
19+25 ግብፅ ... አሦር ... እስራኤል
የተባረኩ ይሁኑ፤ ይህ ትንቢት የሚፈጸመው በዘመን
መጨረሻ በመሰረቱ በአያሱስ ክርስቶስ የጽጵጅ አገዛዝ
ዘመን (ከ2+2-4፤ 11+1-10 ጋር ያንጸጽሩ) በምድር ያሉ
ሕዝቦች ሁሉ በሚባረኩበት ጊዜ ነው (ዘፍ 12+3)። አንድ
ቀን የእስራኤል አምላክ የዐረቦች፤ የአይሁድ፤ የሌሎች
ሕዝቦችና መንግሥታት ሁሉ እምላክ ይሆናል።

፪እነሆ፤ አንድ ሰው በፈረሶች በሚሳብ በሠረገላ መጥቶአል፤
 እንዲህም ሲል መለሰ፤
 'ባቢሎን ወደቀች፤ ወደቀ
 የአማልክቷም ምስሎች ሁሉ፤
 ተሰባብረው ምድር ላይ ወደቁ።' ።
 10በወውድማ ላይ የተወቃሀ ሕዝቤ ሆይ፤
 ከሰራዊት ጌታ እግዚአብሔር፤
 ከእስራኤል ክምላክ፤
 የሰማሁትን እነግርሃለሁ።

በኤዶም ላይ የተነገረ ትንቢት
 11ሰለ ኤዶም የተነገረ ንግር፤
 አንዱ ከሰይር ጦርቶች፤
 "ጠባቂ ሆይ፤ ሊነጋ ምን ያህል ቀረው?
 ጠባቂ ሆይ፤ ሊነጋ ምን ያህል
 ቀረው?" አለኝ።
 12ጠባቂውም መለሰ፤
 "ይነጋል፤ ግን ተመልሶ ይመሻል፤
 መጠየቅ ከፈለጋችሁ፤ ጠይቁ፤
 ነገር ግን ተመልሳችሁ ኑ" አለ።

በዐረብ ላይ የተነገረ ትንቢት
 13ሰለ ዐረብ አገር የተነገረ ንግር፤
 እናንተ በዐረብ ዱር የምትሰፍሩ፤
 የድዳን ሲራፉ ነጋዴዎች፤
 14ለተጠሙ ውሃ አምጡ።
 በቴማን የምትኖሩ፤
 ለሰደተኞች ምግብ አምጡ።
 15ከሰይፍ፤
 ከተመዘዘ ሰይፍ፤
 ከተደገነ ቀስት፤
 ከተፋፋሙ ጦርነት ሸሽተዋልና።
 16እነሆ እንዲህ አለኝ፤ ጓበውል የተቀጠረ
 ሠራተኛ ቀን እንደሚቁጥር፤ የቁዳር
 ክብር በአንድ ዓመት ውስጥ ያበቃለታል።
 17የተረፈው ቀስተኛ፤ የቁዳር ጦረኛ
 ጥቂት ይሆናል፤ የእስራኤል አምላክ

21+9 ቀን፤
 ዘላ26+30፤
 ኢሳ2+18፤
 13+12 46+11፤
 47+15+11፤
 ኢር50+2፤
 51+8+44፤
 ራሳ14+8
 21+10 ኢሳ27+12፤
 28+27+28፤
 41+15፤
 ኢር51+33፤
 ሚክ4+13፤
 ሰን3+12፤
 ማቴ3+12
 21+11
 ዘፍ25+14፤ 32+3፤
 ኢሳ34+11
 21+13
 ዘፍ10+7፤ 25+3፤
 2ኤ59+14፤
 ኢሳ13+1
 21+14 ዘፍ25+15
 21+15
 ኢሳ13+14፤ 31+8
 21+16
 ዘፍ25+13፤
 ዘላ25+50፤
 ኢሳ17+3
 21+17 ዘፍ4+27፤
 ኢሳ1+20፤
 10+19፤ 16+14
 22+1 ኢሳ2+8፤
 ሙዝ125+2፤
 ኢሳ1+1፤ 13+1፤
 ኢር21+13፤
 48+38፤
 ኢሳ3+2፤12+14
 22+2 2ኤ25+3፤
 ኢሳ5+14፤ 10+4፤
 21+5፤ ሕዝ22+5
 22+3 2ኤ25+6፤
 ኢሳ13+14
 22+4 ኢሳ15+3፤
 ኢር9+1፤
 ሰፍ1+16፤

እግዚአብሔር ተናግሮአልና።"
 ስለ ኢየሩሳሌም የተነገረ ትንቢት
 22ሰለ ራኢይ ሸለቆ የተነገረ ንግር፤
 እስኪገኝም ቢጨነቃችሁ ነው፤
 ሁላችሁም ሰንነት ላይ የወጣችሁት?
 2እንቺ ጫጫታ የሞላብሽ ከተማ፤
 የውክታና የፈንጠዝያ ከተማ ሆይ፤
 የተገደሉብሽ በሰይፍ የተሰወደ አይደሉም፤
 በጦርነትም አልሞቱም።
 3መሪዎችሽ በሙሉ በአንድ ላይ ሸሽተዋል፤
 ቀስት እንኳ ሳያነሡ ተማርክዋል፤
 ጠላት ገና በሩቅ ሳለ የሸሻችሁ ሁሉ፤
 ተይዛችሁ በአንድነት ታሰራችኋል።
 4በሊዚ፤ "ከእኔ ራቁ፤
 አምርሬ ላልቅሰበት፤
 ስለ ሕዝቡ ጥፋት፤
 ልታጽናኑኝ አትሞክሩ" አለሁ።
 5እግዚአብሔር የሰራዊት ጌታ
 እግዚአብሔር በራኢይ ሸለቆ፤
 የመጨጨዝያ የመረገገና የሸሸር፤
 ትጥርኝን የማፈራረስ፤
 ወደ ተራሮችም የሚጫወብሽ ቀን
 አለው።
 6ኣላም የፍላጻ ስገባ፤
 ፈረሷንና ሠረገላዋን አዘጋጀች፤
 ቂርም ጋሻዋን አነገበች፤
 7መልካሞቹ ሸለቆዎችሽ በሠረገሎች
 ተሞልተዋል፤
 ፈረሰኞችም በከተማዬቱ በርች ላይ
 ቆመዋል፤
 22+4 ሕዝ21+6፤ ሉቃ19+41 22+5 2ሳሙ22+43፤
 ያህ6+15፤ ኢዮ40+12፤ ሙዝ89+40፤ 108+13፤ ኢሳ1+1፤
 2+12፤ 5+5፤ 13+3፤ ኢር30+7፤ 39+8፤ ሰፍ1+5፤
 ሕዝ8+17-18፤ 9+9-10፤ 13+14፤ ኢሳ2+31፤ አዋ5+18-
 20፤ ሰፍ1+15 22+6 2ኤ716+9፤ ሙዝ46+9፤ ኢሳ21+2፤
 ኢር49+35፤ 51+56 22+7 ኢሳ15+8፤ 2ኤ532+1-2

21+9 ባቢሎን ወደቀች፤ የእግዚአብሔር ሕዝብ
 ጠላት የሆነችው ባቢሎን ትወድቃለች፤ ሙተማመኛዋ
 የሆነችም ሐሰተኛ አማልክት ይሰባበራሉ፤ ይህ
 በመጀመሪያ የተፈጸመው ሰናክራብ ጣዖቶቻቸውን
 በሰባበረበት ጊዜ በ689 ዓ.ቅ.ክ. ነበር (ይህ ቤል እና
 ናቡ የተባሉትን ጣዖታት አይመለከትም፤ ምዕራፍ 46
 ይመ)። ሐዋርያው ዮሐንስም ተመሳሳይ ቃል በራእዩ
 ስምቶ ነበር (ራሳ 14+8፤ 18+1-2)። ይህም በዚህ ዓለም
 የክርስቶስና የሕዝብ ተቃዋሚ የሆነ ነገር ሁሉ ምልክት
 የሆነችው የመጨረሻው ዘመን ባቢሎን እንደምትጠፋ
 የተነገረው ትንቢት ነው። በዚያን ጊዜ ክርስቶስ ሕዝቡን
 የመጤዝቱን ሥራ ያጠቃልላል። አማኞች የመጨረሻው
 ዘመን የሆነችው አንድተወድቅና አንድተጠፋ መጸለይ
 ይገባቸዋል (ራሳ 17+1-5 እና ማብ፤ 18+2-21 እና
 ማብ ይመ)።
 21+11 ኤዶም፤ የዲሳው ዘሮች ምድር የሆነችው
 የኤዶም ሌላ ስም፤ "ዱማ" ነው። ኤዶም ከይሁዳና
 ከሙት ባሕር በስተደቡብ አቅራቢያ ትገኛለች
 (34+5-15 ይመ)።
 21+13 ዐረብ፤ የዐረብ ምድር በኤዶምና በባቢሎን
 መካከል ይገኛል። በ732 እና በ725 ዓ.ቅ.ክ. አዋራውያን

ዐረቦችን በሚውሩበት ጊዜ፤ በወራሪዎች እጅ ጦርነትና
 ሽንፈት ሲያጋጥማቸው በምድራቸው ላይ የተነገረው
 ትንቢት ተፈጸመ (ከኢር 25+17-24 ጋር ያነጻጽሩ)።
 ሰናክራብም በ688 ዓ.ቅ.ክ. የዐረብን ምድር አሸንፎ፤
 "የዐረብ ንጉሥ" በመባል ተጠርቶአል።
 22+1 ስለ ራኢይ ሸለቆ፤ ይህ ስም እግዚአብሔር
 ራሱን በትንቢታዊ ራእዮች የገለጠበትን የኢየሩሳሌምን
 ከተማ ወይም በኢየሩሳሌም አቅራቢያ ያለውን ሸለቆ
 ሊያመለክት ይችላል። ከሕደትና ከባድ አደጋ በመካከላቸው
 አያል የኢየሩሳሌምን ነዋሪዎች ግድያል በመሆን
 ደስታንና ፈንጠዝያን በመውደዳቸው እግዚአብሔር
 በዚህ ስፍራ ይገሥጽባቸዋል (ቀ. 1-14)።
 22+4 አምርሬ ላልቅሰበት፤ እውነተኛው
 ነቢይ ኢሳይያስ በወደቀውና በከተማው ሕዝብ ላይ
 የሚደርሰውን ለሰማችሁ ሁኔታ በመረዳት በጥልቅ ስሜት
 ያለቅሳል። የእግዚአብሔር ሕዝብ እየጠፋ በመሆኑ
 ኢሳይያስ እየተነጻ ሰላላው ሕዝቡና ስለተካደው አምላክ
 ስለ እግዚአብሔር በጥልቅ ሕዝን ውስጥ ይገኛል።
 አብዛኛው ሕዝብ ሲደሰትና ሲጨፍር (ቀ. 12-13)፤
 ነቢይ ግን የእግዚአብሔር የልብ ሕዝን ተካፋይ ነበር
 (ቀጥሎ ያለውን ማብ ይመ)።

የይሁዳን መከላከያዎች ገልጧል።
በዚያን ቀን በዱር ግምጃ ቤት
የነበረውን፤
የጦር መሣሪያ ተመለከትህ፤
የዳዊት ከተማ፤
ብዙ ፍርስራሾች እንዳሉበት
አያችሁ፤
በታችኛውም ክሬ፤
ውሃ አጠራቀማችሁ።
10 በኢየሩሳሌም ያሉትን ቤቶች
ቁጠራችሁ፤
ቅጥሩን ለመጠገንም ቤቶቹን
አፈረሳችሁ።
11 ለጥንቱ ክሬ ውሃ የሚሆን፤
በሁለቱ ቅጥር መካከል ውሃ
ማጠራ ቀሚያ ሠራችሁ፤
ነገር ግን ይህን ያደረገውን
አልተመለከታችሁም፤
ቀድሞ ዐቅዶ የሠራውንም
አሳስታውሳችሁም።
12 በዚያን ቀን ጌታ የሰራዊት ጌታ
እግዚአብሔር፤
እንድታለቅሱና በዋይታ
እንድትጮኹ፤
ጠጉራችሁን እንድትነጩ።
ማቅም እንድትሰብሱ ጠራችሁ።
13 ነገር ግን እነሆ፤ ተድላና ደስታ፤
ፍሪዳ መጣልና መክት ማረድ፤
ሥጋ መብላትና የወይን ጠጅ መጠጣት
አለ፤
"እንብላ እንጠጥ
ነገ እንዋታለንና" አላችሁ።
14 የሰራዊት ጌታ እግዚአብሔር ይህን
ገለጠልኝ፤ እንዲሁም ሲል በጆሮ ሰማሁ፤
"ይህ ኅጢአት እስከምትሞቱበት ቀን ድረስ
አይሰረይላችሁም" ይላል ጌታ የሰራዊት ጌታ
እግዚአብሔር።
15 ጌታ የሰራዊት ጌታ እግዚአብሔር
እንዲህ ይላል፤
"ሂድና ይህን መጋቢ፤
የቤቱንም ኅላፊ ሳምናስን እንዲህ
በለው፤
16 እዚህ ምን ታደርጋለህ?
በዚህ ስፍራ ለራስህ መቃብርን
እንድ ታዘጋጅ፤
በከፍታውም ላይ መቀበሪያህን እንድ
ትወቅር፤

22+8 1777+21
2ዜ532+51
ኢሳ2+12
22+9 27118+171
2ዜ532+41
501+3
22+10
2ዜ532+51
ኤር33+4
22+11
14ሞ+12+241
27119+251
25+41
2ዜ532+4:51
ኤር39+4
22+12
ዘሌ13+401
ኢሳ2+121 3+241
ኢሌ1+91 28+171
ማከ1+16
22+13
14ሞ+25+361
መከ8+151
ኢሳ5+221 21+51
28+7-81 56+121
ሉቃ17+26-291
1ቀር15+32
22+14
14ሞ+2+251
ኢሳ5+91 13+111
26+211 30+13-
141 ሕገ24+13
22+15 ቀ211
ዘፍ41+401
2716+301 18+18
22+16 ዘፍ50+51
ዘጉ32+421
ማቴ27+60
22+17
ኢር10+181
13+181 22+26
22+18
ዘፍ41+431
ኢዮ18+111
ኢሳ14+191
17+13
22+19
14ሞ+2+71
መከ52+51
ሉቃ16+3
22+20 ቀ251
27118+181
ኢሳ20+31 36+3
22+21 ቀ151
ኢሳ5+27
22+22
1ዜ59+271
ኢዮ12+141

ፊሳህ የሚያርፍበትንም ዐለት እንድ
ትጠርብ ማን ፈቀደህ?'
17 እንተ ንያል ሰው ሆይ፤ ተጠንቀቅ፤
እግዚአብሔር አጥብቆ ሊይዝህ፤
በእጆቹም ጨብጦ ሊወረውርህ
ነው።
18 አዙሮ አዙሮ እንደ ሩር አጡዝ፤
ወደ ሰፊ አገር ይወነድፍሃል፤
እንተ የጌታህ ቤት ዕፍረ
በዚያ ትዋታለህ፤
የክብር ሠረገሎችህም እዚያ
ይቀራሉ።
19 ከማዕረግህ አወርድሃለሁ፤
ከኅላፊነትህም ትባረራለህ።
20 በዚያን ቀን አገልጋዩን፤ የኬልቅያስን
ልጅ ኤልያቂምን እጠራለሁ፤ 21 መጥናጸፊ
ያህን አለብሰዋለሁ፤ መታጠቂያህን
አስታጥ ቀዋለሁ፤ ሥልጣንህንም
አስረክበዋለሁ። እር ሱም በኢየሩሳሌም
ለሚኖሩ፤ ለይሁዳም ቤት አባት ይሆናል።
22 ዳዊትን ቤት መክፈቻ በጫንቃው
ላይ አደርጋለሁ፤ እርሱ የሚከፍተውን
ማንም አይዘጋም፤ የሚዘጋውንም ማንም
አይከፍትም። 23 በአስተማማኝ ስፍራ እንደ
ካስማ እተከለዋለሁ፤ ለአባቱም ቤት የክብር
ዘፋንን ይሆናል። 24 የቤተ ሰብ ክብር፤
ልጅና የልጅ ልጅ እንዲሁም ከማሰር
ጀምሮ እስከ ጋን ድረስ ያለ የቤት ዕቃ ሁሉ
በርሱ ላይ ይንጠለጠላል።
25 "በዚያ ቀን" ይላል የሰራዊት ጌታ
እግዚአብሔር። "በአስተማማኝ ስፍራ
የተተከለ ካስማ ይከፍላል፤ ተሰብራም
ይወድቃል፤ በእርሱም ላይ የተንጠለጠለው
ሽክም ወድቆ ይከስከሳል፤" እግዚአብሔር
ይህን ተናግሮአልና።

ስለ ጦረስ የተነገረ ትንቢት
23 ስለ ጦረስ የተነገረ ንግር፤
የተርሴስ መርከቦች ሆይ፤ ዋይ

22+22 ኢሳ7+21 9+61 ማቴ16+191 ራእ3+7
22+23 ቀ251 14ሞ+2+7-81 ዕዝ9+81 ኢዮ6+251
36+71 ሕዝ15+31 ዘከ10+4 22+25 ቀ20+231
ኢሳ46+111 ሚከ4+4 23+1 ዘፍ1+21 10+41 ኢሱ19+291
1775+11 10+221 ኢሳ2+161 13+61 ኤር47+41
ሕዝ26+41 ኢሳ3+4-81 አም1+9-101 ዘከ9+2-4
22+23 ወይም፤ መቀመጫ ተብሎ መተርጉም
ይችላል።

22+12 እንድታለቅሱ ... ጠራችሁ፤ ሕዝቡ
ከዓለም ጋር በመወዳጀትና የእርሱን የጽድቅ መንገድ
ባለመታዘዝ ዘወር በሚሉበት ጊዜ፤ እግዚአብሔር ንስሐ
እንዲገቡ፤ ስለመንፈሳዊ ድኽነታቸው እንዲናዘዙና
ፊቱን እንዲፈልጉ ይጠራቸዋል። ክርስቶስም እንዲሁ
ዐብያተ ክርስቲያናት ሁሉ በአዲስ ኪዳን ብርሃንና በቃሉ
መሰፈርቶች ያሉበትን መንፈሳዊ ሁኔታ እንዲመረምሩ
ይፈልጋል (ከራእ 2—3 ጋር ያነጻጽሩ)። እጃዩ አሳይያስ
በዘመናችን ያሉ ነዚያትም ከደስታና ከፈንጠዝያ ይልቅ
ሕዝቡን ለንስሐ፤ ራስን ለማዋረድ፤ ለእንባ፤ ለጸሎትና
ለጸም መጥራት ይገባቸዋል።
22+15 ሳምናስ፤ ከቀ 15-25 ይመልከቱ።

እግዚአብሔር ሳምናስ በተባለው ጉባዔ የመንግሥት ሹም
ላይ የፍርድ ቃል ይናገራል። በምትኩም እግዚአብሔርን
የሚፈራ ኤልያቂም የተባለውን ሰው ይሾማል (ከቀ 20
ጋር ያነጻጽሩ)።
23+1 ጦረስ፤ ይህች ከተማ ከጋለስቲና በስተሰሜን
በሜድትራኒያን ባሕር ምሥራቃዊ ጠረፍ ላይ የምትገኝ
ሲሆን፤ በዓለም ንግድ ውስጥ የፊንቃውያን ማእከል
ነበረች። የጦረስ ዜጎች ባለጠጎች ናቸው፤ ነገር ግን
ከፋትና ትዕቢት ሞልቶባቸዋል። ስለዚህ አሳይያስ
ይህችን ከተማ እግዚአብሔር ለሰባ ሳምናስ ከላይ
ወደታች እንደሚያወርዳትና በኋላም ለጥቂት ጊዜ
ደግሞ መልሶ እንደሚሠራት ተናገረ (ቀ 8-9፡17-18)።

በሉ፤
ጢሮስ ተደምስሳለችና፤
ያለ ቤትና ያለ ወደብ ቀርታለች።
ከቆጵሮስ ምድር፤
ዜናው ወጥቶላቅዋል።
እናንተ የባሕር ተጓዦች ያበለጠጓችሁ፤
በደሴቲቱ የምትኖሩ፤
የሲዶና ነጋዴዎችም ጸጥ በሉ።
በታላላቅ ውሆች ላይ፤
ለጢሮስ የሺሖር እህል ይመጣላት
ነበር፤
የዐባይ መከር፤ ገቢዋ ነበር፤
እርሷም የመንግሥታቱ የንግድ
መናኸሪያ ሆነች።
አንቺ ሲዶና ሆይ፤
አንቺ የባሕር ምሽግ ሆይ፤ ዕፈሪ፤
ባሕሩ፤ “አላማጥሁም፤ አልወለድሁም፤
ወንዶችና ሴቶች ልጆችን
አላሳደግሁም” ብለውአልና።
ከጢሮስ የሚመጣው ዜና፤
በግብፅ በሚሰማበት ጊዜ ጭንቅ
ይደዛቸዋል።
እናንተ በደሴቲቱ የምትኖሩ በዋይታ
አልቅሱ፤
ወደ ተርሲስም ተሻገሩ፤
እግሮቿ ሩቅ እገር የወሰዱት፤
በዚያም እንድትሰናድ ያደረጓት፤
ጥንታዊቷ የድሮ ከተማ፤
የተደላ የደስ ከተማችሁ ይህች
ናትን?
እክሊል በምታቀዳጀዋ፤
ነጋዴዎቿ መሳፍንት በሆኑ፤
በምድር የከበሩ ሻሎችና ለዋሎች
በነበሯት፤
በጢሮስ ላይ ይህን ያሰበ ማን ነበር?
የካብርን ሁሉ ትዕቢት ሊያዋርድ፤
በምድር ከፍ ከፍ ያለውንም ሁሉ
ዝቅ ሊያደርግ፤
የሰራዊት ጌታ እግዚአብሔር
ወሰኖአል።
የተርሲስ ልጅ ሆይ፤
ከእንግዲህ የሚከለክልሽ የለምና
እንደ ዐባይ ወንዝ ምድርሽን
አጥለቅልቂ።
እግዚአብሔር እጁን በባሕር ላይ ዘረጋ፤
መንግሥታችንም አስደነገጠ፤
የከነዓንም ምሽጎች እንዲፈርሱ፤
ትእዛዝ ሰጠ፤
እንዲሁም አለ፤ “አንቺ የተቀጠቀጥሽ

23+2 መሳ1+31፤
ኢዋ2+13፤
ሕዝ27+5-24
23+3 ዘፍ41+5፤
መዝ83+7፤
ኢሳ19+7
23+4
ዘፍ10+15፤19፤
ኢሳ54+1
23+5 ሕዝ26+17-
18፤ 30+9
23+6 ዘፍ10+4
23+7 ቀ12፤
ኢሳ5+14፤
21+5፤ 32+13፤
ሕዝ26+13
23+8 ሕዝ28+5፤
ናሆ3+16፤
ራእ18+23
23+9 ኢዋ40+11፤
ኢሳ5+13፤ 9+15፤
13+11፤ 14+24፤
ሕዝ27+3
23+11 ቀ14፤
ዘፍ14+21፤
መዝ46+6፤
ኢሳ25+2፤
ሕዝ26+4፤
ዘካ9+3-4
23+12 ቀ7፤
ዘፍ10+4፤
ኢሳ37+22፤
47+1፤
ኢር14+17፤
46+11፤ ሰቆ2+13፤
ሰፍ3+14፤
ዘካ2+10፤
ራእ18+22

23+13 2ኃገ25+1፤
መዝ74+14፤
ኢሳ10+5፤7፤
18+6፤ 43+14፤
ኢር51+12
23+14 ቀ11፤
ዘፍ10+4፤
1ኃገ10+22፤
ኢሳ2+16
23+15
መዝ90+10፤
ኢር25+22
23+16 ምሳ7+10
23+17
ዘጸ23+17-18፤
መዝ90+10፤
ኢር25+26፤
ሕዝ16+26፤
ናሆ3+4፤
ራዕ17+1፤ 18+3፤9
23+18 ዘፍ28+36፤
39+30፤

የሲዶን ድንግል ሆይ፤
ከእንግዲህ ደስ አይበልሽ፤
“ተነሺ ወደ ቆጵሮስ ተሻገሪ፤
በዚያም እንኳ ሰላም አታገኝም።”
እነሆ፤ የባቢሎናውያንን ምድር
ተመልከቱ፤
ሕዝቡ ከንቱ ሆኖአል።
አሦራውያን የምድረ በጻ አራዊት
መፈንጨያ አደረጓት፤
የግንብ ማማቸውን ሠሩባት፤
ምሽጎቿን አወደሙ፤
የፍርስራሽ ክምር አደረጓት።
እናንተ የተርሲስ መርከቦች፤ ዋይ በሉ፤
ምሽጎችሁ ፈርሶአል።
በዚያ ጊዜ ጢሮስ፤ የአንድ ንጉሥ
የሕይወት ዘመን ያህል፤ ለሰባ ዓመታት
ትረላለች፤ ከሰባ ዓመት በኋላ ግን፤ ስለ
ጋለሞታዬቱ የተዘፈነው በጢሮስ ላይ
ይሆናል፤
አንቺ የተረሳሽ ጋለሞታ፤
በገና አንሺ፤ በከተማዬቱ ውስጥ
ዙሪ፤
እንድትረታሽም፤
በገናሽን አላምረሽ ምቹ፤ ብዙ ዘፈን
ዝፈኝ።”
ለሰባው ዓመት ካለፈ በኋላ እግዚአብሔር
ጢሮስን ይጉበኛታል፤ ወደ ቀድሞው
የገልሙትና ሥራዋ ተመልሳ፤ በምድር
ላይ ካሉት የዓለም መንግሥታት ሁሉ ጋር
በንግድ ትገለሙታለች።
የምሆኖ ትርፏን
ያገኘችው ሁሉ ለእግዚአብሔር የተለየ
ይሆናል፤ አይከማችም፤ አይጠራቀምም።
ትርፏም በአግ ዚአብሔር ፊት ለሚኖሩት
የተትረፈረፈ ምግብና ጥፋ ልብስ ይሆናል።

እግዚአብሔር ምድርን ፈጽሞ
ያጠፋታል

24 እነሆ፤ እግዚአብሔር ምድርን
ባድማ ያደርጋታል፤

23+18 ኢሳ6+17-19፤ መዝ72+10፤ ኢሳ18+7፤ 60+5-9፤
61+6፤ አዋ1+9-10፤ ሚከ4+13፤ ዘካ14+1፤14
24+1 ቀ20፤ ዘፍ11+9፤ ኢሳ6+17፤ ኢሳ2+19-21፤
13+5፤ 33+9፤ ኢር25+29
23+23 የማሰራቱ ቅጅ ከዚህ ጋር ይሰማል፤
አንድ የሙት ባሕር ቅጅ ግን፤ ሲዶን/ዘባሕሩ ላይ
የምትገኝ/ ተጓዦችን 3በትልቁ ባሕር ላይ የሆኑ/
የሺሖር አህላ/ የዐባይ መከር ይላል።
23+11 አንጻርና ቅጆች፤ ፈንቄ ይላል።
23+13 ወይም፤ ዘለጽውያን

እንደ ገና የእግዚአብሔር ሕዝብ ከጢሮስ ጋር የንግድ
ግንኙነት ያደርጋል።
23+13 የባቢሎናውያንን ምድር፤ አሳይያስ
ይህን ትንቢት ከተናገረ በግምት ከአንድ መቶ ዓመት
በኋላ ከባቢሎን ነገሥታት አንዱ የሆነው ናቡከደነፆር
በ572 ዓ.ቅ.ክ. ጢሮስን ወረረ።
23+17 በንግድዋ ትገለሙታለች፤ ከሌሎች
መንግሥታት ብዙ ሀብትን ለማግኘት፤ ጢሮስ ንጢአት
በሞላበትና አብዮተኛነት በነገሠበት የንግድ እንቅስቃሴ
እንዲሁም ምግባረ ብልሹነት በሰጠበት ሁኔታ

ገልሙትናዋን ትቀጥላለች።
24+1 እነሆ፤ ከተሩ 24+1—27+13 ይመልከቱ።
በእነዚህ ምዕራፎች ውስጥ በየሐንሰ ራእይ መጽሐፍ
ውስጥ በተጻፈው ዐይነት ቋንቋ ማለትም በራእይ ቋንቋ
(በአቡቀላምሲስ ዐይነት) የተጻፉ የመፈረሻውን ዘመን
የሚያመለክቱ ሁኔታዎች ተጠቅሰዋል። እነርሱም ንጢአ
ተኛ በሆነው ዓለም ላይ የተነገረውን የእግዚአብሔርን
ፍርድና እግዚአብሔር ለሕዝቡ ያዘጋጀውን በራከቶች
የሚያመለክቱ ቃላት ናቸው።
24+1 ምድርን ባድማ ያደርጋታል፤ ይህ

ፈጽሞ ያጠፋታል፤
 የፍርስራሽ ክምር ያደርጋታል፤
 ነዋሪዎቿንም ይበትናል።
 ንገሩ ሁሉም አንድ ዐይነት ይሆናል፤
 በሕዝቡ ላይ የሚሆነው በካህኑ፤
 በአገልጋዩ ላይ የሚሆነው በጌታው፤
 በአገልጋይዋ ላይ የሚሆነው
 በእመቤቷ፤
 በገዢው ላይ የሚሆነው በሻጩ፤
 በተበዳሪው ላይ የሚሆነው
 በአበዳሪው፤
 በብድር ከፋይ ላይ የሚሆነው
 በብድር ሰጪው ይሆናል።
 3ምድር ፈጽሞ ባደማ ትሆናለች፤
 ጨርሶም ትበዘበዛለች፤
 እግዚአብሔር ይህን ቃል
 ተናግሮአልና።
 4ምድር ትደርቃለች፤ ትረግፋለች፤
 ዓለም ትዝላለች፤ ትረግፋለች፤
 የምድርም መሳፍንት ይዝላል።
 5ምድር በሕዝቧ ትረክሳለች፤
 ሕግን ጥሰዋል፤
 ሥርዐትን ተላልፈዋል፤
 ዘላለማዊውንም ኪዳን አፍርሰዋል።
 6ስለዚህ ርግማን ምድርን ትበላለች፤
 ሕዝቦቿም ስለ በደላችው ይቀጣሉ፤
 ስለዚህ የምድር ነዋሪዎች ተቃጥለዋል፤
 በጣም ጥቂት የሆኑት ቀርተዋል።
 7አዲሱ የወይን ጠጅ አለቀ፤ የወይኑም
 ተክል ደረቀ፤
 ደስተኞችም ሁሉ አቃሰቱ።
 8የከበሮ ደስታ ጸጥ አለ፤
 የጨፋሪዎች ጩኸት አበቃ፤
 ደስ የሚያሰኘውም በገና እረጭ
 አለ።
 9ከእንግዲህ እየዘፈኑ የወይን ጠጅ
 አይጠጡም፤
 መጠጡም ለሚጠጡት ይመራል።
 10የፈራረሰችው ከተማ ባደማ ሆነች፤

24+2 ዘላ25+35-
 37፤ ዘፋ23+19-
 20፤ አሳ3+1-7፤
 ሕዝ7+12፤
 ሆሴ4+9፤
 1ቆር7+29-31
 24+3 ዘፍ6+13፤
 አሳ6+11-12፤
 7፤7፤ 10+6
 2444 አሳ2+12፤
 3+26፤ 15+6፤
 ኤር12+11፤
 14+4፤ አሳ1+10፤
 24+5 ዘፍ3+17፤
 9፤11፤ አሳ1+2፤
 9፤17፤ 10+6፤
 59+12፤
 ኤር7+28፤ 11+10
 24+6 አሳ23+15፤
 አሳ1+31
 24+7 አሳ3+26፤
 7፤23፤ 15+6፤
 16+8-10፤
 32፤10፤
 ኤር48+33፤
 አሳ1+5
 24+8 ዘፍ31+27፤
 መዝ137+2፤
 አሳ5፤12፤14፤
 21፤5፤ ኤር7+34፤
 16፤9፤ 25፤10፤
 33፤11፤ ሰፍ5+14፤
 ሕዝ26+13፤
 ሆሴ2+11፤
 ራእ18+22
 24+9
 አሳ5፤11፤20፤22
 24+10 ዘፍ1+2፤
 አሳ6፤11፤ 25፤2፤
 26፤5
 24+11
 መዝ144+14፤
 አሳ15+6፤
 16፤10፤ 32፤13፤
 ኤር14+3፤
 ቀቆ2+12 24+12
 አሳ3፤26፤ 13፤2፤
 19፤18

የየቤቱም መግቢያ ተዘጋ።
 11በየአደባባዩ የወይን ጠጅ ያለህ እያሉ
 ይጮኹሉ፤
 ደስታው ሁሉ ወደ ሐዘን
 ይለወጣል፤
 ሐሣቱም ሁሉ ከምድር ገጽ
 ጠፍቶአል።
 12ከተማዩቱ ፈጽማ ፈርሳለች፤
 በሮቿም ደቀው ወድቀዋል።
 13የወይራ ዛፍ ሲመታ፤
 የወይንም ዘለላ ሲቈረጥ ቃርሚያ
 እንደሚቀር ሁሉ፤
 በምድሪቱ ላይ፤
 በሕዝቦችም ላይ እንዲሁ ይሆናል።
 14ድምጻቸውን ከፍ ያደርጋሉ፤ በደስታም
 ይጮኹሉ፤
 ከምዕራብም የእግዚአብሔርን ክብር
 ያስተጋባሉ።
 15ስለዚህ በምሥራቅ ለእግዚአብሔር ክብር
 ሰጡ፤
 ከባሕር ደሴቶችም፤
 የእስራኤልን አምላክ፤ የእግዚአብሔርን
 ስም ከፍ ከፍ አድርጉ።
 16“ለጽድቁ ክብር ይሁን” የሚል ዝምሬት
 ከምድር ዳርቻ ለማን፤
 እኔ ግን፤ “ከሳሁ፤ መነመንሁ፤
 ወዮል”፤
 ከዳተኞች አሳልፈው ሰጡ፤
 ከዳተኞች በክሕደታቸው አሳልፈው
 ሰጡ” አልሁ።
 17በምድር የምትኖር ሕዝብ ሆይ፤
 24+13 ዘፋ30+4፤ አሳ17+6፤ አሳ1+5፤ ሚከ7+1
 24+14 አሳ12+6፤ 43+5፤ 49+12 24+15 ዘፍ5+2፤
 መዝ113+3፤ አሳ11+11፤ 12+4፤ 25+3፤ 42፤12፤
 59፤19፤ 66፤19፤ ሚላ1+11፤ 2ተሰ1+12
 24+16 ዘላ26+39፤ 1ሳሙ4+8፤ ልዎ9+15፤ መዝ25+3፤
 48፤10፤ 65፤8፤ አሳ5+8፤ 21፤2፤ 28፤5
 24+17 ዘፋ32+23-25፤ አሳ8፤14፤ ኤር48+43፤
 ሉቃ21+35፤ 33፤1፤ 60፤1፤19፤ ኤር3፤6፤20፤ 5፤11፤
 9፤2፤ 10፤19፤ 45፤3፤ ሆሴ5፤7፤ 9፤1፤

ምዕራፍ በመላይቱ ምድርና በነዋሪዎቿ ላይ የሚመጣውን
 የእግዚአብሔርን ፍርድ ይገልጻል። እግዚአብሔር
 ምድርንና ነዋሪዎችን ፈጽሞ ያጠፋል። በዚህ ጊዜ በዓለም
 ላይ የሚደርስው ጥፋት በአዲስ ኪዳን ታላቁ መከራ
 ተብሎ ይጠራል (ከማቴ 24፡15-21፤ ከ1ተሰ 5፡1-3፤
 ከራእ 16፡7-8-9፤ 15-16፤ 18-19 ሃር ያነጽጽ)።
 በገጽ 64፤ ላይ፤ “ታላቁ መከራ” በሚል ርእስ
 የቀረበውን የትኩረት ጽሑፍ ይመራ። ከዚህ ዓለም
 አቀፋዊ ፍርድ በኋላ ክርስቶስ በምድር ባሉ ቅዱሳን ላይ
 ሊነግሥ ይመለሳል (ራእ 19-20)።
 24+5 ምድር ... ትረክሳለች፤ የሰው ልጅ ምድርን
 የእግዚአብሔር በምግባር ብልሹነትና በክፋት በሳሪከሰ፤
 የእግዚአብሔር ቀጣጣ ዓለም ላይ ይመጣል። በእርግጥ
 በዚህ ዘመን ንጢአት ሁሉን ነገር ተቁጣጥሮአል። ነገር ግን
 በመጨረሻው ዘመን እግዚአብሔር በዐመፅ ደስ በሚሰኙ
 ላይ አስፈሪና ማምለጥ የማይችሉትን ጥፋት አዞአል
 (1ተሰ 5፡2 እና ማሳ፤ 2ተሰ 2፡12 እና ማሳ ይመራ)።
 24+6 ነዋሪዎች ተቃጥለዋል፤ የንጢአት ዋጋ
 ሞትና ጥፋት ነው (ከሮሜ 6፡23 ጋር ያነጽጽ)።
 ይህ እውነት በዓለም አቀፍ ደረጃ በግልፅ የሚታየው፤

በመጨረሻው ዘመን ንስሐ ያልገቡና ወደ እግዚአብሔር
 ያልተመለሱ ሁሉ ሲፈረዱባቸው ነው። የጥፋቱ ዐይነት
 በእሳት እንደሚቃጠልና ፈጽሞ ተበልቶ እንደሚጨረስ
 ነገር ነው (ከ1፡31፤ 5፡24፤ 9፡18፤ 10፡16-17፤
 29፡6፤ 30፡27፤ ከክካ 5፡3-4፤ ከራእ 19፡11-12 ጋር
 ያነጽጽ)።
 24+14 ድምጻቸውን ከፍ ያደርጋሉ፤ ለእግዚአብሔር
 ታማኞች የሆኑ ጻድቃን፤ የዚህን ዓለም ብልሹ
 ሥርዐት መደምሰስ ሲመለከቱ በደስታ ይፈንድቃሉ፤
 ለእርሱም ክብርን ይሰጣሉ። ንጢአትና ክፉት
 በመሸነፋቸው ደስ ይሰኛሉ (በሰዊጣን ሥርዐትና በሰው
 ልጅ ክፉት ላይ በሚፈጸመው የእግዚአብሔር ጻድቅ
 ፍርድ እንዲደሰቱ መላእክትና አማኞች የታዘዙበትን
 ራእ 18፡20ን ይመራ)።
 24+16 ወዮልኝ፤ በክፉት ላይ በሚገኘው ድል
 የነበረውን ደስታ ሲገልጽ፤ በአንጻሩ ደግሞ አሳይያስ
 በዙሪያው ያለው ንጢአትና ክሕደት ሁሉ ተጨንቆ
 ሲሞክር ይታያል።
 24+17 ሽብር፤ ጉድጓድና ወጥመድ፤ አማኞች፤
 “ሊመጣ ካለው ሁሉ ለማምለጥ” (ሉቃ 21፡36)

ሽብር፤ ጉድጓድና ወጥመድ
ይጠብቁሃል።
18ኛ ሽብር ድምፅ የሚሸሸ፣
ወደ ጉድጓድ ይገባል፤
ከጉድጓድ የወጣም፤
በወጥመድ ይያዛል።
የሰማይ መስኮች ተከፍተዋልና፤
የምድርም መሠረት ተናወጠ።
19ኛ ድር ተከፈለች፤
ምድር ተሰነጠቀች፤
ምድር ፈጽሞ ተናወጠች።
20ኛ ድር እንደ ሰካሪም ዘረባት፤
ነፋስ እንደሚወዘውዘውም ጎጆ
ሆነች፤
የዐመጸ ሽክም ከባድ ስለ ሆነ ትወድቃለች፤
እንደ ነፍም አትነሣም
21ኛ በዚያ ቀን አግዚአብሔር
በሳይ በሰማይ ት ያሉትን ኀይሎች
በታችም በምድር ያሉትን
ነገሥታት ይቀጣቸዋል።
22ኛ በጉድጓድ ውስጥ እንዳሉ እስረኞች
በአንድ ላይ ይታገራሉ፤
በእስር ቤት ይዘጋግባቸዋል፤
ከብዙ ቀንም በኋላ ለፍርድ
ይቀርባሉ።
23ኛ የሰራዊት ጌታ አግዚአብሔር
በጽዮን ተራራና በአየሩሳሌም፤
በሽማግሌዎቹም ፊት በክብር ይነሣል፤
ጨረቃ ትሸማቀቃለች፤ ፀሐይም
ታፍራለች።

ምስጋና ለአግዚአብሔር

25 አግዚአብሔር ሆይ! አንተ
አምላኬ ነህ፤
ከፍ ከፍ አደርግሃለሁ፤ ስምህንም
አወድሳለሁ፤

24+18 ዘፍ7+11፤
መላ5+4፤
ኢዮ9+6፤
18+9፤ 20+24፤
መዝ11+3፤
ኢሳ8+14፤
42+22፤ ሰቆ3+47፤
ሕዝ2+13፤
38+19፤
24+19 ዘጸ11+6፤
መዝ46+2፤
24+20፤
ኢዮ12+14+25፤
27+18፤
መዝ46+2፤
ኢሳ1+2+28፤
43+27፤ 58+1፤
24+21፤
ኢሳ2+11፤12፤
10+12+20፤
13+11፤
ኢር25+29፤
1ቆር6+3፤
ኢፌ6+11-12፤
ራእ16+14፤
24+22 ኢሳ10+4፤
42+7+22፤
ሕዝ38+8፤
ሉቃ8+31፤
ራእ20+7-10፤
24+23፤
መዝ97+1፤
ኢሳ2+2፤ 13+10፤
28+5፤ 41+16፤
45+25፤ 60+19፤
ሕዝ48+35፤
ዘካ2+5፤
ዕዘ12+22፤
ራእ21+23፤ 22+5፤
25+1 ዘዮ23+19፤
መዝ40+5፤
98+1፤ 145+2፤
ኢሳ7+13፤ 11+5፤
12+1+4፤ 14+24፤
37+26፤ 46+11፤
ኢል2+21+26፤

አስቀድሞ የታሰበውን፤
ድንቅ ነገር፤
በፍጹም ታማኝነት አድርገዋልና።
ከተማዬቱን የድንጋይ ከምር
አድርገዋል፤
የተመሸገችውንም ከተማ
አፈራርሰዋል፤
የተመሸገችው የባዕድ ከተማ ከእንግዲህ
አትኖርም፤
ተመልሳም አትሠራም።
3ኛ ስለዚህ ብርቱ ሕዝቦች ያከብሩሃል፤
የጨካኝ አሕዛብ ከተሞችም
ይፈሩሃል።
4ኛ ለድኻ መጠጊያ፤
በጭንቅ ጊዜ ለችግረኛ መጠለያ፤
ከማዕበል መሸሽጊያ፤
ከህጻኑ ትኩሳትም ጥላ ሆነሃል።
የጨካኞች እስትንፋስ፤
ከግድግዳ ጋር እንደሚላጋ ማዕበል
ነውና፤
5ኛ እንደ ምድረ በዳም ትኩሳት ነው።
የባዕድን ጨካኝ እረጭ
ታደርገለህ፤
ትኩሳት በደመና ጥላ እንደሚበርድ፤
የጨካኞችም ዝማሬም እንዲህ ጸጥ
ይላል።
6ኛ የሰራዊት ጌታ አግዚአብሔር በዚህ ተራራ
ላይ፤
25+1 ኢፌ1+11 25+2 ዘጸ13+16፤ ኢዮ12+14፤
ኢሳ13+22፤ 17+13፤ 26+5፤ 37+26 25+3 ዘዐ6+2፤
መዝ22+23፤ ኢሳ11+14፤ 13+11 25+4 2ሳሙ22+3፤
መዝ55+8፤ 118+8፤ ኢሳ3+14፤ 4+6፤ 14+30፤ 17+10፤
27+5፤ 29+5+19፤ 33+16፤ 49+25፤ ኢል3+16፤
25+5 መዝ18+44፤ ኢሳ13+11፤ ኢር51+55፤
25+6 ዘፍ29+22፤ 15፤11፤25፤ መዝ36+8፤ ምዕ9+2፤
ኢሳ1+19፤ 2+2፤ 55+1-2፤ 66+11፤ ኢል3+18፤
ማቴ8+11፤ 22+4፤ ራእ19+9፤
*24+22 ወይም፤ ይላቀቃል።

የሚችሉበት ብቸኛ መንገድ ነጠአት ወደ
ሕይወታቸው እንዳይገባ በመከላከልና የአግዚአብሔር
ጸጋ እንዲበላሹት አጥብቀው በመጸለይ እንደ ሆነ
ኢየሱስ ክርስቶስ አስተምሮአል (ሉቃ 21+34+36 እና
ማጣ ይመ)።
24+21 በሳይ በሰማይ ያሉትን ኀይሎች
... ይቀጣቸዋል፤ እነዚህ ኀይሎች አግዚአብሔርን
የሚቃወሙ የሰይጣንና የአጋንንት መንፈሳዊ ኀይሎች
ናቸው (ኢፌ 6፤11-12፤ ራእ 20፤1-3 ይመ፤ ራእ 12፤7-9
እና ማጣ ይመ)። እነርሱም በታሪክ ማብቂያ ላይ
ታሰረው ይዘጋግባል (ራእ 20፤1-3)፤ ይፈረዳቸዋል፤
ይቀጡማል (ራእ 20፤11-15-20)።
24+23 የሰራዊት ጌታ አግዚአብሔር ...
ይነሣል፤ የክፉ ኀይላት ሁሉ ወደ ታች ከተጣሉ በኋላ
የአግዚአብሔር መንግሥት ወደ ምድር ትመጣለች፤
አግዚአብሔርም በዚያ ንጉሥ ሆኖ ይገዛል (ከራእ 20፤1-4፤
21፤1-9 ጋር ያነጻጽሩ)። ከዚህም በኋላ አግዚአብሔር
የሚገባውን ክብርና ሞገስ ይቀበላል።
25+1 ስምህንም አወድሳለሁ፤ ከቀፋ 1-12
ይመልከቱ። ነቢዩ አሳይያስ የአግዚአብሔር የጽድቅ
ዓላማና መንግሥት ተቃዋሚ የሆነ ሁሉ በመሸነፉ
እንዲሁም አግዚአብሔር ራሱ የሕዝቡ ነጻ አውጪ

አጽናኝ በመሆን ስለ ሠራው ሥራ በእነዚህ ጥቅሶች
አግዚአብሔርን ያመሰግናል።
25+6 በዚህ ተራራ፤ ክርስቶስ ወደ ምድር
ከተመለሰ በኋላ (ቀፋ 6-12 ይመ፤ ከራእ 19—21 ጋር
ያነጻጽሩ) ስለሚመጣው መንግሥትና ድነት ነቢዩ
አሳይያስ ተነብዞአል። “በዚህ ተራራ” የሚለው ሐረግ
የሚያመለክተው የጽዮን ተራራን ወይም አየሩሳሌምን
ሲሆን (ከ2፤1-4፤ 24፤23፤ ከራእ 21፤1-2 ጋር ያነጻጽሩ)፤
“ለሕዝቡ ሁሉ” የሚለው ደግሞ ወገንጌል በዓለም ዙሪያ
በስኬታማነት መታወጁን ይገልጻል።
25+6 የበሰለ የወይን ጠጅ ... ማለፊያ
ጮማ፤ በአግዚአብሔር መንግሥት ውስጥ የሚዘጋጀው
ይህ የተተረፈረፈ ድግስ፤ አማኞች በአግዚአብሔር
ሀልዎት ውስጥ ሲሆኑ፤ ምንጊዜም የሚያገኙትን
በረከት የሚያመለክት ነው። “የበሰለ የወይን ጠጅ
ድግስ” የሚለው (በዕብራይስጥ “ሸማሪም”)፤ ቃል
በቃል ሲተረጎም፤ “በጥሩ ሁኔታ የተጠበቀ የምግብ
ድግስ” ማለት ነው። ምናልባትም ለረዥም ጊዜ በጥሩ
ሁኔታ የተቀመጠ የወይን ፍሬ ጭማቂን ሊያመለክት
ይችላል። በኢር 48፤11-12 ላይ አግዚአብሔር ሞኅበን
በአምቦላው ላይ እንዳረፈ የወይን ጠጅ ጭላቁ
አድርጎ በመቀፋጠር፤ “ቃናው እንዳለ ነው፤ መካከውም

ለሕዝብ ሁሉ ታላቅ የምግብ ግብዣ፣
 የበሰለ የወይን ጠጅ ድግስ፣
 ማለፊያ ሌማና ምርጥ የወይን ጠጅ
 ያዘጋጃል።
 ሽቢህም ተራራ ላይ፤
 በሕዝብ ሁሉ ላይ የተጣለውን
 መጋረጃ፣
 በመንግሥታት ላይ የተዘረጋውን
 መሸፈኛ ያጠፋል፤
 ሞትንም ለዘላለም ይውጣል።
 ጌታ እግዚአብሔር
 ከፊት ሁሉ እንባን ያብሳል፤
 የሕዝቡንም ውርደት
 ከምድር ሁሉ ያስወግዳል፤
 እግዚአብሔር ተናግሮአልና።
 ሽቢያን ቀን እንዲህ ይባላል፤
 “እነሆነ አምላካችን ይህ ነው፤
 በእርሱ ታመንን፤ እርሱም አዳነን፤
 እግዚአብሔር ይህ ነው፤ በእርሱ
 ታመንን፤
 በማዳኑም ደስ ይበለን፤ ሐሌትም
 እናድርግ።”
 10 የእግዚአብሔር እጅ በዚህ ተራራ ላይ
 ያርፋል፤
 ነገር ግን ጭድ ክፍቃ ጋር
 እንደሚረገጥ፤
 ሞትንም እንዲሁ ይረገጣል።
 11 ሞትን ሲዋኝ እጁን እንደሚዘረጋ፣
 በውስጡ ሆነው እጃቸውን
 ይዘረጋሉ፤
 ጌታ በእጃቸው ተንኲል ሳይታለል፤
 ትዕቢታቸውን ያዋርዳል።
 12 ከፍ ብሎ የተመሸገውን ቅጥርህን ዝቅ
 ያደርገዋል፤

25+7 አዮ4፡9፤
 24፡3፤15-16፤
 ኢፋ4፡18
 25+8 ዘፍ30፡23፤
 መዝ19፡39፤
 ኢሳ7፡7፤
 15፡3፤ 26፡19፤
 30፡19፤ 35፡10፤
 51፡11፤ 65፡19፤
 ኢር31፡16፤
 ሆሴ13፡14፤
 ማፋ5፡11፤
 14፡15፤54-55፤
 1፡፳፡4፤14፤
 ራእ7፡14፤17፤
 21፡4
 25+9 ዘፍ32፡43፤
 መዝ9፡12፤ 13፡5፤
 22፡5፤ 145፡19፤
 ኢሳ2፡11፤ 9፡3፤
 10፡20፤ 12፡2፤
 19፡20፤ 33፡22፤
 35፡2፡4፡10፤
 40፡9፤ 41፡16፤
 43፡3፡11፤
 45፡15፡21፤
 49፡25-26፤
 51፡3፤ 60፡16፤
 61፡7፡10፤ 63፡8፤
 66፡14፤ ኢር14፡8
 25+10
 ዘፍ19፡37፤
 ዘኁ21፡29፤
 ዘፍ23፡6፤
 ኢሳ2፡2፤ 11፡14፤
 አዎ2፡1-3
 25+11
 ዘሴ26፡19፤
 ኢዮ40፡12፤
 ኢሳ5፡25፤
 14፡26፤ 16፡14
 25+12
 ኢዮ40፡11፤
 ኢሳ2፡15፤ 15፡1፤

ወደ ታች ያወርደዋል፤
 ወደ ምድር አውርደም
 ትቢያ ላይ ይጥለዋል።
 የምስጋና መዝሙር
 26 በዚያ ቀን ይህ መዝሙር በይሁዳ
 ብርቱ ከተማ አለችን፤
 አምላካችን ቅጥርቻንና ምሽሳቻን፤
 ለድነት አድርጎአል።
 2 በእምነቱ የጸና
 ጻድቅ የሆነ ሕዝብ ይገባ ዘንድ፤
 በሮቻን ክፈቱ።
 3 በአንተ ላይ ታምናለችና፤
 በአንተ የምትደገፈውን ነፍስ
 ፈጽመህ በሰላም ትጠብቃታለህ።
 4 በእግዚአብሔር ለዘላለም ታመኑ፤
 ጌታ እግዚአብሔር የዘላለም ዐምባ
 ነውና።
 5 በከፍታ የሚኖሩትን ዝቅ ዝቅ ያደርጋል፤
 ከፍ ከፍ ያለችውን ከተማ
 ያዋርዳል፤
 ወደ ምድር ይጥላታል፤
 ከትቢያም ጋር ይደባልቃታል።
 6 እግር፤
 የተጨቋኞች እግር፤
 የድኾች ከቴ ይረግጣታል።
 25+12 ኢር51፡44 26+1 መዝ48፡13፤ ኢሳ10፡20፤
 14፡32፤ 30፡29፤ 32፡18፤ 60፡18፤ ዘፍ2፡51 9፡8
 26+2 መዝ24፡3-4፡7፤ 85፡13፤ ኢሳ1፡26፤ 4፡3፤ 9፡7፤
 50፡8፤ 53፡11፤ 54፡14፤ 58፡8፤ 62፡2
 26+3 ዘፍ5፡20፤ ኢዮ22፡21፤ መዝ22፡5፤ 28፡7፤
 ኢሳ9፡6፤7፤ 12፡2፤ ፊል4፡7 26+4 ዘፍ49፡24፤
 መዝ62፡8፤ ኢሳ12፡2፤ 50፡10 26+5 ኢሳ25፡2፤12፤
 ሕዝ26፡11 26+6 ኢሳ5፡5፤ 3፡15፤ 14፡30፤ 49፡26

አሳ
 42፡10-
 12

አልተለወጠም” በማለት የተናገረውን ልብ ይበሉ።
 ለዘመናት በእግዚአብሔር ግምጃ ቤት ውስጥ የተቀመጡ
 በረከቶች የተዘጋጁበት መሠረታዊ ዕቅድም ሆነ ዐላማ
 ሳይለወጥ ታማኝ ለሆኑ ሕዝቦች በተተረፈረፈ ሁኔታ
 ይቀርባሉ (በገጽ 232 ላይ፤ “የወይን ጠጅ በብሉይ ኪዳን”
 በሚል ርእስ የቀረበውን የትኩረት ጽሑፍ ይመ)።
 25+8 ሞትንም ለዘላለም ይውጣል ... እንባን
 ያብሳል፤ በሚመጣው በእግዚአብሔር መንግሥት ዛሬ
 በምድር ላይ ተስፋፍቶ ያለው ሐዘን ሁሉ እንዲሁም
 ትግርና ሞት ይወገዳል። ተመልሶም እንደ ገና
 አቶመጣም (በአዲስ ኪዳን ይህ አውነት የተገለጠበትን
 14፡15፤54፤ ራእ 21፡4 ይመ)። ልጆቹን እንደሚንከባከብ
 ወላጅ እግዚአብሔር ራሱ ከልጆቹ ዐይን ላይ እንባን
 ሁሉ ይጠርጋል፤ በዚያም ከእንግዲህ እንድናዘንና
 እንድናለቅ በሚያደርገን ነገር አይኖርም። ይህ የከበረ
 በረከት እውን የሚሆነው ክርስቶስ ወደ ምድር ሲመለስ፤
 ክፉን ድል ሲያደርግና በፍጥረት ሁሉ ላይ ገዥ ሆኖ
 ሲነገሥ ብቻ ነው። እንዲህ ዐይናቶቹ የተስፋ ቃሎች
 እግዚአብሔር ለእኛ ያለውን ታላቅ ፍትኛና ርገራሄ
 እንድናይ ሲያደርገን፤ በክርስቶስ በኩል የተጀመረው
 የዘላለም ሥራ አስደናቂ ፍጻሜ ፊጥኖ እንዲመጣ
 ያለማቋረጥ እጥብቀን እንድንጸልይ ያስገድዳልናል
 (ራእ 22፡17-20)።

25+9 በእርሱ ታመንን፤ አሳይያስ በእግዚአብሔር
 የታመኑትን በመንግሥቱ ታማኞች እንደሆኑ ይገልጻል።
 አማኞች ሁሉ የክርስቶስን መመለስና የተስፋ ቃሎቹ
 ሁሉ መፈጸማቸውን በትዕግሥት በመጠበቅ በእርሱ
 መታመን ይዝገባሉ (14፡1፤7፤ ቲቶ 2፡13፤ ሉቃ 2፡25
 እና ማለት ይመ)።
 26+1 ይህ መዝሙር፤ ከቀሩ 1-21 ይመልከቱ።
 እግዚአብሔር የቤሳነት ዐላማውን ሙሉ በሙሉ
 እንዲሟፈጽ እርግጠኛ በመሆን ቅዱሳን በወዳሴና በጸሎት
 ወደ እርሱ ይቀርባሉ። በመዝሙራቸውም እግዚአብሔር
 ክፋትን ሁሉ በድል አድራጊነት መደምሰስንና
 መንግሥቱን መመሥረትን ያመለክታል።
 26+3 በአንተ የምትደገፈውን ነፍስ ...
 በሰላም ትጠብቃታለህ፤ ቢታረክ ማብቂያ ላይ
 ፈታኝና አስጨናቂ ቀናት ሲመጡ፤ በአምላካቸው ላይ
 በመታመንና እርሱን በመደገፍ የሚጸኑትን ትሩፋን
 እግዚአብሔር ፈጽሞ በሰላም ይጠብቃቸዋል። በችግር
 ጊዜ ሐሳባችን በእግዚአብሔር ላይ ብቻ እንዲሆን
 በመጸለይ፤ በመታመንና ተስፋ በማድረግ ልንጻፍ
 ይገባናል። እግዚአብሔር ለዘላለም የሚኖር ዐለት
 ስለሆነ፤ መታመኛችንን እርሱን ማድረግ አለብን
 (ቀሩ 4)፤ እርሱ እውነተኛና ጽኑ መሠረት ነው።

ጥጽድቃን መንገድ ቅን ናት፤
አንተ ቅን የሆነህ ሆይ፤
የጽድቃንን መንገድ ታቃናለህ።
8 እግዚአብሔር ሆይ፤ በሕግህ ጉዳና
በመሄድ፤
አንተን ተስፋ አድርገናል፤
ስምህና ዝናህ፤
የልባችን ምኞት ነው።
9 ነፍሴ በሌሊት ትናፍቅሃለች፤
መንፈሴም በውስጤ ትፈልግሃለች።
ፍርድህ ወደ ምድር በመጣ ጊዜ፤
የሰላም ሕዝቦች ጽድቅን ይማራሉ።
10 ክፉዎች ርኅራኄ በደረግላቸው እንኳ፤
ጽድቅን አይማሩም፤
በቅንነት ምድር እንኳ ክፉትን ያደርጋሉ፤
የእግዚአብሔርንም ግርማ
አያስተውሉም።
11 እግዚአብሔር ሆይ፤ ከንድህ ከፍ ከፍ
ብሎአል፤
እነርሱ ግን አላስተዋሉም፤
ለሕዝብህ ያለህን ቅናት ይዩ፤ ይፈሩም፤
ለጠላቶችህም የተዘጋጀው እሳት
ይብላቸው።
12 እግዚአብሔር ሆይ፤ አንተ ሰላምን
መሠረትህልን፤
የሠራነውንም ሁሉ አንተ
አከናወንህልን።
13 እግዚአብሔር አምላካችን ሆይ፤
ከአንተ ሌላ ሌሎች ጌቶች
ገዝተውናል፤
እኛ ግን የአንተን ስም ብቻ
አናከብራለን።
14 እነርሱ ሞተዋል፤ ከእንግዲህ በሕይወት
አይኖሩም፤
መንፈሳቸው ተነሥቶ አይመጣም።
አንተ ቀጣሃቸው፤ አጠፋሃቸው፤
መታሰቢያቸውንም ሁሉ ደመሰሰህ።
15 እግዚአብሔር ሆይ፤ ሕዝብን አበዛህ፤
ሕዝብን አበዛህ።

26+7 ዘፀ14+19፤
መዝ25+8፤
26+12፤
ኢሳ40+4፤ 42+16
26+8 ዘጸ18+18፤
መዝ1+2፤ 37+9፤
130+5፤ 145+2፤
ኢሳ12+4፤ 56+1፤
64+5
26+9
1ዜፍ16+14፤
መዝ42+1-3፤
63+1፤ 78+34፤
119+55፤
ኢሳ55+6፤
ማቴ6+33
26+10
1ሳሙ12+24፤
ኢሳ22+12-13፤
32+6፤ 59+7፤13፤
ኤር2+19፤
ሆላ11+7፤
ማቴ5+45፤
ዮሐ5+37-38፤
ሮሜ12+4
26+11
መዝ10+12፤
ኢሳ1+31፤ 9+7፤
18+3፤ 44+9፤18፤
ኢሳ2+18፤
ሚዘ7+16፤
ዘክ1+14፤
ዕብ10+27
26+12
መዝ68+28፤
119+165፤
ኢሳ9+6
26+13 ኢሳ2+8፤
10+5፤11፤ 12+4፤
42+8፤ 63+7
26+14 ዘጸ4+28፤
ኢሳ26+5፤
መዝ9+5፤6፤
ኢሳ10+3
26+15
ኢዮ12+23፤
ኢሳ14+2፤ 33+17
26+16 መሳ6+2፤

ከብሩን ለራሱህ አደረግህ፤
የምድራቱንም ወሰን ሁሉ አስፋሁ።
16 እግዚአብሔር ሆይ፤ በተጨነቀ ጊዜ ወደ
አንተ መጡ፤
በገሠጽሃቸውም ጊዜ፤
በለሆሳስ ድምፅ ይጸልያሉ።
17 እግዚአብሔር ሆይ፤ የፀሰች ሴት
ልትወልድ ስትል፤
በምጥ እንደምትጨነቅና
እንደምትራክ፤
እኛም በፊትህ እንዲሁ ሆነናል።
18 አረገዝን በምጥም ተጨነቅን፤
ነገር ግን ነፋሱን ወልደን፤
ለምድርም ድነትን አላመጣንም፤
የዓለምን ሕዝብ አልወለድንም
19 ነገር ግን ሙታንህ ሕያዋን ይሆናሉ፤
በድናቸውም ይነሣል።
እናንተ በዐፈር ውስጥ የምትኖሩት
ተነሡ፤ በደስታም ዘምሩ።
ጠልህ እንደ ንጋት ጠል ነው፤
ምድር ሙታንን ትወልዳለች።
20 ሕዝቤ ሆይ፤ ሂድ ወደ ቤትህ ግባ፤
በርህን ከኋላህ ዝጋ፤
ቁጣህን እስኪያልፍ ድረስ፤
ለጥቂት ቀን ተሸሽግ።
21 በምድር ላይ የሚኖረውን ሕዝብ ስለ
ጎጠአቱ፤ ለመቅጣት
እነሆ፤ እግዚአብሔር ከሙኖሪያው
ወጥቶ ይመጣል፤
26+16 መዝ39+11፤ ኢሳ5+30፤ 29+4 26+17
ኢሳ21+3፤ ዮሐ16+21፤ ራእ12+2 26+18 ዘዮ49+10፤
መዝ17+14፤ ኢሳ33+11፤ 42+6፤ 49+6፤ 51+4፤
59+4፤ ኢር12+16 26+19 ዘዮ27+28፤ መዝ22+29፤
ኢሳ18+4፤ 25+8፤ 66+24፤ ሕዝ37+1-14፤ 83+12+2፤
ኤፌ5+14 26+20 ዘፀ12+23፤ ኢዮ14+13፤ መዝ91+1+4፤
ኢሳ10+25፤ 30+27 26+21 ኢዮ16+18፤ ኢሳ13+9፤11፤
18+4፤ 29+6፤ 30+12-14፤ ሉቃ11+50-51፤ ይሁ1+14
26+28 ወይም፤ በፍርድህ ተብሎ መተርጎም
ይችላል።
*26+16 በዕብራይስጡ የዚህ ሐረግ ትርጉም
በትክክል አይታወቅም።

26+8 አንተን ተስፋ አድርገናል፤ ታሪክ
በሚጠቃለልበት በመጨረሻዎቹ ቀናት፤ ቅዱሳን
የአምላካቸውን መገለጥ በናፍቆት ይጠባበቃሉ፤
(1) ነቢዩ አሳይያስ ይህን መጠባበቅ የእግዚአብሔር
ሀልዎትና ጽድቅ በምድር ላይ በመጨረሻ ጊዜ
እንዲታይ ጽኑ ዐላማን ይዞ በተብቂ የመፈለግ ስሜት
እንደ ሆኑ አብራርቶ ገልጿል። (2) ክርስቶስን
በታማኝነት የሚከተሉ ምእመናን ከእርሱ ጋር ለዘላለም
ይኖሩ ዘንድ አምላካቸው እንዲመጣና ከምድር ነጥቆ
እንዲወስዳቸው ለናፍቁና ለጸልዩ ይገባል (በገጽ 1907
ላይ፤ “ጉጥቶ” በሚል ርእስ የቀረበውን የትኩረት
ጽሑፍ ይመ)። እነርሱም፤ (ሀ) የእግዚአብሔር
ፍርድ እንዲጀምርና በመፀዎች የፍትሕንና የጽድቅን ምንነት
እንዲጥሩ፤ (ለ) እግዚአብሔር ለዘላለም በድል እድራጊነት
እንዲገነገሩ ይመኛሉ (ከራሉ 20—21 ጋር ያንጸጽሩ)።
26+16 በለሆሳስ ድምፅ ይጸልያሉ፤ ከቀ፡ 16-19
ይመልከቱ። ነቢዩ አሳይያስ እግዚአብሔር እስራኤልን
የቀጣበትን ዘመንና እርሱን በመታዘዝ ጸንተው የኖሩ
በጸሎት የቃተቱበትን ጊዜ ያስታውሳል። እነዚህ ታማኝ
የነበሩት በዚህ ጊዜ ሞተው በሕይወት ባይኖሩም፤

ከሙታን ተነሥተው እንደገና በምድር ላይ ይኖራሉ፤
ከዚያም በኋላ ለዘላለም ከእርሱ ጋር ይሆናሉ (ቀጥሎ
ያለውን ማብ ይመ)።
26+19 በድናቸውም ይነሣል፤ ይህ ቃል ስለ
አካል ትንሣኤ ብብሉይ ኪዳን ከሚሰጡት ጠንካራ
አስተምህሮዎች አንዱ ነው (ከኢዮ 19፤26፤ ከመዝ 16+10፤
ከጳን 12፤2 ጋር ያንጸጽሩ)። በታማኝነት እግዚአብሔር
ርን ያገለገሉ ሰዎች (ቀ፡ 2-3) በድነቸው ካረፈበት
ከምድር ይነሡ፤ ከሞት በኋላ እንደ ገና ይኖራሉ
(ዮሐ 5፤28-29፤ 1ዮሐ 15፤50-53፤ ፊል 3፤21
እንዲሁም በገጽ 1810 ላይ፤ “ለካላዊ ትንሣኤ” በሚል
ርእስ የቀረበውን የትኩረት ጽሑፍ ይመ)።
26+20 ወደ ቤትህ ግባ፤ በታላቁ መከራ ጊዜ
ማለትም እግዚአብሔር የምድርን ነዋሪዎች ሁሉ ሲቀጣ
(ከሚዘ 14፤3 ጋር ያንጸጽሩ)፤ ለእርሱ ታማኞች የሆኑ
ሁሉ ራሳቸውን ይሸጋገራሉ፤ እግዚአብሔርም ዐላማውን
እስኪፈጽምና የቢዛት ሥራውን እስኪያጠናቅቅ ድረስ
በጌታ ፊት በጸሎት ይጠባበቃሉ (በገጽ 147) ላይ፤
“ታላቁ መከራ” በሚል ርእስ የቀረበውን የትኩረት
ጽሑፍ ይመ)።

ምድር በሳይዋ የፈሰሰውን ደም ትገልጣለች፤
የተገደሉትንም ከእነግዲህ አትሸገግም።

የእስራኤል ዐርነት መውጣት
27 በዚያ ቀን እግዚአብሔር፤
ተወርዋሪውን እባብ ሊዋታታንን፤
የሚጠቀለለውን ዘንዶ ሊዋታታንን፤
በብርቱ፤ በታላቁና በጉይለኛ ሰይፍ
ይቀጣዋል፤
የባሕሩንም ግዙፍ አውሬ
ይቈራርጠዋል።

28 በዚያን ቀን እንዲህ ይባላል፤
“ለመልካሙ የወይን ቦታ
ዘምሩለት፤

እኔ እግዚአብሔር ጠባቂው ነኝ፤
ዘወትር ውሃ አጠጣዋለሁ፤
ስለዚህ ማንም አይጉዳውም፤
ቀንና ሌሊት አጠብቀዋለሁ፤
እኔ አልቁጣም።

እሾዝና ኩርንችት ምነው
በተነሡብኝ!

ለውጊያ በወጣሁባቸው፤
አንድ ላይ ባቃጠልኋቸው!

5 አለዚያ ይምጡና መሸሸጊያቸው
ያድርጉኝ፤

ከእኔ ጋር ሰላም ይፍጠሩ፤
አምነ፤ ከእኔ ጋር ሰላም ያድርጉ።”

6 በሚመጡት ቀናት ደዕቆብ ሥር ይሰዳል፤
እስራኤልም ያቋጠቁጣል፤
ያብባልም፤
በፍሬያቸውም ምድርን ሁሉ
ይሞላሉ።

7 የመቷትን እንደ መታቸው፤
እግዚአብሔር እርሷንስ መታትን?
የገደሏትን እንደ ገደላቸው፤
እርሷስ ተገደለችን?

8 በጦርነትና በሰደት ተፋለምሃት፤
የምሥራቅ ነፋስ እንደሚነፍሰበት
ቀን፤

በብርቱ ዐውሎ ነፋስ አሳደድሃት።
9 ያዕቆብ የመሠዊያ ድንጋዮችን፤

27+1 ቍ13፤
ዘፍ3፤24፤
ዘፍ3፤24፤
ኢዮ3፤8፤ 26፤13፤
መዝ68፤30፤
74፤13፤
ኢሳ2፤11፤ 28፤5፤
31፤8፤ 34፤6፤
65፤12፤ 66፤16፤
ሕዝ21፤3፤
ናወ3፤15፤
ራእ12፤9፤
27+2 ኢሳ5፤1፤
24፤21፤ ኢር2፤21፤
27+3 መዝ91፤4፤
ኢሳ5፤2፤ 58፤11፤
የሐ6፤39፤
27+4 ቍ11፤
ኢሳ10፤17፤
ማቴ3፤12፤
ዕብ6፤8፤
27+5 ኢዮ22፤21፤
መዝ119፤165፤
ኢሳ25፤4፤
ሮሜ5፤1፤
24፤2፤
27+6 ዘፍ40፤10፤
27፤19፤30፤
መዝ72፤16፤
ኢሳ11፤1፤10፤
37፤31፤
ሕዝ7፤23፤
36፤8፤ ወሰ14፤8፤
27+7 ኢሳ10፤26፤
11፤4፤ 37፤36-38፤
27+8 ዘፍ41፤6፤
ኢሳ49፤14፤
50፤1፤ 54፤7፤
27+9 ዘዐ23፤24፤
34፤13፤
ዘሌ26፤30፤
2ዘፍ14፤5፤
መዝ78፤38፤
ሮሜ11፤27፤
27+10 ዘፍ1፤2፤
ዘፍ13፤16፤
ኢሳ5፤5፤17፤
17፤2፤ 32፤14፤
ኢር10፤22፤
26፤6፤ ሰቆ1፤4፤
5፤18፤
27+11 ቍ4፤
ዘፍ32፤18፤28፤
ኢሳ1፤3፤ 9፤17፤

እንደ ኖራ ድንጋይ ፈጭቶ
ሲያደቃቸው፤
የአሺራን ዐምድና የዕጣን መሠዊያዎችን፤
ከቦታቸው ነቅሎ ሲጥል፤
በዚያን ጊዜ በደሉ ይሰረይለታል፤
ይህም ንጢአቱን የማስወገዱ ሙሉ
ፍሬ ይሆናል።
10 የተመሸገባት ከተማ ባደገችን ቀርታለች፤
እንደ ምድረ በዳም የተተወች ስፍራ
ሆናለች፤
ጥጆች በዚያ ይሰማራሉ፤
እዚያም ይተኛሉ፤
ቅርንጫፎቿንም ልጠው ይበላሉ።
11 ጫፎቿ ሲደርቁ ይሰበራሉ፤
ሴቶችም መጥተው ይማግደታቸዋል።
ማስተኛል የሌለው ሕዝብ ስለ ሆነ፤
ፈጣሪው አይራራለትም፤
ያበጀውም አይምረውም።
12 በዚያ ቀን ከኤፍራጥስ ወንዝ አንሥቶ
እስከ ግብፅ ድረቅ ወንዝ፤ እግዚአብሔር
አሳራን ይወቃል፤ እናንተም የእስራኤል
ልጆች ሆይ፤ አንድ በአንድ ትሰበሰባላችሁ።
13 በዚያ ቀን ታላቅ መለከት ይነፋል፤
በአሦር የጠፋትና በግብፅ የተሰደዱትም
መጥተው በተቀደሰው ተራራ በኢየሩሳሌም
እግዚአብሔርን ያመልካሉ።

ወዮ ለኤፍሬም

28 ለኤፍሬም ሰነራዎች የመታበያ
በለመሰው ሸለቆ ዐናት ላይ ጉብ
ብላ፤

የክብሩ ውበት ለሆነች ጠውላጋ አበባ፤

27+11 ኢሳ10፤33፤ 33፤12፤ 41፤8፤ 43፤1፤7፤15፤
44፤1-2፤21፤24፤ ኢር11፤16፤ 27+12 ዘፍ15፤18፤
ዘፍ30፤4፤ ኢሳ1፤9፤ 11፤12፤ 17፤6፤ 21፤10፤ ማቴ3፤12፤
27+13 ቍ1፤ ዘፍ27፤29፤ ዘሌ25፤9፤ መሳ3፤27፤
መዝ22፤29፤ 86፤9፤ 106፤47፤ ኢሳ2፤2፤ 10፤19፤
19፤21፤25፤ ማቴ24፤31፤ 28፤1፤ ቍ3፤4፤ ዘሌ10፤9፤
ኢሳ5፤11፤ 7፤2፤ 9፤9፤ 10፤5፤ 29፤1፤ 30፤1፤ 31፤1፤
33፤1፤ ወሰ7፤5፤ አጥ6፤6፤
*27+8 በዕብራይስጡ የዚህ ሐረግ ትርጉም
በትክክል አይታወቅም።

27+1 ተወርዋሪውን እባብ ሊዋታታንን፤ ይህ
ሥዕላዊ አገላለጽ በእግዚአብሔር ላይ እያመፀ ያለውን
ክፋትና ንጢአተኛውን ዓለም በምልክትነት የሚያሳይ
ነው። በዘመን ፍጻሜ እግዚአብሔርን የሚቃወሙ ሁሉ
ይደመሰላሉ (ራእ 19፤11-20 እና ማብ ይመ)።
27+2 ለመልካሙ የወይን ቦታ፤ ከቀሩ 2-6
ይመልከቱ። ይህ ትንቢታዊ ዝምሬ፤ እስራኤል መልካም
የወይን ቦታ እንድትሆንለት እግዚአብሔር መፈለጉን
ለማሳየት በአጽንዖት የተጠቀሰ ነው። የእግዚአብሔር
መንግሥት በምድር ላይ በሚመሠረትበት ዘመን
እስራኤል ዓለምን ሁሉ በእግዚአብሔርና ለጽድቅ
ትማርካለች (ቍ 6)።
27+7 የመቷትን፤ ከቀሩ 7-11 ይመልከቱ።
እንደተገለጸው፤ በጠላቶቻቸው ላይ እንደሚያደርገው
እግዚአብሔር እስራኤልን ፈጽሞ እንደማያጠፋ ቃል

ገብቶአል። ይሁን እንጂ በእርግጥ ቅጣት በብዙ
እስራኤላውያን ላይ መምጣቱ አይቀርም፤ ይህም ከንጢአ
ታቸው የተነሣና እንደገናም ፍሬ እንዲያፈሩ መግረዝ
ስለሚያስፈልጋቸው ነው።
27+12 ትሰበሰባላችሁ፤ በመጨረሻው ዘመን የአይሁድ
ትሩፋን የክርስቶስን መሲሕነት በመቀበል ጌታን
ለማምለክ በኢየሩሳሌም ይሰበሰባሉ (ከ11፤11-16 ጋር
ያንጻጽሩ፤ ማቴ 23፤39 እና ማብ፤ ሮሜ 11፤1-26 እና
ማብ፤ ራእ 12፤6 እና ማብ ይመ)።
28+1 ለኤፍሬም፤ ከቀሩ 1-29 ይመልከቱ። ከምዕ
28-33 ባለው ክፍል ነቢዩ አሳይያስ ራሱ ወደነበረበት
ዘመን ዘመር ብሎ ስለ እስራኤልና (ኢፍሬም) ስለ
ይሁዳ ትንቢት ተናገረ። ንጢአታቸውንና ከሕደታቸው
በማውገዝ ሊመጣ ያለውን የእግዚአብሔርን ፍርድ ገለጠ።
ይሁን እንጂ ፍርዱ የእግዚአብሔርን ምርጥ ሕዝብ

የወይን ጠጅ ለዘራቸው መከራሪያ
ለሆነች፤
ለዚያች ከተማ ወዋላት!
እነሆኒ ጌታ ኀይለማርያም ብርቱ የሆነ ነገር
አለው፤
ይህም እንደ በረዶ ወጀብ፤
እንደሚያጠፋ ዐውሎ ነፋስ፤
እንደ ገደለኛ ማዕበል፤ እንደ ከባድ
ዝናብ፤
በኀይለ ወደ ምድር ይጥላታል።
የኤፍራም ሰባራዊት የመታብያ አክሊል፤
በእግር ይረገጣል።
በለምለሙ ሽለቆ ዐናት ላይ ጉብ ብላ፤
የክብሩ ውበት የሆነች ጠውላጋ
አበባ፤
ከመከር በፊት እንደ ደረሰች፤
ሰውም ድንገት አይቶ
እንደሚቀረቅሩት
ወዲያውኑም እንደሚውጣት በለስ
ትሆናለች።
ከዚያን ቀን የሰራዊት ጌታ አግዚአብሔር፤
ለተረፈው ሕዝቡ፤
የክብር ዘውድ፤
የውበትም አክሊል ይሆናል።
እርሱም በፍርድ ወንበር ላይ
ለሚቀመጠው፤
የፍትሕ መንፈስ፤
ጦርን ከከተማዬ ቦር ላይ ለሚመልሱም፤
የኀይለ ምንቅ ይሆናል።
እነዚህም በወይን ጠጅ ይንገዳገዳሉ፤
በሚያሰክርም መጠጥ ይወላገዳሉ፤
ካህናቱና ነቢያቱ በሚያሰክር መጠጥ
ተንገደገዱ፤
በወይን ጠጅ ነገር ተምታታባቸው፤
በሚያሰክር መጠጥ ተወላገዱ፤
ራእይ ሲያዩ ይስታሉ፤
ፍርድ ሲሰጡም ይሰናከላሉ።
የማእድ ገበታቸው ሁሉ በትፋት
ተሞልቶአል፤
ከትውኪያም የጸዳ ቦታ የለም።
እነርሱም እንዲህ ይላሉ፤
"የሚያስተምረው ማንን ነው?
መልእክቱን የሚያብራራውስ ለማን
ነው?"

28+2 ኢሳ10+11፤
ኢ48+7፤ 29+6፤
40+10፤ 879+26
28+3 ቀ1፤
ኢዮ40+12፤
ኢ45+5
28+4 ቀ1፤
መሐ2+13፤
ሆላ9+10፤
ኖሆ3+12
28+5 ኢ41+9፤
10+20፤
24+16+23፤
27+1፤ 29+18፤
30+23፤ 62+3፤
ኤር13+18፤
ሕዝ6+12፤
21+26፤ ዘፃ9+16
28+6
መሳ9+44-45፤
24መ14+20፤
2ዜ532+8፤
ኢ44+1፤ 11+2-
4፤ 32+1፤16፤
33+5፤ ዮሐ5+30
28+7 ዘሊ10+9፤
መዝ107+27፤
ኢ41+1፤ 3+12፤
9+15፤ 22+13፤
24+2፤ 29+11፤
ኤፌ5+18
28+8 ኤር48+26
28+9 ቀ26፤
መዝ32+8፤
131+2፤ ኤሳ2+3፤
30+20፤ 48+17፤
50+4፤ 52+7፤
53+1፤ 54+13፤
ኤር31+34፤
32+33፤
ዕብ5+12-13፤
1ጴጥ2+2
28+10 ቀ13
28+11 ዘፃ11+7፤
ኢሳ33+19፤
ኤር5+15፤
ሕዝ3+5፤
1ቆ፡14+21
28+12 ዘዐ14+14፤
ኢሳ1+13፤
ኢዮ11+18፤
ኢሳ11+10፤
ማቴ11+28-29
28+13 ቀ103

ወተት ለተጠቀሱ ሕገኛት?
ወይስ ጡት ለጣሉት?
10 በትእዛዝ ላይ ትእዛዝ፤ በትእዛዝ ላይ
ትእዛዝ፤
በደንብ ላይ ደንብ፤ በደንብ ላይ
ደንብ፤
እዚህ ጥቂት እዚያ ጥቂት ነውና።
11 እንግዲያም አግዚአብሔር፤
በባዕድ ልሳን በእንግዳ ቋንቋ ለዚህ
ሕዝብ ይናገራል።
12 እርሱ፤ "ይህኛ የዕረፍት ቦታ ናት፤
የደክመው ይረፍ፤
ይህኛ የእፍይታ ቦታ ናት" ያለው
ለማን ነበር?
እነርሱ ግን መስማት አልፈለጉም።
13 ስለዚህ የአግዚአብሔር ቃል፤
በትእዛዝ ላይ ትእዛዝ፤ በትእዛዝ
ላይ ትእዛዝ፤
በደንብ ላይ ደንብ፤ በደንብ ላይ ደንብ፤
እዚህ ጥቂት እዚያ ጥቂት
ይሆንባቸዋል።
ይህ የሚሆንባቸው ሄደው ወደ ኋላ
እንዲወድቁ፤
እንዲቆሰሉና በወጥመድ እንዲያዙ፤
እንዲማረኩም ነው።
14 ስለዚህ በኢየሩሳሌም ያለውን ሕዝብ
የምትገዙ፤
እናንተ ፌዘኞች የአግዚአብሔርን
ቃል ስሙ።
15 እናንተ፤ "ከሞት ጋር ቃል ኪዳን
ገብተናል፤
ከሲኦልም ጋር ስምምነት
አድርገናል፤
ውሸትን መጠጊያችን፤
ሐሰትን መደበቂያችን አድርገናል፤
28+13 ኢሳ8+15፤ ማቴ21+44 28+14 2ዜ536+16፤
ኢሳ11+10 28+15 ቀ2+18፤ መሳ9+35፤ ኢዮ5+23፤
ኢሳ8+7-8-19፤ 9+15፤ 10+26፤ 29+6-15፤ 30+28፤
ኤር23+24፤ ጸዝ11+22
የ28+10 በዚህና በቀጥር 13 ላይ ይብራይስጡ፤
ላሽ ላሻሽ ላሻሽ ላሻሽ ካሽ ላሻሽ ካሽ ላሻሽ ይላሉ፤
ምናልባት ትርጉም የለን ንግግርን ለማሳየት
ይሆናል፤ ይኸውም የእዚያትን ቃል አስመስሎ
መናገርን ሊሆን ይችላል።
28+15 ወይም፤ ሐሰተኛ ጣይታችን

ከማንጸትና የተቀደሱ ትፋፋን ከማድረግ ያለፈ ከቶ
መከራ አይሆንም።
28+7 በወይን ጠጅ ይንገዳገዳሉ፤ ነቢዩ አሳይያስ
የእስራኤልን ኅጢአት፤ የሚያሰክር ወይን ጠጅ ጠጥተው
በሚታይባቸው አሳፋሪና ወራሪ ባሕርያቸው ይገልጠዋል
(ከአም 4+1፤ 6+1፤6 ጋር ያነጻጽሩ)። ሕዝቡም ሆኑ
የሃይማኖት መሪዎች እውነትንና ጽድቅን በትውኪያና
በእእምሮ መናወዝ ለውጡ። በመብልና በመጠጥ ብዛት
ጠገበውና ሰከረው የሚፈጽሙት ርኩሳት፤ የአግዚአብሔርን
ትእዛዝ በግልጽ እንደሚቃወሙ ያሳያል (ምሳ 23+31
እና ማብ ይመ)። ጸድቃን በመንፈስ ቅዱስ እንጂ
በሚያሰክር የወይን ጠጅ ሊሞሉ አይገባም (ኤፌ 5+18
እና ማብ ይመ)።
28+11 በእንግዳ ቋንቋ፤ እስራኤላውያን ነቢዩ
አሳይያስን አልሰማ ካሉ፤ እግዚአብሔር በባዕዳን ኀይለ

ሰራዊት አማካይነት በግድ እንዲሰሙት ያደርጋል
ማለት ነው፤ ለምሳሌ አሦራውያን የሚናገሩትን ቋንቋ
እስራኤላውያን አያውቁም ነበር፤ ስለዚህ እግዚአብሔር
እስራኤልን፤ እንዲወሩ በማድረግ አሦራውያንን
ተጠቅሞባቸዋል።
28+13 እንዲቆሰሉና በወጥመድ እንዲያዙ፤
የነቢዩን ቃል ስለተቃወሙ፤ እግዚአብሔር በዚህ ጊዜ
መልእክቱ ልባቸውን የበለጠ እንዲያጠነክረው በማድረግ
የሚደርስባቸውን ፍርድና ተማርከው መስዳቸውን
ይበልጥ ያጸናዋል (6+9 እና ማብ ይመ)።
28+15 ከሞት ጋር ቃል ኪዳን ገብተናል፤
ሕዝቡ ሌሎች አማልክትን በማምለክ የራሳቸውን መንገድ
መርጠዋል (ከ8+19 ጋር ያነጻጽሩ)፤ እነዚህ ኀይሎች
በከፉ እንዳይጠቁ የሚከላከላቸው እንደ ሆኑ በማሰብ
ከእነዚህ የኢጋንንት ኀይሎች ጋር በመስማማታቸው

ታላቅ መቅሠፍት እየጠራረገ ሲያልፍ፤
ሊነካን አይችልም" በማለት
ታብያችኋል።

¹⁶ ስለዚህ ልዑል እግዚአብሔር እንዲህ
ይላል፤

"እነሆነ የተፈተነ ድንጋይ፤ የመሠረት
ድንጋይ፤

ለጽኑ መሠረት የሚሆን የከበረ
የማእዘን ድንጋይ፤

በጽዮን አስቀምጣለሁ፤
በእርሱም የሚያምን አያፍርም።

¹⁷ ፍትሕን የመለከደ ገመድ፤
ጽድቅንም ተንቢ አደርጋለሁ፤

ወቅት መጣ፤ የቅዱሳን የበረራ ዝናብ ይጠ
ራርገዋል

መደበቂያችሁንም ውሃ
ያጥለቀልቀዋል።

¹⁸ ከሞት ጋር የገባችሁት ቃል ኪዳን
ይሻራል፤

ከሲኦልም ጋር ያደረጋችሁት
ስምምነት ይፈርሳል፤

ታላቁ መቅሠፍት እየጠራረገ ሲያልፍ፤
እናንተም ትጠራረጋላችሁ።

¹⁹ በመጣ ቁጥር ይዞአችሁ ይሄዳል፤
ማለዳ ማለዳ፤ በቀንና በሌሊትም

ይጠራርጋል።"

ይህን ቃል ብታስተውሉ፤
ሽብር በሽብር በሆነ ነበር።

²⁰ እግሬ ዘርግቶ እንዳይተኛ ዐልጋው አዎር
ነው፤

ሰውነትንም ለመሸፋፈን ብርድ
ልብሱ ጠባብ ነው።

²¹ እግዚአብሔር ሥራውን አምን ድንቅ
ሥራውን ሊሠራ፤

ተግባሩን፤ እንግዳ የሆነ ተግባሩን
ሊያከናውን፤

በፕራሲም ተራራ እንዳደረገው ይነሣል፤
በገባዎን ሸለቆ እንዳደረገው

ይነሣላል።

²² እንግዲህ ፊዛችሁን አቀሙ፤
እለዚያ እስራታችሁ ይጸናባችኋል፤

ጌታ የሰራዊት ጌታ እግዚአብሔር፤
መላውን ምድር ለማጥፋት

28+16 መዝ18+22፤
ኢ48+14-15፤
14+32፤ 29+22፤
45+17፤
50+7፤ 54+4፤
ኤር51+26፤
872+34-35+45፤
ከዘ12+3፤
ሐሥ4+11፤
ሮሥ9+33፤
10+11፤
1ቆሮ3+11፤
2ጢጥ2+19፤
1ጴጥ2+6
28+17
ኢሱ10+11፤
27ገ21+13፤
መዝ11+7፤
ኢ45+16፤ 8+7
28+18 ቀ15፤
ኢ45+5፤ 7+7፤
63+18፤ 878+13
28+19 27ገ24+2፤
ኢዮ18+11፤
መዝ5+3
28+20 ኢ459+6
28+21
ዘዩ38፤29፤
ኢሱ9+3፤
1ዜና14+11፤
ኢሳ10+12፤
65+7፤
ሉቃ19+41-44
28+22
2ዜና36+16፤
ኢሳ10+22+23፤
ኢር29+18፤
ሰቆ2+15፤
ሶፎ2+15

28+23 ኢ432+9
28+24 መዝ3+2
28+25
ዘዐ9+31+32፤
ሕዝ4+9፤
ሣፍ23+23
28+26
መዝ94+10
28+27
ኢዮ41+30፤
ኢሳ10+5፤ 21+10
28+28 ኢሳ21+10
28+29 መዝ92+5፤
ኢሳ9+6፤

የወጀውን ዐዋጅ ስምቻለሁ።
²³ አድምሱ ድምጹን ስሙ፤
አስተውሉ ቃሉንም ስሙ።
²⁴ በጌላ ለዘራ መራቱን ሲያዘጋጅ
ያለማቋረጥ ያርሳልን?
ንሉን ሲከሰክስ ዐፈሩን ሲያለሰልስ
ይከርማልን?
²⁵ ዕርሻውን አስተካክሎ፤
ጥቁር አዝሙድና ከሙን
አይዘራምን?
ስንዴውንስ በትልሙ፤
ገብሱን በተገቢ ቦታው፤
አጃውንም በተመደበው ስፍራ
አይዘራምን?
²⁶ አምላኩ የስተምረጥል፤
ትክክለኛውንም መንገድ ያሳየዋል።
²⁷ ጥቁር አዝሙድ በመውቂያ መሣሪያ
አይወቃም፤
ከሙን የሠረገላ መንኲራኩር
አይሄድበትም፤
ጥቁር አዝሙድ በበትር፤
ከሙንም በዘንግ ይወቃል።
²⁸ እንጀራን ለመጋር እህል ይፈጫል፤
ስለዚህ አንድ ሰው ለዘላለም እህል
ሲወቃ አይኖርም።
የመውቂያውን መንኲራኩር
በያዢድበትም፤
ፈረሶቹ አይደፈጥሉትም።
²⁹ ይህ ሁሉ የሚሆነው በምክሩ ድንቅ
በጥበቡ ታላቅ ከሆነው፤
ከሰራዊት ጌታ እግዚአብሔር ዘንድ
ነው።

ወዮ ለጻዊት ከተማ

29 ጻዊት የሰፈረብሽ ከተማ፤
አርኤል፤ አርኤል ወዮል
ዓመት በዓመት ላይ ጨምሮ፤
ዐውደ ዓመትሽም ይቀጥል።

28+29 ሮሥ11+33 29+1 ቀ2+7፤ 24ሙ5+7፤
ኢሳ1+14፤ 22+12-13፤ 28+1
28+25 በዕብራይስጡ የዚህ ቃል ትርጉም
በትክክል አይታወቅም።

ዋስትና ያላቸው መሰላቸዋል (በገጽ 428 ላይ፤ “ማዶት
አምልኮ ባሕርይ” በሚል ርእስ የቀረበውን የትኩረት
ጽሑፍ ይመ)፤ እንደ እውነቱ ከሆነ ግን እነዚህ ሰዎች
ከሞት ጋር ቃል ኪዳን እየገቡ ነበር።
28+16 ድንጋይ በጽዮን አስቀምጣለሁ፤ ይህ
ድንጋይ ራሱ ጌታችን ኢየሱስ ክርስቶስ ነው (ከ8፡14፤
17፡10፤ ከዘፍ 49፡24 ጋር ያነጻጽሩ)። በእርሱ ብቻ
ማመን የድኅንነት ተስፋ ይሰጣል። አዲስ ኪዳን ይህ
ጥቅስ ሙሉ በሙሉ ተፈጻሚነት የሚያገኘው በኢየሱስ
ክርስቶስ ብቻ መሆኑን ያስተምረናል (ሮሜ 9፡33፤
1ቆሮ 3፡11፤ ኢፌ 2፡20፤ 1ጴጥ 2፡4-6)። ክርስቶስን
መሠረት በማድረግ፤ ለጽድቅና ለፍትሕ መቆም ያለበትን
አዲስ ሕዝብ እግዚአብሔር በመንገዱ ላይ ይገኛል
(ቀ. 17 ይመ። ከመዝ 118፡22 ጋር ያነጻጽሩ)።
28+23 ድምጹን ስሙ፤ ከቀ. 23-29 ይመልከቱ።

ከከባድ የፍርድ እሳት ጸድቃን ትሩፋኑ ይገኙ
ዘንድ እግዚአብሔር በዚህ መንገድ እንደሚሠራ
ያመለክታል።
29+1 አርኤል ወዮልሽ፤ ትርጉሙ፤ “የአምላክ
አንበላ” ማለት የሆነው “አርኤል” የኢየሩሳሌም ትእምርታዊ
ስም ነው። የኢየሩሳሌም ነዋሪዎች ምንም ሊደርስባቸው
እንደማይችል በመተማመን እንደሌሎች የሃይማኖት
በዓሎቻቸውን ማክበር ቢቀጥሉም፤ ኩነጢኦታቸው
የተነሣ እግዚአብሔር የሚያጠፋቸውን ፍርድ በላያቸው ላይ
ማምጣቱ የማይቀር ነው። የእግዚአብሔር ሕዝብ መንፈሳዊ
ድክነታቸውን እንዲሁም በንስሐና በጸሎት ወደ እርሱ
መጫከ እንደሚገባቸውን እንደሚያስፈልጋቸው ሳይረዱ
ከቀሩ፤ እርሱም ውሎ አድር በመንግሥቱ ከተሰጣቸው
ስፍራ ያስወግዳቸዋል (ራእ 2፡5 እና ማብ ይመ)።

ኃገር ግን አርኤልን አከባለሁ፤
ታለቅሳለች፤ ዋይ ዋይ ትላለች፤
ለእኔም እንደ መሠዊያ ሰፍራ
ትሆንልኛለች።
፳፱ ዓ.ም. ለእናርሱሁ፤
በቅጥር እከብሻለሁ፤
የከበባ ዐምባም ሠርቼ
አስጨንቅሻለሁ።
፳፱ ዓ.ም. ትወርጃለች፤ ከምድርም በታች
ትናገራለች፤
ንግግርሽ ከትቢያ እየተጉተመተመ
ይመጣል፤
ድምፅሽ እንደ መናፍስት ድምፅ ከመሬት
ወደ ላይ ይመጣል፤
ንግግርሽ ከትቢያ ያንሸካሸካል።
፳፱ ዓ.ም. ግን ብዙ ጠላቶችሽ እንደ ትቢያ
ብናች፤
መንጋ ጨካኞችም በነፋስ
እንደሚነጽ ገለባ ይሆናሉ።
ድንገት ሳይታሰብም፤
፪ሰራዊት ጌታ አግዚአብሔር፤
በነጐድጓድ፤ በምድር መናወጥና
በታላቅ ድምፅ፤
በወውሎ ነፋሱና በነገላችሁ ሞገድ
ፈጽሞ በሚባላም የእሳት
ነበላለች ይመጣል።
፳፱ ዓ.ም. የሚወጋ የአሕዛብ ሁሉ መንጋ፤
በእርሷና በምሽት ላይ አደጋ
የሚቀረም የሚከባት፤
እንደ ሕልም
በሌሊትም እንደሚታይ ራሷ
ይሆናል።
፪ሰራብ ሰው በሕልሙ ሲበላ ዐድሮ፤
ነገር ግን ሲነቃ ራሱ
እንዳልለቀቀው፤
የጠማውም ሰው በሕልሙ ሲጠጣ ዐድሮ፤
ነገር ግን ሲነቃ እንደ ዛለና ጥማቱም
እንዳልተወደ፤
የጽዮንን ተራራ የሚወጋ፤
የአሕዛብ መንጋ ሁሉ እንዲሁ
ይሆናል።
፳፱ ዓ.ም. ሁሉ ላይ ተደናቂም፤
ተጨፈኑ፤ እስከ ወዲያኛውም
ታውራችሁ ቅር፤

29+2 4*11
አሳ3+26፤
ቡ፳2+5፤
ሕ፳43+15
29+3 29፳25+11፤
ሉቃ19+43-44
29+4 ዘሌ19+31፤
አሳ8+19፤
26+16፤ 47+1፤
52+2
29+5 ዘ፳9+21፤
መዝ55+15፤
78+39፤ 103+15፤
አሳ2+22፤
13+11፤
17+13+14፤
37+27፤ 40+6፤
51+12፤ 1+405+3
29+6 ዘሌ19+16፤
ዘሌ10+2፤
መዝ50+3፤
55+8፤ 83+13-
15፤ አሳ26+21፤
28+15፤ ዘሌ14+1-
5፤ ግሪ24+7፤
ግር13+8፤
ሉቃ21+11፤
ራሳ6+12፤ 11+19
29+7 4*11፤
ሉቃ20+8፤
ግሪ4+11-12፤
ዘሌ12+9
29+8 4*5፤7፤
መዝ73+20፤
አሳ17፤12-14፤
41+11፤15፤
54+17፤
አር30+16፤
ዘሌ12+3
29+9 4*14፤
ዘሌ10+9፤
መዝ60+13፤
አሳ3+12፤
6+10፤ 28+1፤
51+17፤21-22፤
63+16፤ አር4+9፤
13+13፤ 25+27፤
፩፳1+5
29+10 መሳ4+21፤
14መ-9+9፤
መዝ69+23፤
አሳ6+9-10፤
44+18፤ ዮና1+5፤
ግሪ3+6፤

በወይን ጠጅ አይሁን እንጂ ስከሩ፤
በሚያሰክር መጠጥ አይሁን እንጂ
ተንገዳገዱ።
፳፱ ዓ.ም. አገላለጽ ከባድ እንቅልፍ
ጥሎባችኋል።
ዐይናችሁን፤ ነቢያትን
ጨፍናባችኋል፤
ራሳችሁን፤ ባለ ራሳችሁን
ሸፍናባችኋል።
፳፱ ዓ.ም. ሁሉ ራሷ በጥቅል መጽሐፍ
ውስጥ እንደ ታሸገ ቃል ሆናባችኋል።
ጥቅልሉንም መጽሐፍ ማንበብ ለሚችል
ሰው፤ "እባክህ አንብልን" ብላችሁ
ብትሰጡት፤ "ታሽ ጓልና አልችልም"
ይላችኋል። ፳፱ ዓ.ም. ጥቅልሉን መጽሐፍ
ማንበብ ለሚችል ሰው፤ "እባክህን
አንብልን" ብላችሁ ብትሰጡት "ማንበብ
አልችልም" ይላችኋል።
፳፱ ዓ.ም. አገላለጽ እንዲህ ይላል፤
"ይህ ሕዝብ በአፋ ወደ እኔ
ይቀርባል፤
በከንፈሩም ያስብረኛል፤
ልቡ ግን ከእኔ የራቀ ነው፤
የሚያመልክኝም፤
ሰው ባስተማረው ሰው ሠራሽ
ሥርዐት ብቻ ነው።"
፳፱ ዓ.ም. ይህን ሕዝብ በድንቅ ላይ
ድንቅ ነገር እያደረግሁት
ዳግመኛ አስገርመዋለሁ፤
የጥበባችሁ ጥበብ ይጠፋል፤
የአስተዋዮችም ማስተዋል ይበናል።"
29+10 ሮሜ11+8፤ 2+402+9-11 29+11 አሳ8+16፤
28+7፤ 878+26፤ 12+9፤ ግሪ13+11፤ ራሳ5+1-2
29+13 መዝ50+16፤ 119+70፤ አሳ58+2፤ አር12+2፤
14+11፤ ሕዝ33+31፤ ሕጌ1+2፤ 2+14፤ ግሪ15+8-9፤
ግር7+6-7፤ ፪42+22 29+14 ሉቃ5+13፤ 10+16፤
አሳ6+9-10፤ አር8+9፤ 49+7፤ 1ቆሮ1+19
29+2 ሰባራይስጡ፤ የመሠዊያ መሬት የሚለው
ቃል ድምፅ፤ አርኤል ከሚለው ቃል ጋር እንደ
ዐይነት ነው።
፳፱ ዓ.ም. ሰባራይስጡ፤ ከዚህ ጋር ይስማማል፤ የሰብሃ
ሊቃናት ትርጉም ግን በከንቱ ያመልክታል፤
ትምህርታቸው ሰው የሰተማረው ሰው ሠራሽ
ሥርዐት ብቻ ነው ይላል።

29+5 ብዙ ጠላቶችሽ፤ ከቀ. 5-8 ይመልከቱ።
አስደንጋጭ ፍርድ በአረዳላም ላይ ቢመጣም፤
ሙሉ በሙሉ የሚያጠፋት አይሆንም። እግዚአብሔር
ሕዝቡን ይታደጋል፤ የአረዳላምንም ጠላቶች ያጠፋል።
የአሳይያስ ገሰጽ የሚያመለክተው፤ በሰናክሬብ ወረራ ጊዜ
እግዚአብሔር እንዴት ከአሦሬውያን እንደ ታደጋቸው
ነው (10+5-19 ይመ)። እጅግ በጣም የሚያሳዝኑ
ነገር፤ ይህ የእግዚአብሔር ታምር እንኳ ትክክለኛ
ንብሳትና እውነተኛ መታዘዝን በሕዝቡ ልብ አሳመጣም።
ስለዚህ ቆይቶ እጅግ የከፋ ፍርድ በባቢሎናውያን
ወረራ ጊዜ መጣ (605፤ 597 እና 586 ዓ.ቅ.ክ)።
29+13 ልቡ ግን ከእኔ የራቀ ነው፤ ልባቸው
ለእርሱ ወይም ለትእዛዞቹ የተሰጡ ባይሆኑም እንኳ
የእግዚአብሔር ሕዝብ ለጸሎት፤ ለአምልኮ፤ ለመዝሙርና
ለምስጋና ዘወትር በፊቱ ይቀርቡ ነበር። የእግዚአብሔርን

መገለጥና የጽድቅ ደረጃዎቹን መጠበቅ ግዴታ እንዳልሆነ
በማሰብ ዘወትር በፊቱ ይመላለሱ። እግዚአብሔርንና
ቃሉን ከማፍቀር ይልቅ ከመሪዎቻቸው በተማሩአቸው
የሃይማኖት ሥርዐቶችና ወጎች እንዲሁም ለራሳቸው
በሚሰማማ ከንቱ አለኝታ ሕይወታቸውን ጥልቀውታል
(ከአር 4+3-4፤ 24+7፤ 31+31-34 ጋር ያነጻጽሩ)።
መንፈሳዊ ሕይወትን የሚያፈራርስ ተመሳሳይ ሁኔታ
ዛሬም በአንዳንድ ቤተ ክርስቲያኖች ውስጥ ይገኛል።
ሰዎች ለእግዚአብሔር ወይም ለጽድቅ ሕሳብ እውነተኛ
ፍቅር ሳይኖራቸው፤ በከንፈራቸው የመስገንታል፤
ያከብሩታልም። የአምልኮ ጊዜአቸው ሲያበቃ፤
ዓለማዊ ፍላጎቶቻቸውን ለማሟላት ከገጠሉትና ከዓለም
የሚገኘውን ደስታ ይሻሉ (ግር 7+6፤8 እና ግብ ይመ)፤
የዚህ ውጤቱ መንፈሳዊ ፅዕናነትና መታለል ነው
(ቀ. 14)።

15 ሐሳባቸውን ከእግዚአብሔር ለመደበቅ፣
ወደ ጥልቅ ጉድጓድ ለሚወርዱ
ሥራቸውንም በጨለማ ለሚያከናውኑት
“ማን ያየናል? ማንሰ ያውቅብናል”
ለሚሉ ወዮላቸው!
16 እናንተ ነገሮችን ትገለብጣላችሁ
ሸክላ ሠራውን እንደ ሸክላ
ትመለከታላችሁ፤
ለመሆኑ ተሠራ ሠራውን፤
“እርሱ አልሠራኝም” ይለዋልን?
ሸክላ የሠራውን፤
“እርሱ ምንም አያውቅም”
ይለዋል?
17 ሊባኖስ ወደ ለም ዕርሻነት ለመለወጥ
ለም የሆነውም መሬት ወደ
ዱርነት ለመለወጥ ጥቂት ጊዜ
አልቀረውም?
18 በዚያን ጊዜ ደንቁሮ የጥቅልሉን
መጽሐፍ ቃል ይሰማል፤
የዐይነ ስውም ዐይኖች ከሆጋጋና
ከጨለማ ተሳቀው ያዩሉ።
19 ትሑታን በእግዚአብሔር
ምስኪኖችም በእስራኤል ቅዱስ
እንደ ገና ሐሣቅ ያደርጋሉ።
20 ጨካኞች እንዳልነበሩ ይሆናሉ፤
ፊዘኞችም በነው ይጠፋሉ፤
ለክፋት ያደፈጡ ሁሉ ይወገዳሉ።
21 ሰውን በነገር በደለኛ የሚያደርጉት
ባተክሳሽ ላይ ወጥመድ የሚዘረጉት
ብሐስት ምስክር ፍትሕን ከንጹሐን
የሚቀመጥ ይቆረጣሉ።
22 ስለዚህ አብርሃምን የተባሰነው
እግዚአብሔር ለያዕቆብ ቤት እንዲህ
ይላል፤
“ያዕቆብ ከእንግዲህ ወዲያ
አያፍርም፤
ፊቱም ከእንግዲህ አይለዋወጥም።
23 በመካከላቸው የእጁ ሥራ የሆኑት
ልጆቻቸውን ሲያዩ፤
ስሜን ይቀድሳሉ፤
የያዕቆብን ቅዱስ ቅድስና ያውቃሉ፤
በእስራኤልም አምላክ ፊት በፍርሀት
ይቆማሉ።
24 በመንፈስ የሳቱ ያስተውላሉ፤

29+15 ዘፍ3+8፤
29721+16፤
አዩ8+3፤ 22+13፤
መዝ10+11-
13፤ 94+7፤
አሳ28+15፤
47+10፤ 57+12፤
ሐገ8+12፤ 9+9
29+16 ዘፍ2+7፤
አዩ9+12፤ 10+9፤
አሳ10+15፤
45+9፤ 64+8፤
ኤር18+6፤
ሮሜ9+20-21
29+17
መዝ84+6፤
107+33፤
አሳ2+13፤
10+25፤ 32+15
29+18
መዝ107+14፤
146+8፤
አሳ28+15፤ 32+3፤
ማቴ11+5፤
ማር7+37፤
ሉቃ7+22
29+19 ቀ23፤
መዝ25+9፤
37+11፤ 72+4፤
አሳ1+4፤ 3+15፤
5፤19፤ 12+6፤
14+30፤ 30+11፤
61+1፤ ማቴ5+5፤
11+5፤29፤
ሉቃ7+22፤
ያዕ1+9፤ 2+5
29+20
2ኤፍ36፤16፤
አዩ15+35፤
መዝ17+14፤
አሳ9+4፤ 13+11፤
28+22፤ 32+7፤
33+11፤ 34+12፤
59+4፤ ሕዝ11+2፤
ማክ2+1፤
ሆ1+11
29+21
ምሳ21+28፤
አሳ5+23፤ 32+7፤
አም5+10፤15፤
ዕን1+4
29+22 ዘፍ17+16፤
ዘዐ6+6፤
መዝ22+5፤ 25+3፤
አሳ28+16፤
41+8፤ 49+23፤

የሚያጉረመርሙም ምክር
ይቀበላሉ።”

ወዮ ለእምቢተኛ ሕዝብ
30 “ለዐመፀኞች ልጆች ወዮላቸው”
ይላል እግዚአብሔር፤
“የእኔ ያልሆነውን ሐሳብ ይክተላሉ፤
ከመንፈስ ያልሆነውን ቃል ሲዳን
ያደርጋሉ፤
በነጠላት ላይ ነጠላት
ይጨምራሉ።
2 እኔን ሳይጠይቁ፤
ወደ ግብፅ ይወርዳሉ፤
የፈርዖንን ክለሳ፤
የግብፅም ጥላ ለመጠጊያነት
ይፈልጋሉ።
3 ነገር ግን የፈርዖን ክለሳ ውርደት
ይሆንሳችኋል፤
የግብፅም ጥላ ነፍረት
የመጣባችኋል።
4 ምንም እንኳ ሹሞች በጣኔዎስ ቢኖሩ
ቸውም፤
መልእክተኞቻቸው ሓይስ
ቢደርሱም፤
5 ውርደቶች ነፍረት ብቻ እንጂ
ርዳታም ሆነ ረብ በማያስገኙላቸው
ምንም ጥቅም በማይሰጧቸው ሰዎች
ምክንያት ሁሉም ለነፍረት
ይዳረጋሉ።”
6 በኔቺብ ሰላላት እንስሳት የተነገረ ንግር፤
መልእክተኞች ሀብታቸውን በአህያ፤
ውድ ዕቃዎቻቸውን በግመል ጭነው፤
29+22 አሳ5+12፤ 61+7፤ 63+16፤ ኤር30+6፤10፤
አሌ2+6፤21፤26፤ ኖሆ2+10፤ ልግ3+11፤ 29+23 ቀ19፤
መዝ8+6፤ አሳ5+19፤ 19+25፤ 49+20-26፤ 53+10፤
54+1-3፤ ማቴ6+9፤ 29+24 መዝ95+10፤ ምሳ12+8፤
አሳ1+3፤ 28+7፤ 30+21፤ 32+4፤ 41+20፤ 42+16፤
60+16፤ ዕሰ5+2፤ 30+1፤ ዘፍ21+18፤ 29717+4፤
አሳ1+2፤ 8+12፤ 28+1፤ 30+2 ዘፍ25+22፤ ዘጥ27+21፤
29725+26፤ አሳ4+6፤ 37+1፤ 36+6፤9፤ ኤር2+18፤36፤
42+14፤ ሕዝ7+15፤ 29+16 30+3 ቀ5፤ መዝ9+8-15፤
መዝ44+13፤ አሳ20+4-5፤ 36+6 30+4 ዘጥ13+22
30+5 ቀ3+7፤ 29718+21፤ መዝ108+12፤ አሳ20+5፤
31+1፤ 36+6፤ ኤር37+3-5፤ ሕዝ7+15
30+6 ዘፍ42+26፤ ዘዐ1+13፤ 5+10፤21፤ ዘፍ8+15፤
መሳ1+9፤ 14መ፡25+18፤ አሳ5+29፤30፤ 8+22፤ 13+1፤
15+7፤ 35+9፤ ኤር11+4

29+17 ወደ ለም ዕርሻነት፤ ከቀ. 17-24
ይመልከቱ። አሳይያስ የሚናገረው የፍርድ ትንቢት
የተሰፋ ቃልንም ይጨምራል፤ የፍርድ ትንቢቶቹ
በባሕርያቸው የእስራኤልን ወደ እግዚአብሔር የመመለስ
ዋና ሐሳብ ያካትታሉና። እነዚህ ጥቅሶች ትሑታንና
የተቸገሩ እስራኤላውያን ወደ እግዚአብሔር ዘመር
የሚለቡትን (ቀ. 18-19) እና ክፉዎች የሚጠፋቸውን
(ቀ. 20-21) የመጨረሻውን ዘመን ሁኔታ ያመለክታሉ።
እስራኤል ሙሉ በሙሉ የምትመለሰው ክርስቶስ ወደ
ምድር ተመልሶ ከመግዛቱ በፊት ጥቂት ቀደም ብሎ ባለው
ጊዜ ሆኖ (ሮሜ 11፡26 እና ማገብ ራሊ 12፡6 እና ማገብ
እንዲሁም በገጽ 1758 ላይ፤ “እስራኤል በእግዚአብሔር
የድነት ዕቅድ” በሚል ርእስ የቀረበውን የትኩረት
ጽሑፍ ይመ)። ለዕውሮች የማጥፋት ለደንቆሮዎች

የመስማት በረከቶች (ቀ. 18 ይመ፤ ክ32+3፤ 35+5
ጋር ያንጸጽሩ)፤ ከክርስቶስ የመጀመሪያ መምጣት ጋር
የተያያዙ ናቸው፤ ክርስቶስ ጳጳም በሚመጣበት ጊዜ
የእግዚአብሔር ሕዝብ ሙሉ ቤካነትን ይቀበላል።
30+1 የእኔ ያልሆነውን ሐሳብ፤ ከቀ. 1-5
ይመልከቱ። ይሁዳ የእግዚአብሔርን ምክር በመናቅ፤
የተሰፋ ቃላቶችን ባለማመን፤ በቅድስና የመኖር
መመሪያዎቹን ወደ ኋላ በመጣል፤ ከአሦር ጥቃት ለመጸን
(ክ2ነገ 18፡21 ጋር ያንጸጽሩ) ከግብፅ ጋር ስምምነት
አደረገች። የይሁዳ ሕዝብ እግዚአብሔርን በመናቅና
ከመንፈስ ቅዱስ ግድል ይልቅ በሰው ጥበብ የተሠራውን
መሳሪያ በመምገብ በድልዋል (ዘካ 4፡6 እና ማገብ ይመ)።
30+6 በኔቺብ፤ በደቡብ ፖለቲካ የሚገኘው ኔቺብ
በመባል የሚታወቀው የዱር አራዊት የሞላበት፤

ተባብረው እንስት አንበሳችኑ
መርዘኛና ተወርዋሪ አባባች በሚኖሩበት
መከራና ጭንቅ ባለበት ምድር
በልፈው
ወደማይጠቅማቸው ወደዚያ ሕዝብ
ግዳታዎም ፈጽሞ ዋጋ ቢሰ ወደ
ሆነው ወደ ግብፅ ይሄዳሉ።
ስለዚህ ስሟን
ረዓብኑ ምንም የማትጠቅም ብዬ
እጠራ ታለሁ።
ከሁሉም ሂድኑ በሰሌዳ ላይ ጸፍላቸው
በጥቅልል መጽሐፍ ላይ
ክተብላቸው
ለሚመጡትም ዘመናት
ለዘላለም ምስክር ይሆናል፤
እነዚህም የእግዚአብሔርን ትእዛዝ
ለመስማት የማይፈልጉ
ዐመፀኛ ሕዝቦችና አታላይ ልጆች
ናቸው።
፲፬ ባለ ራዕዮችን
"ከእንግዲህ ራዕይን አትዩ" ይላሉ፤
ነቢያትንም እንዲህ ይላሉ፤
"እውነተኛውን ትንቢት ከእንግዲህ
አትንገሩን፤
ደስ የሚያሰኘውን ንገሩን፤
የሚያማልሰውን ተንብዶን።
እነዚህ መንገድ ፈቀቅ በሉ፤
ከጐዳናውም ራቁ፤
ከእስራኤል ቅዱስ ጋር ፊት ለፊት
አታጋጥሙን።"
፲፭ ስለዚህ የእስራኤል ቅዱስ እንዲህ
ይላል፤
"ይህን ቃል ስላቃለላችሁ፤
ግፍን ስለታመናችሁ፤
ማታለልን ስለ ተደገፋችሁ፤
እነዚህ ይህ ንጠላት
ተሰነጣጥቆ ሊወድቅ እንደ ደረሰኝ
ሳይታሰብ ድንገት እንደሚወድቅ
ረጅም ቅጥር ይሆንባችኋል።
እኛ ስለበርባሪዎቹም መካከል፤

30+7 27+18+21+
ኢዮ9+13+
ኢር2+36
30+8 10+17+14+
ዘ827+8+
ኢሱ24+26+
27+ ኢሳ8+1+
ኢር25+13+
30+2 36+28+
072+2
30+9 መዝ78+8+
ኢሳ1+2+10+
28+15+ 59+3+4+
ሐዘ2+6
30+10
1ሳመ-9+9+
15722+8+
ኢር4+10+
11+21+ 23+26+
25+9+ 26+9+
32+3+ 36+29+
ሐዘ3+7+
አዋ7+13+
ሮሜ16+18+
2ጢሞ4+3-4
30+11 ቍ21+
ኢዮ21+14+
ምሳ3+6+
ኢሳ29+19+
35+8-9+ 48+17
30+12 ቍ15+
መዝ10+7+ 12+5+
ኢሳ5+7+19+24+
31+1
30+13 15720+30+
502+17+
መዝ62+3+
80+12+
ኢሳ17+14
30+14 መዝ2+9
30+15 ቍ12+
1014+14+
ኢሱ1+13+
2ዘ520+12+
ኢሳ8+6+ 32+17+
42+24+ 57+17+
ኢር7+20+
ሐዘ3+11
30+16 ዘ817+16+
ለፍም መጫሪያ፤
ለውሃ መጥለቂያ ገል እስከማይገኝ ድረስ፤
ምንም እንዲቀር ክፉኛ
እንደሚንከታከቱ፤
የሸክላ ዕቃ ይጽቃሉ።"
፲፮ የእስራኤል ቅዱስ ጌታ እግዚአብሔር
እንዲህ ይላል፤
"በመመለስና በማረፍ ትድናላችሁ፤
በጸጥታና በመታመን ትበረታላችሁ፤
እናንተ ግን ይህን አላደረጋችሁም፤
፲፱ ደግሞም 'እይሆንም፤ በፈረስ እንሸሻለን'
አላችሁ፤
ስለዚህ ትሸሻላችሁ።
ደግሞም 'በፈጣን ፈረስ እናመልጣለን'
አላችሁ፤
ስለዚህ አላዳጆቻችሁም ፈጣን
ይሆናሉ።
፲፱ በተራራ ዐናት ላይ እንደ ተተከለ ሰንደቅ
ዐላማ፤
በኩረብታም ላይ እንደ ቆመ
ምልክት፤
ሆናችሁ እስክትቀሩ ድረስ
በአንድ ሰው ዛቻ፤
ሺህ ሰው ይሸሻል፤
በአምስት ሰው፤
ሁላችሁ ትሸሻላችሁ።"
፲፱ እግዚአብሔር ግን ምሕረት
ሊያደርግላችሁ ይታገሣል፤
ርገራጌም ሊያሳያችሁ ይነሣል።
እግዚአብሔር የፍትሕ አምላክ ነውና፤
እርሱን በመተማመን የሚጠባበቁት
የተባረኩ ናቸው።
፲፱ በኢየሩሳሌም የምትኖሩ የጽዮን ሕዝብ

30+16 15710+28-29+ መዝ20+7+ ኢሳ31+13+ 36+8+
ኢር46+6 30+17 ዘሌ26+8+36+ ዘ828+25+ 2777+7+
መዝ20+5+ ኢሳ1+8 30+18 ዘዩ43+31+ መዝ11+7+
27+14+ 78+38+ ኢሳ5+16+ 25+9+ 33+2+ 40+31+
42+14+ 48+9+ 64+4+ ሰቆ3+25+ 8712+12+ የዩ3+10+
28ጥ3+9+15 30+19 ኢዮ22+27+ 24+12+ መዝ50+15+
86+7+ ኢሳ25+8+ 41+17+ 58+9+ 60+20+ 61+3+
65+24+ ዘክ13+9+ ማቴ7+7-11

ድንጋያማና አደገኛ ቦታ ነበር። የይሁዳ መልእክተኞች
የንግድ ሽቀመቻቸውንና ሀብታቸውን ወደ ግብፅ ይዘው
ሲሄዱ፤ የግድ በዚህ ግዛት ማለፍ ነበረባቸው። ስለዚህ
ነቢዩ አሳይያስ የይሁዳ ሰዎች በዚህ መንገድ መጓዛቸው
ጉዳት እንደሚያደርስባቸውና ግብፃውያንም ሊረዱአቸው
እንደማይችሉ ትንቢት ይናገራል።
30+10 ደስ የሚያሰኘውን ንገሩን፤ ሕዝቡ
በንጠላት የተጠላቀሱን የኑሮ ዘይቤአቸውን የሚያወግዝ
የትንቢት ቃል ለመስማት ትዕግስት አልነበራቸውም።
(1) ስለ እግዚአብሔርና እርሱም ስለሚፈልገው ቅዱስ
የሆነ የኑሮ ዘይቤ መስማት ስልችቶአቸው ነበር።
እነርሱም መስማት የሚፈልጉት የሚያበረታታ፤ ደስ
የሚያሰኝና ስሜታቸውን የማይጉዳ መልእክት ነበር።
(2) ሐዋርያው ጳውሎስ በመጨረሻው ዘመን ይህን
የመሰለ አስተሳሰብ በአንዳንድ ዐብደተ ክርስቲያናት
ውስጥ በስፋት እንደሚገለጥ ተናግሮአል። እነዚህ
ሰዎች እውነትን የማያውቁትን የእግዚአብሔርን
መልእክተኞች በመቃወም ሊሰሙት የሚፈልጉትን
መልእክት የሚሰብኩአቸውን መሪዎች ይመርጣሉ።

ንጠላታቸውንና ዓለማዊነታቸውን የማይገልጡ፤ ነገር
ግን ደህንነታቸውንና ምንም ዐይነት ንጠላት ቢያደርጉ
እግዚአብሔር ሳይቁጣ እንደሚወዳቸው የሚያረጋግጡ
(2ጢሞ 4+3-4 እና ማጣ ይመ) ደስ የሚያሰኙአቸውንና
የሚከብሩአቸውን መልእክተኞች አጥብቀው ይሻሉ።
30+15 በመመለስና በማረፍ ትድናላችሁ፤
ይሁዳ ልትድን የምትችሉው መሪዎችዋና ሕዝባዊ ወደ
እግዚአብሔር የሚመለሱና በእርሱ ላይ ብቻ የሚደገፉ
ከሆነ ነው። ይሁን እንጂ ይህን ስለማያደርጉ ይሸነፋሉ፤
በኩረብታ ላይ ብቻውን እንደ ተተከለ ሰንደቅ ዐላማ፤
እግዚአብሔርን መተው ለሚያስከትለው ነገር ጉልህ
ምሳሌ ይሆናሉ (ቍ 17)።
30+18 ምሕረት ሊያደርግላችሁ ይታገሣል፤
ቍ 18-26 እግዚአብሔር ለሕዝቡ ሊራራ እንዲሁም
እርሱን ከልብ የሚፈልጉትን ሁሉ ሊባርክ ይሻል
(መዝ 42+2 እና ማጣ ይመ)። የሚያምኑትን ትሩፋን
ከመሲሐ ጋር ይሆኑ ዘንድ ወደ ተወደደችው ስፍራ
ሲመልሳቸው፤ እነዚህን ሁሉ በረከቶች ያፈሰሳቸዋል።

ሆይ፤ ከእንግዲህ ወዲህ አታለቅሱም። ለርዳታ ወደ እርሱ ስትራክ፤ እንደት ምሕረት አያደርግላችሁ። ሌሌኸትህን እንደሰማም ፈጥኖ ይመልሰልሃል። 20፤ ታየሎንቀት እንጀራና የመከራ ውሃ ቢሰጥህም፤ አስተማሪህ ከእንግዲህ አይሰወርብህም፤ ዐይኖችህም አስተማሪህን ያያሉ። 21፤ ወደ ቀኝም ሆነ ወደ ግራ ዘወር ብትል ጆርህ ከኋላህ፤ “መንገዱ ይህ ነው፤ በእርሱ ሃድ” የሚል ድምፅ ይሰማል። 22፤ ከዚያም በብር የተለበጡትን ጣዖቶችህንና በወርቅ የተለበዱ ምስሎችህን ታዋርዳለህ፤ “ከዚህ ወግ” ብለህም እንደ መርገም ጨርቅ ትጥላቸዋለህ።

23፤ በምድርም ለዘራኸው ዘር ዝናብን ይሰጥሃል፤ ከመሬትም የሚገኘው ፍሬ ምርጥና የተትረፈረፈ ይሆናል። በዚያን ቀን ከብቶ ትሆ በትልቅ ሚዳ ላይ ይሰማራሉ። 24፤ የዕርሻ በሬዎችና አህዮች በመንሸና በላይዳ የተለየን ገፈራና ድርቆሽ ይበላሉ። 25፤ በታላቁ የዕልቂት ቀን ምሽት ሲፈርሱ፤ በረጅም ተራራ ሁሉና ከፍ ባለውም ከረብታ ሁሉ ላይ ወራጅ ወንዝ ይፈሰሳል። 26፤ እግዚአብሔር የሕዝቡን ስብራት ሲጠግን፤ ያቁሰለውንም ሲፈውስ፤ ጨረቃ እንደ ፀሐይ ታበራለች፤ የፀሐይም ብርሃን እንደ ሰባት ቀን ብርሃን ሰባት ዕጥፍ ይደምቃል።

27፤ እነሆ፤ የእግዚአብሔር ስም፤ ከሚነድ ቍጣ፤ ጥቅጥቅ ካለና ከሚትጉለጉል የጢስ ደመና ጋር ከሩቅ ይመጣል፤ ከንፈርቹ ቍጣ፤ የተሞሉ ናቸው፤ ምሳሌም የሚባሉ እሳት ነው።

28፤ እስትንፋሱ እንደሚጠራርግ፤ እስከ ዐንገት እንደሚደርስም የውሃ መሳት ነው።

መንግሥታትን በጥፋት ወንፈት ያበጥራቸዋል፤ በሕዝቦችም መንጋጋ፤ መንገድ የሚያስት ልገም ያስገባል።

29፤ በሊሊት የተቀደሰ በዓል ስታከብሩ እንደምትዘምሩ፤ ትዘምራላችሁ፤

ወደ እግዚአብሔር ተራራ፤ ወደ እስራኤል ዐለት፤ ሰዎች ዋሽንት እየገፉ በደሰታ እንደሚወጡ፤

የእናንተም ልብ እንዲሁ ሐሣት ያደርጋል።

30፤ እግዚአብሔር በሚነድ ቍጣና በሚባላ

30+20
15፡22+27፤
መዝ፡74+9፤
ኢ፡428+9፤
አ፡98+11
30+21 ፋ፡11፤
ኢ፡933+11፤
ኢ፡429+24
30+22 ዘ፡32+4፤
ዘሊ፡15+19-23፤
ኢ፡922+24፤
ኢ፡1748፤ 31+7፤
ሕዝ፡7፤ 19-20
30+23 ዘ፡828+12፤
ኢ፡936+31፤
መዝ፡65+13፤
ኢ፡425+6፤ 28+5፤
55+2፤ 62+8፤
65+21-22፤
ኤ፡31+14
30+24 ኢ፡96+5፤
ኢ፡432+14+20፤
ማ፡63+12፤
ሉ፡3+17
30+25 ዘ፡17+6፤
ኢ፡42+15፤ 13+5፤
32+2፤ 34+6፤
41+18፤ 65+12፤
ኢ፡25+32፤
50+27፤
ኢ፡3+18፤
ዘ፡14+8
30+26 ዘ፡832+39፤
2ኤ፡7+14፤
መዝ፡107+20፤
ኢ፡41+5፤ 24+23፤
60+19-20፤
ኤ፡3+22፤
17+14፤
ሆሊ፡14+4፤
ዘ፡14+7፤
ራእ፡21+23፤ 22+5
30+27 ፋ፡30፤
15፡18+24፤
ኢ፡941+21፤
መዝ፡20+1፤
ኢ፡410+5፤ 13+5፤
26+20፤ 59+19፤
64+2፤ 66+14፤
ሕዝ፡22+31
30+28
25፡19+28፤
መዝ፡50+3፤
ኢ፡98+8፤ 11+4፤
28+15፤
አ፡9+9
30+29
ዘ፡449+24፤
1፡4፡10+5፤
መዝ፡42+4፤
ኢ፡12+1፤ 25+6፤
ማ፡6+26+30

እሳት፤ በወጀብና በነጉድንድ፤ በበረዶም ድንጋይ፤ ግርማ የተሞላበትን ድምፁን ሰዎች እንዲሰሙ አድርጎ ያሰማል፤ ክንዱም ስትወርድ ያሳያቸዋል።

31፤ የእግዚአብሔር ድምፅ አሃርን ያስደነግጣል፤ በትሩም ይመታቸዋል።

32፤ እግዚአብሔር የሚያወርድባቸው የቅጣት በትር ሁሉ፤ በከበርና በበገና ድምፅ የታጀበ ነው፤ በጦርነትም ከንዱን አሳይቶ መታቸው።

33፤ ከቀድሞ ጀምሮ ቶፊት የተባለ የማቃጠያ ስፍራ ተዘጋጅቶአል፤ ለንጉሡም ተበጅቶአል፤ ማንደጃ ጉድጓዱም ሰፊና ጥልቅ ነው፤ በውስጡም ብዙ እሳትና ማንደ አለ፤ የእግዚአብሔርም እስትንፋሱ እንደ ፈሳሽ ድኝ ያቀጣጥለዋል።

በግብጽ ለሚደገፉ ወዮውላቸው

31 ወደ እስራኤል ቅዱስ ለማይመለከቱ፤ ከእግዚአብሔርም ርዳታን ለማይሹ፤ ነገር ግን፤ ለርዳታ ብለው ወደ ግብፅ ለሚወርዱ፤

በፈረሶች ለሚታመኑ፤ በሠረገሎቻቸው ብዛት፤ በፈረሶቻቸውም ታላቅ ብርታት ለሚመኩ ወዮላቸው፤

2፤ እርሱም ግን ጠቢብ ነው፤ ጥፋትን ያመጣል፤ ቃሉን አያጥፍም።

በከፋ አድራጊዎች በታላቅ ላይ፤ በደለኞችንም በሚረዱ ላይ ይነሣል።

3፤ ግብፃውያን ሰዎች እንጂ አምላክ አይደሉም፤

30+30 ፋ፡27፤ ዘ፡89+18፤ 20+18፤ መዝ፡29+3፤ 68+33፤
ኢ፡44+4፤ 9+12፤ 10+25፤ 40+10፤ 47+14፤ 51+9፤
52+10፤ 53+1፤ 59+16፤ 62+8፤ 63+12 30+31
ኢ፡410+5፤ 12፤ 11+4 30+32 ዘ፡15+20፤ ኢ፡410+26፤
11+15፤ ሕዝ፡32+10 30+33 ዘ፡19+24፤ ዘ፡15+10፤
24፡መ፡26፤ 25፡23+10፤ ኢ፡41+31፤ ራእ፡9+17 31+1
ዘ፡47+16፤ 20+1፤ ኢ፡96+10፤ ም፡421+31፤ ኢ፡41+4፤
2+7፤ 9+13፤ 28+1፤ 30+25፤ 12+16፤ ኤ፡37+5፤ 46+9፤
ሕዝ፡29+16 31+2 ዘ፡7+23+19፤ መዝ፡24+5፤ ም፡419+21፤
ኢ፡41+4፤ 29+15፤ 32+6፤ 45+7፤ 47+11፤ አ፡33+6፤
ሮ፡216+2731+3 ም፡1+10፤ ኢ፡930+21፤ መዝ፡9+20፤
ኢ፡99+17-21፤ 10+3፤ 20+5፤ 30+5-7፤ 16፤ 36+9፤
ኤ፡17+5፤ 51+25፤ ሕዝ፡20+34፤ 28+9፤ 2+ሰ2+4

30+25 በታላቁ የዕልቂት ቀን፤ ይህ ትንቢት የሚፈጸመው ከረዥም ጊዜ በኋላ ምናልባት እግዚአብሔር ክፉዎችን ሁሉ በሚያጠፋበት ቀን በአርማኔድምን ጦርነት ጊዜ ይሆናል (ራእ፡ 16፤ 16 እና ማብ፡ 19፤ 17 እና ማብ ይመ)።
30+27 ከሚነድ ቍጣ፤ ከቍ፡ 27-33 ይመልከቱ። ይህ ትንቢት የአሃራውያንን ሰራዊት መሸነፍ ያመለክታል (ቍ፡ 31 ይመ፡ ከ37+36 ጋር ያነጻጽሩ)።
31+1 ወዮላቸው፤ ከእግዚአብሔር ይልቅ በግብፅ

ፈረሶችና ሠረገሎች ለታመኑ ክፉ አድራጊዎች (ቍ፡ 2)፤ ኢሳይያስ የወዮታን ትንቢት ታናገረ (ከዘ፡ 17፤ 16 ጋር ያነጻጽሩ)። ዛሬም አማኞች ይሁዱ ያደረገቸውን ዓይነት ገጠኦት ላለመሥራት መጠንቀቅ ይገባቸዋል፤ እግዚአብሔርን ማመን ይገባናል። ትእዛዞቹን ማከበር አለብን፤ በሚያስፈልገን ጉዳይ ሁሉ በየቀኑ የእርሱን ጸጋና እርዳታ መሸት ይኖርብናል (ከዕብ 4፤ 16 ጋር ያነጻጽሩ)።

የወይን ተክል ፍሬ አይሰጥም፤
 የፍራፍሬም ወቅት አይመጣም።
 11 እናንተ ትዕቢት የወጠራችሁ ሴቶች
 ተንቀጥቀጡ፤
 እናንተ ተደላድላችሁ የምትኖሩ
 ሴቶች ልጆች፤ በፍርሀት
 ተርበትበቱ፤
 ልብላችሁን አውልቁ፤
 ወገባችሁን በማቅ ታጠቁ።
 12 ስለ ለሙ መሬት ደረታችሁን ምቱ፤
 ስለ ፍሬያማው የወይን ተክል ዕዘቱ፤
 13 ስለ ሕዝቤ ምድር፤
 እሾዝና አሜካላ ስለ በቀለበት
 ምድር፤
 ስለ ፈንጠዝያ ቤቶች ሁሉ፤
 ስለዚህችም መሬን። ከተማ
 አልቅሱ።
 14 ዐምባ ምሽት ወና ይሆናል፤
 ውካታ የበዛበት ከተማ ጭር ይላል፤
 ምሽትና ማማው ለዘላለሙ ዋሻ፤
 የዱር አህያ የመሬን። የመንጋም
 መሰማሪያ ይሆናል፤
 15 ይህም የሚሆነው መንፈስ ከላይ
 እስኪፈስልን፤
 ምድረ በዳው ለም መሬት፤
 ለሙ መሬትም ጫካ እስኪመስል
 ድረስ ነው።
 16 በምድረ በዳ ፍትሕ ይሰፍናል፤
 ህልውም መሬት ጽድቅ ይኖራል፤
 17 ጽድቅ ፍሬ ሰላም፤
 የጽድቅ ውጤትም ጸጥታና ለዘላለም
 መታመን ይሆናል።
 18 ሕዝቤ ሰላማዊ በሆነ መኖሪያ፤
 በሚያስተማምን ቤት፤
 ጸጥ ባለም ስፍራ ዐርፎ ይኖራል።
 19 ደኑ በበረራ ቢመታ፤
 ከተማውም ፈጽሞ ቢወድም፤
 20 በየወንዙ ዳር ዘር የምትዘና፤
 በራዎቻችሁንና አህዮቻችሁን
 በነጻነት የምታሰማሩ፤
 ምንኛ የተባረካችሁ ኖችሁ።

የጭንቅ ጊዜና ርዳታ
33 አንተ ሳትጠፋ የምታጠፋ፤
 አንተ አጥፊ፤ ወዮህ!
 አንተ ሳትካድ የምትከድ፤
 አንተ ከዳተኛ፤ ወዮህ!

32+11 4+9፤
 ኢሳ3+24፤
 ኢሳ33+14፤
 47+21 ማዘ1+8፤
 ናሆ3+5
 32+12 ኢሳ16+9፤
 ናሆ2+7
 32+13 ኢሳ5+6፤
 23+7፤ 24+11፤
 ሆሊ10+8
 32+14
 መዝ104+11፤
 ኢሳ2+15፤ 5+17፤
 6+11፤ 13+22፤
 27+10፤ 34+13
 32+15
 መዝ107+35፤
 ኢሳ11+2፤
 29+17፤ 35+1-2፤
 ሕዝ37+9
 32+16 መዝ48+1፤
 ኢሳ1+26፤ 9+7፤
 28+6፤ 35+1+6፤
 42+11
 32+17
 መዝ85+10፤
 119+165፤
 ኢሳ9+7፤ 30+15፤
 ሮሜ14+17፤
 ዕብ12+11፤
 ያዕ3+18
 32+18 ኢሳ1+13፤
 ኢዮ11+18፤
 ኢሳ2+4፤ 26+1፤
 33+20፤ 37+33፤
 65+21፤ 66+14፤
 ሆሊ2+18-23፤
 አሞ9+14
 32+19 ኢዮ40+11፤
 ኢሳ10+19፤
 19+18፤ 24+10፤
 27+10፤ 28+17፤
 ዘካ11+2
 32+20 ዘጸ28+12፤
 ኢዮ39+8፤
 መዝ11+1፤
 ኢሳ30+24
 33+1 2፡19+21፤
 ኢሳ21+2፤
 28+1፤ 31+8፤
 ኤር30+16፤
 ሕዝ39+10፤
 ማቴ7+2
 33+2 ዘፍ43+29፤
 ዕዘ9+8፤
 መዝ13+5፤
 ኢሳ5+30፤ 12+2፤
 40+10፤ 51+9፤
 59+16፤ 63+5

ማጥፋትን በተውሀ ጊዜ፤
 ትጠፋለህ፤
 ከሕደትህንም በተውሀ ጊዜ ትከዳለህ።
 2 እግዚአብሔር ሆይ፤ ማረን፤
 አንተን ተስፋ አድርገናል።
 በየማለዳው ብርታት፤
 በጭንቅ ጊዜም ድንት ሁነን።
 3 ሕዝቦች በድምፅህ ነጉድንድ ይሸሻሉ፤
 መንግሥታት ስትነሣ ይበተናሉ።
 4 ሕዝቦች ሆይ፤ አንባባ እንደሚሰበሰብ
 ብዝበዛችሁም ይሰበሰባል፤
 ሰዎችም እንደ ኩብኩባ
 ይጨፍሩበታል።
 5 እግዚአብሔር በአርያም ተቀምጦአልና
 ከፍ ከፍ አለ፤
 ጽዮንን በጽድቅና በፍትሕ ይሞላላል።
 6 እርሱ ለዘመንህ የሚያስተማምን
 መሠረት፤
 የድንት፤ የዕውቀትና የጥበብ
 መዝገብ ይሆናል፤
 እግዚአብሔርንም መፍራት የዚህ
 ሀብት ቍልፍ ነው።
 7 እነሆ፤ ገብዘቻቸው በየመንገዱ
 ይፈራሽሉ፤
 የሰላም መልእክተኞችም አምርረው
 የለቅላሉ።
 8 አውራ ጉዳናዎች ባዶ ናቸው፤
 በመንገድ ላይ ሰው የለም፤
 ስምምነቱ ፈርሶአል፤
 መካሪዎቹ ተንቀጥለው
 የሚከበርም የለም።
 9 ምድሪቱ አለቀሰች፤ መነመነች፤
 ሊባኖስ ዐፈረች፤ ጠወለገች፤
 ሳሮን እንደ ዐረባ ምድረ በዳ ሆነች፤
 ባሳንና ቀርሜሎስ ቅጠላቸውን
 አረገፉ።
 33+3 4+10፤ ዘካ10+35፤ መዝ12+5፤ 46+6፤ 68+1+33፤
 ኢሳ13+14፤ 59+16-18 33+4 ዘካ14+3፤ 2፡17+16፤
 ኢሳ17+5፤ ኢሳ1+4፤ 3+13 33+5 ኢዮ16+19፤ ኢሳ1+26፤
 5+16፤ 9+7፤ 28+6 33+6 ዘፍ39+3፤ ኢዮ22+25፤ ምሳ1+7፤
 ኢሳ11+2-3፤ 12+2፤ 26+1፤ 51+6፤ 60+18፤ ማቴ6+33
 33+7 2፡18+37፤ ኢሳ10+34 33+8 መሳ5+6፤ 2፡18+14፤
 ኢሳ30+21፤ 35+8፤ 60+15፤ ዘካ7+14 33+9 1፡18+19፤
 2፡19+23፤ ዘፍ27+29፤ ኢሳ2+13፤ 34+26፤ 51+6፤ 35+2፤
 37+14፤ ኤር22+6፤ ማዘ7+14፤ ኗሆ1+4
 33+6 ወይም እግዚአብሔርን መፍራት
 እንደሚባሉ የሆነ ሀብት ነው
 33+8 የሙት ባሕር ጥቅሎች ከዚህ ጋር
 ይሰማሉ። የማሰራቱ ቅጅ ማ፤ ከተሞች ይላል።
 33+9 ወይም ደረቀች (ጠወላገች)

32+15 መንፈስ ከላይ እስኪፈስልን፤
 ከቀ. 15-20 ይመልከቱ። አሳይያስ በዚህ ስፍራ
 ንጉሠ በጽድቅ ወደሚገባበት ዋና ሐሳብ ይመለሳል
 (ቀ. 1-8 እና ማሳ ይመ)። (1) በክርስቶስ መንግሥት
 ዘመን በረከትና ጽድቅ የሚመጣው፤ የእግዚአብሔር
 መንፈስ በሕዝቡ ላይ ስለሚፈስና በሕዝቡ ልብ ውስጥ
 ስለሚሠራ ነው (ከ44+3 ጋር ያነጻጽሩ)። (2) በዚህ
 ዘመን በአማኞች ላይ በፈሰሰው የእግዚአብሔር መንፈስ
 (ከኢል 2፡28-32፤ ከኩሠ 1+8 እና 2+4 ማሳ ጋር
 ያነጻጽሩ) በኩላ የቤዛነት በረከቶች ወደ እኛ ይመጣሉ።
 ይሁን እንጂ ይህ መንፈስ የፈሰሰው በከፊል ስለ ሆነ፤
 በታሪክ ፍጻሜ የሚሆነው የቤዛነት ሙላትና የመንፈስ
 ቅዱስ ፍጹም መፍሰስ እንዲመጣ መጠበቅና መጸለይ
 ይገባናል።
 33+1 አንተ አጥፊ፤ በቀጥታ የሚያመለክተው
 አሦራውያንን ሲሆን፤ በዋነኛነት የሚያመለክተው
 ግን ሐሰተኛው ክርስቶስንና ራሱን ሰይጣንን ነው
 (ራእ 19+20፤ 20+10 ይመ)።
 33+2 እግዚአብሔር ሆይ ማረን፤ ከቀ. 2-9
 ይመልከቱ። ይህ ጽድቅ የሆነ ትሩፋን ከጠላቶቻቸው
 እጅ ለመዳን የጸለዩትን ጸሎት የሚያመለክት ነው።

10 እግዚአብሔር እንዲህ ይላል፤ "አሁን
እነሣለሁ፤
አሁን ከፍ ከፍ እላለሁ፤
አሁን እከብራለሁ።"
11 ገለባን ያነሳችሁ፤
እብቅንም ወለዳችሁ፤
እስትንፋሳችሁም የሚበላችሁ እሳት
ነው።
12 ሕዝቦች ኖራ እንደሚወጣው ድንጋይ
ይቃጠላሉ፤
እንደ እጆቹ ቁጥቋጦ በእሳት
ይጋደሉ።
13 እናንተ በሩቅ ያላችሁ
ያደረግሁትን ስሙ፤
እናንተ በቅርብ ያላችሁ ኀይሌን
ዕወቁ፤
14 በጽዮን ያሉ ኀጢአተኞች ደነገጡ፤
አምላክ የሊላቸውም ፍርሀት
ይዘላቸው፤
"ከእኛ መካከል ከሚባላ እሳት ጋር ማን
መኖር ይችላል?
ከዘላለም እሳትስ ጋር ማን መኖር
ይችላል?" አሉ።
15 በጽድቅ የሚራመድ፤
ቅን ነገር የሚናገር፤
በሽንገላ የሚገኝ ትርፍ የሚንቅ፤
መማለጃን ላለመቀበል እጁን
የሚሰበሰብ፤
የግድያን ሄራ ላለመስማት ጆሮውን
የማደፍን፤
ከፋትን ላለማየት ዐይኑን
የሚጨፍን፤
16 ይህ ሰው በከፍታ ላይ ይኖራል፤
የተራራም ምሽግ መጠጊያው
ይሆናል፤
እንጀራ ይሰጠዋል፤
ውሃውም አይቋረጥበትም።
17 ዐይኖችህ ንጉሡን በውብቱ ያዩታል፤
በሩቅ የተዘረጋችውንም ምድር
ይመለከታሉ።
18 የቀደመው መከራ ትዝ እያለህ፤
"ያ ዋና አለቃ የት አለ?
ግብር ተቀባዩስ ወይም ሄደ?
የመጠበቂያ ማማ ኀሳፊውስ የት
አለ?" ትላለህ።
19 እነዚያ ንግግራቸው የማይገባ፤
የሚሉትም የማይታወቅ፤
ሊረዱት የማይቻል ቋንቋ
የሚናገሩትን ጋጠወጥ ሕዝብ

33+10 4*31
ኢሳ2+21፤ 5+16
33+11 መዝ17+14፤
ኢሳ1+31፤ 26+18፤
59+4፤ ያሰ1+15
33+12 ኢሳ5+6፤
10+17፤ 27+11፤
አሞ2+1
33+13
መዝ48+10፤
49+1፤ ኢሳ34+1፤
48+16፤ 49+1
33+14
ኢሳ1+28+31፤
30+30፤ 32+11፤
ዘካ13+9፤
ዕብ12+29
33+15
መዝ15+2፤
24+4፤ 119+37፤
ምሳ15+27፤
ኢሳ58+8፤
ሕዝ22+13፤
33+31
33+16 ዘዳ32+13፤
መዝ18+1-2፤
46+1፤ ኢሳ25+4፤
26+1፤ 48+21፤
49+10፤ 65+13
33+17 ኢሳ4+21፤
6+5፤ 26+15
33+18 ኢሳ2+15፤
17+14
33+19 ዘፍ11+7፤
መዝ5+5፤
ኢሳ28+11
33+20 4*6፤
ዘፍ26+22፤
መዝ46+15፤ 125+1፤
ኢሳ32+18
33+21 ዘሰ17+6፤
መዝ1+3፤
ኢሳ10+34፤
23+1፤ 32+2፤
41+18፤ 48+18፤
49+10፤ 66+12፤
ናሆ3+8
33+22
መዝ89+18፤
33+22 ኢሳ2+3፤
11+4፤ 25+9፤
ያዕ4+12 33+23፤
25፤ 77+8፤ 16
33+24
ዘኁ23+21፤
2ዜ56+21፤
ኢሳ30+26፤
43+1፤ 48+20፤
ኢር31+34፤
33+18፤ 1ዮሐ1+7-
9

ከእንግዲህ አታያቸውም።
20 በዓላታችንን የምናከብርባትን ከተማ
ጽዮንን ተመልከት፤
ሰላማዊ መኖሪያ፤ የማትነቃነቅ
ድንጃን የሆነችውን፤
ከሰማዋ የማይነቀል፤
ከገመድ አንዱ እንኳ
የማይበጠሰውን፤
ኢየሩሳሌምን ዐይኖችህ ያያሉ።
21 እግዚአብሔር በዚያ ኀይላችን ይሆናል፤
ባሉ መቅዘፊያ ጀልባዎች
እንደማያሉ ፋባቸው፤
ታላላቅ መርከቦችም እንደማይሸገሯቸው፤
ሰፋፊ ወንዞችና ጅረቶች
ይሆኑልናል።
22 እግዚአብሔር ዳኞችን ነው፤
እግዚአብሔር ሕግ ሰጪያችን ነው፤
እግዚአብሔር ንጉሣችን ነው፤
የሚያድነንም እርሱ ነውና።
23 መወጠሪያ ሳመድህ ላልተአል፤
ምስሰው ጠብቆ አልተተከለም፤
ሸራው አልተወጠረም፤
በዚያ ጊዜ ታላቅ ምርኮ
ይከፋፈላል፤
እንካሳ እንኳ ሳይቀር ምርኮ
ይወሰዳል።
24 በጽዮን ተቀምጦ፤ "ታምሚአለሁ" የሚል
አይኖርም፤
በዚያ የሚኖሩ ሰዎች ኀጢአትም
ይቅር ይባላል።

ፍርድ በአሕዛብ ላይ
34 እናንተ አሕዛብ ሆይ፤ ኑ
አድምጡም፤ እናንተ ሰዎች
ሆይ፤ አስተውሉ።
ምድርና በውስጡ ያለ ሁሉ፤
ዓለምና ከእርሷ የሚበቅል ሁሉ
ይሰማ።
2 እግዚአብሔር አሕዛብን ሁሉ
ተቈጥቶአል፤
ቁጥጣውም በሰራዊታቸው ሁሉ ላይ
ነው፤
ፈጽሞ ያጠፋቸዋል፤
ለዕርድም አሳልፎ ይሰጣቸዋል።
34+1 ዘዳ4+26፤ መዝ24+1፤ 49+1፤ ኢሳ33+13፤ 41+1፤
43+9 34+2 ኢሳ10+25፤ 13+5፤ 30+25፤ ዘካ5+3
34+2 በዚህና በፋጥር 5 ላይ የወሰራይሰው ቃል
እንደን ሰው ወይም ነገር ሙሉ በሙሉ በማጥፋት
ለእግዚአብሔር መስጠትን የማያመለክት ነው።

33+14 ከሚባላ እሳት ጋር ማን መኖር ይችላል?
ከፋ 14-16 ይመልከቱ። ነቢዩ አሳይያስ ከእግዚአብሔር
ሕዝብ መካከል በፍርዱ እሳት ውስጥ ስለሚያልፉት
ይገልጻል፤ እግዚአብሔርን በመፍራት የሚኖሩ ከልብ
የመንጫን የቅድስና ሕይወትን መመሪያቸው ያደረጉ
ብቻ እንደ ሆኑ ልብ በሉ። እግዚአብሔርን በመፍራት
የሚኖር ሰው (1) በእግዚአብሔር ሕግ ውስጥ ያሉትን
ጻድቅ ትእዛዞችን የሚያከብር፤ (2) ሳያታልል በሐቅ
የሚናገር፤ (3) በማዋቅርበር የሚገኝን ገንዘብ የሚንቅ፤

(4) ወንጀል ባለበት በመፅ ውስጥ እጁን የማያስገባ፤
(5) ከፋትን በመመልከት ደስ የማይሰኝ ወይም ሌሎች
በሚያደርጉት ክፉ ሥራ የማይደሰት ነው።
33+17 ንጉሡን፤ ከፋ 17-24 ይመልከቱ። ይህ
ምናልባት ወደ ፊት በምድር ላይ ስለሚመሠረተው
የእግዚአብሔር መንግሥት የተነገረ ትንቢት ሳይሆን
አይቀርም፤ ስለዚህ የሚገዛው ንጉሥ መሲሐ እያሰሰ
ክርስቶስ ነው።
34+2 አሕዛብን ሁሉ ... ፈጽሞ ያጠፋቸዋል፤

ኸእነርሱም የተገደሉት ወደ ውጭ
ይጣላሉ፤
ሬሳቸው ይከረፋል፤
ተራሮችም ደም በደም ይሆናሉ።
የሰማይ ከዋክብት ሁሉ ይሟሸሹ፤
ሰማይ እንደ ብራና ይጠቀሳላል፤
የከዋክብት ሰራዊት ሁሉ፤
ጠውልጎ እንደ ረገፈ የወይን ቅጠል፤
ደርቆም እንደ ወደቀ የበለሰ ቅጠል
ይሆናሉ።
ከሰይፌ በሰማያት እስኪበቃት ጠጥታለች፤
እነሆ፤ ወደ ኤዶም፤
ፈጽሞ ወዳጠፋሁት ሕዝብ ለፍርድ
ወርዳለች።
የእግዚአብሔር ሰይፍ በደም ተነክራለች፤
ሥብ ጠግባለች፤
በበግ ጠቦትና በፍየል ደም፤
በአውራም በግ ሁላሊት ሥብ
ተሸፍናለች።
እግዚአብሔር በባሰራ ከተማ መሥዋዕት፤
በኤዶምም ታላቅ ዕርድ
አዘጋጅቶአልና።
ጎሳሽ አብርአቸው፤
ኮርማም ከወይፈን ጋር ይወድቃል፤
ምድራቸው በደም ትርሳለች፤
ዕፈራቸውም ሥብ በሥብ ይሆናል።
የእግዚአብሔር የበቀል ቀን፤
ስለ ጽዮንም የሚሟገትበት ዓመት
አለውና።
የኤዶም ምንጮች ሬንጅ፤
ዕፈሯ የሚቃጠል ድኝ፤
ምድሯም የሚጓበለበል ዝፍት
ይሆናል።
እሳቷ ሌሊትና ቀን እይጠፋም፤
ጠፈም ለዘላለም ይትጉለጉላል፤
ከትውልድ እስከ ትውልድ ባድማ
ትሆናለች፤
ማንም በዚያ ዳግም አያልፍም።
የኤዶሙችን ጃርት ይወርዳሉ፤
ጉጉትና ቀራም ጉጅ
ይሠሩባታል።
እግዚአብሔር በኤዶም ላይ፤
የመፈራረሷን ገመድ፤
የመጥፋታቸውን ቱንቢ ይዘረጋል።
መሳፍንቷም መንግሥት ተብለው
ለመጠራት የሚያስችላቸው ነገር
አይኖራቸውም፤
አለቆቿም በሙሉ ጥርግ ብለው

34+3 ቀ7፤
2400+122፤
መዝ110+6፤
ኢሳ5+25፤ 10+4፤
63+6፤ ሕዝ5+17፤
14+19፤ 32+6፤
35+6፤ 38+22፤
39+11፤
ኢል2+20፤
አጥ4+10፤
34+4 ኢዩ8+12፤
9+7፤ ኢሳ13+13፤
15+6፤ 38+12፤
ማቲ21+19፤
24+29፤
ማር13+25፤
ዕብ1+12፤
2ኢጥ3+10፤
34+5 ዘሳ13+15፤
32+41-42፤
ኢሰ6+17፤
2400+8+13-14፤
2ዘሳ28+17፤
ኢሳ24+6፤
ኤር47+6፤
ሕዝ21+5፤
አጥ1+11-12፤
3+14-15፤
6+11፤ ዘዘ13+7፤
ሚል1+4፤
34+6 ዘዩ36+33፤
ዘሌ3+9፤
ዘሳ32+41፤
ኢሳ27+1፤
30+25፤
ኢር25+34፤
ራእ19+17፤
34+7 ዘጉ23+22፤
2400+1+22፤
መዝ68+30፤
34+8 ኢሳ1+24፤
2+12፤ 35+4፤
47+3፤
59+18፤ 63+4፤
ሕዝ23+12-17፤
ኢል3+4፤
አጥ1+6-8-9-10፤
34+9 ዘዩ19+24፤
34+10 ቀ17፤
ኢሳ13+1፤
13+20፤ 24+1፤
ኢር49+18፤
ሕዝ29+12፤
35+3፤ ሚል1+3፤
ራእ14+10-11፤
19+3፤
34+11 ዘዩ1+2፤
8+7፤ ዘሌ11+16፤
18፤ ዘሳ14+15፤
17፤ 27+21+13፤

ይጠፋሉ።
በቅጥር የተመሸጉ ከተሞቿን እሾኸ፤
ምሽጎቹንም ሳማና አሟከላ
ይወርዳቸዋል፤
የቀበሮች ጉድጓድ፤
የጉጉቶችም መኖሪያ ትሆናለች።
የምድረ በዳ አራዊት ከጅቦች ጋር
አብረው ይሆናሉ፤
በበረሃ ፍየል የሚመሰሉ
አጋንንትም እርስ በእርስ
ይጠራራሉ፤
የሌሊት ፍጥረታት ማረፊያቸውን በዚያ
ያደርጋሉ፤
ለራሳቸውም የማረፊያ ቦታ ያገኛሉ።
የጉጉት በዚያ ጉጅ ሠርታ ዕንቁላል
ትጥላለች፤ ተቀፈቅፋለች፤
ሜሬቶቿን በክንፍቿ
ትታቀፋቸዋለች፤
የላቶችም ጥንድ ጥንድ ሆነው፤
እርቢ በዚያ ይሰበሰባሉ።
በእግዚአብሔር መጽሐፍ እንዲህ
የሚለውን ተመልከቱ፤ አንብቡም፤
ከእነዚህ አንዱ አይጉድልም፤
እያንዳንዱም አጣማጁን አታጣም፤
ይህ ትእዛዝ ከአፋ ወጥቶአል፤
መንፈሱ በአንድ ላይ
ይሰበሰባቸዋልና።
ድርሻ ድርሻቸውን ይመድብላቸዋል፤
እጃም ለክታ ታከፍላቸዋለች።
ለዘላለም የእነርሱ ትሆናለች፤
ከትውልድ እስከ ትውልድም
ይኖሩባታል።
34+11 ኢሳ21+11፤ ሕዝ35+15፤ ኢል3+19፤ አጥ7+8፤
አብ1+1፤ ሚል1+4፤ ራእ18+2 34+12 ኢዩ12+21፤
መዝ107+40፤ ኢሳ29+20፤ 40+23፤ 41+11-12፤
ኤር21+7፤ 27+20፤ 39+6፤ ሕዝ24+5፤
34+13 ዘሌ11+16-18፤ መዝ44+19፤ ኢሳ5+6፤ 7+19፤
13+22፤ ኤር9+11፤ 10+22 34+14 መዝ74+14፤
ኢሳ13+22፤ ራእ18+2 34+15 ዘሳ14+13፤ መዝ17+8
34+16 ኢሳ1+20፤ 30+8፤ 40+26፤ 48+13፤ 58+14
34+17 ቀ10፤ ኢሳ17+14፤ ኤር13+25
34+11 የእነዚህ አዕዋፍ ትክክለኛ ማንነታቸው
በትክክል አይታወቅም።

ከተላ 1-7 ይመልከቱ። እነዚህ ጥቅሶች በመጨረሻው
ዘመን በአሕዛብ ሁሉ ላይ የሚወርደውን አስደንጋጭ
ፍርድ ሥዕላዊ በሆነ መንገድ የሚገልጹ ናቸው።
ጥቅሶቹ የእግዚአብሔር በዐመፅና በነጠላት ሁሉ ላይ
የሚያወርደውን መሳት በአጽንዖት ያሳያሉ (ቀ. 2-3
ይመ፤ ራእ 16፤16 እና ማብ ይመ እንዲሁም 19፤17
እና ማብ ይመ)። ይህ ፍርድ ሰማያችን ያኖውጣል
(ቀ. 4 ይመ፤ ከማቲ 24+29፤ ከራእ 6+13-14 ጋር
ያነጻጽሩ)፤ ከርስተሰብ ጸግም ለመጣ በምድር ላይ ከሚመሠርተው መንግሥት ጋርም የተያያዘ ነው (ራእ 19-20)። በዚህ ዘመን አሕዛብ በእግዚአብሔር መንገድ መሄድን

ቁልነት አድርገው በመቀጠር ላይቀበሉት ይችላሉ፤
ነገር ግን እግዚአብሔር ብቻ በሚያውቀው ቀን ትልቁ
መከራና ፍርድ ይከሰብን ያኖውጣቸዋል።
34+8 የበቀል ... ዓመት፤ አይማውያን የእግዚአብሔር
ርና የሕዝቡ ጠላቶች በመሆናቸው ከእግዚአብሔር
የሚመጣባቸውን ጥፋት በሚናገርበት ዐውድ ውስጥ
ቢሆንም (ከ2 ሳሙ-8፤13-14፤ ከመዝ 137፤7፤ ከሰ.ኤር 4፤21
ጋር ያነጻጽሩ)፤ አሳይያስ ጸግም ልደትን ለማግኘት
ባልፈቀዱ ሁሉ ላይ ማለትም የእግዚአብሔርና የኃሉ
ጠላቶች በሆኑ ሁሉ ላይ የሚመጣውን የእግዚአብሔርን
ፍርድ በሚመለከት ትንቢት ይናገራል።